

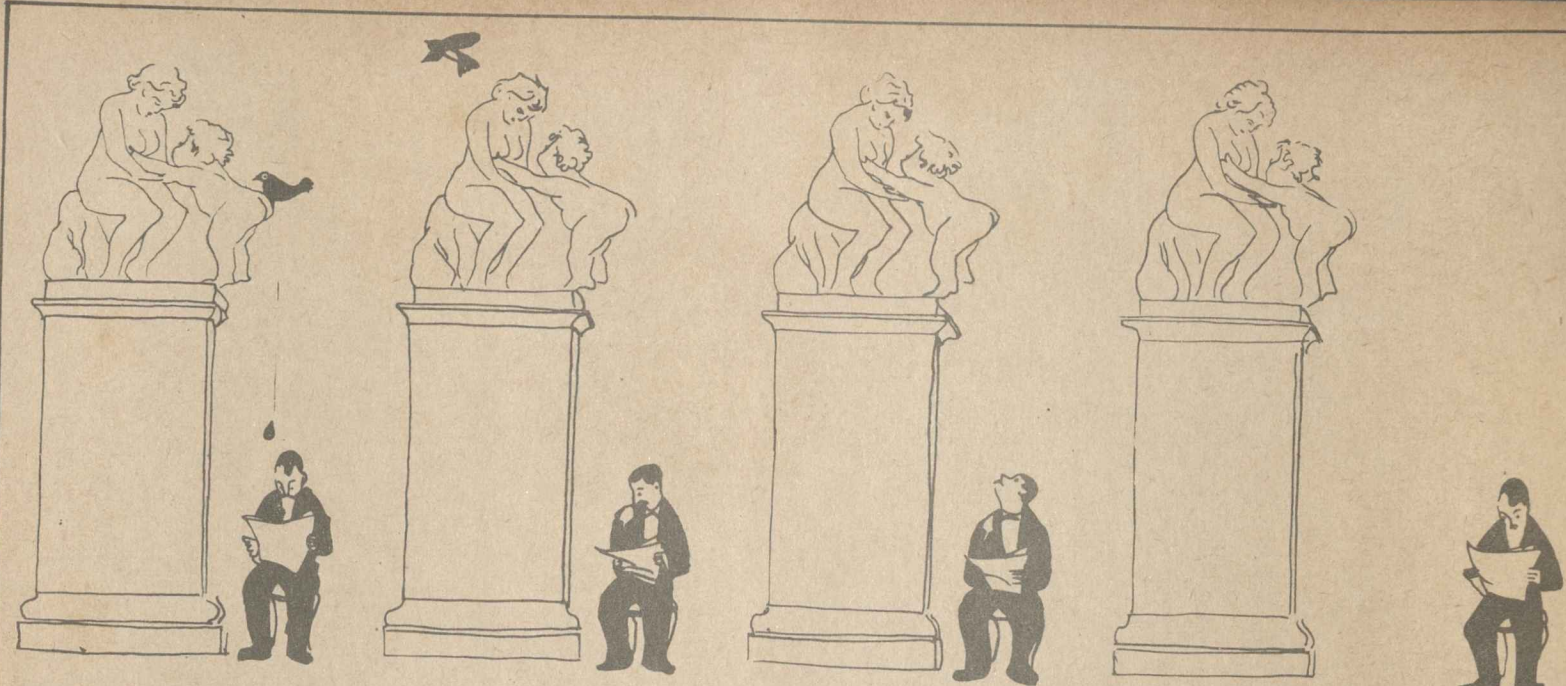

ANNA ΦΟΝΣΟΥ

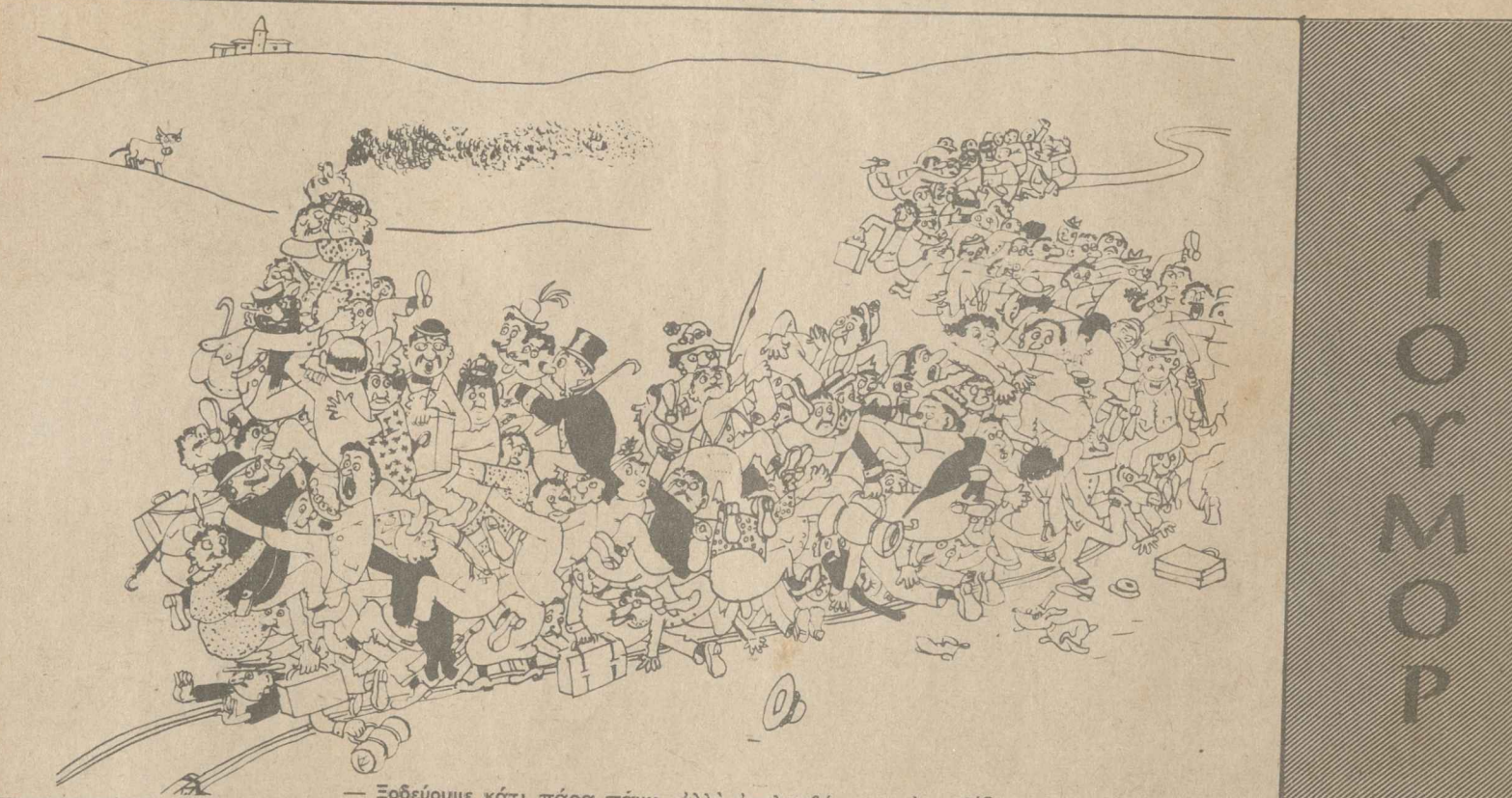
★ Η Λίζ Ταίηλορ ξαναρχίζει τη ζωή της.

★ Η «Κοινωνική Λειτουργός», ιεραπόστολος στις πόλεις και τα χωριά.

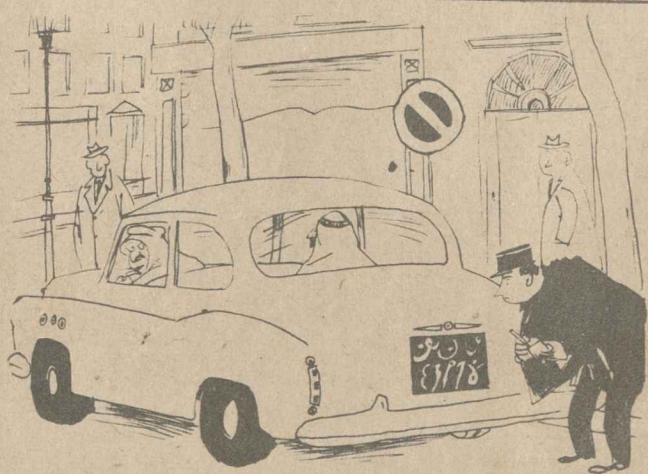
★ Μάθετε να είστε ενδιαφέρουσα για ν' αρέσετε.

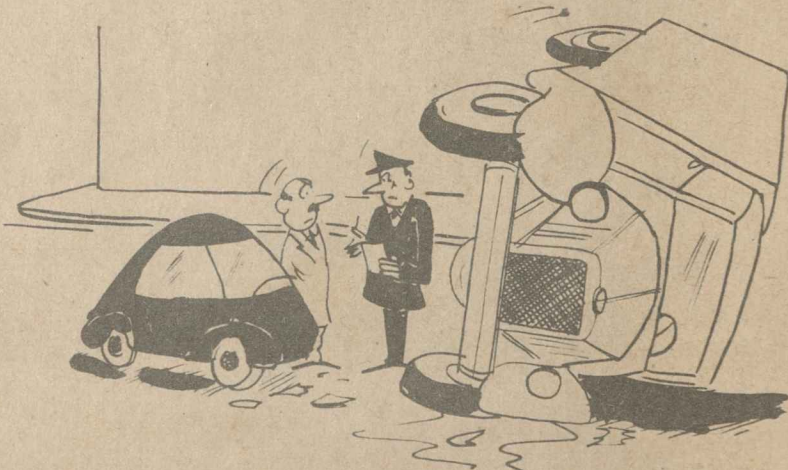
Χωρίς λόγια

— Ξοδεύουμε κάτι πάνω, αλλά απολαμβάνουμε το ταξίδι.

— Βρέ τί αριθμός είναι αυτός;

Χωρίς λόγια

ΧΙΟΥΜΟΡ

ΕΤΟΣ 9ον • 3—16 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1958
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ 225 • ΤΙΜΗ ΔΡΑΧ. 6

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ
15ΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΕΥΑΓΓ. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΕΞΟΦΥΛΛΟ

Η Άννα Φόνσου μιλά από τις νέες ήθοποιους και ελπίδα του ελληνικού θεάτρου σε μία τελευταία φωτογραφία της.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λεωφόρος Πανεπιστημίου άριθ. 34
Άρ. τηλ.: Γραφείων 614-047, τυπογρ. 36-555

ΕΝΔ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟ 15ΘΗΜΕΡΟ

ΣΑΛΟΝΙΑ

ΟΙ ΑΠΟΛΑΥΣΕΙΣ του χειμώνα είναι: 1)... 2)... 3)... 4) το σαλόνι. Η Α.Μ. το σαλόνι! Το χειμερινό, ζεστό, φλόγαρο, αναπαυτικό σαλόνι! Παιδί του πολιτισμού μας εκατό τὰ εκατό έχει αντικαταστήσει τις αώλες, τις ζωπορτες και τὰ πηγάδια, γενικά τὰ υπαίθρια εκείνα σημεία που συγκέντρωναν τὸ ἐνδιαφέρον, τὸ κουτσομπολιό, καὶ τὴ ρομαντικότητα τῶν γιαιγιάδων μας. Όλοι οἱ ἔρωτες παλῆς ἔκαναν ἀρχὴ στὴ θρύσι, ἀπ' ὅπου ὁ λεβέντης νιός, περνώντας τὸ σούρουπο, ἀντάμωνε γιὰ πρώτη φορὰ τὴν ἀκριδοβώρητη κοπέλλα καὶ θάμπωνε ὁ νοὺς του! Ἐκείνη πάλι ταραζόταν, τᾶχνε, ἄφινε νὰ τὴς πέσει τὸ σταμνὶ κ' ἐκεῖ, μπροστὰ στὰ ρομαντικὰ σπασμένα του κομμάτια, οἱ μέχρι χτες ἀγνωστοὶ νιοὶ ἔδιναν τὸ πρῶτο τους φιλὶ κ' ἡ κοπέλλα σκάρωνε κ' ἔλεγε στοὺς δικούς της τὸ πρῶτο ψέμα! Ὑστερα... ὕστερα εἶχε σειρά ἡ γειτονιά, τὸ κουτσομπολιό! Ἡ προεξάρχουσα ἐκάστοτε «κυρά - Κατίγκω» ἢ «κυρά - Λενιώ» ἔπαιρνε μὲ ἐμβριθεῖα τὰ κομμάτια τοῦ σπασμένου κανατιοῦ κ' ἀποφαινόταν μὲ σιγὴν πὺς εἶναι «τὴς Μαριώ» τοῦ Κωστή» καὶ πὺς εἶναι ὄρες νὰ περιμένουμε τὰ στέφανα! Τὸ προφορικὸ παράρτημα ἔκανε σὰν ἀσπράττὴ τὸ γύρο τοῦ χωριοῦ κ' οἱ φαρμοκομῆτες γειτονισσὲς τὴς Μαριώ, πρῶτ-πρῶτ τὴν ἄλλη μέρα διαζόνταν νὰ περάσουν ἐξω ἀπ' τὸ σπιτικό της, νὰ κάνουν πὺς θέλουν κάτι καὶ πονηρά νὰ καμθουν πὺς ρωτᾶν «τὰ καλὰ μαντάτα καὶ πὺς, ἔ!», ἤξεραν αὐτές! καλὸ παιδί τοῦ λόγου του, νοικοκύρης καὶ δουλευτής!

Ὅλα τούτα σήμερα, περὶπου ἔτσι ἡ κάπως διαφορετικὰ δὰ λάβουν χώρα στὸ σαλόνι, στὰ λίγα τετραγωνικά του μέτρα, πὺς ἀποδεικνύονται πάντα ἀρκετὰ, μὲ δοθητικά μέσα δυὸ κουρτίνες, ἓνα ἀμπαζούρ καὶ λίγη μουσικὴ νὰ χωρέσουν καὶ τὴν πολιτικὴ συζήτηση καὶ τὰ κοπιλέμντα καὶ τὴ μόδα καὶ τὸ κουτσομπολιό. Ἀχ, Μαίρη, πόσον καιρὸ ἤθελα νὰ στὸ πᾶ!... «Κί' ὁ εὐτυχισμένος ἀναστεναγμὸς τὴς Μαίρης βουλιάζει καὶ

χάνεται στὸ δόμο τοῦ κουτσομπολιοῦ ποὺ στὸ πλάι σπαθᾶτο, ἀκονισμένο καὶ γεμάτο ὄρεξι, ἐνημερωμένο λίγη ὥρα προτύτερα ἀπ' τὸ προγονικὸ τὴς θρύσης, ψάχνει νὰ βρῇ τί εἶχε πῆ ὁ Ἀλέκος στὴ Σόνια, ποὺ ἦταν ἡ προηγούμενη τοῦ ἀνακάλυψι καὶ πὺς εἶχε ἀναστενάξει ἐκείνη!

Τὸ σαλόνι ὁμῶς ἔχει τὸ κακὸ πὺς τὸ καλοκαίρι ἀδρανεῖ. Σκοτάδι μουγαμάρα καὶ σκόνη ζεστὴ πασπαλίζει ἐτὸν χώρο τῶν ἐπιχειρήσεων ὁλο ἐκείνο τὸ τρίμηνο, πὺς γεμίζει ἀπὸ ἥλιο, θάλασσα καὶ κρουαζιέρα. Ἀστεγο μένει τὸ κουτσομπολιό, οἱ ἐρωτευμένοι βρίσκουν ἓνα σωρὸ μοναξιά σ' ἀκρογιαλίες, δάση καὶ παράκα. Ξεκρέμαστη μισακή, διαστικὴ ἢ κουβέντα στὸ μπακάλη, στὸ δρόμο δὲν ἔχει οὔτε τὰ συνταρακτικὰ «καινούργια» τοῦ χειμῶνα, οὔτε τὸ χουζούρι τὴς ἀναπαυτικῆς πολυθρόνας καὶ τὴ χρονικὴ ἀνεσι τοῦ 7—11 μ. μ., ἱκανὴ νὰ λύση ὅλες τὶς ἀπορίες γιὰ τὸ πὺς εἶναι σ' ἀλήθεια δοσμένη ἡ καρδιά τὴς Φωφῶς, πὺς γελαὶ καὶ τοῦ Τάκη, πᾶει δόλτα μὲ τὸ Μίμη καὶ παίρνει στὸ τηλέφωνο καὶ τὸν Ἀργύρη. Γι' αὐτὸ τέτοιες μέρες μ' ὅση πείνα κ' ὄρεξι ἀκονίζονται οἱ γλώσσες μ' ἄλλο τόσο μπῆρο καὶ φούρια ἐτοιμάζονται τὰ καθίσματα, ξεσκονίζονται οἱ τοίχοι καὶ σπιδῶνται τὰ πόμολα τὰ σαλόνια ἀνασκουμπώνονται! Φτάνει ἡ ὥρα τὴς βασιλείας τους! τῶρα εἶναι πὺς ἄνοιξουν τὶς ἀγκαλίες τους μὲ φιλόξενη ὑπεροβουλία καὶ ἂ' ἀρχίσουν τὶς ὑποχρεωτικὲς κακεντρέχειες: Καλέ, περάστε πιά!, σὰς χάσαμε!»

Καὶ ἂ' ἀρχίσουν τὰ πάρτυ, οἱ θορυβώδεις γιορτές, οἱ οἰκογενειακὲς συγκεντρώσεις, ὅλα αὐτὰ πὺς δὲ ἀποτελέσουν τὴ δραστηριότητα τῶν σαλονίων, εἴτε στὴν Ἀθήνα δίρσκονται, εἴτε στὴ Θεσσαλονικὴ καὶ στὴν Πάτρα, στὸ Κολωνάκι ἢ τὸ Βοτανικό. Τὸ σαλόνι εἶναι ἡ γέφυρα τὴς ὁμορφιάς τὴς συνοικίας, τὴς παρέας, τὴς σχολῆς, στὰ αἰῶνια καλλιτεία τὴς ζωῆς μὲ ἐπαθλὸ τὸ γαμήλιο στεφανὶ καὶ τὴ συζυγικὴ ζωὴ. Στὸ σαλόνι οἱ «ἀπανταχοῦ μοδίστρες» ἐξηγοῦν καὶ ἐρμηνεύουν τὸν Ντεσσέ, οἱ κρεασίδες ἐξεκολλημένες ἀπὸ τὰ παριζιάνικα μοντέλα κάνουν θριαμβευτικὴ ἐμφάνισι καὶ τὰ δάσανα τὴς διπᾶλης μὲ τὴν κουβέντα κ' ἓνα τασιγὰρ γίνονται ἀπαλώτερα. Οἱ πολῖτες τὰ λένε καὶ ξεσκάνε κάπως, τὰ βάζουν μὲ τὴς πολιτικούς, ντόπιους καὶ ξένους, δίνουν γραμμὲς στὸ Κρεμλίνο καὶ στὸ Πεντάγωνο...

Ὅλα αὐτὰ μέσα σὲ λίγα τετραγωνικά μέτρα τοῦ χώρου ποὺ εἶναι ἡ διπρίνα τοῦ σπιτιοῦ καὶ τὸ ἐπίγειο τὴς γειτονιάς, τοῦ χώρου ποὺ ἐνῶναι καὶ χωρίζει ἀνθρώπους, δίνει ἐλπίδες στὶς ἀνύπαντρες, εὐκαιρίες στοὺς ἐπιχειρηματίες καὶ διέξοδο στὰ δάσανα τοῦ κοσμάκη πὺς ὕστερα ἀπ' τὴ δουλειά, μὲ μπῆλε κοστούμι καὶ στενὰ παπούτσια, καθισμένος ταπετσάρια στὶς πολυθρόνες γύρω - γύρω βάζει κάτω τὰ προβλήματα του καὶ τὰ νοιώθει ἐλαφρότερα, πὺς ἀνεκτὰ, περαστικά κ' ἐφήμερα.

Θ. Ε.

Όταν κάνει ζέστη
πολύ ζέστη...

NESCAFÉ

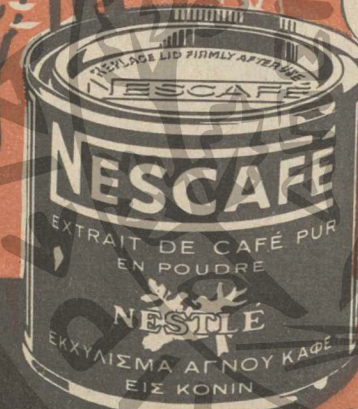
φραππὲ
σὰς ζωογονεῖ καὶ
κόβει τὴν δίψα!

Τίποτε τὸ πὺς
ἀπολαυστικὸ
καὶ πρακτικὸ
ἀπὸ ἓνα
Νεσκαφέ
φράππὲ

Πὺς παρασκευάζεται
τὸ NESCAFÉ φραππὲ

Σὲ ὁποιοδήποτε στιγμή
καὶ ὅσες φορὲς σὰς
κάνει κέφι, ἀρκεῖ λίγο
Νεσκαφέ, ζάχαρι, κρύο
νερὸ καὶ πάγος γιὰ νὰ
παρασκευάσετε στὸ λε-
πτὸ ἓνα ὁρσοιστικὸ
καὶ ἀπολαυστικὸ
καφέ φραππὲ.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΡΙΤΣΙΣ & ΥΙΟΣ
ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ 3 — ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ — ΤΗΛ. 40.22Γ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη) .. δραχ. 154
ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τεύχη) .. 80
ΤΡΙΜΗΝΟΣ (6 τεύχη) .. 40

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ (ετησίως)

Δολάρια .. 8,50
Βελγικά φ. .. 410
Λ. Ἀγγλ. χ. .. 3,00
Γαλλικά φ. .. 2900

Τὰ ἐμβόσματα δέον ν' ἀποστέλ-
λονται πρὸς Ε. Τερζόπουλον ἐκ μὲν
τοῦ Ἑσωτερικοῦ διὰ ταχυδρομικῆς
ἐπιταγῆς, ἐκ δὲ τοῦ Ἑσωτερικοῦ
διὰ τραπεζικῆς ἐπιταγῆς.

... λίγο νερό...

...ελαχίστετο ROL...

...μια άθροισμα βαπτισμάδα...

...Και νά η μπουγάδα σας!!!

ΑΣΠΡΗ-ΧΙΟΝΑΤΗ-ΜΥΡΩΔΑΤΗ ΠΕΝΤΑΚΑΘΑΡΗ
—Το ROL είναι ειδικά μελετημένο για την Έλληνίδα νοικοκυρά που δεν διαθέτει πλυντήριο και πλυντικές μηχανές πιάνων όπως η Αμερικανική και η Ευρωπαϊκή.

—Η Έλληνίδα νοικοκυρά βάζει τα χέρια μέσα στο νερό!... Και μόνο το ROL εξασφαλίζει πραγματικά χέρια άπαλά, άβρά-άνεπαφα.

ROL

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΛΥΤΕΡΑ

ΕΝΑΣ ΑΝΔΡΑΣ ΜΟΝΟΛΟΓΕΙ

Ο ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ είναι ένα πολύ έξυπνο αλλοιθώρο παιδάκι, καθαρνυμένο, που κάποτε το βλέπουν οι επιβάτες των λεωφορείων να τους προσφέρει φυστίκια. Η προσφορά συνοδεύεται συνήθως με μερικά εύφλογα λόγια της εφευρέσεώς του και πάντοτε με ένα μειδίαμα αισιοδοξίας και χαράς. Και αγοράζουν πολλοί επιβάτες φυστίκια από τον Βασίλακη, ο οποίος απαντά πάντοτε πρόθυμος εις τας ερωτήσεις των και πάντοτε με ευγένεια: Πηγαίνει εις την πέμπτην του Δημοτικού, άμα γυρίση από το σχολείο διαβάσει τα μαθήματά του, τώρα το καλοκαίρι που δεν έχει σχολείο, παίζει όπως όλα τα παιδιά, και άργα το απόγευμα — αυτό είναι ζήτημα ψωμιού της οικογενείας του — θα πάρη το καλαθάκι του να πάη να πωλήση τα φυστίκια του, εις τας λεωφορείας, άπαγγέλλων κάπου — κάπου και τόν ευθυμον στίχον του:

Είπε ο γιατρός
φυστίκι να τρώς
για να είσαι γερός.

Και πολλοί επιβάτες... πείθονται να δώσουν την δραχμήν των.

ΕΙΝΑΙ δημοφιλέστατος ο μικροσκοπικός φυστικός. Οι όδηγοι των λεωφορείων σταματούν να τον πάρουν, του άνοιγουν την μπροστινή πόρτα και τόν υποδέχονται με τρυφερότητα: Καλώς τόν Βασίλακη, τί κάνεις, Βασίλακη, πώς πάει η δουλειά, Βασίλακη. Οι εισπράκτορες επίσης, οι επιβάτες το ίδιο. Είναι, όπως είπα, μία παρένθεσις αισιοδοξίας και χαράς. Κανείς δεν σκέπτεται να κατηγορήση την μητέρα του Βασίλακη διότι τόν άνηλικο παιδί έργάζεται να ζήσει και να μάη γράμματα.

ΑΛΛ' ΙΔΟΥ και ή άλλη όψις του νομίσματος: Εις τας λεωφορείας μπαίνει ένα ρυπαρότατον παιδί, τρισάθλιο, τού οποίου ή μητέρα τόν έχει μάθει να κλαυθμηρίζει δυο-τρεις στίχους έπαιτείας, άπαγγελλόμενος άνοήτως, ήλιθώς μάλλον. Οι γονείς που τόν έχουν άνηκουν άσφαλώς εις την ύποστάθμην. Η άμυνα του, ζητιάνια και αυτή άσφαλώς, άτι να τόν υπαλώση και να τόν καθάρση, προσπαθεί να τόν κάμη πίκκακοιριασμένο, δια να κινήση τόν σίκτον, αλλά τόν άποτέλεσμα είναι ότι κινεί την αντίπαθειαν. Ζήτημα μητρος είναι και ή πρόσχαρος Βασίλακης με τας φυστίκια και τόν πανάθλιο ράκος που είναι τόν συχάμενο παιδάκι που έπαιτεί...

ΙΔΟΥ ένα ζήτημα καθαρώς άνδρικό, τόν οποίον όμως ενδιαφέρει άμεσώτατα τας γυναίκας: νά έχη ή νά μή έχη ο άνδρας... μουστάκι; Πολλοί γυναίκες φαίνεται ότι τόν άντιπαθούν, άλλ' όχι όλοι. Υπάρχουν μάλιστα γυναίκες που άγατούν όχι μόνον τόν μουστάκι, αλλά και τόν γένειο, τας οποίας εις παλαιότερα χρόνια ήσαν συχνότατα, τώρα δε άρχίζουν πάλι να εμφανίζονται κάπου — κάπου εις ξένας κοινωνίας, όπου βλέπεις κανείς πολλούς νέους να γενοφορούν. Έν πάση περιπτώσει και τόν γένειο και τόν μουστάκι είναι ζήτημα μόδας, ένιοτε δε και... ζήτημα άρχης. Δεν θα λησμονήσω ποτέ ότι πρό άμνημονεύτων χρόνων, τού ήμου κληρωτός στρατιώτης, ο Λοχαγός μου μου άνανέων τον άκταήμερον περιορισμόν, εύθως άμα τή λήξει του, μέχρις ότου ξαναγίνη τόν μουστάκι μου, τόν οποίον όλίγας ήμέρας μετά την κατάταξίν μου ένόμισα ότι έπρεπε να ξυρίσω διά λόγους καθαριότητος. Και πόσα δεν μου είχε πη ή μακαρίτης!

ΚΑΙ ΟΙ άρχαιοι έτρεφαν μούστακα και συμπάθειαν προς αυτά. Αφινά έπίσης και τόν γένειο που άλλά ή συνήθεια ήτο γενική. Πολλοί έξυρίζοντο, εις δε τας κουρείας έπαιχναζαν οι άνδρες δια να παραστήν την ώραν των, όπως σήμερα εις τας καφενείας. Πάντως, οι περισσότεροι έθεώρουν τόν μουστάκι ως άδύνατον κόσμημα, έξαιρέσει των Σπαρτιατών εις τούς οποίους μάλιστα σιωπούμε τω «μή τρέφειν μούστακα» και έπαιμώς από τούς έφόρους, εις την πόλιν των προκήρυξιν, άμα ανέλαβον τον άρχήν. Και οι Ρωμαίοι κατ' τας κανόνας όχι μόνον έξυρίζον τόν μουστάκι, αλλά και έκουρεύον τόν χρώ, δηλαδή με την ψιλή μηχανή, όπως θα έλέγαμε σήμερα.

ΑΘΟΥΡΥΒΑ, όπως έζησαν έργον άπ' τόν κόσμο τούτο μία άνήνυν ή έπιστήμων, γνωστή εις τας άρχαιολογικούς κύκλους της Ελλάδας, ή Άννα Άποστολάκη. Οι άνδρες που εργάζονται εκεί κοντά εις τή Μοναστηράκι, έπρόσεχαν την άσπρήν στήν, που επί τόσα χρόνια άνέβαινε τας γραφικά σκαλοπάτια τής τζαμιο, εις τόν οποίο στεγαζόταν τόν Έθνικόν Μουσείον τών Κοσμητικών Τεχνών. Από τότε που τόν ίδρυσε ο Δροσίνης τόν 1918, μέχρι τόν 1953, όποτε την κατέλαβε τόν δαιον ήγκας, ή Άννα Άποστολάκη άπρηξεν ή ψυχή του. Η διάδογός της εις την διεύθυνσιν τού Μουσείου άριστολόγος κυρία Πόπη Ζώρα μάς παρέχει τας πληροφορίες τού παρόντος σημειώματος.

ΚΑΤΑΓΟΜΕΝΗ από την Κρήτη ή Άννα Άποστολάκη προσήλθη άπ' άρχας ως βοηθός τού δαιοντίνου τού Μουσείου Κοσμητικών Τεχνών, και άφίερωσεν εις αυτό τή ζωήν της και τόν μισθόν της άκόμα εις μίαν έποχήν κατά την οποίαν πρώτα κηρύγματα της χειραρτήσεως έξέθετον την γυναίκα εις τή άδρικόν αντίδρασιν όχι μόνον, αλλά και εις τόν σκώμμα. Τόν 1935 ανέλαβε την διεύθυνσιν τού Μουσείου, έκδόσεις της είναι μοναδικά εις τή είδος των. Δι' αυτές και δια τή έργον της έν γένει ή Άκαδημία Άθωνών την είχε βραβεύσει. Άλλ' όπω είπα, ή έκλειπτοσα Έλληνική έποχή μων ήτο σεινή και άθόρυβος — ήτο δυνατόν να την γνωρίζη τόν έσώτερον κοινόν.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

★ Άγαπή μία γυναίκα σμαίνει να συνθίσω τόν έγκεφαλονότια μου σύστημα να μην ταραχθεί από μόνον γι' αυτή.

★ Στόν έρωτα είναι όπως και τόν διαθήκη. Η τελευταία διαθήκη έσ' αξία γιατί άκυρώνει όλες τις προηγούμενες.

(Πιτυγκού)

ΟΣΕΣ ΞΕΡΕΤΕ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ

Θά θέλατε ν' άλληλογραφήσετε με Γερμανίδες;

Η συνεργάτις μας στό Μόναχο, Λίλη Μπίτα είχε την καλή έμπνευση να μάς προτείνη την καθιέρωσι μιάς δι' άλληλογραφίας έπικοινωνίας Έλληνίδων, που κατέχουν τή γερμανική γλώσσα, με Γερμανίδες. Κρίνοντας την ιδέα περίφημη γιά τή σύστασιν σχέσεων ανάμεσα σε άλλωθενείς γυναίκες, και γιά τή μεταξή των γνωριμία που συνεπάγεται γενικά πολλά ώφελήματα και γι' αυτό και μείς, με τή σειρά μας την προτινουμε στις άναγνώστριές μας.

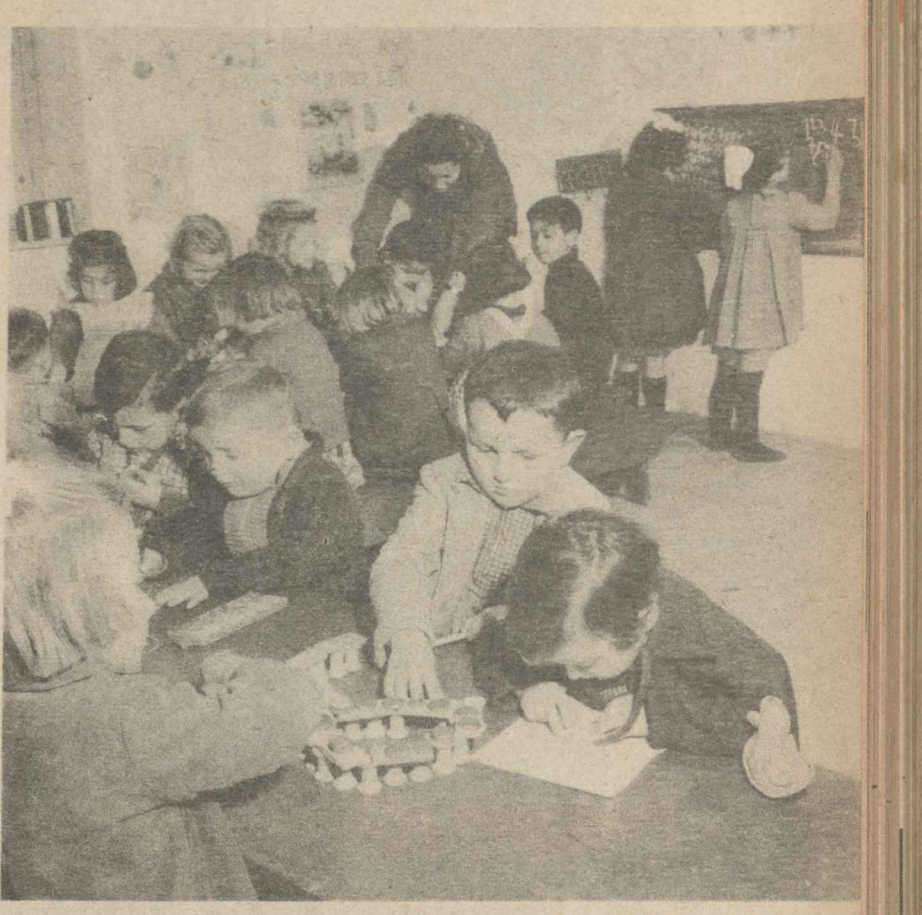
Ιδού λοιπόν τέσσερις διεύθυνσεις, στις οποίες μπορείτε να γράφετε:

- Frau Toni Kas, München — Zbladstr. 41/11.
- Fraulein Rosina Litzel, München 25 — Althelmereck 3/0.
- Fraulein Anna Hahn, München 35 — Seebenseest. 14.
- Frau Maria Muggenthaler, München 55 — Aurikelstr. 29.

168 ΚΟΠΕΛΛΕΣ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Απόφοιτος τής σχολής, έργάζεται σ' ένα «Σπίτι τού παιδιού» τής Βασιλικής Προνοίας. Άπασχολεί τα παιδιά με διάφορα παιχνίδια και τούς μαθαίνει ώραία ποιήματα και τραγούδια

Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ, άς τόν πούμε έτσι, ήταν ένα από τας παιδιά τής ταραγμένης έποχής μας. Λιγνός, αλλά γεροδεμένος, με άχένιστα μαλλιά και χείλη σφιχτοκλεισμένα, αποτελούσε γιά τούς γονείς του άλλα και γιά όσους ζούσαν γύρω του ένα άληθινόν πρόβλημα. Μιλώντας γι' αυτόν κάποτε ο πατέρας του είχε πη ότι «ήταν ένα όκηρο κήνος και τίποτε περισσότερο». Ήταν 14 χρονών και τόν είχαν διώξει από τόν σχολείο όπου φοιτούσε. Τά δρόμα είχε άρχισει να μην κοιμάται σπίτι του. Ο πατέρας του, άνώτερος δημόσιος υπάλληλος, δεν ήξερε τί να κάνη. Μιά μέρα ή γειτόνισσα τού άπέναντι σπιτιού ήρθε και τού είπε ότι ο Δημήτρης είχε άποπειραθή να διίσση την 12χρονη κόρη της. Στάς προειδοποιή ότι θα καταγγείλω τόν γεγονός στην άστυνομία, τού είπε.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΣ «ΧΩΡΙΣ ΑΙΤΙΑ»...

Υστερα από μία ώρισμένη διαδικασία ο φάκελλος τού Δημήτρη έφθασε στα χέρια μιάς κοινωνικής λειτουργού, που από την πρώτη στιγμή προσπάθησε να έντοπισή τή ρίζα τού κακού. Ώς την πρώτη Γυμνασίου ο Δημήτρης ήταν ένα φυσιολογικό παιδί. Από εκεί πέρα άλλαξε. Τί τού είχε συμβή; Ο Δημήτρης κρατούσε τα χείλινα του κλεισμένα σφιχτά. Όταν τού μιλούσες έλεγε άργότερα ή κοινωνική λειτουργός — σε κύτταξε σαν άγριο θηρίο που τόν έκλεισαν μέσα σ' ένα κλουβί. Ήταν ένας από τούς πολλούς επαναστάτες χωρίς αίτια τής έποχής μας.

Αλλά τίποτε δεν μπορεί να μείνη άσυγκίνητο στην ανθρώπινη τρυφερότητα. Με όδηγώ τή διαίσθησί της, ή κοινωνική λειτουργός προσπάθησε να δρή τις εύαίσθητες χορδές τού Δημήτρη. Τόν έβλεπε κάθε μέρα και κουνιενταζε μαζί του γιά τας πιδ άσθημντα πράγματα — γιά έκδρομές, γιά ποδόσφαιρο, γιά τας τελευταία άστυνομικά έργα. Σιγά - σιγά κέρδιζε την έμπιστοσύνη του. Τόν πρόσωπο τού νεαρού επαναστάτη άρχισε να μαλακώνη. Κάποτε της είπε την ιστορία του. Ο πατέρας του και ή μητέρα του ήταν εδώ και δέκα χρόνια στα πρόθυρα τού διαζυγίου. Δεν χάριζαν εξ αίτίας τού παιδιού τους. Άλλά τί έκαναν στην πραγματικότητα γιά να χάρισουν στό γυίο τους την πολύτιμη άίσθησι ότι ζή κοντά στον πατέρα του και στη μητέρα του; Τίποτε. Τόν σπτι του είχε μεταβληθή σε πεδίο μάχης. Δεν ήταν σπάνιες οι φορές που ο Δημήτρης είχε δι άπ' τή μισάνοιχτη πόρτα της κρεβατοκάμαρας τούς τόν πατέρα του να χτυπά τή μητέρα του. Κάποτε άκουσε τή μητέρα του να λέη: «Αν δεν με σκοτώσης θα σε σκοτώσω. Δεν είναι δυνατόν να συνεχίσουμε να ζούμε μαζί».

Αυτή ήταν ή ρίζα τού προβλήματος τού νεαρού επαναστάτη. Άλλά ή λύσι δεν ήταν να κλειστή ο Δημήτρης σε άναμορφωτικό κατάστημα, όπως είχε πιστευθή στην άρχή. Η λύσι θα ήταν να νιώσουν ο πατέρας του και ή μητέρα του ότι κάτι έπρεπε ν' αλλάξη μέσα στό σπτι τους. Η κοινωνική λειτουργός έξήγησε και στους δύο ποιά ήταν ή κατάσταση τού παιδιού τους. Χρειάστηκε να καταβάλη πολύν κόπο γιά να τούς κάνει να νιώσουν — ο έγωισμός δεν τούς άφινε να τόν παραδεχτούν — ότι τόν σφάλμα ήταν δικό τους. Η κοινωνική λειτουργός έργασθηκε προς την κατεύθυνσιν τών γονέων με τόν ίδιο τρόπο με τόν οποίο είχε έργασθή προς την κατεύθυνσιν τού παιδιού.

Σήμερα ο Δημήτρης τελειώνει τόν γυμνάσιο. Οι γονείς του είναι υπερί-

φανοι γι' αυτόν. Πριν από μερικά χρόνια τόν παιδί αυτό ήταν γιά τόν περισσότερο κόσμο «χαμένο» και μαζί του ίσως να έχαναν τόν προορισμό τους στη ζωή άλλοι δύο άνθρωποι — ο πατέρας του και ή μητέρα του. Άλλά ή επέμβασις τής κοινωνικής λειτουργού τούς έκανε να νιώσουν τις εύθύνες τους. Σήμερα οι τρεις τους είναι μιά γελαστή οικογένεια που άν τιμωπάτίζει με θάρρος τή ζωή.

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΙ ΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ

Η ιστορία αυτή δεν είναι συνταρακτική και θα μπορούσε ίσως να δοθή με λιγώτερες λεπτομέρειες αλλά έχει τόν πλεονέκτημα ότι εμφανίζει άνάγλυφο — όσο είναι δυνατόν αυτό — τόν ρόλο τής κοινωνικής λειτουργού. Τί είναι ή «κοινωνική λειτουργός»; Ένας Άμερικανός δημοσιογράφος, ο Πολ Χουτλوك την άτεκάλεσε κάποτε «Ιεραπόστολο τών πόλεων». Ο όρισμός είναι άκριβής με τή μόνη διαφορά ότι ή κοινωνική λειτουργός δεν περιορίζει τή δράσι της μέσα στα πλαίσια της πόλεως αλλά διατρέχει όλη την ύπαιθρο, σκαρφαλώνει σε άπάτητα χωριά και τρυπώνει άκρη και σούδα καταυλισμούς τών τσιγγάνων.

Ο όρισμός «κοινωνική λειτουργός» δόθηκε στην Ελλάδα από τόν κ. Γ. Βούτση, διεύθυντή τής υπηρεσίας Παιδικών Σταθμών και Ορφανοτροφείων τού υπουργείου Προνοίας, ύστερα από ένα ταξίδι του στην Αμερική. Καρπός τού ταξιδιού ήταν τόν τίτλος «Η γενική και παιδική πρόνοια στην Αμερική» και στην Ελλάδα όπου δινόταν σε ένα ώρισμένο κλάδο υπαλλήλων ή όνομασία «κοινωνικός λειτουργός» και άναλυόταν ή σημασία τής άποστολής τους.

Ακολούθησε ο κ. Π. Παλαιολόγος με τρία χρονόγραφημά του στό «Βήμα» με τόν κοινό τίτλο «Η κοινωνική λειτουργός». Έτσι ή όνομασία πέρασε στην καθημερινή διάλεκτο. Σήμερα, δέκα χρόνια μετά την πρώτη δημοσίευσιν τού όρου, ελάχιστοι άνθρωποι θα βρεθούν που να μη ξέρουν τί σημαίνει ή λέξις «κοινωνική λειτουργός».

Πού όφελεται αυτό τόν φαινόμενο; Στην έκπληκτική δραστηριότητα που άνεπτύσσεται κατά τόν διάστημα αυτής τής Ιδετίας ο Έλληνας κοινωνικός λειτουργός. Γελαστές, άκούραστες, άκατάβλητες, ώπλισμένες με άκαταμάχητη τρυφερότητα και με τεράστια άποθέματα ύπομονης οι Έλληνίδες κοινωνικοί λειτουργοί δημιούργησαν ήδη μιά ιστορία.

Είναι δύσκολο ίσως να καθορισθούν τά όρια μέσα στα οποία κινείται μιά κοινωνική λειτουργός. Ο άναγνώστης της έρευνής αυτής διαβάσοντας την ιστορία τού Δημήτρη, διεπίστωσεν ότι ο ρόλος τής κοινωνικής λειτουργού δεν ήταν να σώση απλώς ένα παραστρατημένο παιδί. Ο ρόλος της, όπως διαμορφώθηκε στην εξέλιξι τού λειτουργήματος — γι'αυτή γιά λειτουργήματα πρόκειται — ήταν να σώση τρεις ανθρώπους, να ένωση ένα χωρισμένο ζευγάρι και να θάσασησθ ήρθο ένα σπτιτικό. Ποιό άλλο λειτουργήμα παρουσιάζει τόσο μεγάλη ποικιλία αλλά και τόσο μεγάλη βαρύτητα εύθύνων;

ΠΩΣ ΧΤΙΣΤΗΚΕ ΕΝΑ ΣΠΙΤΙ

Ανάλογο περιεχόμενο παρουσιάζουν οι περισσότερες από τις περιπτώσεις με τις οποίες καταπιάνονται οι κοινωνικοί λειτουργοί μας. Είναι χα-

Στο χωριό Ζέρβη Πέλλης, μία κοινωνική λειτουργός ξεκουράζεται δίπλα στην πηγή άγκυλισμένη με μία χαριτωμένη χωρική.

ρακτηριστικό, το παράδειγμα μιας χήρας με δύο παιδιά, το οποίο ανέφερε στο υπουργείο Προνοίας η κοινωνική λειτουργός του γραφείου Κ. Π. Σιδηροκάστρου. Η γυναίκα αυτή, θύμα του ανταρτοπολέμου, είχε χάσει τον άντρα της και το σπίτι της. Γύριζε έδω κι' εκεί μη έχοντας πού να κοιμηθεί. Το κοινοτικό συμβούλιο του χωριού της παρέπεμψε το θέμα στην κοινωνική λειτουργό.

Κι' ο αγώνας για την εξασφάλιση της στέγης της φτωχής γυναίκουλάς άρχισε. Η επίτροπη απαλλοτριώσεων, ύστερα από αίτηση της κοινωνικής λειτουργού, παρεχώρησε το οικόπεδο. Έμεναν τὰ υλικά. Οι μαθητές της σχολής «Γεωργικών Εφαρμογών» του υπουργείου Γεωργίας εργάστηκαν για την κατασκευή των τούβλων. Μία στρατιωτική μονάς επέδραμε στο γειτονικό δάσος και έκοψε την ξυλεία που χρειαζόταν.

«Απέμεναν πλέον — γράφει η κοινωνική λειτουργός στο υπόμνημά της προς το υπουργείο — αι κέρατοι και τα κουφώματα. Διά μέν τους κέρατους απέσπασα κονδύλιον εκτάκτου βοηθείας από το κοινοτικό συμβούλιον με την βοήθειαν του επάρχου. Διά τα κουφώματα, εν συνεργασίᾳ με τον προϊστάμενον του γραφείου, διεθέσαμε τα υπάρχοντα κιβώτια της επιτροπής Πολεμοπαθόντων Παιδιών. Η οικοδομή ετελείωσε εις διάστημα περίπου δέκα μηνών».

«Ετσι απλά, με σεμνότητα και σε ύφος έντελως υπήρεσιακό, αφηγείται η κοινωνική λειτουργός πώς έχτισε το σπίτι της φτωχής γυναίκουλάς. Δεν είναι δύσκολο να μαντέψετε τί αγώνας κρύβεται κάτω από τις γραμμές αυτές — παρακλήσεις, ίκεσιες, φωνές, αιτήσεις στο νομάρχη, τηλεφωνήματα στην Αθήνα, ατελείωτες περιπληνήσεις στους δαιδαλούς της γραφειοκρατίας.

«Αλλά, στο τέλος, η επίμονη της κοινωνικής λειτουργού ενίκησε. Σήμερα η χήρα του Σιδηροκάστρου δεν φοβάται ότι ο χειμώνας θα την βρή, αυτήν και τα παιδιά της, χωρίς στέγη.

ΓΙΑΤΡΟΣ, ΜΑΜΜΗ ΚΑΙ... ΠΡΟΞΕΝΗΤΡΑ

Η κοινωνική λειτουργός — θα έλεγα η Έλληνίδα κοινωνική λειτουργός, γιατί αυτή έδειξε με τη δράση της ότι ένωσε, όσο ελάχιστες, τη βαθύτερη σημασία της αποστολής της — δεν κινείται μέσα σε ώρισμα πείσι. Τα παραδείγματα που δόσαμε ως τώρα, αυτό απέβλεπαν να δείξουν. Υπάρχει μόνο ένας ώριμος σκοπός. Είναι η σωτηρία του ανθρώπου, ενός οποιουδήποτε ανθρώπου που πάσχει. Τη μία μέρα αντιμετώπιζει το θέμα της με τη βοήθεια των γνώσεων που απέκτησε κατά τη φοίτησή στη Σχολή Κοινωνικών Στελεχών. Την άλλη μέρα θα τη δῆτε να κάνει τη νοσοκόμα της, τη γιάτρη ή ακόμα και τη μαμμή... Την τρίτη μέρα θα τη συναντήσετε σε μία κατασκήνωση γύφτων να παίζει το ρόλο προξενήτρας.

Σας κάνει εντύπωση; Είναι μ' όλα ταύτα και αυτό μέσα στα όρια της απασχόλησής της κοινωνικής λειτουργού. Πάρετε π.χ. το παράδειγμα των εξωγάμων παιδιών. Εύθως μόλις ανατεθεί σε μία κοινωνική λειτουργό η παρακολούθηση μιας γυναίκας που έφερε στον κόσμο ένα εξώγαμο, η πρώτη φροντίδα της είναι να βρή τον πατέρα του παιδιού. Αυτό δεν είναι και τόσο εύκολο γιατί συχνά οι μητέρες δεν αποκαλύπτουν το όνομά του. Όταν τον βρή θα τον πλησιάσει και θα προσπαθήσει να τον κάνει να νοιώσει τί συνέπειες θα έχη για το παιδί του ή έλλιπει ενός πατέρα. Μία στατιστική είναι πολύ χρήσιμη εν προκειμένω. Έχει διαπιστωθεί ότι τα εξώγαμα παρυστρατούν κατά ποσοστό 80%. Χρειάζεται λοιπόν μάχης πολυς, εξπννάδα, ύπομνη — και πρό παντός πειθα, για να νοιώσει ο πατέρας τις υποχρεώσεις του.

ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΙ: ΙΕΡΑΡΧΟΙ ΣΤΙΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΩΡΙΑ

ΕΝΑ ΠΑΙΔΑΚΙ ΧΩΡΙΣ ΠΑΤΕΡΑ

Η κοινωνική λειτουργός του Κέντρου Αιτωλοακαρνανίας ανέφερε τελευταία την περίπτωση ενός εξωγάμου παιδιού που έμενε με τη μητέρα του και τη γιαγιά του χωρίς να επιδοθεί από το πρόγραμμα της Παιδικής Προνοίας. Ο πατέρας του είχε εγκαταλείψει τη μητέρα του μόλις είχε μάθει ότι θα έφερνε στον κόσμο παιδί με τη δικαιολογία ότι οι «γονείς του δεν ήθελαν ποτέ αυτό το γάμο».

Το πρώτο πράγμα που έκανε η κοινωνική λειτουργός μόλις ανέλαβε την υπόθεση, ήταν να πλησιάσει τον πατέρα. Τον συνάντησε μερικές φορές, του μίλησε γελαστά, με τρυφερότητα, χωρίς ύφος δημοσίου κατηγόρου. Ο πατέρας άρχισε να αισθάνεται σιγά - σιγά «σαν πατέρα». Ζήτησε να δῆ μία φωτογραφία του παιδιού του. Άρχισε να του κάνει μικρά δώρα.

Το πρώτο δῆμα είχε γίνει, αλλά έμενε το δυσκολότερο, η προσέγγιση των γονέων του πατέρα. Η κοινωνική λειτουργός ζήτησε πληροφορίες γι' αυτούς. Ζούσαν ολομόναχοι — ένας γέρος και μία γρη — σε ένα μικρό σπιτάκι. Η ζωή τους ήταν πληκτική, νωθή, ασημαντή. Ο γυιός τους ζούσε σε άλλο σπίτι. Ο γέρος καλλιέργησε τον κήπο και η γρηούλα μαγειρεύε η έκανε δουλειές του σπιτιού.

«Ένα απόγευμα — εκεί που ο γέρος πότιζε τον κήπο του — είδε να τον κυττάει από την πόρτα του κήπου ένα παιδάκι. Η γειτόνισσα του απέναντι σπιτιού είπε ότι ήταν «της αδελφής της». Το παιδάκι πήρε τη συνήθεια να κάνει κάθε απόγευμα την επίσκεψή του στο σπίτι των δύο γέρον. Με τον καιρό εκείνοι το αγάπησαν. Η γρηούλα του έφτιαχνε γλυκά. Ο γέρος του έδειξε πώς να ποτίζει τον κήπο. Η ζωή και των δύο άρχισε να παίρνει ένα περιεχόμενο. Χωρίς να λένε τίποτα λαχταρούσαν το παιδάκι εκείνο να είναι δικό τους. Η στιγμή ήταν κατάλληλη. Μία μέρα — εκεί που ήταν και οι τρεις τους στον κήπο — μητέρα ο γυιός και είπε στον πατέρα του: «Πατέρα, το παιδί αυτό είναι δικό μου».

Δόθηκαν οι απαραίτητες εξηγήσεις. Η γρηούλα έβαλε τὰ κλάματα. Ο νόμος έγινε την άλλη εβδομάδα.

118 «ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΙ» ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ...

Υπάρχουν σήμερα στην Ελλάδα 118 κοινωνικοί λειτουργοί «έν δράσει». Οι 86 από αυτές είναι τοποθετημένες στα Κέντρα Προνοίας, οι 20 σε νοσοκομεία και οι 12 σε ιδρύματα παιδικής προστασίας.

Ο αριθμός αυτός δεν είναι μεγάλος. Άλλες χώρες πολύ μικρότερες από την Ελλάδα όπως η Πορτογαλία ή το Ισραήλ χρησιμοποιούν τη στιγμή αυτή πάνω από 1000 κοινωνικές λειτουργούς. Στη Γαλλία υπάρχουν σήμερα 20.000 κοινωνικοί λειτουργοί.

Γενικά, θα μπορούσε να παρατηρήσει κανείς μία ραχδαία αύξηση των κοινωνικών λειτουργών σε όλο τον κόσμο, τα τελευταία χρόνια. Το κράτος κατένησε τη σημασία που μπορεί να έχη για ένα δασανισμένο χωριό της υπαίθρου η παρουσία μιας κοινωνικής λειτουργού. Μία απογραφή που έγινε το 1947 στον ΟΗΕ έδειξε ότι υπήρχαν 300 σχολές κοινωνικών λειτουργών σε 42 χώρες. Σήμερα υπάρχουν 400 σχολές σε 53 κράτη. Μόνο στην Αμερική λειτουργούν τη στιγμή αυτή 50 σχολές κοινωνικών λειτουργών.

Στη χώρα μας υπάρχουν σήμερα τέσσερες σχολές κοινωνικών λειτουργών, της Χριστιανικής Ένώσεως Νεανίδων (ΧΕΝ), της Αποστολικής Διακονίας, του Αμερικανικού Κολλεγίου και του Έθνικού Ιδρύματος. Η παλαιότερη είναι της ΧΕΝ, φέτος γιορτάζει τὰ 10 της χρόνια. Η Έθνικου Ιδρύματος ιδρύθηκε το 1955 ενώ της Αποστολικής Διακονίας μόλις πέρσι.

ΠΡΟ ΠΑΝΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΙΑ

Τί χρειάζεται να διαθέτει μία νέα κοπέλλα εκτός από το δίπλωμα του γυμνασίου για να γίνη κοινωνική λειτουργός; Φαινομενικά οι εισαγωγικές εξετάσεις είναι εύκολώτερες. Το μόνο μάθημα στο οποίο εξετάζονται οι υποψήφιος είναι η έκθεσι ιδεών. Και σ' αυτό όλες σχεδόν πετυχαίνουν. Έν τούτοις, μόλις το ένα πέμπτο των κοριτσιών που δίνουν εξετάσεις εισάγεται στις σχολές αυτές. Το «κοσκίνισμα» γίνεται στο τεστ «καταλληλότητας» από το οποίο περνούν κατόπιν όλες οι υποψήφιος. Με το τεστ αυτό αποδεικνύεται αν η υποψήφια σπουδαστριά κάνει για κοινωνική λειτουργός.

Γιατί — ως είπωσθι ακόμη μία φορά — για να γίνη μία κοπέλλα κοινωνική λειτουργός δεν φτάνει να γράφη καλά, να είναι έξυπνη ή να ξέρη από ψυχολογία. Της χρειάζεται πριν από όλα αυτά κάτι βαθύτερο: ανθρωπιά. Η κοινωνική λειτουργός πρέπει να μπορεί να νοιώθει τους ανθρώπους. Όλα τα παραδείγματα που αναφέραμε το δείχνουν καθαρά αυτό. Τίποτε δεν είναι πιο πολύτιμο και πιο απαραίτητο για μία κοινωνική λειτουργό από αυτή την ιδιότητα που στην πραγματικότητα δεν είναι παρά ένα ένστικτο. Πρέπει ν' αγαπά τους ανθρώπους, αλλά και να κάνει να την αγαπούν. Η όμιλία της, το χαμόγέλό της, το αγγίσμα του χεριού της πρέπει να διοχετεύουν στον άλλο μία θερμή αίσθηση καλωσύνης.

Η φοίτησις στις σχολές αυτές είναι τριετής. Τα δύο πρώτα χρόνια αφιερώνονται στις θεωρητικές σπουδές. Οι σπουδαστρίες διδάσκονται — εδώ χρειάζεται μία βαθιά αναπνοή — Κοινωνιολογία, Κοινωνική Παθολογία, Κοινωνική Πολιτική, Κοινωνική Νομοθεσία, Εισαγωγή στις Οικονομικές Έπιστήμες, Ψυχολογία, Ψυχοπαθολογία, Ψυχιατρική, Ύγιεινή, Σωφρονιστική, Διεθνές Δίκαιον Κοινωνικής Προνοίας, Εισαγωγή στην Έπιστήμη της Κοινωνικής Προνοίας, Κοινωνική Έργασία κατ' άτομον και καθ' ομάδα, Κοινοτική Οργάνωσι και Κοινωνικές Έρευνες.

Μετά τον δεύτερο χρόνο οι σπουδαστρίες ονομάζονται δόκιμες. Ακολουθεί ο δεύτερος κύκλος σπουδών, κατά τον οποίον θα διαπιστωθή ορι-

στικά αν οι «δόκιμες» αξίζουν να ονομασθούν «κοινωνικοί λειτουργοί». Διορίζονται κάπου στην υπαίθρο και εκεί αναλαμβάνουν να εφαρμόσουν στην πράξη όσα διδάχθηκαν στη σχολή. Η σχολή φυσικά παρακολουθεί άγρυπνα τις προσπάθειές τους, διαπιστώνει τὰ σφάλματά τους. Τις καθοδηγεί, τις συμβουλεύει, τις ενθαρρύνει. Ένας χρόνος είναι αρκετός για να δείξη μία υποψηφία κοινωνική λειτουργός τις ικανότητές της και τις αδυναμίες της.

Άφου η σπουδαστριά περάσει και από τον δεύτερο αυτόν κύκλο της δοκιμασίας, διορίζεται άμέσως κοινωνική λειτουργός στα Κέντρα Προνοίας στα νοσοκομεία, στο ΠΙΚΠΑ, σε ιδρύματα Παιδικής Προστασίας, στα βρεφοκομεία κ.λ.π. Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία ύστερα από πενταετή ύπηρεσία ο μισθός της κοινωνικής λειτουργού αυξάνεται κατά 15%, γίνεται δηλαδή 2.300 δραχ. και ούτω καθ' εξής.

«Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΔΕΝ ΑΠΕΘΑΝΕ»...

«Η κοινωνική πρόνοια είναι η έκφρασι της ανθρωπίνης συνειδήσεως», έτόνισε σε πρόσφατη όμιλία της η αντιπρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου της Σχολής Κοινωνικών Λειτουργών της Χ.Ε.Ν. κ. Καίτη Στασινοπούλου. «Ίσως αυτή η έκφρασι να αποτελέη μία ζωντανή απόδειξι ότι ο άνθρωπος δεν απέθανε».

Το άρθρο αυτό αφιερώνεται στις πενήντα νέες κοπέλλες που μπαίνουν φέτος για πρώτη φορά στον στίβο της μάχης και στις 118 που εργάζονται ήδη, άλλες στην πόλι και άλλες στην υπαίθρο, σαν κοινωνικοί λειτουργοί.

Γελαστές, τρυφερές, ήρεμες, ακούραστες, έτοιμες πάντα να τρέξουν εκεί όπου τις καλεί η ανθρωπινή ανάγκη, οι νέες αυτές κοπέλλες ζωντανεύουν τις έλπίδες όλων μας για ένα καλύτερο αύριο. Δεν τις φοβίζει τίποτε, δεν τις σταματά κανένα έμπόδιο. Σκαρφαλώνουν σε απάτητα χωριά, τρυπώνουν σε ανήλιαγες χαμοκέλες, αγωνίζονται σκληρά προσπαθώντας να μπου στὰ άδυστα της ανθρωπίνης ψυχής. Χαμογελούν, δείχνουν αγάπη, χαϊδεύουν με τὰ απαλά τους χέρια κουρασμένα πρόσωπα.

Το κράτος, βέβαια, έχει νόμους. Μά ο νόμος δεν είναι αρκετός, πολλές φορές, να κερδίση την ψυχή ενός ανθρώπου, να τον φέρη στον ίσιο δρόμο της ήθικης. Ένας καλός τρόπος, ένα καλωσυμένο χαμόγελο, μία επίμονη ώρην αλλά και ήμερών, φέρνουν αποτελέσματα που δεν θα μπορούσαν να φέρουν ούτε διατάγες, ούτε αυστηρές νοθεσίες. Αυτό το έχει ύπ' όφιν της η τελειοφορία της Σχολής Κοινωνικών Λειτουργών. Τὰ όπλα για να κερδίση το σκοπό της πηγάζουν από την ψυχή της και μόνο.

Και το θαύμα γίνεται. Ένας άνθρωπος — καμιά φορά περισσότεροι από ένας — ξανακερδίζεται από την κοινωνία.

Και η κοινωνική λειτουργός, άφου γράψη την άναφορά της στο ύπουργείο όσο πιο απλά γίνεται και «εις αύστηρόν ύπηρεσιακόν ύφος», στρέφεται προς άλλες κατευθύνσεις.

Κάπου άλλοι την ίδια ώρα, ένας άνθρωπος που δεν ξέρει ακόμη το πρόσωπό της, περιμένει διψασμένα τη βοήθειά της...

ΦΡ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Στο μικρό χωριό Ζέρβη Πέλλης, οι χωρικές περιβάλλουν με άπέραντη αγάπη την κοινωνική λειτουργό που τόσο πρόθυμα τους εξυπηρετεί και τους λύνει με ύπομνη και κατανόηση τὰ δύσκολα προβλήματά τους.

Tide Πλένει υαθαρωτερα από υάθε τί/

Η Έλληνίδα Νοικοκυρά ξέρει καλά ότι μπορεί να βασισθῇ στο TIDE για την καθαρώτερη μπουγάδα. Γιατί το TIDE κάνει τὰ άσπρόρρουχα λευκότερα, τὰ χρωματιστά λαμπερώτερα.

Βάλτε μπουγάδα με TIDE και δα διαπιστώσετε μόνη σας, ότι το TIDE κάνει την καλύτερη μπουγάδα. Γιατί ο άφρός του περνώντας μέσα από το ρούχο διαλύει κάθε ξένη ούσία (οκόνη, βρωμιά κλπ.) και την παρσούρει βγαίνοντας.

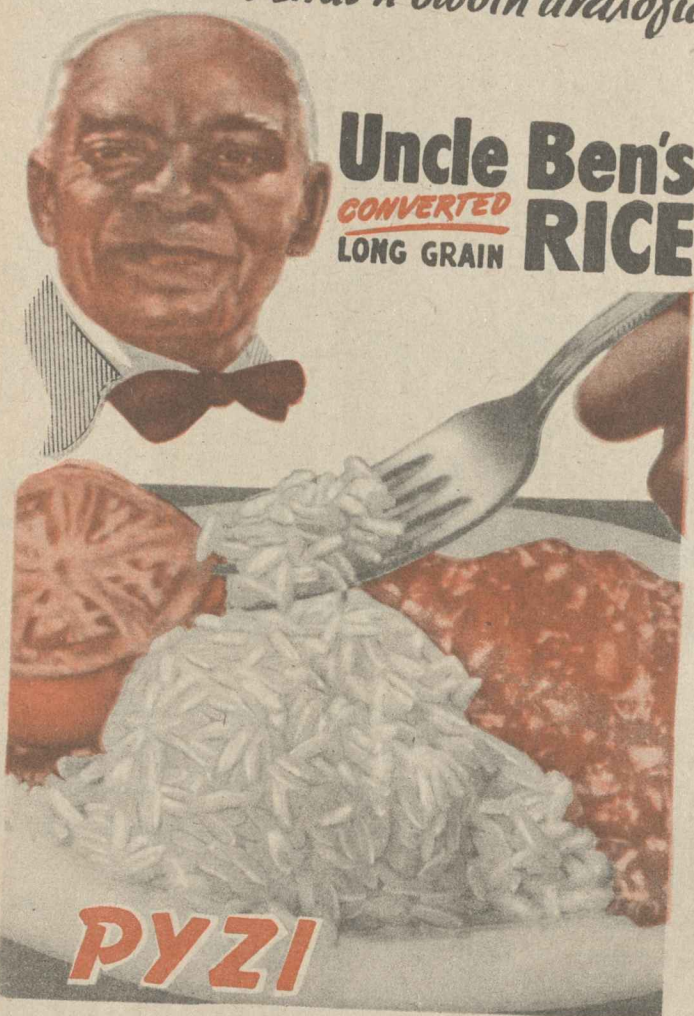
Προσέξτε αυτό το κοριτσάκι. Φοράει πεντακάδαρο φουστανάκι. Η Μητέρα του είναι περήφανη και ευχαριστημένη γιατί τώρα ξέρει πώς η μπουγάδα με TIDE είναι ή καθαρώτερη και ή πιο οικονομική. Η Έλληνίδα Νοικοκυρά γνωρίζει σίγουρα πώς το

TIDE ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΤΙ

3 ΝΕΡΟ 1 ΡΥΖΙ

Αυτή είναι η σωστή αναλογία

Uncle Ben's
CONVERTED
LONG GRAIN RICE

ΡΥΖΙ
ΜΠΑΡΜΠΑ-ΜΠΕΝ

ΔΙΠΛΑΣΙΕΣ ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ

Θέλει πολύ βράσιμο

Τότε γίνεται νόστιμο, τότε βλέπετε τη διαφορά σε γεύση και απόδοση

Το ρύζι ΜΠΑΡΜΠΑ ΜΠΕΝ φτουράει πολύ, σας δίδει περισσότερα πιάτα από κάθε άλλο,

Άρα είναι φθηνότερο!

ΑΡΚΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΓΗΝΣΙΟ ΡΥΖΙ ΜΠΑΡΜΠΑ ΜΠΕΝ
Ζητάτε το σε πακέττα ή χύμα με πεταλάκια

"ΟΛΥΜΠΙΑ", ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΩΝ
ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ 1 • ΤΗΛ. 34.720 • 25.708
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΕΡΑΜΕΩΝ 23 • ΤΗΛ. 532.774
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ: ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 32 • ΤΗΛ. 527.896

Ένα εύθυμογράφημα

ΑΛΛΟΥ Τ' ΟΝΕΙΡΟ...

του ΜΩΡΙΣ ΝΤΕΚΟΜΠΡΑ

Ο ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ ώδηγήθηκε στο ιδιαίτερο γραφείο του ντέκτιβ. Ύστερα από τις καθιερωμένες φράσεις, ξαπλώθηκε σε μια πολυθρόνα και είπε:

— Ασφαλώς, κύριε, θα έχετε ακούσει τ' όνομά μου. Όλος ο κόσμος στο Παρίσι γνωρίζει τα παπούτσια «Τρίκ - τράκ», που κατασκευάζω χονδρικός και πουλώ διψών πενήντα τεσσάρων υποκαταστήματων του κεντρικού μου καταστήματος που βρίσκεται στην Πλατεία των Αναπήρων, αριθμός 103.

Ο ντέκτιβ ένευσε καταφατικά. Ο επισκέπτης συνέχισε:

— «Εφ' όσον γνωρίζετε τα παπούτσια «Τρίκ - τράκ» και είστε ένας ντέκτιβ, άρα είμαι ο κ. Μπελαμάρ.

— Ασφαλώς, είπε ο ντέκτιβ. Ο κ. Μπελαμάρ επρόσθεσε:

— Δεν ήρθα να σας συναντήσω, κύριέ μου, με σκοπό να σας αναθέσω να ανακαλύψετε τα ίχνη του εισπράκτορά μου, που εξαφανίστηκε με 100.000 φράγκα. Το ποσό τού θεωρώ κομικό και ανόγειο ν' απασχολήσω τού ιδιωτικό σας αστυνομικό γραφείο. Πρόκειται για κάτι πολύ λεπτό, και θέλω να αναλάβετε εσείς αυτή την εμπιστευτική αποστολή.

Σ' ένα μήνα, κύριε, παντρεύω τη μοναχοκόρη μου, τη Ζιζέλ, με τόν Αντρέ ντε Ζαλδέζ, τόν πολύ γνωστό διεθνή μας πρωτοθλητή.

Η γυναίκα μου κι' εγώ αποφασίσαμε να δώσουμε στις 15 Μαρτίου μια γαμήλιο τελετή. Μια τελετή όμως καταπληκτική, που θα λάβει χώραν στα σαλόνια μου της λεωφόρου της Ίένας, όπου περισσότεροι από τριακόσιους θα είναι οι προσκεκλημένοι μου. Η γυναίκα μου όμως επιμένει απολύτως να εκθέσουμε όλα τα άπειρα δώρα που ή κόρη μου πήρε... Θα υπάρχουν εκεί διάφορα είδη μεγάλης αξίας, πολύτιμα μπιμπλό, έργα τέχνης, μινιατούρες και πολλά κοσμήματα...

Νομίζω ότι θα ήταν παρακινδυνευμένο ν' αφήσουμε όλη αυτή την περιουσία στη διακρισι των τριακοσίων μας επισκεπτών. Ο περασμός θα ήταν πολύ δυνατός. Δε δρίσκετε; Σκέφτηκα λοιπόν να προσφυγώ στις καλές σας υπηρεσίες και να σας αναθέσω τη φύλαξη αυτής της πολύτιμης εκθέσεως.

Κύριε Μπελαμάρ, έχετε απόλυτο δικίο. Μπορεί κανείς να είναι βέβαιος για τέσσερες συνδυαιμένες, αλλά όχι για τριακόσιους προσκεκλημένους. Αν δεν κάνω λάθος, θα θέλατε μεταξύ των προσκεκλημένων να υπάρχει ένας αντιπρόσωπος του ιδιωτικού αστυνομικού γραφείου, που χωρίς να δίνει την εντύπωση, θα έμενε αγρυπνος φύλας των θησαυρών της κόρης σας.

— Ακριδώς.

— Η επιθυμία σας θα πραγματοποιηθεί.

— Έχετε κανέναν εξασκημένον ντέκτιβ, πού...

— Έχω περισσότερο απ' αυτό...

Γενικά, ένας ντέκτιβ, μέσα σε μια γιορτή, γίνεται αντιληπτός όπως μια μύγα μεσ' στο γάλα. Γι' αυτού του είδους τις εργασίες μεταχειρίζομαι πάντοτε μια γυναίκα.

— Μια γυναίκα!

Κύριε Μπελαμάρ, μην ανησυχείτε. Θα σας εμπιστευθώ ένα μυστικό. Η εν λόγω κυρία δεν είναι η πρώτη τυχοσύνθεση, μη νομίζετε δε ότι δεν γνωρίζει τους κοσμικούς τύπους.

— Α! Θα είναι μία γυναίκα τού καλού κόσμου.

— Πολύ καλύτερο απ' αυτό. Είναι μια Ρωσίδα πριγκίπισσα, που

δρίσκεται στην ανάγκη να εργασθώ. — Πολύ καλά, κύριε, συμφωνώ.

ΣΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ τού βασιλέως των παπουτσιών «Τρίκ - τράκ», τού δρόμου εκείνου είχε συγκεντρωθεί όλο το κοσμικό Παρίσι.

Οι προσκεκλημένοι, άλλοι ζευγαρωμένοι λικνίζονταν σ' ένα απαλό ταγκό, άλλοι πίνανε σαμπάνια στο μεγάλο μπουφέ, ενώ οι περισσότεροι θαύμαζαν τὰ ωραιότατα γαμήλια δώρα.

Ξαπλωμένη με χάρι σε έναν καναπέ η ντέκτιβ ανέδιδε μια γοητεία από όλο της τού είναι, ενώ παρακολουθούσε όλους τους θαυμαστές τών δώρων της Ζιζέλ. Άνάμεσα σ' αυτούς η ντέκτιβ δεν άργησε να ξεχωρίση τού πρόσωπο κάποιου νέου τόν υποπτο.

Ψηλός, καλοδεμένος μέσα στο επίσημο ένδυμά του, κύτταζε πότε τὰ κοσμήματα με μάτι λαίμαργο, και πότε τους προσκεκλημένους ερευνητικά.

Η ντέκτιβ σηκώθηκε, φρέσκαρε λίγο τού πρόσωπό της με λίγη πούδρα κι' έπλησισε προς τού τραπέζι όπου ο νέος είχε καρφώσει τού δλέμμα του σε ένα υπέροχο σμαράγδι δεμένο με πλατίνα.

Κάποια στιγμή τὰ δλέμματά τους διασταυρώθηκαν.

— Δεν χορεύετε, μαντάμ; της είπε ο κομψός νέος.

— Όχι. Δεν μ' αρέσει ο χορός, απάντησε η ντέκτιβ. Άλλά βλέπω πως κι' εσάς σας αφίνει αδιάφορο.

— Ξέρετε, δεν βρίσκω πόσο είναι ο καλύτερος τρόπος ν' άγκαστώ κανείς μια γυναίκα!

Έλασε εκείνη και κύτταξε με συμπάθεια τόν...τολμηρό αυτόν υποπτο.

Σε λίγο βρέθηκαν στή μεγάλη δεράντα κάτω από τού φεγγάρι, αναταλάσσοντας φιλία και όρκους αγάπης.

ΟΤΑΝ ύστερ' από λίγο, ο κ. Ντελαμάρ μπήκε στη μεγάλη αίθουσα, όπου ακτινοβολούσαν τὰ γαμήλια δώρα της κόρης του, άντελήφθη την ντέκτιβ στην αγκαλιά τού Αντρέ ντε Ζαλδέζ, τού μέλλοντος συζύγου της κόρης του.

Εβγαλε τού μεταξωτό του μαντήλι και σκούπισε τόν κρύο ιδρώτα, που έτρεχε στού μέτωπό του.

— Ουαί εκτελείτε τις υπηρεσίες σας, κυρία μου, είπε ο κ. Ντελαμάρ.

Κύριε Ντελαμάρ, τόν έβεωρησα υποπτο, γι' αυτό και τόν άπεμάρκωνα από τὰ πολύτιμα δώρα της κόρης σας.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΞΗΡΑΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΔΕΡΜΑ

Με τις μεγάλες ζέστες οι ίδιοι τελούν να χάνουν όλο τού νερό τού άποθηκεύουν τού δέρμα σας στεγνώνει και ίχνη προώρου χηράτος σκεπάζουν τού πρόσωπό σας. Για ν' άποφευχέτε όλα αυτά τού συμπτώματα πρέπει να πινετε αρκετά. Ορισμένο ποτό σας γεμίζουν τού στομάχι, σας κόβουν την όρεξη και περνούν από τού σώμα σας όπως η θροχή από τις υδρορροές, χωρίς να διαδρέχονται οι ίδιοι τού όργανοι. Η μύρα δροσίζει περίφημα, άνοιξη την όρεξη και τανώνει τόν οργανισμό. Πιίνει 50 ώφέλιμες ουσίες, από τις οποίες είναι διατιμίνες και 7 άνόργανα στοιχεία μεγάλης σημασίας για ν' αναπληρωθούν τού άπολεσθέντα κατά την έφιδρυνά άλατος και ν' διαδραχούν οι ίδιοι. Για να νιώσετε ευεξία, ότον κάνη μεγάλη έσση, πινετε μύρα. Γενωτική, τονωτική και ξεδιψαστική η μύρα είναι πραγματική άπόλαυση.

Ένα ένδιαφέρον τέστ

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ «ΣΙΚ»

«Αυτή η γυναίκα είναι πολύ σίκ!» συνηθίζουμε να λέμε... και ν' ακούμε, ν' άλνε. Άλλά τί άκριδώς είναι αυτό τού περίφημο «σίκ»; Τί έννοουμε όταν λέμε ότι μία γυναίκα είναι ή δεν είναι σίκ; Χρησιμοποιούμε σωστά τή γαλλική αυτή λέξη; Άς τού εξετάσουμε μαζί φίλες μου. Από τις τρεις άπαντήσεις που άκολουθούν την κάθε έρώτηση, διαλέξτε εκείνη που νομίζετε πως είναι ή σωστή. Και ύστερα, γυρίστε τού φύλλο άνάποδα, για να ιδήτε αν οι άπαντήσεις σας στού διασκεδαστικό αυτό τέστ ήταν οι σωστές.

1. Πότε πρέπει να πούμε για μία γυναίκα ότι είναι «σίκ»:

- α) Όταν άκολουθή πάντα την τελευταία μόδα;
- β) Όταν φορή φορέματα άπλά και όχι χτυπητά;
- γ) Όταν τονίζη τόν τύπο της;

2. Γίνεσθε σίκ:

- α) φροντίζοντας την προσωπικότητά σας;
- β) Δίνοντας σημασία στις λεπτομέρειες, τὰ άξεσουάρ;
- γ) Άντιγράφοντας ή, τί κάνει μια άλλη γυναίκα γνωστή για τήν κομψότητά της;

3. Άν δεν έχετε πολλά χρήματα:

- α) Φροντίζετε να σχηματίσετε μια γκαρνταρόμπα άσασμένη πάνω στην τελευταία μόδα;
- β) Άδιαφορείτε τελείως για τις τάσεις της μόδας;
- γ) Βρίσκετε ένα μέσον όρο, λαμβάνοντας υπ' όψη σας τόσο τού τί σας πηγαίνει, όσο και τού ποιές είναι οι γενικές γραμμές της μόδας;

4. Η τέλεια γκαρνταρόμπα πρέπει να περιλαμβάνη πάντως:

- α) Τού άπλό εύκολοφόρετο φορεματάκι και τὰ άξεσουάρ που μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε διάφορες περιπτώσεις;
- β) Τού μοντέρνο μοντελάκι που τονίζει την προσωπικότητά;
- γ) Τού κλασσικό φόρεμα που φοριέται επί χρόνια χωρίς να πάψη να είναι στή μόδα;

5. Πιστεύετε ότι, ξεδεύοντας σημαντικό μέρος των χρημάτων σας για καπέλα:

- α) Θα έλθε πάντα καλοντυμένη;
- β) Θα κάνετε εντύπωση στους άνδρες;
- γ) Θα ελαττώσετε τις πιθανότητες που έχετε να παρουσιάσεσθε κομψή;

6. Τὰ βασικά άξεσουάρ είναι:

- α) Τὰ κοσμήματα;
- β) Οι τσάντες, τὰ γάντια, και τὰ παπούτσια;
- γ) Πολλά και διάφορα μπιχλιμπίδια και μικροπράγματα;

7. Νομίζετε ότι οι άνδρες εύχαριστούνται να δαγίνουν έξω με γυναίκα που έχει την εμφάνισή:

- α) Μιάς καλλιτέχνης;
- β) Μιάς επαγγελματίας συγγουούς;
- γ) Μιάς κομψής φίλης που έχει έρθει από τού Παρίσι;

8. Οι άνδρες προτιμούν να σας βλέπουν να φοράτε:

- α) Ένα άπλό μαύρο φορεματάκι;
- β) Τού φόρεμα που «είναι άσորτί με τού χρώμα των ματιών σου, άγάπη μου»;
- γ) Τού φόρεμα που σας κάνει να ξεχωρίζετε μέσα στις άλλες γυναίκες;

ΟΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ:

1. γ, 2. γ, 3. β, 4. γ, 5. β, 6. γ, 7. γ, 8. γ

Να γίνης ώραία για ΕΚΕΙΝΟΝ

ΠΟΛΥΤΙΜΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ ΣΕ ΠΕΝΤΕ ΣΥΝΕΧΕΙΕΣ

2"

ΓΙΑ ΘΥΜΗΘΗΤΕ τώρα μια στιγμή: Σας έκανε κανένας σήμερα κανένα κομπλιμέντο; Μην ήπτε πως δεν σας άρέσουν τὰ κομπλιμέντα. Πρώτον λέτε ψέματα και δεύτερον...

Αν άλήθεια πάη πολλές καιρές που δεν σας είπε κανείς κανένα φιλοφρόνημα για τού πρόσωπό σας ή για τήν εμφάνισή σας, τότε πρέπει να κάνετε τού γρηγορότερο κάτι για τόν εαυτό σας. Για εξετάστε τί συνειδησί σας: Είσατε τόν τελευταίο καιρό τόσο χαρούμενη, τόσο ευδιάθετη και τσαχπίνια, όσο συνηθίζατε να είσατε; Πότε πήγατε για τελευταία φορά στού κομμωτήριο, στού ινστιτούτο καλλονής; Πότε ζυγιστήκατε για τελευταία φορά; Και φυσικά να γπανορθώσετε τού γρηγορότερο τήν άμέλειά σας. Δεν είναι όμως μόνο αυτό.

Σκεφθήκατε καμιά φορά τὰ κομπλιμέντα που σας κάνουν; Για μία γυναίκα αυτά άποτελούν ένα ελατήριο για να έχη πάντα τήν προσοχή της στραμμένη στην εμφάνισή της. «Τί όμορφη που είσαι!» λέει κάποιος. Η έξυπνη γυναίκα όμως που ξέρε ότι τίς τελευταίες έβδομάδες πήρε τρία κιλά παραπάνω φροντίζει τού γρηγορότερο να ξαναβρή τί γραμμή της. Η θαυμάζει κάποιος τὰ μαλλιά της; Άφορμή να φροντίση ακόμα περισσότερο γι' αυτά.

Η έξυπνη γυναίκα κάνει και κάτι άλλο: Σ' ένα φιλοφρόνημα άπαντά μ' ένα χαμόγελο, αλλά δεν ξεχνά ποτέ μια μεγάλη άλήθεια: Ένας άνδρας θαυμάζει μόν ό,τι τού άρέσει, παρασιωπά όμως ό,τι τού χτυπάει άσχημα.

Μην ξεχνάτε να τρίβετε τούς άγκώνες σας μια τουλάχιστον φορά τί έβδομάδα μ' έλαστροπέτρα και να τούς άλείφετε με τήν ίδια άκριδή θρεπτική κρέμα που χρησιμοποιείτε για τού πρόσωπο. Και αν τού δρόμυ φορέσετε ένα νεκολετό φόρεμα για μια συγκέντρωση, φροντίστε να περιποιηθήτε τού λαιμό σας—όσο είναι τού κοψίμο τού νεκολετό και λίγο πιο μέσα— τόσο προσεκτικά, όσο κάνετε και για τού πρόσωπό σας. Αυτό βέβαια απαιτεί φροντίδα γι' συχνότερο καθάρισμα τού φορέματός, αλλά ένα μακιγιάζ που στα ματάει στού σαγόνι και άφινει τή λαιμό άπεριποίητο, χτυπάει άσχημα σ' έναν άνδρα που καταλαβαίνει από τέτοια. Και τὰ χείλη; Κοκκινάδια στά χείλη τού ποτηριού ή τού φλυτζανιού ή στην άκρη τού τσιγάρου δεν είναι καθόλου εύχάριστο θέαμα. Μην τὰ βάξετε όμως μονάχα

χα, αλλά και πηγή νεότητος για τούς άνδρες. Έκτός απ' αυτό συντελούν και στή διατήρησι της υγείας. Περιττό βέβαια να μιλήσουμε για τήν περιποίησι των νυχιών των χειρών και των ποδιών. Έτσι περιποιημένος, ένας άνδρας μπορεί να δγη δίπλα σε μια όμορφη γυναίκα και να κάνουν και οι δυό θαυμάσια εντύπωση.

Φυσικά, άπαγορεύεται αυστηρότατα κάθε τι που θα θυμίζει έστω και κατ' ελάχιστο τού μακιγιάζ. Κάθε διαφήμιση π.χ., πούδρα, λαδι μαλλιά του άν δεν θέλη να δγαίνη με άσπρους κροτάφους. Μπορεί να κάνει σγουρά τὰ μαλλιά του μ' ένα περιμανέν αν θέλη, αλλά δεν πρέπει ποτέ να ξεχνά ότι στά ζητήματα αυτά η διακριτικότητα είναι άπαραίτητη, γιατί πρόκειται για θέμα άξιοπρεπείας.

Σεβόμαστε φυσικά τού γεγονός ότι και οι άνδρες είναι φιλάσκειοι—πάση όμως περιπτώσει δεν θα τούς συνιστούσαμε να άπευθύνονται σε ινστιτούτο καλλονής. Άν όμως φροντίζουν—μάλλον οι γυναίκες τους παρα αυτοί— να περιποιούνται τόν εαυτό τους και στού σπύτι όπως πρέπει, πολλές δυσάρεστες και άτιμπαθείς άνάμεσα στού ζευγάρι θα έλειπαν.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΤΗΣ ΚΟΥΖΙΝΑΣ

Ο κ. ΔΗΜ. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ των «Αστεριών» Γλυφάδας

ΜΕΝΟΥ

Όρεκτικά διάφορα:

Μελιτζανοσαλάτα
Φιλέτα από σκουμπριά
Γαρίδες λαδολέμονο
Έλγες Καλαμών ή πράσινες
Αδγά βραστά
Άγκιναρακία ξυδάτα

Πρώτο πιάτο:

«Φετουτσίνι αλ' Αλφρέντο»

Δεύτερο πιάτο:

Μοσχαρίσια σπάλα γεμιστή
Κομπόστα από διάφορα
φρούτα

ΟΡΕΚΤΙΚΑ

Αρχίζω από ορεκτικά, αφού άλλωστε από αυτά αρχίζει ένα γεύμα. Πολλοί έχουν άδυναμία στα ορεκτικά, αλλά φαίνεται πως και στον κ. Γεωργόπουλο αρέσουν. Αυτό το βλέπει κανείς και από τα μενού του. Είχε διάθεσι να αραδιάσει και άλλα, αλλά το υπενθυμίζουμε πως δεν πρόκειται για ένα μενού των... «Αστεριών».

Τα ορεκτικά, λέει ο κ. Γεωργόπουλος, σωστό είναι να σερβίρονται, και στα εστιατόρια και στο σπίτι, μέσα σε μία όρντενιέρα με χωρίσματα, ώστε να μπαίνουν 5 έως 6 είδη ορεκτικών μαζί. Έτσι παίρνει κανείς ό,τι θέλει και

ό,τι πάλι περισσέψει δεν πετιέται. Υπάρχουν όρντενιέρες στα υαλοπαλεία, αλλά είναι μικρές με λίγα διαμερίσματα και σχετικώς ακριβές γιατί είναι κρυστάλλινες. Ίσως ώρισμα έργαστσια φτιάξουν ωραίες όρντενιέρες σύμφωνα με σχέδια ευρωπαϊκά από πορσελάνη ή από γυαλί, αφού είναι τόσο πρακτικές.

Η ΜΕΛΙΤΖΑΝΟΣΑΛΑΤΑ: Ψήνεται στο γυγυλές μελιτζάνες στο φούρνο (δόκληρες) με το φλούδι. Μόλις ψηθούν τις βάζετε σε νερό, μέσα στο οποίο έχετε προσθέσει χυμό λεμονιού και αλάτι. (Αυτό γίνεται για να μη μαυρίσουν οι μελιτζάνες). Μετά τις βγάξετε, τις ξεφλουδίζετε και τις βάζετε πάλι σε νερό με λεμόνι και αλάτι. Κατόπιν τις στραγγίζετε και τις βάζετε σε ένα τουλπάνι. Τις στίβετε ελαφρά για να φύγει τελείως το νερό τους. Τις κόβετε με δυο μαχαίρια όπως τον κιμά και προσθέτετε μαγιονέζα, αλάτι, πιπέρι, χυμό λεμονιού και λίγο «γούστερ-σάς». Σερβίρετε τη μελιτζανοσαλάτα σε όρντενιέρα σε μικρά μπαλάκια ή σε σαλατιέρες και τη γαρνίρετε με τομάτες ξεφλουδισμένες και κομμένες σε φέτες λεπτές και με έληές.

ΤΑ ΣΚΟΥΜΠΡΙΑ: Τα χωρίζετε σε φυλέτα-

κια και τα περιχύνετε με λαδολέμονο. ΟΙ ΓΑΡΙΔΕΣ: Βράζετε τις γαρίδες, τις καθαρίζετε και τις περιχύνετε με λαδολέμονο. Προσθέτετε αν θέλετε λίγο «γούστερ-σάς» και πιπέρι «καγιέν».

ΤΑ ΑΥΓΑ: Βράζετε αυγά σφικτά και τα κόβετε με τον αγκυρόπη σε λεπτές φετίτσες. Τα βάζετε σε όρντενιέρα στη σειρά ώστε η μία φετίτσα να μισοσκεπάζει την άλλη. Τα περιχύνετε με λαδολέμονο και με λίγο «γούστερ-σάς».

ΑΓΚΙΝΑΡΑΚΙΑ ΞΥΔΑΤΑ: Τα παίρνετε έτοιμα.

«ΦΕΤΟΥΤΣΙΝΙ ΑΛ ΑΛΦΡΕΝΤΟ»

6 φλυτζ. τσαγιού δυνατό αλεύρι. ■ 2 αυγά δολκλήρα ■ 2 κροκάδια ■ 1/2 φλυτζ. τσαγιού γάλα ■ 1/3 φλυτζ. τσαγιού βούτυρο ή φυτίνη. ■ Λίγο αλάτι ■ Παρμεζάνα τριμμένη ■ Βούτυρο φρέσκο.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ: Κοσκινίζετε το αλεύρι και το μετράτε με κανονικό φλυτζάνι τσαγιού. Βάζετε 4 φλυτζάνια αλεύρι σε λεκάνη και ανοίγετε στο κέντρο ένα λακκάκι. Ρίχνετε μέσα τα δολκλήρα αυγά και τα κροκάδια, το γάλα, το βούτυρο λυωμένο και λίγο αλάτι. Δουλεύετε το

μίγμα και παίρνετε μέσα από τα πλάγια, λίγο - λίγο το αλεύρι. Ζυμώνετε καλά τη ζύμη και προσθέτετε από το υπόλοιπο αλεύρι όσο χρειασθεί για να γίνει η ζύμη πολύ σφικτή. Τη σκεπάζετε και αφήνετε να μείνει επί μία ώρα.

Κατόπιν την ανοίγετε με τον πλάστη σε φύλλο χονδρό στο πάχος ενός χαρτονιού. Αφήνετε το φύλλο να μείνει απλωμένο επάνω σε τραπέζι μάνηλο επί μία περίπου ώρα για να τραβήξει. Το κόβετε σε λουρίδες φάρδους 10 περίπου εκατοστών. Βάζετε τις λουρίδες τη μία επάνω στην άλλη και τις κόβετε όλες μαζί σε λεπτές λουριδίτσες στο φάρδος που έχει το χοντρό σπαγγέτο. Δηλαδή θα έχουν μήκος 10 περίπου εκατοστά και φάρδος 1/2 εκατοστό. Αυτά είναι τα «φετουτσίνι».

Το δράσιμό τους: Τα «φετουτσίνι» πρέπει να βράσουν άμεσως. Δεν τα αφήνουν να ξεραθούν όπως αφήνουμε εμείς τις χυλόπιτες.

Βράζετε αρκετό γάλα και ρίχνετε μέσα τα «φετουτσίνι». Τα αφήνετε να βράσουν μερικά μόνο λεπτά και τα στραγγίζετε. Τα σερβίρετε άμεσως ως εξής:

Ρίχνετε σε μία πιατέλα μερικά «φετουτσίνι», τα πασπαλίζετε με τυρί και τα περιχύνετε με χλιαρό (δχι ζεματισμένο) λυωμένο φρέσκο βούτυρο. Κατόπιν βάζετε πάλι «φετουτσίνι», τυρί και βούτυρο.

Τα «φετουτσίνι» σερβίρονται στο μικρό αλλά κοσμοξάκουστο εστιατόριο της Ρώμης του «Αλφρέντο». Όσοι περνούν από τη Ρώμη δεν μπορούν να μη δοκιμάσουν τα νόστιμα ζυμαρικά του «Αλφρέντο». Τα «φετουτσίνι» ξεχνάται στο τραπέζι και μπρός στον πελάτη πασπαλίζονται με το τυρί και περιχύνονται με το βούτυρο. Ο κ. Γεωργόπουλος συνηθίζει τα «φετουτσίνι», αλλά τα φτιάχνει με δικό του τρόπο που είναι και ο καλύτερος, γιατί το λίγο βούτυρο που βάζει στη ζύμη τα αφαίρει και το δράσιμό τους με γάλα τα κάνει πολύ πιο νόστιμα.

ΜΟΣΧΑΡΙΣΙΑ ΣΠΑΛΑ ΓΕΜΙΣΤΗ

1 1/2 όκα κρέας (καπάκι σπάλας). ■ 1/2 όκα κιμάς ■ Βούτυρο ή φυτίνη. ■ Φύλλο δάφνης. ■ Φλοιός κανέλας ■ Λίγο μοσχοκάρυδο. ■ Αλάτι και πιπέρι άσπρο. ■ 2 αυγά δολκλήρα. ■ Άρκετη παρμεζάνα ■ 1 φλυτζάνι τσαγιού καφέ γαλέτα ■ 1/2 φλυτζάνι τσαγιού κρσοί άσπρο ■ 1/2 φλυτζάνι τσαγιού χυμός φρέσκιας τομάτας.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ: Παίρνετε το κρέας έτοιμο ξεκοκαλισμένο. Εάν σε ώρισμα σημεία είναι λεπτότερο βάζετε κομμάτια που κόβετε από τα χονδρότερα μέρη.

Περνάτε τον κιμά δυο φορές από τη μηχανή και προσθέτετε λίγο βούτυρο, ένα κομματάκι φύλλο δάφνης, ένα κομματάκι κανέλα, λίγο μοσχοκάρυδο και αλάτι. Τον σωτάρτε ελαφρά μόνο για να ξεβουλώσει και τον βάζετε σε τρυπητό για να στραγγίσουν τα ζουμιά του. Προσθέτετε τα αυγά, μία χούφτα τυρί (παρμεζάνα) και τη γαλέτα.

Απλώνετε τον κιμά στη μισή επιφάνεια του κρέατος και αρχίζοντας, από το σημείο που είναι ο κιμάς, το τυλίγετε σφικτά σε ρολό. Το βέ-νετε καλά με ένα σπάγγο και το πασπαλίζετε με αλάτι και πιπέρι άσπρο (για να μη μαυρίσει με το μαύρο πιπέρι). Κατόπιν το αλείφετε με μπτόλικο χυμό λεμονιού.

Ζεσταίνετε αρκετό βούτυρο και κοκκινίζετε καλά το ρολό από όλες τις πλευρές. Το σβύνετε με το μισό κρασί και με το μισό χυμό τομάτας, το σκεπάζετε και το βάζετε σε φούρνο σιγανό (325ο Φαρενάιτ). Το ψήνετε επί 2 περίπου ώρες. Κατά το διάστημα αυτό το γυρίζετε 2 ή 3 φορές και ρίχνετε το υπόλοιπο κρασί και το χυμό τομάτας. Όταν μισοκρυώσει το κόβετε σε λεπτές φέτες και τα γαρνίρετε με άγκινάρες και φασολάκια βούτυρο και με πατάτες «νουαζέ».

Οι πατάτες «νουαζέ» γίνονται ως εξής: Κόβετε με ειδικό κουτάλακι από μεγάλες πατάτες μικρά μπαλάκια. Τα ρίχνετε σε νερό που βράζει και αφήνετε να πάρουν βράσι. Κατόπιν τα στραγγίζετε και τα ρίχνετε να τηγανισθούν σε μπτόλικο βούτυρο ή σε φυτίνη έως ότου ροδοκοκκινίσουν.

Σημ. Άγκινάρες υπάρχουν κονσερβαρισμένες. Τις στραγγίζετε και τις σωτάρτε με πολύ βούτυρο.

ΜΕΝΟΥ

Σούπα πάστα τομάτα

Μπαρμπούνια «μενιέρ»

Έσκαλοπ μοσχαρίσιο «α λ' α

Σουντάν»

Γαρνιτούρα: Άρακας, φασο-

λάκια, άγκινάρες, πατάτες

«α λ' α κρέμ», μναλά βρα-

στά, τοματούλες γκλασέ

Σαλάτα

Φρούτα αν ζελέ

Καφές ή νεσκαφέ

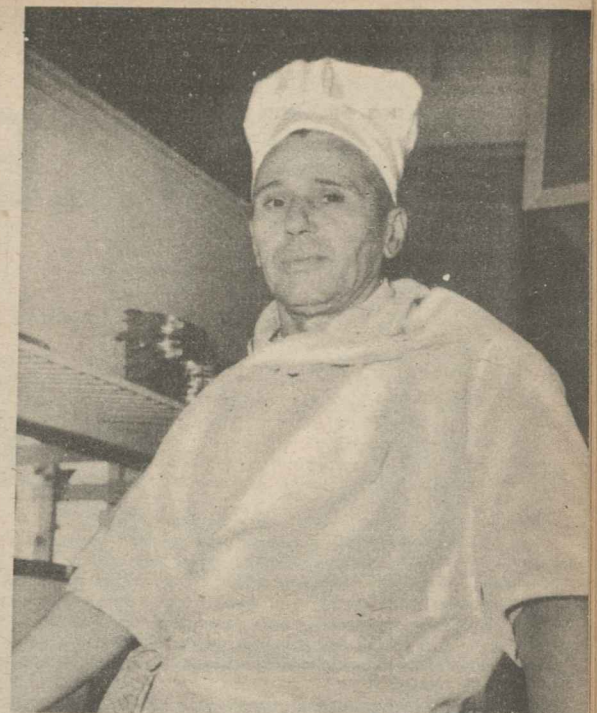
ΜΠΑΡΜΠΟΥΝΙΑ «ΜΕΝΙΕΡ»

300 δράμια μπαρμπούνια των 50 έως 60

δραμίων ■ Αλάτι. ■ Αλεύρι. ■ Βούτυρο φρέσκο.

■ 3 λεμόνια. Μαϊντανός.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ: Καθαρίζετε τα μπαρμπούνια

και τα πλένετε. Τα στραγγίζετε καλά, τα πασπαλίζετε με αλάτι και τα αλευρώνετε.

Ρίχνετε σε ένα ταψάκι λίγο βούτυρο και το λιώνετε. Βάζετε μέσα τα μπαρμπούνια και τα γυρίζετε για να αλειφθούν με βούτυρο παντού. Τα ραντίζετε με το χυμό δυο λεμονιών και τα σκεπάζετε με ένα βουτυρωμένο χαρτί. Τα βάζετε να ψηθούν σε μέτριο φούρνο (350ο Φαρενάιτ) επί 10 έως 12 λεπτά.

Βγάζετε τα μπαρμπούνια από το ταψάκι και τα βάζετε σε πιατέλα. Τα περιχύνετε με τη σάλτσα τους, αφού προσθέσετε σ' αυτή λίγο αλάτι, και μαϊντανό φιλοκομμένο. Βάζετε επάνω σε κάθε μπαρμπούνι από ένα φετάκι λεμονιού και τα γαρνίρετε με πατατάκια βραστά και με φούντες μαϊντανού.

ΕΣΚΑΛΟΠ ΜΟΣΧΑΡΙΣΙΑ

«Α ΛΑ ΣΟΥΝΤΑΝ»

250 δράμια κρέας από μπρό μοσχαρί: κόντρα φιλέτο, φιλέτο ή νομά (στρογγυλό). ■ Αλάτι. Πιπέρι. Αλεύρι. ■ Βούτυρο ή φυτίνη. ■ Φρέσκο βούτυρο. Λεμόνι.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ: Καθαρίζετε το κρέας από τις πέτσες και τα νεύρα και το κόβετε σε λεπτές στρογγυλές φέτες στη διάμετρο ενός ποτηριού του νερού. Τις χτυπάτε ελαφρά, τις πασπαλίζετε με αλάτι και πιπέρι και τις αλευρώνετε.

Ζεσταίνετε σε τηγάνι λίγο βούτυρο και σωτάρτε ελαφρά τα έσκαλοπ. Τα βγάξετε σε πιατέλα και, μέσα στο ίδιο τηγάνι, ρίχνετε λίγο ζουμί από κρέας, λίγο φρέσκο βούτυρο και χυμό λεμονιού. Αφήνετε τη σάλτσα να πάρη βράσι και περιχύνετε τα έσκαλοπ, αφού βάλετε επάνω στο καθένα από μία φέτα μυαλά βραστά. Κατόπιν βάζετε γύρω από τα έσκαλοπ άγκινάρες, φασολάκια και άρακα σωτά, πατάτες «α λ' α κρέμ» και τοματούλες γκλασέ.

ΟΙ ΓΑΡΝΙΤΟΥΡΕΣ

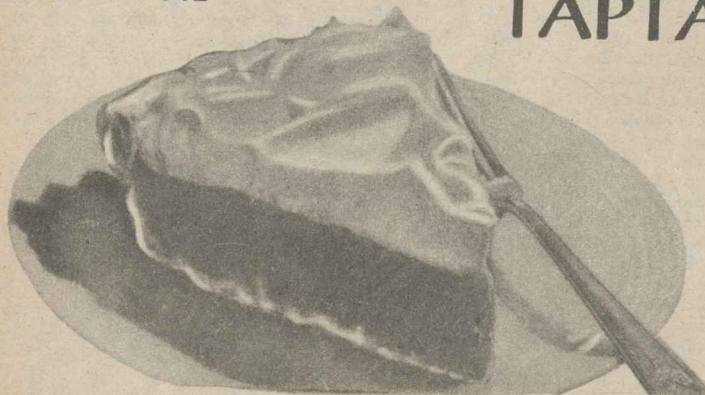
Άγκινάρες αυτή την εποχή υπάρχουν μόνο σε κονσερβά. Τις στραγγίζετε και τις σωτάρτε με λίγο βούτυρο φρέσκο ή με βιτάμ.

Άρακας και φασολάκια είναι επίσης κονσερβαρισμένα. Τα στραγγίζετε και τα σωτάρτε με βούτυρο.

Πατατούλες «α λ' α κρέμ»: Κόβετε τις πατάτες σε μικρούς κύβους στο μέγεθος χαριού. Τις βράζετε μερικά λεπτά με λίγο αλάτι και χυμό λεμονιού, τις στραγγίζετε και τις σωτάρτε με λίγο βούτυρο φρέσκο. Προσθέτετε λίγη κρέμα γάλακτος φρέσκου ή του κοιτού νεστέ και αφήνετε να πάρουν μία βράσι.

Τοματούλες γκλασέ: Χρησιμοποιείτε φρέσκες ή κονσερβάς αποφλοιωμένες. Τις φρέσκες τις ζεματίζετε και αφαιρείτε το φλούδι. Τις βάζετε σε ταψάκι, τις περιχύνετε με λίγο βούτυρο, τις πασπαλίζετε με ζάχαρη και τις βάζετε να ψηθούν μερικά λεπτά στο φούρνο έως ότου μαλακώσουν.

LEMON PIE

ΤΑΡΤΑ ΛΕΜΟΝΙΟΥ

Υλικά για τη ζύμη: 1 1/4 φλυτζ. τσαγιού αλεύρι ■ 1/3 φλυτζ. τσαγιού βούτυρο ή βιτάμ. ■ 1 κουταλιά σούπας ζάχαρη ■ 1/3 φλυτζ. τσαγιού νερό παγωμένο.

Υλικά για την κρέμα λεμονιού: 7 κουταλιές σούπας κοφτές κόρν - φλάουρ. ■ Έλαχιστο αλάτι. ■ 1 1/2 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη. ■ 2 φλυτζ. τσαγιού νερό ■ 3 κροκάδια αυγών. ■ 2 κουταλιές σούπας φρέσκο βούτυρο ή βιτάμ ■ 2 κουταλάκια τσαγιού ξύσμα λεμονιού. ■ 4 κουταλιές σούπας χυμός λεμονιού.

Υλικά για τη μαρέγκα: 1 κουταλιά τσαγιού χυμός λεμονιού. ■ 3 ασπράδια αυγών. ■ 6 κουταλιές σούπας κοφτές ζάχαρη.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ: Έτοιμάζετε πρώτα τη ζύμη: Βάζετε μέσα σε μπόλ 1 φλυτζάνι τσαγ. βούτυρο ή βιτάμ (κομμένο σε κομματάκια: και τη ζάχαρη. Τρίβετε ελαφρά το μίγμα με τα δάχτυλα έως ότου γίνει σαν προχάνας και το ραντίζετε με το νερό, ενώ το ανακατεύετε με πιρούνι. Μαζεύετε τη ζύμη σε μία μπάλα και τη ζυμώνετε ελαφρά επί ένα λεπτό, προσθέτοντας και το υπόλοιπο αλεύρι. Την αφήνετε στο ψυγείο για να παγωσει. Κατόπιν την ανοίγετε σε φύλλο χοντρό.

ΕΙΚΟΝΑ: 1: Διπλώνετε το φύλλο στα τέσσερα και το βάζετε μέσα σε ένα ταψάκι ρηχό για τάρτες ή μέσα σε πιατό πυρέξ (ειδικό για τάρτες αμερικάνικες). Τότε το ξεδιπλώνετε με προσοχή και το απλώνετε μέσα στο ταψάκι.

ΕΙΚΟΝΑ 2: Διπλώνετε τις άκρες του φύλλου που εξέχουν από κάτω και φτιάχνετε με τα δάχτυλα μία μπανιέρα αλκυακή. Τρυπάτε το φύλλο με ένα πιρούνι στον πάτο και στα τοιχώματα του ταψιού και το αφήνετε να μείνει σκεπασμένο στο ψυγείο επί μία ή και πε-

ρισσότερη ώρα. (Αυτό γίνεται για να μη μαζέψι η ζύμη κατά το ψήσιμο).

Ψήνετε την τάρτα (αδειά) σε δυνατό φούρνο (450ο Φαρενάιτ) επί 15 λεπτά. Έτοιμάζετε την κρέμα:

ΕΙΚΟΝΑ 3: Αναμιγνύετε το κορν-φλάουρ, το αλάτι και τη μισή ζάχαρη. Προσθέτετε το νερό και ανακατεύετε το μίγμα σε μπαιν - μαρι (επάνω από νερό που βράζει) έως ότου πήξει. Το σκεπάζετε και το αφήνετε επί 10 ακόμη λεπτά στη φωτιά. Το ανακατεύετε δυο ή τρεις φορές.

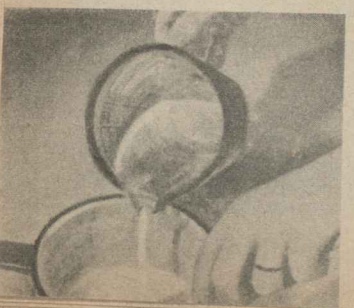
ΕΙΚΟΝΑ 4: Αναμιγνύετε τα κροκάδια με την υπόλοιπη ζάχαρη και προσθέτετε λίγο από το ζεστο μίγμα. Προσθέτετε τα κροκάδια στο υπόλοιπο μίγμα, ενώ ανακατεύετε συνεχώς επί 2 λεπτά. Αποσύρετε το μίγμα από τη φωτιά και ρίχνετε το βούτυρο, το ξύσμα και το χυμό λεμονιού. Κρύνετε την κρέμα, χωρίς να την ανακατεύετε.

Αδειάζετε την κρέμα μέσα στην ψημένη τάρτα και ετοιμάζετε τη μαρέγκα: Χτυπάτε τα ασπράδια των αυγών με το χυμό λεμονιού έως ότου ασπρίσουν και πηξουν και προσθέτετε κουταλιά - κουταλιά τη ζάχαρη. Στοιβάξετε τη μαρέγκα επάνω στην κρέμα. Τραβάτε στην επιφάνεια γραμμές με ένα κουτάλι για να γίνει κυματιστή και ψήνετε την τάρτα λεμονιού σε μέτριο φούρνο (350ο Φαρενάιτ) επί 15 περίπου λεπτά ή έως ότου ροδίση στην επιφάνεια.

Τη σερβίρετε κρύα, κομμένη σε τρίγωνα κομμάτια.

Μία νόστιμη κρέμα λεμονιού για τάρτα, η οποία γίνεται χωρίς βράσιμο είναι η κατωτέρω:

Αναμιγνύετε 1/2 φλυτζάνι τσαγιού χυμό λεμονιού, 1 κουτί γάλα θάλας (γλυκό), 1 κουταλάκι ξύσμα λεμονιού και 2 κροκάδια αυγών. Ανακατεύετε το μίγμα (χωρίς να το βάζετε στη φωτιά) έως ότου πήξει. Το αδειάζετε στην ψημένη τάρτα, στοιβάξετε επάνω τη μαρέγκα και ψήνετε την τάρτα όπως περιγράφεται ανωτέρω.

ΙΔΙΟΧΕΙΡΗ ΑΦΙΕΡΩΣΙΣ

-ΕΙΣΑΓΕΤΕ η κυρία Λατίνι; 'Ελισάβετ Λατίνι; — Μάλιστα.

Ο αστυνομικός έριξε μία επαγγελματική ματιά στην ξανθή γυναίκα που στεκόταν μπροστά στο γραφείο του. «Είναι πολύ όμορφη» σκέφθηκε.

— Καθίστε, της είπε, και της έδειξε κάθισμα.

Η γυναίκα κάθισε μηχανικά, αλλά όλη της η προσοχή ήταν συγκεντρωμένη στο πρόσωπο του αστυνομικού.

— Πριν παντρευτήτε λεγόσατε 'Ελισάβετ Μπρούς; — Ναι.

— Γνωρίζετε τον Ρόμπερτ Γιότ; — Ο αστυνομικός διευθυντής σήκωσε το κεφάλι του από το σωρό τα χαρτιά, που ήταν στοιβαγμένα μπροστά του, και κύτταξε την ξανθεία γυναίκα. Φαινόταν ταρκαγμένη. Πριν απαντήσει, έκλεινε έρριζε μία ματιά στον Αιμίλιο Λατίνι, τον άνδρα της, που στεκόταν πλάι της σιωπηλός.

— Τον... γνωρίζω, είπε. Δηλαδή τον γνώριζα πριν από το γάμο μου. Ήμασταν σχεδόν άρραβωνιασμένοι. Υστερα χωρίσαμε. 'Εκείνος πήγε στο Παρίσι να σπουδάσει ζωγραφική, κι' εγώ ήρθα με τους γονείς μου εδώ στην 'Ιταλία.

— Εδώ γνωρίσατε τον άνδρα σας και παντρευτήκατε; — Η γυναίκα κούνησε το κεφάλι της καταφατικά. 'Ο αστυνομικός ξανά-σκυψε πάνω από τα χαρτιά του, χωρίς να διαβάσει. 'Απλώς σκεπτόταν συσχετίζοντας τα γεγονότα, έβγαζε συμπεράσματα: «Η ώραία αυτή ξανθή ήξερε τί έκανε. Έγκατέλειπε τον άσχημο και απένταρο ζωγράφο, για να παντρευτεί έναν πλούσιο έπιχειρηματία. Και ύστερα...»

— Μετά το γάμο σας ξαναείδατε τον κύριο Γιότ; — Η Λίτσι φάνηκε πάλι να ταράζεται.

— Μόνο μία φορά, έντελώς τυχαία, σε μία έκθεση ζωγραφικής.

— Αιμίλιο Λατίνι παρακολουθούσε τη γυναίκα του προσεκτικά ενώ μιλούσε, αλλά το πρόσωπό του ήταν αδιάφορο.

— Δεν μιλήσαμε περισσότερο από πέντε λεπτά.

— Ζήτησε να σας ξαναδω; ρώτησε ο αστυνομικός.

— Ναι, αλλά εγώ αρνήθηκα.

— Ξέρετε ότι ο Ρόμπερτ Γιότ είναι νεκρός; — Η Λίτσι έφερε το χέρι στα χείλη της σά να ήθελε να σταματήσει μία κραυγή τρόμου.

— Όχι, ψιθύρισε, ο Ρόμπερτ νεκρός... Δεν είναι δυνατόν... Αισθανόταν τα μάτια των δύο ανδρών κορφωμένα επάνω της, και η ταραχή της μεγάλωνε. Τα χείλη της έτρεμαν, το πρόσωπό της ήταν πολύ χλωμό.

— Χθές το πρωί τον βρήκαν στο άτελιέ του νεκρό, με μία σφαίρα στο κεφάλι, κι' ένα περιστρόφο πλάι του. 'Ο θάνατός του είχε επέλθει μεταξύν τετάρτης και όγδοης απογευματινής της προηγούμενης. Μήπως η κυρία θα είχε την καλωσύνη να μάς πη που βρισκόταν αυτή την ώρα;

— Για πρώτη φορά ακούστηκε η φωνή του Αιμίλιο Λατίνι: — 'Η γυναίκα μου ήταν μαζί μου στο θέατρο, είπε με τόνο έντελως φυσικό. Έχω ακόμη σε κάποια τσέπη μου τα αποκόμματα των εισιτηρίων. Αυτές οι υποψίες εις βάρος της είναι τελείως αστήριχτες. 'Ισως ο Ρόμπερτ Γιότ ν' αυτοκτόνησε ή να τον σκότωσε κάποιος άλλος. Δεν καταλαβαίνω τί σχέση μπορεί να έχη η Λίτσι σ' αυτή την υπόθεση.

— Ο αστυνομικός στράφηκε προς τον Λατίνι: — Λυπάμαι πολύ που αναγκάζομαι να ενοχλήσω τη σύζυγό σας, είπε. 'Η περίπτωση της αυτοκτονίας είναι η πιο πιθανή. Και η εξέταση της κυρίας Λατίνι είναι ένας απλός τύπος. 'Αλλά ο τύπος αυτός είναι απαραίτητος. Γιατί, βλέπετε, την ώρα του θανάτου μου, το θύμα κρατούσε σ' αριστερό του χέρι ένα βιβλίο με ιδιόχειρη αφιέρωση της γυναίκας σας.

— Το βιβλίο αυτό το είχα χαρίσει πριν παντρευτώ, διαμαρτυρήθηκε η Λίτσι. Έχω γράψει και την ημερομηνία.

— Πολύ σωστά. Πλάϊ στην αφιέρωση όμως ήταν σημειωμένος ο αριθμός του τηλεφώνου σας. Μπορείτε να μάς πείτε τίποτε σχετικά μ' αυτό το τελευταίο;

— Η Λίτσι αναστέναξε και κούνησε καταφατικά το κεφάλι.

— Του τον είχα δώσει εκείνη την ημέρα στην έκθεση. 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να ξανασυναντηθούμε, αλλά εγώ του είπα ότι αυτό ήταν αδύνατο. Τότε με παρεκάλεσε να του δώσω τον αριθμό του τηλεφώνου μου. 'Ηθελε, είπε, να με αποχαιρετήσει πριν φύγη για την 'Αμερική, όπου έπρόκειτο να εγκατασταθεί μόνιμως. Τότε εγώ του τον έδωσα.

— 'Ελισάβετ Λατίνι δεν μπόρεσε να συνεχίσει άλλο. Έγειρε προς τα εμπρός το κεφάλι και ξέσπασε σε λυγμούς.

— Ο αστυνομικός φάνηκε να πείθεται. 'Η μακρά πείρα του τον έκανε να πιστεύει ότι η γυναίκα αυτή έλεγε την αλήθεια.

— Άλλωστε, επενέβη πάλι ο Αιμίλιο Λατίνι, αν η γυναίκα μου είχε κάνει ένα τέτοιο έγκλημα, το πρώτο πράγμα που θα φρόντιζε να εξασφαλίσει θα ήταν το βιβλίο.

— Τα έχουμε σκεφθεί όλα αυτά, κύριε Λατίνι, είπε ο αστυνομικός με φιλικό τόνο. Σας είπα ότι η ανάκρισις είναι κάτι το έντελώς τυπικό. Με συγχωρήτε για την ενοχλήσι. Μπορείτε να πηγαίνετε.

ΑΚΟΥΜΠΙΣΜΕΝΗ ΣΤΟ ΜΠΡΑΤΣΟ του ανδρός της, η Λίτσι τον ακολουθούσε σιωπηλή ως τη στάση των ταξί. Αισθανόταν για τον άνθρωπο αυτόν που ήταν πλάι της ένα βαθύ αίσθημα τρυφερότητας και ευγνωμοσύνης. 'Ο Αιμίλιο της είχε προσφέρει τα πάντα. Μία άνετη ζωή, την αγάπη του, την προστασία του. 'Ακόμα και τώρα, δεν δίστασε να πη στην αστυνομία ότι ήταν μαζί του στο θέατρο, ενώ αυτή είχε μείνει στο σπίτι με δυνατό πονοκέφαλο. 'Ολα αυτά, για να απομακρύνει από πάνω της κάθε υποψία. Κι' αυτή, τί του είχε προσφέρει σε αντάλλαγμα; Ζούσε πλάι του σαν μία άψυχη κούκλα, γιατί όλη της η ψυχή ήταν δοσμένη στον άλλον. Σ' εκείνον που δεν θα έπαυε να αγαπά ούτε τώρα, που δεν

υπήρχε πιά στη ζωή. 'Ο Ρόμπερτ ήταν ο πιο αξιολάτρευτος άνδρας που είχε γνωρίσει. Και την αγαπούσε τόσο που δεν δίστασε να πεθάνει για χάρη της, με την τελευταία του σκέψη σ' αυτήν. 'Εκείνο το βιβλίο με την αφιέρωση της που το κρατούσε ως την τελευταία του στιγμή, δεν της άφινε καμμία αμφιβολία. 'Ο Ρόμπερτ είχε αυτοκτονήσει, γιατί δεν μπορούσε να ζήσει χωρίς αυτήν. Της το είχε πη, άλλωστε, εκείνο το απόγευμα στην έκθεση ζωγραφικής, μόλις λίγες ημέρες προ του θανάτου του. — Πρέπει να σε ξαναδώ, Λίτσι. Δεν μπορώ να ζήσω μακριά σου. Και της είχε δώσει τη διεύθυνσι του άτελιέ του.

— Όμως η Λίτσι δεν είχε πάει. Του είχε γράψει μονάχα ένα γράμμα και του εξηγούσε γιατί δεν μπορούσε να τρέξη κοντά του — αν και η καρδιά της ανήκε σε κείνον για πάντα. Του έλεγε ακόμη πως δεν αγαπούσε τον Αιμίλιο, αλλά δεν μπορούσε ν' αγνοήσει τις θυσίες που είχε κάνει εκείνος γι' αυτήν.

— 'Το γράμμα...». Ξαφνικά μία σκέψη την πάγωσε. Τί είχε γίνει εκείνο το γράμμα; Είχε πέσει στα χέρια της αστυνομίας, το είχε βρή κανένας τρίτος; Τί είχε γίνει; 'Ο Ρόμπερτ δεν θα το είχε καταστρέψει. 'Ηταν δέσμιος γι' αυτό. Θα το είχε φυλάξει, όπως είχε φυλάξει και το βιβλίο με την αφιέρωσή της. Είχε άλλωστε τη συνήθεια να κρατά πάντοτε την αλληλογραφία του. 'Αλλά τότε, γιατί ο αστυνομικός δεν ανέφερε τίποτα γι' αυτό;

— Οι ιδέες αυτές θασάναν στη Λίτσι επί δύο μερόνυχτα. Τέλος πήρε την απόφασή της. Θα πήγαινε στο σπίτι του Ρόμπερτ. Είχε το κλειδί που της είχε δώσει ο νεός την ημέρα της μοναδικής συναντήσεώς τους στην έκθεση. 'Ηταν μία ιδέα ριψοκίνδυνη. 'Αν την εύρισκε εκεί η αστυνομία, η θέσις της θα ήταν φοβερά δύσκολη. 'Εξ άλλου, δεν ήταν σίγουρο ότι θα εύρισκε τίποτα. 'Αν υπήρχε το γράμμα, το πιθανώτερο ήταν ότι αυτή τη στιγμή θα βρισκόταν στα χέρια κάποιου. 'Επρεπε όμως νάι να κάνει, αλλιώς θα τρελαινόταν.

ΗΤΑΝ ΕΝΑ ΣΠΙΤΙ ΣΚΟΤΕΙΝΟ, σε μία λαϊκή συνοικία. 'Η Λίτσι ανέβηκε με τα πόδια τα πέντε πατώματα γιατί δεν υπήρχε ασανσέρ. 'Από τα διάφορα διαμερίσματα έβθαν ως αυτήν οι φωνές των παιδιών. Μία μυρουδιά από φτηνά φαγητά της ανακάτεψε το στομάχι, ενώ κιν

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

— 'Ο Ρόμπερτ επέμενε να με ξαναδω, αλλά του είπα ότι ήταν αδύνατο...

"ΑΑΑΑΑΑΧ, ΞΕΚΟΥΡΑΔΟΤΗΚΑ!"

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΥΧΑΙΟ ΠΡΟΪΟΝ... ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΪΟΝ COLGATE - PALMOLIVE

ΞΕΡΕΤΕ ΤΙ ΠΙΝΕΤΕ;

Λίκα και τίς διταμίνες της μαγιάς της μύρας, στο σύνολο πενήντα ωφέλιμα συστατικά, τα πιο ευεργετικά για την υγεία. Είναι ιδιαίτερως πλούσια σε:

- Φωσφόρο (μυϊκή δύναμις)
- Βιταμίνη ΡCα (ξανανισμο)
- Βιταμίνη Β2 (άνοπτους)
- Βιταμίνη ΡΡ (άντιληψις)
- Βιταμίνη Β6 (καλή χώνευσις)

Για να αισθανόσθε καλύτερα πάρτε και σεις από σήμερα την ευχάριστη καθημερινή συνήθεια να...

...ΠΙΝΕΤΕ ΠΙΕ

Μιά γυναίκα μπορεί να μακιγιάρεται δημοσίως;

«Πόσο χάλια θα σάς φαίνωμαι», λέει συνήθως μια κυρία από την παρέα κι' αδιαφορώντας τελείως για τους άλλους, άνοιγει την τσάντα της, δγάζει την πουντιέρα, ρουζ, κραγιόν και χτένα και άρχίζει την «έπισκευή». Αυτό είναι κάτι που πρέπει όσο το δυνατό να το αποφεύγετε. Ένα σαλόνι, ένα ρεστωράν ή το θαγόνι του σιδηροδρόμου δεν είναι το κατάλληλο μέρος για την τουλέτα σας. Μόνο ώριμες ιδιαιτερές περιστάσεις μπορούν να συγχωρήσουν μια σχετική δημοσιότητα στην περιποίηση της όμορφιάς. Είναι η περίπτωση της κυρίας ή δεσποινίδος που έπωφελείται από μια σύντομη στάση του αυτοκινήτου στην έξοχη για να φρεσκάρη το μακιγιάζ της, της αθλήτριας που χτενίζεται διαστικά πριν εγκαταλείψη το γήπεδο κ.λ.π. Γενικά, αν η μικρή επιδιόρθωση του μακιγιάζ είναι απαραίτητη, είναι εύκολο να βρήτε ένα κατάλληλο μέρος. Στο ρεστωράν π.χ. καλύτερα να ζητήσετε συγγνώμη από την παρέα σας ν' αποσιώσετε μερικά λεπτά παρά ν' άρχισετε την «ζωγραφική» μπροστά της.

Πώς θα σερβίρετε και θα φάτε αύγά ά λά κόκ ;

Βέβαια, δεν συμβαίνει συχνά να σερβίρετε στους καλεσμένους σας αύγά ά λά κόκ, ακόμη και αν πρόκειται για ένα άνετισήμο τραπέζι! Πάντως, δεν αποκλείεται κι' αυτή η περίπτωση. Φίλοι καλεσμένοι στην έξοχη, που έτυχε να παρευρεθούν στο μάζεμα των αυγών από το κοτέτσι, θα ένθουσιαστούν αν τους τα προσφέρετε έτσι. Το ένα αυγό προσφέρεται στην αγωγήκη, πάνω σ' ένα μικρό πιατάκι, τοποθετημένο σ' ένα πλατύ μεγαλύτερο πιάτο. Σ' αυτό θα βάλετε το δεύτερο αυγό, διπλωμένο σ' ένα πετσέτακι για να διατηρή τη θερμότητά του. Μπορείτε να σπάσετε το αυγό από τη μητέρα ή τη στρογγυλή άκρη. Πάντως ν' αποφεύγετε να το αναποδογυρίσετε και να το άνοίξετε όπως σάς παρουσιάζετε στην αγωγήκη. Δεν επιτρέπεται να μεταχειριστήτε μαχαιρί για να το σπάσετε. Το αυγό τρώγεται με το κουτάλακι και μόνο στα παιδιά συγχωρείται να δούτουν μέσα χωμιά! Μόλις φάτε το αυγό, δεν υπάρχει κανένας λόγος να σπάσετε το κέλυφος στο πιατάκι.

Πώς θ' άρνηθήτε να συστήσετε κάποιον ;

Θα τύχη κάποτε να σάς πουν: «Νά ό κ. Α... Θα ήμουν πολύ ευτυχής αν μπορούσα να του πω δυό λόγια. Θέλετε να με συστήσετε;» Έσείς μπορεί να έχετε λόγους να μη επιθυμήτε καθόλου αυτή τη σύσταση, αλλά φυσικά μια άποψη και ξερή άρνηση θα είναι πολύ άγενής. Σύμφωνα με την περίπτωση μπορείτε να τηρήσετε ανάλογη στάση για να αποφύγετε τη σύσταση: «Συνυμνωί, θα σάς συστήσω σε λίγο. Έξέ άλλου τώρα είναι πολύ άπασχολημένος...» Αυτή η μέθοδος δέσπαι δεν είναι ακίνδυνη γιατί αυτή η φράση μπορεί να θεωρηθή σαν ύπόσχεση που θα πρέπει να την κρατήσετε! 'Η άκόλουθη μέθοδος είναι προτιμότερη: «Ευχαριστώ! Άλλά, ξέρετε, είναι λίγο ιδιότροπος. Δεν συμπαθεί τις νέες γνωριμίες και νομίζω ότι δεν είναι τώρα κατάλληλη ή στιγμή...» Τέλος, αν δεν πρόκειται για ένα πολύ γνωστό σας πρόσωπο, τότε μπορείτε να εκμεταλλευθήτε ένα άλλο τοποτό: «Θά ήθελα πολύ να σας έκανα αυτή τη μικρή έκδολευσι. Νομίζω όμως ότι κάποιος άλλος θα ήταν πιο κατάλληλος από μένα για να σας συστήση. Δεν τον γνωρίζω τόσο καλά...»

Μπορούμε να κάνουμε παρατηρήσεις στα παιδιά των άλλων;

Κατά γενικό κανόνα, δεν έχετε το δικαίωμα να κάνετε παρατηρήσεις παρά μόνο στα δικά σας παιδιά. Άν διαπιστώσετε μια άταξία ή ένα λάθος κάποιου παιδιού θα πρέπει ν' άπευθυνθήτε στους γονείς του. Φυσικά αυτό δεν σάς έμποδίζει καθόλου από το να συμβουλευτείτε ένα παιδί που κάνει κάποια άνοησία. 'Η φρόνηση άπαιτεί να δείχνετε πολύ μετρημένη αν τα παιδιά είναι μιάς φιλικής σας οικογένειας. Μία μικρή παρατήρηση, όσο ευγενική κι' αν είναι, μπορεί να στενοχωρήσει πολύ μερικούς γονείς που φαντάζονται ότι έχουν δώσει στα παιδιά τους μια έξαιρετική άνατροφή.

Δυό όμορφα και κομψότατα δεσμάτα από μαργαριτάρια

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙΑ

ΤΟ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ ΣΤΟΛΙΔΙ

ΠΟΛΛΟΙ ποιητά τραγούδησαν τη γυναίκα. Τραγούδησαν τα μάτια της, τα χρυσά μαλλιά της, τους αλαδάστρινους ώμους της και τον κύκνειο λαιμό της. Πολλοί τραγούδησαν τα άσπρα δόντια της και τάπανε πως μοιάζουν με μαργαριτάρια, όπως ό Λαμπέλντ στο τραγούδι:

Όταν γελάς, κι' όταν μιλείς, λένε: Ποιός τεχνίτης της Άνατολής στά ταίρισε καθαρία τριάντα δυό μαργαριτάρια.

Πολλοί ζωγράφισαν τα δάκρυα της Παναγιάς στρογγυλά σαν μαργαριτάρια. Πολλοί, άγνες παιδούλες τις παρομοιάζουν άσπρες, άσπιλες σαν το μαργαριτάρι.

Γιορνάνι από μαργαριτάρια πλέκουν στους στίχους τους για τις καλές τους ό έρωτευμένους, γιορνάνια από μαργαριτάρια φορούν οι βασίλισσες στον όμορφο λαιμό τους για στολίδι. Τέτοια φορούσε κι' η Μαρία Άντουανέττα, μαργαριτάρια άσπρα λαμπερά ραμμένα πάνω σε μια κόκκινη κορδέλα, όταν την είδα ό Γκλουκ, ό περίφημος μουσικιστής στο Παρίσι στην παράστασι της «Άρμιάς» και θαμπώθηκε κι' έπεσε κάτω λιπόθυμος.

Μαργαριτάρια δεμένα με χρυσάφι ή άσήμι, μαργαριτάρια σκουλαρικήα, μαργαριτάρια δαχτυλίδια και καρφίτες, μαργαριτάρια σε διάδημα δεμένα, μαργαριτάρια κεντημένα σε φορέματα, μαργαριτάρια δεμένα στα μαλλιά.

Και τα μαργαριτάρια φέρουν ευτυχία, φέρουν δάκρυα χαράς στα μάτια. Οι άρχαίοι θεωρούσαν τα μαργαριτάρια ως σύμβολο της άθωότηας και τα είχαν άφαιρώσει στη θεά Άφροδίτη, για την ύπερφη φυσική όμορφή τους.

Στους Χριστιανούς το μαργαριτάρι άπεικονίζει το Χριστό κι' ό τι είναι ιερό. Γιατί κι' ό Θεός έστειλε μαργαριτάρι με τη δύναμη του όποιον έγινε η άσπλη κηφή της Παναγίας.

Το μαργαριτάρι φέρνει ευτυχία λένε ό Μωσαϊκιστές και πιστεύουν ότι προήλθε από το δάκρυα μετανάοις της Εύας. Κι' είναι τόσο όμορφα στη θωρία τους.

Όσο πιο άσπρα, τόσο πιο άκριβά. Κλείνουν μέσα τους ζωή, γιατί γερνούν κι' αυτά σαν τους ανθρώπους, χάνουν το χρώμα τους, τη λάμψη τους από πολλές αιτίες, όπως ό ιδρώτας και το σαπουνί τα θαμπώνουν και χάνουν την άυταγεία τους.

Είναι θησαυροί για μάς, όταν τάχουμε. Μά αν ξέρατε πως έγιναν: Μέσα σ' ένα κλειστό, μικρό καλύδι - όστρακο - ένα έννοητικό, κακό πραγματάκι μήτηκε να χαλάσει μια ζωούλα. Τη ζωούλα του στρείδιού του Ινδικού Ωκεανού ή του Περισκού κόλπου, της Έρυθράς θάλασσας και ίσως κι' άλλων άκόμα θαλασσών. Ένα παράσιτο, ένα κουκκιδάκι, άμμος από το κύμα του νερού, καυιά φορά σταλμένο μέσα στο όστρακο, το κάνει το μικρούλι ζωάκι να

χύνει μια τετανώδη μάζα για να προφυλάξη από το κακό αυτό και το τυλίγει για να το έξουδετέρωση και για να γίνη στο τέλος για μάς ένας μικρός θησαυρός. Έτσι γεννιέται το μαργαριτάρι το άληθινό. Είναι έλαδη ένα άσβεστώδες έκκριμα κλεισμένο μέσα στο όστρακο που όταν το ψαρέψη ό δύτες, το φέρνει στο φως της ήμέρας.

Η άξία τους είναι άνάλογη με το χρώμα τους, το σχήμα και τον όγκο τους. Το ψαρεμά τους γίνεται κατά τους μήνες Φεβρουάριο, Μάρτιο και Άπρίλιο από δύτες που δουλεύουν χωρίς σκάφανδρα. Δεμένοι με σχοινιά και με θερειά πέτρα φάνουν οι δύτες στο θυθό της θάλασσας, μαζεύουν όστρακα πολλά σ' ένα δικτυωτό μέσα και τα φέρνουν πάνω στην έπιφάνεια. Άναπνέουν για λίγο και ξανακατεβαίνουν. Μία δουλειά δύσκολη κι' επικίνδυνη γιατί πότες φορές τους καταβροχθίζουν οι καρχαρίες.

Άφού τα ψαρέψουν, τ' άφινουν στον ήλιο, σπάζουν και άνοίζουν τα όστρακα μόνα τους. Τότε ψάχνουν και βρίσκουν άνάμεσα στις νεκρές σάρκες τα μαργαριτάρια. Κατόπιν τα δουλεύουν και γίνονται όμαλότερα και λαμπερότερα.

Τ' άληθινά μαργαριτάρια καταστρέφονται από τα όξεία κι' αν μείνουν άρκετά σ' αυτά τα λυώνουν τελείως. Έτσι έλυνωσ ή Βασίλισσα Κλεοπάτρα, ένα από τα μεγαλύτερα μαργαριτάρια του κόσμου, του οποίου η άξία ύπολογίζεται σε μισό εκατομμύριο φράγκα μέσα σε δυό δι και το ήπιε στην ύγεια του αυτοκράτορα Άντωνίου. Ιστορίες και θρύλοι ύπάρχουν πολλοί γύρω από τα μαργαριτάρια. Λένε τάχα ότι, πρέπει πάντα να τα κρατά κανείς δεμένα κι' όχι σκόρπια γιατί τότε φέρνουν κακό. Μά οι πιο πολλές από μάς φοράνε φυτίκια μαργαριτάρια κι' έτσι δεν μάς άπασχόλησε ποτέ ό κίνδυνος αυτός, γιατί τα μαργαριτάρια μάς είναι κι' από λεπία του ψαριού φτιαγμένα, ή από διάφορες πλαστικές ύλες.

Πριν από χρόνια όμως - κατά το 1928 - ένας Γιαπωνέζος, ό Κικίχι Μικιμότο, βρήκε το τρόπο να καλλιεργή μαργαριτάρια. Και έτσι τυγχάνεται αυτό ως έξης: Άφαιρούν από τη ζωντανή στρείδι την έσωτερική του επένδυσι ή οποία χρησιμεύει ως σάκκος για να περιτυλίχη το μαργαριτάρι, τον βάζουν μέσα σε άλλο στρείδι - Μελεαγγρίνα κατά κροτίμησι - από μια τρυπίτσα την οποία άνοίζουν χειρουργικά και τα δούτουν στη θάλασσα πάλι σε ειδικά κατάλληλα κλουβιά. Έγστερα από 6-8 χρόνια τα θγάζουν και άναζητούν μέσα τους τα μαργαριτάρια.

Δεν διαφέρουν σε τίποτε από τα πρώτα, έλαδη τα άγρια μαργαριτάρια. Είναι το ίδιο άληθινά και ύπερφη σε όμορφη και ύλη.

Φορέστε και σείς, κυρίες μου μαργαριτάρια - άς είναι και ψεύτικα - και δώστε μια όμορφη νότα άθωότητας στην όμορφή σας. Και όταν ακούσετε στο θέατρο ή στο ραδιόφωνό σας τη μουσική του Μπιζέ από τους «Άλιεις των μαργαριταριών» μη γυρίσετε το κομψό κι' αλλάξετε σταθμό. Είναι μια μουσική γλυκειά που τραγουδάει τη ζωή και τον έρωτα του δύτε ψαρά Ναντίρ για την όμορφη Λεϊλά...

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

Είναι οι Βιεννέζοι εύγενείς;

ΟΧΙ! ΟΧΙ! ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΝΤΑΙ ΟΙ ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΝΕΟΦΕΡΜΕΝΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΦΟΙΤΗΤΕΣ

ΒΙΕΝΝΗ: «Είναι οι άγενέστεροι των ανθρώπων!» το δηλώνει καθαρά ό νεαρός φοιτητής. Κι' έγώ κυτάζω μελαγχολικά τους λεκέδες στο πάτωμά μου, έλαδη τα νερά της βροχής που έφεραν τ' άσκούπιστα παπούτσια του φοιτητού.

Εμπάνει ξαφνικά στο δωμάτιό μου ή νοικοκυρά μου, σαν θύελλα, να δη τί κάνω. Το νοίκιασα τα δωμάτιο. Είναι δικό μου. Πώς μπαίνει αυτή μέσα; 'Η γκρίνια της, άλλο πράμα! Έξέχασες το φως άνοιχτό, ξέχασες τη βρύση άνοιχτή, την πόρτα άνοιχτή. Και να μην ξαπλών, λέει, την ήμέρα στο κρεβάτι. Άκούς άναίδια!

Και για να τονισθή ιδιαίτερα ή άναίδια της νοικοκυράς, τεντώνει το χέρι του ό έπισκέπτης μου και το πατάει του τοίχου καταρακάλα στο πάτωμα. Σε λίγο, χύθηκε το νερό του ποτηριού στο τραπέζομάνηλο, και έν συνεχία και ό καφές στο ντιβάνι.

«Άκαρδοι άνθρωποι. Άκαρδοι!» Έτσι τους χαρακτηρίζει άλλος νεαρός. Έδώ και μιά έβδομάδα βρήκε δωμάτιο.

«Όκτώ ήμέρες είμαι στο σπίτι τους και δεν με ρώτησαν ούτε μία φορά τί κάνει ή μάνα μου. Πού έμεις!»

Ά, έμεις! Έμεις είμαστε άνθρωποι θερμοί. Καρδιακοί. Θα ρωτήσουμε τί κάνει ή μάνα, ό πατέρας, άδεια και κρύφια θα θεωρήσουμε καθήκον μάς να τα παραδιάσουμε. Τί λατρεύετε, ποιόν ψηφίσατε στις τελευταίες και ποιόν στις προτελευταίες έκλογές, αν παντρευτήκατε με συνοικέσιο ή με άσθημα - άπαράτητο να μαθευτή - και τί προίκα πήρατε; Νά μία πληροφορία έκ των άν ούκ άνευ. Τα ιερά σας και τα άπαράβιαστα θα παραβιαστούν. Θα γίνη ή άνάλυσίς σας, ή διαίρεσις του όλου σας εις τα μέρη αυτού. Και θα γίνη τέλος ή διάλυσίς σας, από σώμα στερεόν θα καταστήσετε έμπαροτοκαπνισμένο», διότι φυσικά στο τέλος θα έπαυολογήση ή επανεξήγησις και θα σάς φύγουν τα λεγόμενα πασχάλια.

Και τί μονόχρωμο που είναι οι Βιεννέζοι! Μόνοι τους! Μεταξύ τους! Άκοινώνητοι! Τους έπισκεψήθηκε ή πατριώτισσά μάς, ή Έλληνίδα, με δλη της την καλή καρδιά, διάλεξε την καλύτερη άρα μάλιστα, στις έννηάμιση, το βράδυ, μετά το φαγητό, έβαλε και σόκα και σταφίδες σ' ένα πιατάκι, δώρα από την πατρίδα, σιάχητη και λίγο να μην τη βρούν άπολίτιστη - άκόμα λίγο ρούζ, άκόμα λίγη κολώνια - και χτύπησε την πόρτα της νοικοκυράς της.

Βεγκέρα. Νά τα πούμε λίγο.

Η πόρτα μισάάνοιξε. Νοικοκύρης και νοικοκυρά ήταν ήδη με τα νυχτικά τους. Πήραν τα σόκα και τις σταφίδες. Μά ήταν πολύ άργα για έπίσκεψη. Άυριο, θα έπρεπε στις πεντέμιση να είναι όρθιοι, όπως δά κάθε μέρα. Καληνύχτα σας. Σλάφεν ζί, γκούτ.

Στις έννηάμιση το βράδυ, έμεις δεν έχουμε καλ - καλ άσυμαζευτή στο σπίτι μάς. Και στη Βιέννη στις έννηά το βράδυ κλείνει ή έξωπορτα της κάθε πολυκατοικίας - κεντρική ή της έσχάτης γειτονιάς - οι έννοικοι θα πρέπει να έχουν το κλειδί τους μαζί για ν' άνοίξουν. Κι' αν τήσης το κουνούδι, μά θα σμ' άνοίξη ή πορτιέρισις, με τεταμένη την παλάμη. Τρία σελίνια θα πληρώσεις για την ένόχλησι. Και εάν δεν έλσθε έννοικοι του οίκματος, αλλά έπισκέπτης, δεν θα σάς έπιτραπή ή

Πολύ φθηνά άποκτάτε τα καλύτερα!

ΤΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ JACO

JABLONEX Jablonec n. N., Τσεχοσλοβακία

Άντιπρόσωπος: **ΜΑΘΑΙΟΣ ΜΑΚΡΥΩΝΙΤΗΣ**
Αιόλου 78 - Τηλ. 33-583 και 882.169 - ΑΘΗΝΑΙ

είσοδος. Στις έννηάμιση δεν ύπάρχει φως σε κανένα σχεδόν διαμέρισμα. Το πών κοιμάται. Και δεν έπιτρέπεται ό έλάχιστος θόρυβος.

Μονόχρωμοι άνθρωποι. Άκοινώνητοι. Πφφ!... Έμεις... Έμεις στις έννηάμιση μπορούμε να τραγουδήσουμε και το Λαγ' άρνι, αν μάς έρση ή βρεξί.

«Και στο δρόμο, δεν είναι καθόλου πρόβλημα να έξυπηρετήσουν ένα έξνο», παραπονούνται οι δικοί μας. Έλαδη!

Νά, έλαδη σταμάτησε κάποιον ή νεοφερμένη πατριώτισσά μάς και τον ρώτησε που είναι το Μουσείο. Αυτός γέλασε και μάλιστα έρωρικά και της έλεγε κάτι άκαταλαβίστικα. Και έτσι κάπως έρωρικά της χαμογέλουσαν δλοι και κάτι άκαταλαβίστικα της άπαντούσαν δλοι. Δσους ρώτησε. Μά δλοι!

Τα άκαταλαβίστικα ήταν φυσικά γερμανικά, έφ' όσον ό διάβολος τά έφερε ό άνθρωποι αυτοί, οι έρωτηθέντες, σαν γεννημένοι γερμανόγλωσσοι, να μιλάνε γερμανικά, τά

όποια ή δική μας νεοφερμένη έπέμενε να τα χαρακτηρίση άκαταλαβίστικα.

— Όρα! Άς πούμε ότι έχετε δίκαιο. Και γιατί τότε δεν μου έδειχναν το Μουσείο; Σας λέω, με έρωνεύονταν δλοι, επειδή δεν γνώριζα τη γλώσσα τους.

Άπλούστατος ό λόγος. Στη στάσι αυτή του Ρινγκ ύπάρχουν τέσσερα Μουσεία.

«Σας λέω είναι άγενείς! Άγενέστατοι! Ναι, ναι, δεν ήθελε κανείς να πάρη τον κόπο να μου δείξη την Τράπεζα. Πώς; Ποιά Τράπεζα; Πώς; Έχει πολλές Τράπεζες; Πώς Σε κάθε συνοικία και μία Τράπεζα; Τη Μεγάλη Τράπεζα! Αυτή που πάζει και άλλαζει τα χρήματα. Έχω ξαναπαίει. Μά δεν θυμόμουν καλά το δρόμο. Πού είναι λοιπόν ό Τουρισμός τους;

Και το άλλο, Χρόνια ζούν στην ίδια πολυκατοικία, το ένα διαμέρισμα δίπλα στο άλλο, χρόνια διαβαίνουν την ίδια έξωπορτα, άναβαίνουν - κατεβαίνουν την ίδια σκάλα,

και φίλια δεν πιάνουν μεταξύ τους. Άλληλακαλημερίζονται, άλλακαλησπερίζονται και τέλος. Αυτό είναι.

Ό Έλληνας, ή Έλληνίδα, δεν το δεχονται κάτι τέτοιο, άγανάκτουν. Είναι - γι' αυτούς - ένα από τα έρωτήματα που τους παρουσιάζει ή Είεψη.

— Δεν σάς χτυπούν ποτέ την πόρτα, να σάς ζητήσουν κάτι, λίγο αλεύρι, να πούμε;

— Όχι. Ποτέ!

— Δεν σάς χτυπούν ποτέ την πόρτα για ν' ανταλλάξετε δυό κουβέντες, λίγο γειτονιό να πούμε;

— Όχι. Ποτέ! Μά θα μάς την χτυπήσουν τώρα. Πέρασαν ήδη ό ενέα. Σβένει το φως της σκάλας, κλείνει ή έξωπορτα και απαγορεύεται ό κάθε θόρυβος. Όρανοί! Τί τόπος μαρτυρίου! Νά χαμηλώση ό Έλλην τη φωνή του, τη φωνή του ό Έλλην επειδή πέρασαν ό έννέα, λέει, μάς προς Θεού! Είναι σοβαρά πράματα αυτά; Στις έννέα; Μά μόλις άρχισε να μπαίνει σε φόρμα! ΠΗΝ. ΜΑΕ.

«Πόσο χάλια θα σάς φαίνωμαι», λέει συνήθως μια κυρία από την παρέα κι' αδιαφορώντας τελείως για τους άλλους, ανοίγει την τσάντα της, θγάζει την πουντιέρα, ρούζ, κρυγιόν και χτένα και αρχίζει την «έπισκεψη». Αυτό είναι κάτι που πρέπει όσο το δυνατό να το αποφεύγετε. Ένα σαλόνι, ένα ρεστωράν ή το βαγόνι του σιδηροδρόμου δεν είναι το κατάλληλο μέρος για την τουλέτα σας. Μόνο ώριμες ιδιαιτερές περιστάσεις μπορούν να συγχωρήσουν μια σχετική δημοσιότητα στην περιποίηση της ομορφιάς. Είναι η περίπτωση της κυρίας ή δεσποινίδος που έπωφελείται από μια σύντομη στάση του αυτοκινήτου στην έξοχη για να φρεσκάρη το μακιγιάζ της, της αθλήτριας που χτενίζεται διακριτικά πριν εγκαταλείψει το γήπεδο κ.λπ. Γενικά, αν η μικρή επιδιόρθωση του μακιγιάζ είναι απαραίτητη, είναι εύκολο να βρθεί ένα κατάλληλο μέρος. Στο ρεστωράν π.χ. καλύτερα να ζητήσετε συγγνώμη από την παρέα σας ν' αποσυρθείτε μερικά λεπτά παρά ν' αρχίσετε την «ζωγραφική» μπροστά της.

Πως θα σερβίρετε και θα φάτε αγγά α λά κόκ ;

Βέβαια, δεν συμβαίνει συχνά να σερβι-

Στη νέα ταινία της η Kim Νόβας έχει το ρόλο μιας μοντέρνας μάγισσας. Μά χρειάζεσθαι άραγε να γίνει μάγισσα για να μαγεύη τον Τζαίμς Στιούαρτ; Μόνο με τα φυσικά της θέλγητρα θα το κατάφερε πολύ εύκολα. Ώστόσο μεταχειρίζεται όλων των ειδών τις γαλιφιές στην ταινία αυτή που στηρίζεται πάνω σ' ένα γνωστό θεατρικό έργο, που γνώρισε μία μεγάλη επιτυχία στο Μπροντγουάϊ τώρα τελευταία.

Η Μαίριλιν Μονρόε επέστρεψε στην Αμερική για να πρωταγωνιστήσει σε μία ταινία που σκηνοθετεί ο Μπίλλυ Γουάιλντερ με συμπρωταγωνιστές τον Τόνι Κέρτις και τον Τζακ Λέμον. Λένε όμως πως η Μαίριλιν δεν είναι πιά η ίδια. Έχει αποκτήσει και προσωπική κριτική χωρίς στην έπιρροή του ανδρός της. Ο διάσημος συγγραφέας Άρθουρ Μίλερ μετέδωσε λίγη απ' την πνευματικότητα του στην αγαπημένη του σύζυγο με την οποία ποζάρει περήφανος.

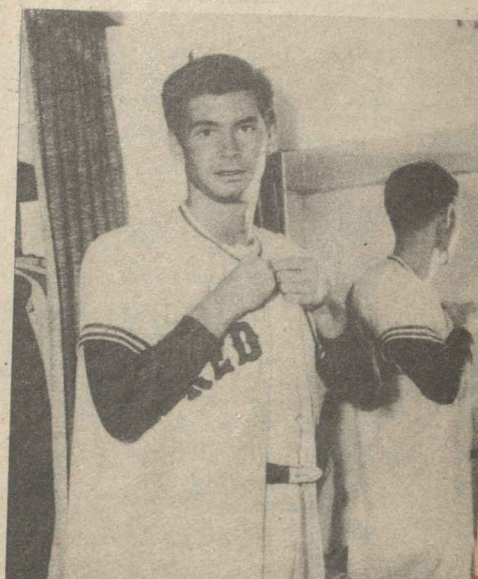

Ο Φρέντερικ Μάρτς έπεσε κέφθηκε στα στούντιο της Κολόμπια τη μεγάλη ήθοποιό του Μπροντγουάϊ και συνάδελφό του Κιμ Στανλεϊ στο γύρισμα της πρώτης τους ταινίας στο Χόλλυγουντ. Η ταινία αυτή που έχει τον τίτλο: «Η Θεα» θεωρείται μία από τις καλύτερες της χρονιάς ταινία και θα προβληθεί στο προσεχές φεστιβάλ της Βενετίας.

Τρία μεγάλα άστέρια συναντώνται στο στούντιο της Παραμάουντ. Ο παλαιόμαχος ήθοποιος Σπένσερ Τρέϊν, η Κάθριν Χέμπορν κι' ο νεώτερος αλλά εξ ίσου διάσημος καλλιτέχνης Έρνεστ Μπάρνιν, ο άξελος στος απ' την ταινία «Μάρτυ». Τί άλλο εκτός από καλλιτεχνικά θέματα μπορεί να τους απασχολούν; Είναι μία εύχρηστη συνάντησης αυτή.

Το καλλιτεχνικό ζευγάρι Άννέτα Έγκμπεργκ - Άντονι Στίλ κακορθώνει να ζή αρμονικά παρ' όλο ότι αναγκάζεται να χωρίσει προσωρινά λόγω επαγγελματικών υποχρεώσεων. Ο Άντονι Στίλ βρίσκεται στην Αγγλία και η Άννέτα στο Χόλλυγουντ. Έχουν όμως σχεδόν καθημερινή τηλεφωνική επικοινωνία. Η Άννέτα πηγαίνει συχνά στο Λονδίνο όπου είναι το σπίτι τους. Ο άνδρας της πρέχει στο Χόλλυγουντ και παρακολουθεί τη δουλειά της γυναίκας του στο στούντιο, που γυρίζεται η ταινία «Μίμη».

Το νέο είδωλο του Χόλλυγουντ Άντονι Πέρκινς γνωρίζει μέρα με την μέρα όλο και περισσότερη επιτυχία κι' αποκτά μεγαλύτερη δημοτικότητα. Ήδη άρχισαν να τον θεωρούν ως τον διάδοχο του Τζαίμς Ντην και ο αριθμός των έπιστολών που παίρνει την ημέρα ξεπερνά εκείνον που έπαιρνε ο άξελος Τζαίμς Ντιν. Φέτος θα τον δούμε σε μεγάλες ταινίες με έξι ή ούτω μεγάλες πρωταγωνιστριες. Στην εικόνα ενώ έτοιμάζεται στο καμαρίνι του να λάβει μέρος σε μία σκηνή της ταινίας «Στη σκιά του φόβου».

ΜΙΚΡΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

• Το μπαστούνι

Το μπαστούνι σήμερα είναι ένα απαραίτητο εξάρτημα των γέρον και των τυφλών, μπορεί δε να το χρησιμοποιήσει όποιος το θέληση χωρίς καμμία απαγόρευση. Υπήρξαν όμως εποχές που το μπαστούνι, ή ράβδος ή το σκήπτρο ήταν χαρακτηριστικό σημάδι ύπεροχής και άνωτερότητας για κείνον που το κρατούσε.

Απ' την ιστορία γνωρίζουμε πως ο Ιακώβ, ο γενάρχης των Εβραίων, κρατούσε ένα ραβδί από ξύλο λεύκας. Επίσης ο Μωϋσής κρατούσε ένα θαυματουργό ραβδί που μ' αυτό μπορούσε να χτυπήσει ένα δράκο και ν' άρχισή να τρέχει εκεί μια πηγή ή μ' ένα σήμα του μπαστουινιού αυτού να άποσυρθούν τα νερά της Έρυθρας Θάλασσας για να την περάσουν οι Έβραίοι.

Οι ήρωες πάλι των όμηρικων έπων κρατούσαν στα χέρια τους τα λεγόμενα σκήπτρα, που δεν ήταν παρά ραβδιά που είχαν σκαλισμένη στο επάνω μέρος, στη λαβή, τη μορφή μιας θεότητας.

Ο Διογένης άργότερα, ο περίφημος κυνικός φιλόσοφος που ζούσε μέσα σ' ένα πιάσι και είχε περιούσιο στο έλαχιστο τις απαιτήσεις του για τη ζωή, συμπεριέλαβε σ' αυτά τα απαραίτητα και το ραβδί και δεν το άποχωρίστηκε από τότε ποτέ.

Κατά το Μεσαίωνα το ραβδί για ώριμους περιόδους είχε αντικαταστήσει το όπλο που έφεραν οι ευγενείς. Ήταν στην κορφή σκαλισμένο κι' είχε μια κοιλότητα μέσα στην οποία τοποθετούσαν έρωτικά γράμματα και το χρησιμοποιούσαν, ένι σπάνια, για ραβδονομαχία, ή σι ο ήρωες να κανονίσουν τις διαφορές τους όχι με τα όπλα.

• Οι πρόδρομοι των ταχυδρομικών

Η μεταβίβαση των ειδήσεων και των μηνυμάτων ήταν από τα άσφατάτα χρόνια μια βασική ανάγκη για τον άνθρωπο που προσπάθησε να βρεί τον τρόπο να την ικανοποιήσει με τα μέσα βέβαια που είχε στην κατοχή του.

Το πρώτο και πιο σίγουρο μέσο που βόηκε ο άνθρωπος, τα παλιά χρόνια για να στέλνει τα μηνύματα, ήταν τα πόδια του. Οι δρομείς ήταν οι πρώτοι ταχυδρομοί κι' ανάμεσα σ' αυτούς έμεινε στην ιστορία ο ήρωϊκός δρομέας του Μαραθώνος, που έτρεξε τόσο γρήγορα για να μεταβιβάσει στους Αθηναίους τον θρίαμβο των Έλλήνων έναντι των Περσών, ώστε μόλις έφτασε στην Αθήνα πρόλαβε μόνο να πη το «νενικήκαμεν» κι' έπεσε κάτω νεκρός.

Οι Γαλάτες χρησιμοποίησαν το ίδιο σύστημα κι' είχαν δομείς τοποθετημένους κατά διαστήματα που ο ένας μεταβίβαζε στον άλλο —σάν τη σκυτάλη— το μήνυμα ώσπου ο τελευταίος να το πάει στον τελικό του προορισμό.

Στη μεταβίβαση των μηνυμάτων και των ειδήσεων σημαντική όλο έπαιξε και το άλογο, λόγω της ταχύτητάς του, που ήταν κι' η πιο μεγάλη στον αρχαίο κόσμο.

Ακόμη ένας εξελιγμένος τρόπος μεταβιβάσεως μηνυμάτων— που διατηρείται ως τις ημέρες μας— ήταν το έναυμα συνθηματική φωτιάς σε κορφές βουνών και λόφων από τον τόπο άποστολής του μηνύματος ως τον τόπο προορισμού.

ΕΝΑ ΔΕΛΦΙΝΙ ΕΠΙ 40

Εχρόνια συνέχεια ήταν ο πιστός πιλότος των καραβιών στα επικίνδυνα νερά ενός πορθμού στη Ν. Ζηλανδία. Ένα ψάρι - άνθρωπος, κι' ένας άνθρωπος - κτήνος. Η έκδίκησι και το τέλος ενός συγκινητικού θαλασσινού έπους.

Ο ΠΥΛΩΡΟΣ ΤΖΑΚ

ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ, ΑΛΗΘΙΝΗ ΚΑΙ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ πιο επικίνδυνες περιοχές του κόσμου για τη ναυσιπλοΐα βρίσκεται στις όρειες ακτές της Νέας Ζηλανδίας και σε έκταση πεντακοσίων χιλιομέτρων περίπου: Πρόκειται για έναν πορθμό με τόνους Πυλωρός.

Έτσι, όταν η γολέτα «Μπρίντλ», που είχε ξεκινήσει από τη Βοστώνη με προορισμό το Σίντιν, μπήκε μέσα σ' αυτό το πέραςμα με δίμηλη, λιγότερη την ταχύτητα της και άρχισε να ψάχνει με προφύλαξη να βρεί το δρόμο της στα τυφλά.

Ενώ οι άνδρες του πληρώματος έβριγχαν και ξανατραβούσαν αδιάκοπα το θυμόμετρο στην πλώρη, ο πρώτος και δεύτερος καπετάνιος προσπαθούσαν να διαπεράσουν με το βλέμμα την όμιχλη που περικύκλωνε το καράβι, περιμένοντας από στιγμή σε στιγμή να ακούσουν την καρίνα του να χτυπήσει πάνω σε κανένα ύψαλο με δαιμονισμένο κρότο ή το κοντάρι της πλώρης να συντριβεί πάνω σε κάποιο δράχο, πάνω από τον άφρο της θάλασσας.

Ξάφνου, ενώ το καράβι συνέχιζε την κοπιαστική του πορεία, ένα μεγάλο θαλάσσιο μασοφόρο πήδησε έξω από το νερό ακριβώς μπρός στην πλώρη και άρχισε να παίζει σε άποστασι τριών ή τεσσάρων μέτρων μονάχα.

Οι δύο καπετάνιοι το πήραν για λευκή φάλαινα ή για φυσητήρα. Το είδος αυτό της φάλαινας—ο φυσητήρας—ή πάντα σε θαλαία νερά και ο καπετάνιος το γνώριζε αυτό πολύ καλά. Έτσι, βλέποντας το ζώο να κολυμπά μπροστά στη γολέτα, δεν είχε παρά να οδηγήσει πιστά το καράβι του πάνω σ' αλγάκι που άνοιγε εκείνο το κήτος.

Άφου πέρασαν τα όρια της επικίνδυνης ζώνης, το κήτος ξαναβούτηξε μέσα στη θάλασσα και εξαφανίστηκε. Το «Μπρίντλ» εξακολούθησε άνεμπόδια την πορεία του. Οι άνωματικοί του καραβιού ένοιωσαν ευγνωμοσύνη για κείνο το θαυμαστό κήτος που τους είχε οδηγήσει μέσα από το επικίνδυνο πέραςμα.

Αυτή ήταν η αρχή μιας ιστορίας από τις καταπληκτικότερες που συναντά κανείς στα ναυτικά χρονικά. Δηλαδή, η ιστορία ενός κήτους που ώδηγούσε τα καράβια στον επικίνδυνο εκείνον πορθμό επί σαράντα χρόνια και πάνω, που ήξερε πότε ακριβώς ένα καράβι θαμπαινε μέσα στο κανάλι και το συνώδεε ως την έξοδο του επικίνδυνου πέραςματος.

ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ ΤΟΥ 1871, το «Μπρίντλ» ξαναπέρασε τον πορθμό του Πυλωρός. Και τότε οι άντρες του πρόσεξαν καλύτερα για πρώτη

φορά το παράξενο εκείνο ζώο που ή άγάπη του για τα καράβια έμελε να γίνη άπαικίμενο της προσοχής όλου του κόσμου. Ήταν ένα πελώριο δελφίνι πάνω από τέσσερα μέτρα μήκους. Σε λίγους μήνες οι ναυτικοί του έδωσαν το όνομα «ο Πυλωρός Τζακ», γιατί έμφανιζόταν πάντα μπρός στα καράβια στο φαρδύ στόμιο του πορθμού του Πυλωρός και τα ώδηγούσε μέσα από τα επικίνδυνα νερά του Στενού του Γάλλου, και χανόταν άμέσως πάλι μόλις εκείνα περνούσαν σώα τον πορθμό.

Οι κυβερνήτες των καραβιών δεν άργησαν να προσέξουν περισσότερο τα φερσίματα του Πυλωρού Τζακ. Και τότε, αντί να παίρνουν χίλιες προφυλάξεις κατά το πέραςμα του πορθμού, περιορίζονταν στο να ακολουθούν το δελφίνι.

Ο Πυλωρός Τζακ δεν προπορεύεται των καραβιών όλες τις φορές. Συχνά, κολυμπούσε πλάι στο σκάφος και έρχόταν να τριφτεί επάνω του. Άλλοτε πάλι, έκανε σάλτα ένα—δύο μέτρα μπρός από το καράβι.

Οι Μαορί, οι έθαγενείς της Νέας Ζηλανδίας, υποστήριζαν ότι ο Πυλωρός Τζακ ήταν ένα ψάρι που ζούσε πολλούς αιώνες και πως το πραγματικό του όνομα ήταν Κάικαϊ—Τ—γούεϊρο.

Όποια και νάταν η ηλικία του Πυλωρού Τζακ, το βέβαιο είναι ότι από το 1871 ως το 1903, το δελφίνι αυτό υποδεχόταν όλα τα καράβια δίχως εξαίρεση. που διαδίδαν το Στενό του Γάλλου. Δεν εξακριβώθηκε ως τα σήμερα με τί τρόπο γνώριζε ότι ένα καράβι θα περνούσε τον πορθμό και ποιο μυστηριώδες ένστικτο το έκανε να μπαίνει μπροστά του.

Λάτρευε τα καράβια. Και αυτό είναι βέβαιο, γιατί δεν άφησε άνοδηγο κανένα ως τα 1903. Τον χρόνια εκείνο, το φορτηγό «Πένγκουιν», με μερικούς επιβάτες, μπήκε μέσα στο κανάλι. Ο Πυλωρός Τζακ, κατά τη συνήθειά του, πρόβαλε μπροστά και προπορεύεται λίγα μέτρα. Πότε πότε, ξαναγύριζε πίσω και έρχόταν να τριφτεί στοργικά πάνω στο σκάφος.

Έκανε όμως ο διάβολος και, στη γέφυρα, βρέθηκε ένας επιβάτης μεθυμένος. Αυτός είδε το δελφίνι, ζήγωσε στην κουπαστή, έβγαλε ένα πιστόριο από την τσέπη του και πυροβόλησε το ψάρι. Το πέτυχε κοντά στο κεφάλι.

Ο Πυλωρός Τζακ πήρε άμέσως δουτιά και χάθηκε. Οι ναύτες ρίγηκαν πάνω στον μεθυμένο επιβάτη και παρολίγο να τον ρίξουν στη θάλασσα από την αγανάκτησή τους,

άλλα έπενέθε ό καπετάνιος και τον έσωσε.

Δυό εβδομάδες δολόκληρες κανένας δεν έαναείδε τον Πυλωρό Τζακ και όλοι νόμιζαν πως θα είχε πεθάνει από το τραύμα του. Ξάφνου, όμως ένα πρωί, ενώ μία έλαφρά όμιχλη σκέπαζε το Στενό, το πλήρωμα του φορτηγού «Πάσιφικ Ντάρουν» που έπλεε προσεκτικά ξανάδε πάλι τον Πυλωρό Τζακ να κολυμπά λίγα μέτρα μπροστά. Όλο το πλήρωμα έστάσε σε ζητωκραυγές.

Η νεοζηλανδική κυβερνήσι θεάπισε τότε ένα νόμο για την προστασία του Πυλωρού Τζακ, με άσχηπες ποινές για όποιον θα τον έδλαπτε από παρακμή. Πολλά καράβια ξαναπέρασαν τον πορθμό και όλα άγωνισόσαν ώσπου να δούνε τον Πυλωρό Τζακ.

Όλα αυτά τα χρόνια, από το 1871 ως το 1904, κανένα καράβι δεν ναυάγησε μέσα στον πορθμό, παρά τους κινδύνους που περιέκλειε αυτός. Στις άρχες του 1905, το «Πένγκουιν» ξαναβρέθηκε κεί, με πλώρη για το Σίντιν. Ο Πυλωρός Τζακ παρουσιάστηκε στην επιφάνεια, στο συνθησιμένο μέρος, αλλά—πράγμα άπίστευτο—ξαναβούτηξε και χάθηκε άμέσως.

Ήταν η πρώτη φορά που το ψάρι αυτό εξατέλειπε ένα καράβι άφ' ου του πρωτοείδαν, τρανταχέσως, χρόνια πριν, αλλά ως μην ξεχνάμε ότι από τη γέφυρα του ίδιου αυτού «Πένγκουιν» το είχαν πυροβολήσει! Η όμιχλη εξακολούθησε να σκεπάζει όλο το φορτηγό ενώ τραβούσε το δρόμο του μέσα στο Στενό. Ξάφνου ένας πρόμερος κρότος—το «Πένγκουιν» είχε χτυπήσει πάνω σε μία έβερα.

Μονομιάς, το καράβι άρχισε να γέρνει και να κών νερά. Το πάλι σε μία ώρα θα βούλιαζε. Την ίδια στιγμή, σά να μην έσωνε αυτό, ξεσπάσε μία άγρια καταγίδια. Από τους έδωδητά επιβάτες και μέλη του πληρώματος του καραβιού, δεν σώθηκαν παρά τρείς.

ΛΙΓΟ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΤΡΑΓΩΔΙΑ του «Πένγκουιν», το «Σάουθερν Στάρ», ένα φορτηγό από το Σάν Φρανσίσκο, μπήκε στο Στενό, και ο Πυλωρός Τζακ το πλοίασε και το ώδηγησε μέσα στον Πορθμό. Επί έφτα χρόνια άκνη, ο Πυλωρός Τζακ έμφανιζόταν πιστά για να πλοηγεί τα καράβια. Έκτός από το «Πένγκουιν», κανένα άλλο καράβι δεν ναυάγησε σε κείνα τα νερά, όλα αυτά τα χρόνια, από το 1871 ως το 1912. Το χρόνο εκείνο το δελφίνι εξαφανίστηκε και κανένας δεν το είδε πιά.

ΜΠΛΙ ΟΥΟΡΤΟΝ

ΠΑΡΑΚΑΛΩΝΤΑΣ ΤΗ ΒΡΟΧΗ

Η «Ντουντούλκα» ένα ωραίο παλιό έδιμο στη Μακεδονία

ΑΠΟ ΤΑ χαράματα άρχισε να φιλοδρέχει. Οι στάλες της βροχής χτυπούν στα τζάμια, στην κορνίζα στο παράθυρο, κατρακυλούν και πέφτουν μέσα από το ραγισμένο τζάμι.

Ένα μπουράκι παιδικό κολλημένο επάνω σ' αυτό, έχει αφήσει τη ζεστή του άχνα. Πότε, τότε σηκώνοντας το μικρό χεράκι, με το δαχτυλό κάνει γραμμές, κύκλους, γράμματα και σχέδια που σβύνονται στη στιγμή. Είναι ολάκερο προσηλωμένο σ' ένα αυλακάκι που κάνει το νερό καθώς μπαίνει από το σπασμένο τζάμι και μαζεύεται επάνω στη φαρδιά σανίδα στο παράθυρο.

Το μπουράκι όμως είναι χαρούμενο που βλέπει ο Θεούλης σήμερα και η παιδική καρδούλα του τρεμουλιάζει χαρούμενη κι' εκείνη ευχαριστημένη για το δωρο αυτό του Θεού που μέρες τώρα το περιμένουν, ο πατέρας, η μητέρα, ο γείτονας, ο Δημητράκης, ο παπούς ο Κωσμάς και όλοι οι άνθρωποι.

Έχει πολλόν καιρό να δρέξη και όλα τα σπαρτά στέγνωσαν, έπιασε απελπισία τους γεωργούς και άρχισαν να κάμουν παρακλήσεις, λιτανείες — έτσι άκουει που λέει ο πατέρας — για να παρακαλούν τον Θεούλη να δρέξη, να ποτίσουν τα χωράφια τους, να δλαστήρη ή γη τ' αγαθά της, να μετώση το σιτάρι.

Μά νά, σήμερα, που ο Θεούλης έστειλε τη βροχή γιατί χτες τον παρακάλεσε τόσο πολύ με τις φιλενάδες της που δγχαν και τραγούδσαν τη «Ντουντούλκα» στα σπιτία της γειτονιάς της.

Χτες το απόγευμα με τ' άλλα κορίτσια της γειτονιάς της δγχαν και τραγούδσαν, παρακαλώντας να δρέξη.

Οι φιλενάδες της την έντυσαν με ένα μεγάλο τσουβάλι που χώρεσε δλόκληρη μέσα και άνοιξαν μπροστά δυο τρύπες για να βλέπη να μη σκοντάψη επάνω στο καλντερίμι και πέσαν χτυπήση. Με ένα χοντρό κορδόνι της έδεσαν τη μέση. Το σακκι ήταν χωμένο με την άναποδη στο κεφάλι της ψηλά κι' από πάνω έδσαν πρασινάδες, «βούζια» πολλά, πολλά, πράσινα με την άνοστη μυρωδιά τους που έκοφαν όλες μαζί από την άκη του βουνού.

Κι' έτσι, ντυμένη «Ντουντούλκα» κι' από κοντά τ' άλλα κορίτσια μαζί, πήγαν σε κάθε πόρτα της γειτονιάς τους και τραγούδσαν:

«Βάι, βάι, Ντουντούλε
πεπερούγκα περπατεί
Το Θεό παρακαλεί
για να δρέξη μία βροχή
μία βροχή καλή, καλή
για να γίνη το ψωμί
και τ' άραμμοσίτερο...

Κάθε γειτονιάσσα έδγαινε στο παραθύρι ή στην έξοπορα με μία κανάτα και φράπ, την άδειασε πάνω στη Ντουντούλκα, στο κεφάλι της.

Πήγαν από τη μία στην άλλη πόρτα, ώσπου ένοιωσε τα νερά να της δρέχουν το κορμάκι. και τα ρουχαλακια της να κολλούν επάνω της.

Εύτυχώς είναι ζεστό το καλοκαίρι. Κι' έπρεπε ακόμα να τούς άκουση ο Θεούλης κι' οι Άγιοι Άνάτοροι μιά κι' είναι στη γειτονιά τους και θαυματουργοί — όπως λέει ή γιαγιά — που παρακαλούν τη βροχή, και να τη στείλουν.

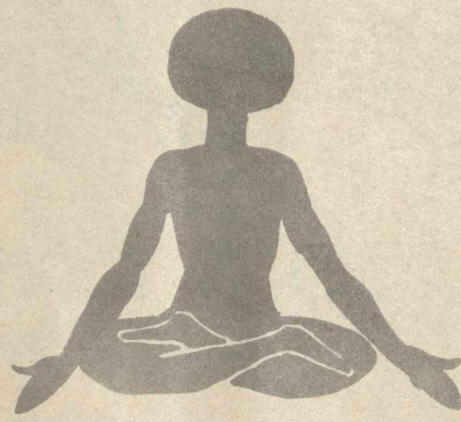
Γι' αυτό, χτες που δγχη να τραγουδήση τη Ντουντούλκα με τις φιλενάδες της, πρώτη αυτή έφριξε νερό και τη φίλησε. Και τώρα που τη βλέπει στο τζάμι κολλημένη, την άρπαξε στην άγκαλιά της και την ξαναφίλησε, λέγοντας της:

— Είδες, χρυσό μου, που σ' άκουσε ο Θεούλης; Τώρα θάχουν μπόλοκο ψωμί άφού μάς έστειλε τη βροχή. Άκούει ο Θεός τα καλά παιδάκια όταν τον παρακαλούν.

Ηρθε τ' απόγευμα. Μία λάμψη γλυκειά χύθηκε στον ουρανό και το φωτεινό καλοκαίρι χαμογέλασε πάλι. Οι γέροικοι τοίχοι και τα καλντερίμια των δρόμων είναι καθαρά σαν φρεσκολουσμένες κυρές, και το κρυμμένο ήλιο οι άχτίδες, άρχίζουν πάλι να χρυσώνουν τα τζάμια, το πόμολο της πόρτας, τα πεζούλια, την ίδια μπροστά στο σπιτί, που στάζει διαμάντια στο δρόμο κάτω τις στάλες της βροχής.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

Η μέθοδος που φέρνει την ισορροπία του πνεύματος και την ήρεμία του σώματος.

Η στάση του λωτού — πόδια σταυρωτά, πέλματα των ποδιών στο: αέρα, παλμες άνοιχτές και μπράτσα τεταμένες — είναι μιά απ' τις πιο δύσκολες: έπεται να επαναφορτίσουμε τον έαυτό μας με μαγνητισμό.

Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΙ της όμορφης ήθοποιου Εύας Μπάρκο ξανάφερε στην επικαιρότητα το θέμα της Γιόγκα. Είναι γνωστό πως ή Μπάρκο ήταν βαρεία άρρωστη — οι έφημερίδες έγραψαν για καρκίνο — κι' έπρόκειτο ταυτόχρονα να γεννήση. Καταδικασμένη σε θάνατο από όλους τους γιατρούς, ή Εύα άναστήθηκε κυριολεκτικά μέσα σε τρείς ήμέρες χωρίς στη μέθοδο αυτή, τη Γιόγκα.

Για μάς τους δυτικούς, ο Γιόγκι — αυτός δηλαδή που εφαρμόζει τη Γιόγκα — είναι ένας άνθρωπος που έχει μουσικές, άπόκρυφες δυνάμεις. Από μιά άποψη αυτό είναι άληθινό. Το πρόβλημα όμως είναι να καταλόουμε τί έννοούμε με τη λέξη «δυνάμεις» και πρό πάντων ποιά χρήσι πρέπει να κάνουμε των δυνάμεων αυτών. Το πρώτο καθήκον ενός άληθινού Γιόγκι είναι να τίς χρησιμοποιήση για την ίδια του την πνευματική ανάπτυξη και για την πνευματική άάπτει των άλλων. Έτσι — γιατί στην περίπτωση αυτή δεν υπάρχει κανένας σαρλατανισμός — ή Γιόγκα έχει σκοπό να έπιτρέψη στο άτομο να φθάση στην πλήρη «πραγματοποίηση» του, δηλ. την πλήρη άνθιση όλων των δυνατοτήτων, σωματικών και πνευματικών, που έχει μέσα του χωρίς να υποπίπτει τις πιο πολλές φορές ούτε τη φύσι, ούτε την έκτασι τους. Άπ αυτό προέρχεται ο «μαγικός» και «άπόκρυφος» χαρακτήρας της Γιόγκα, που άσκει τόσο γοητεία στους Ευρωπαίους. Πράγματι, οι περιήμενες αυτές «άπόκρυφες δυνάμεις», που προκαλούν την κατάπληξη των άνίδων, δεν είναι παρά φυσιολογικές δυνάμεις που ο καθένας έχει μέσα του και που ή Γιόγκα το μόνο που κάνει είναι να τίς άναπτύσσει. Έτσι, δεν υπάρχει τίποτα το άσυνηθιστο στα φαινόμενα της τηλεπαθείας, της διόρασης κ.λ.π.

Η λέξη Γιόγκα είναι από τη σανσκριτική ρίζα «γιούτζ» που σημαίνει «συνειννομασι». Η Γιόγκα είναι ένα είδος ψυχοφυσιολογικής πειθαρχίας που έπιτρέπει στο άτομο να «συνενωθή» με τον έαυτό του, με ό έλεγχο δηλαδή και την κυριαρχία επάνω στα όργανα του σώματός του, συμπεριλαμβανομένου και του έγκεφάλου, και τίς άποκαταστάσεις της γαλήνης και της αρμονίας μέσα του.

Είπαμε παραπάνω ότι ή Γιόγκα βρίσκεται στην άκμή της επικαιρότητας. Πράγματι, έφημερίδες και περιοδικά στην Ευρώπη αφιερώνουν ήλξες δλόκληρες, συνιστώντας τη Γιόγκα για την άπόκτησι υγείας, όμορφιάς, δραστηριότητας, ψυχικής ισορροπίας και έπιτυχίας στη ζωή.

ΠΙΟΚΑ

Η Γκλόρια Σβάνσον, μιά από τις δόξες του κινηματογράφου, δεβαίνει ότι κάθε πρωί έραυμάς άσκησης Γιόγκα. «Η Γιόγκα — λέει — είναι ένα θαυμάσιο σχολείο της προσωπικότητας».

Ο δόκτωρ Τ. Μπρός πήρε το 1936, το ήλεκτροκαρδιογράφημα ενός Γιόγκι. Και διαπίστωσε το έκούσιο σταμάτημα των παλμών της καρδιάς του Γιόγκι αυτού και την έναρξή τους πάλι που έγινε κι' αυτή με τη θέλησή του. Πρόκειται για μιά έπιστημονική παρατήρησι που έγινε με έπιστημονικά όργανα, έτσι που να άποκλείεται κάθε άπάτη.

Αν κανένας άκούγοντάς σας να μιλάτε για τη Γιόγκα, χαμογέλουσε ειρωνικά, ρωτήστε τον τί γνώμη έχει για τον άνώδυνο τοκετό χωρίς φάρμακα που τον παραδέχεται και τον συμβουλεύει όλο το ιατρικό σώμα ο άνώδυνος τοκετός προέρχεται από τη Γιόγκα.

Εν πάση περιπτώσει εδώ δεν πρόκειται να κάνουμε «έκρηγμα» υπέρ της Γιόγκα, αλλά να χρησιμοποιήσουμε τις διαιτητικές, γυμνικές, αισθητικές και ψυχικές διδασκαλίες των «άσσανων» των «εαθμιδών της σκάλας των σοφών», όπως τις λένε οι Ίνδοι.

Χάρis σε μιά σύγχρονη προσαρμογή της Γιόγκα, το σώμα σας δεν θα είναι πιά μιά στενοχώρια, δηλαδή: δεν θα έχετε πιά στενοχώρια με το σώμα σας. Κάτι καλύτερο μάλιστα: θα άντλήσετε από μέσα του ένα άπόθεμα ισορροπίας, απαραίτητο στο σημερινό ρυθμό της ζωής μας.

ΚΡΑΤΑΤΕ ΤΗ ΣΤΑΣΙ! Αυτή είναι ή ύψ άριμθόν 1 συνταγή. Η πρώτη άσκησι είναι ή χαλάρωσι.

Η ΧΑΛΑΡΩΣΙ

Χαλάρωσι σημαίνει μιά κατάστασι άπόλυτης άναπαύσεως. Ξαπλώνετε στο κρεβάτι, με τα μάτια κλειστά. Κι' όλη σας ή προσοχή πρέπει να συγκεντρωθή σ' ένα και μόνο αντικειμενικό σκοπό: την πλήρη χαλάρωσι του οργανισμού.

Προσπαθήστε να άποβάλετε κάθε κίνησι του σώματός σας ακόμα και άνακλαστική και πρώτα απ' όλα τα τίκ: άνοιγοκλείσιμο των ματιών, χτυπήματα των δαχτύλων, κίνησι των ποδιών.

Αυτό θα το πετύχετε καλύτερα αν προσανατολισθήτε όπως πρέπει: το κεφάλι σας προς το δωρά και τα πόδια προς το νότο. Τα μέλη άπλωμένα ώστε οι μύες να βρίσκονται όλοι εν άνάπαυσι. Η προσοχή σας θα συγκεντρωθή στο να «σαρώσετε» από όλο σας το είναι την κίνησι και την κούρασι. Πρέπει να προχωρήτε με τάξι. Το κεντρικό σημείο του έαυτού σας, που πρέπει ν' άπορροφά όλη την προσοχή σας, βρίσκεται στο άκρο του στέρνου, στο «κοίλο του στομαχιού» δηλαδή. Έκει βρίσκεται το κέντρο του συμπαθητικού συστήματος και γι' αυτό το σημείο αυτό το σώματος ονομάζεται «ήλιακό πλέγμα».

Από το σημείο αυτό και πηγαινόντας προς τα κατώτερα μέλη, διώχνετε ένσυνείδητα κάθε κούρασι και κίνησι, μέχρις ότου τις διώξετε νερά από το σώμα σας. Έπειτα κάνετε το ίδιο για τα άνωτερα μέλη και τέλος φτάνετε στο κεφάλι, έδρα των αντίδράσεων όλων των κινητηρών οργάνων σας, έδρα έπίσης των φυσικών και χημικών αντιδράσεων που προκαλούν τις κινήσεις, αλλά και τις συγκινήσεις, τις σκέψεις, τα αισθήματα.

Μην ξεχνάτε, ότι ή «θεληματική άσκησί» σας για χαλάρωσι πρέπει να σας οδηγήση στην «άπόλυτη σιωπή» και ότι ή τελειοποίησι της πρέπει να σας καθή μοια «μ' ένα κομμάτι ξύλου».

Μείνετε έτσι πέντε, δέκα λεπτά, περισσότερο ακόμα αν έχετε καιρό και **ΠΡΟΣΟΧΗ**: Μην ξανααναγυρίζετε στην ένσυνείδητη κατάστασι εμ' ή προοδευτικά, γιατί κινδυνεύετε να καταστρέψετε σε μιά στιγμή τον καρπό της άσκήσεως αυτής της θελήσεως σας. Δεν βρίσκετε ότι αξίζει τον κόπο να το δοκιμάσετε;

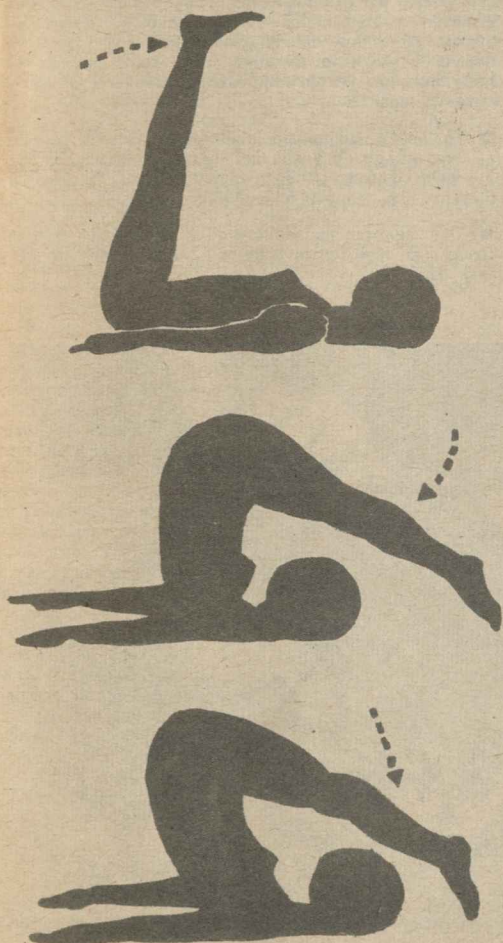
Την «άπόλυτη αυτή σιωπή» του έαυτού σας δεν θα την πετύχετε ασφαλώς με την πρώτη ή μέρα. Δεν θα ίκανοποιηθήτε παρά διώνοντας κίνησι και κούρασι από κάθε κύτταρο σας.

Μπορεί να συμβή και να σας πάρη ο ύπνος. Το ύπνοσυνείδητό σας όμως θα σας ξαναφέρει στην κατάστασι της «χαλαρωτικής έπαγρυπνήσεως». Λέμε «έπαγρυπνήσεως», γιατί το κομμάτι ξύλο που θα έχετε γίνει δεν κοιμάται — και «χαλαρωτικής», γιατί ή σιωπή αυτή είναι μιά έκούσια και έπανορθωτική ένεργείας πράξι: Φορτίζει, για να μεταχειρισθούμε έναν τεχνικόν όρο, τις μπαταρίες σας.

Η ΑΝΑΠΝΟΗ

Μπορείτε να κάνετε μιά άσκησι που θα σας πείση άμέσως. Θέλετε ν' άνεθήτε τα σκαλιά καθώς γυρίζετε από την αγορά φορτωμένη με τις τσάντες σας. Πριν άνεθήτε το πρώτο σκαλί, άρχιστε ν' άναπνεύετε δυνατά. Άναπνεύστε επί πολύ ώρα να εκπνεύσετε όσο πιο τέλεια είναι δυνατόν. Έπειτα άρχιστε την άνάσασι σας. Όταν θα φτάσετε, θα εκπνεύσετε ακόμα μιά μακριά στιγμή, έστω και θορυβωδώς, αλλά θα διαπιστώσετε ότι είσθε πολύ λιγώτερο κουρασμένη από το συνηθισμένο.

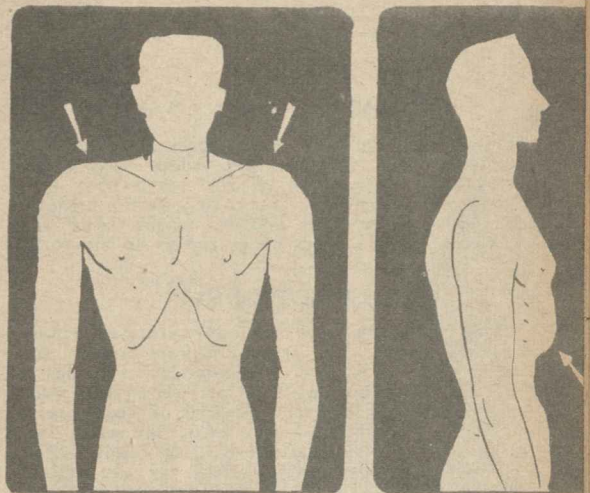
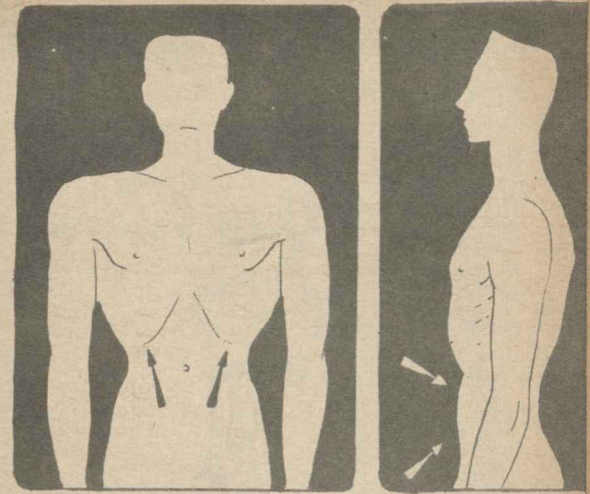
Άσφαλώς θα ξέρετε τη χημική εξήγησι του φαινομένου αυτού: Κατά τη διάρκεια της πρόσπασης, το αίμα σας κυκλοφορεί γρηγορώτερα. Έρχεται πιο συχνά στους πνεύμονές σας όπου με την έπαφή του με το όξυγόνο άνανέωνεται καθαριζόμενο. Αυξάνετε τη δύναμι σας δίνοντας περισσότερο όξυγόνο στο αίμα, γιατί ο ά-

ΟΙ ΑΝΑΠΝΟΕΣ

Πλευρική (επάνω άριστερά) ύποκλείδιος (κάτω άριστερά), ύποαστρίκη (επάνω δεξιά) και διαφραγματική (κάτω δεξιά).

Καθεμιά άπό μάς έχει μέσα της τις «άπόκρυφες δυνάμεις» που ή Γιόγκα μάς διδάσκει πως να καλλιεργούμε.

Η εύλυγισία, πρώτος όρος της νίκης επάνω στο σώμα, έπιτυγχάνεται μ' αυτή την κίνησι που εφαρμόζεται άργα και σιγά — σιγά με άνεσι.

Τέσσερες, λοιπόν, παλμούς θα διαρκέση ή εισπνοή σας. Κρατάτε τον αέρα στους γεμάτους πνεύμονές σας επί δύο παλμούς και ύστερα εκπνεύετε άργα σε τέσσερες πάλι παλμούς. Στο τέλος της έκπνοης, όταν οι πνεύμονές σας θα έχουν τελείως συσταλή, θα μετρήσετε πάλι δυο παλμούς και θα ξαναρχίσετε την εισπνοή των τεσσάρων παλμών. Αν έχετε ρολόι που δείχνει τα δευτερόλεπτα μπορείτε να μετρήσετε μ' αυτό, π.χ. τέσσερα δευτερόλεπτα, δυο και πάλι τέσσερα κ.ο.κ.

Η Γιόγκα είναι διδασκαλία άπελευθερώσεως και εκείνο που έχει σημασία δεν είναι ο αριθμός των παλμών (4, 6 ή 8), αλλά ή αναλογία, ο ρυθμός.

Αν θέλετε να κάνετε και μιά προχωρημένη άσκησι, την «σουςάσανα», όπως τη λένε οι Γιόγκι, πάρτε καθιστή θέση σ' ένα χαλί. Πιάστε το άριστερό πόδι σας και φέρετε το στο δεξιό μηρό με το πέλμα του ποδιού προς τα επάνω. Ύστερα πιάστε το δεξιό πόδι και φέρετε το με τον ίδιο τρόπο στον άριστερό μηρό σας.

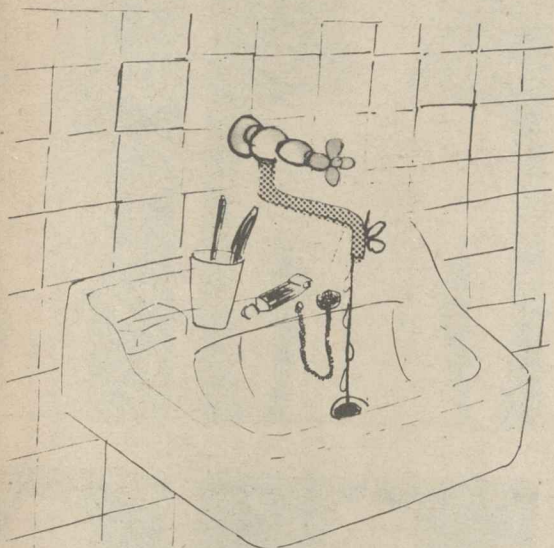
Αναρρώστε τον κορμό σας με τα μπράτσα τεταμένα σε τέτοιο τρόπο, ώστε ή ράχη της πλάτης ν' ακουμπά στο ύψος της ίδιας πλευράς. Όλο σας το σώμα είναι έτσι διατεταγμένο σε τρίγωνο, προς όποια πλευρά κι αν βλέπετε. Τα μαγνητικά κυκλώματα είναι όλα κλειστά και συσσωρεύετε τον γενικό μαγνητισμό όπως ένα κανικό πρίσμα άπορροφά το φώς. Αυτή είναι ή εξήγησι που δίνουν οι Γιόγκι για τη «σουςάσανα».

Διατηρήστε το πνεύμα σας σε άνάπαυσι. Αν πρέπει να το άπασχολήσετε με κάτι, τότε σκεψήτε την πραγματοποίησι κάποιας έπιθυμίας, όπως π.χ. «Η ζωή μου παρατείνεται» ή «Η ήμερα μου θα περάση χωρίς στενοχώριες».

Στην αρχή ή άσκησι αυτή διαρκεί μερικά λεπτά. Μπορείτε έτσι να φθάσετε τη μισή ώρα και θα έκπληγείτε νοιώθοντας τη συσσωρεύσι «πράνας» που θα σας προκαλέση ή «σουςάσανα».

Γιατί Γιόγκα σημαίνει: «Προσπλώνω τη σκέψη μου στον έαυτό μου».

Η «Γυναίκα» σās συμβουλεύει:

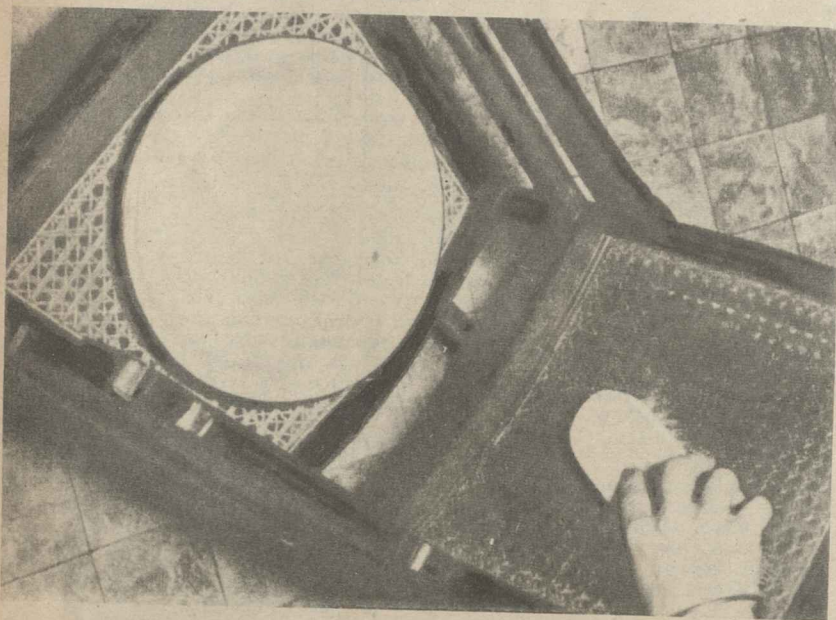
ΕΚΝΕΥΡΙΣΤΙΚΟ ΤΙΚ - ΤΑΚ

Το τικ - τὰκ του νερού που στάζει από μια χαλασμένη βρύση χτυπάει στα νεύρα. Μέχρις ότου έρθη ο υδραυλικός να σās την φτίωση δέστε της ένα σπάγγο όπως δείχνει το σχήμα κι' έτσι οι σταγόνες που θα κυλούν από το σπάγγο δεν θα κάνουν το εκνευριστικό τικ-τάκ.

ΤΑ ΜΥΡΜΗΓΚΙΑ

Τώρα το καλοκαίρι τα μυρμήγκια καταντούν αληθινή πληγή. Νά μερικοί τρόποι για ν' απαλλαγίτε απ' αυτά: Τοποθετείτε στη βάση του δένδρου που γυρίζουν τα μυρμήγκια ένα μπουκαλάκι ως τη μέση γεμάτο με ζαχαρωμένο νερό και με νερό και μέλι. Μπορείτε να κρεμάσετε το μπουκαλάκι σ' ένα κλαδί. Τα μυρμήγκια, που τρελλαινούνται για τις ζαχαρωδείς ουσίες, μπαίνουν στο μπουκαλάκι και πνίγονται. 'Ανανεώστε κάθε τόσο το υγρό. Για να εμποδίσετε τα μυρμήγκια ν' ανέβουν σ' ένα δέντρο αρκεί να τυλίξετε τον κορμό του μ' ένα «μπουμπάρι» από μολύβι σε τολύπες. Μπορεί να δρέξετε το μολύβι αυτό με λάδι ή με άφωφημα καπνού. Για να καταστρέψετε τις μυρμηγοφωλιές φτιάχνετε το εξής μίγμα:

Νερό 1 κιλό.
Θειούχος άνθραξ 100 γραμ.
'Ενα άσπρδι αυγού.
Το βάζουμε σ' ένα καλά βουλωμένο μπουκάλι το αναταράζουμε και χύνουμε στη φωλιά.

ΠΩΣ ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ Η ΨΑΘΑ

Παραπονιόστε γιατί η ψάθα των καθισμάτων σας κιτρινίζει; Νά ένας τρόπος για να της δώσετε ένα διαρκές φυσικό χρώμα: Πλύντε τη με νερό στο οποίο έχετε ρίξει αλάτι και θα έχετε ένα θαυμάσιο αποτέλεσμα. Κατά τον ίδιο τρόπο μπορείτε να πλύνετε πανέρια και καλαθάκια.

ΚΟΛΛΗΣΑΝ ΤΑ ΠΟΤΗΡΙΑ

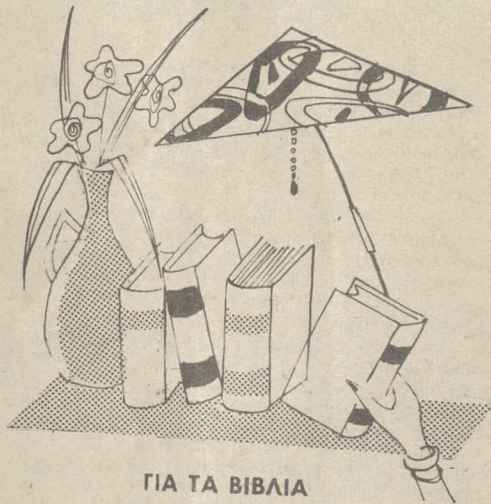
Συμβαίνει πολλές φορές να χωθή το ένα ποτήρι μέσα στο άλλο και να μη θγαίνει. Στην περίπτωση αυτή βάλτε τα δυο ποτήρια σε ζεστό νερό και ρίξτε στο μέσα ποτήρι κρύο.

ΕΤΙΚΕΤΕΣ ΣΕ ΚΟΥΤΙΑ

Οι ετικέτες σε μεταλλικά κουτιά κολλούν πολύ εύκολα, αν αλείψετε το κουτί, εκεί όπου θα μπη ή ετικέτα, με λίγο χυμό από κρεμμύδι. Βρέξτε την ετικέτα και τοποθετηστέ την στη θέση της. Θα κολληση εύκολώτατα και πολύ σύντομα.

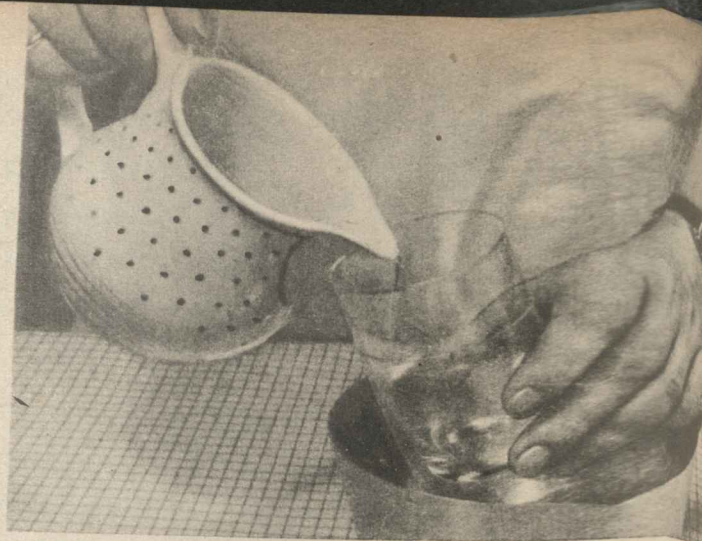
ΚΑΘΑΡΑ ΜΑΡΜΑΡΑ

Ένα λερωμένο μάρμαρο καθαρίζει εύκολωτερα αν το αλείψετε πρώτα με πηκτή σαπουνάδα και μετά το τρίψετε με ένα πλαστικό σφουγγάρι. 'Αν φαίνονται ακόμη κιτρινίλες ή άλλοι λεκέδες περάστε το με Μπάμπο. Μην το αφήσετε όμως πια να παραλερώση. Το μάρμαρο είναι πορώδες και ο λεκές ποτίζει σε βάθος.

ΓΙΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

Τα σκονισμένα βιβλία δεν δίνουν δέβαια εύχρηστη εντύπωση. 'Αφού τα τινάξετε μπορείτε να βγάλετε τις σκονιτσές που μένουν: στίς κόγχες μ' ένα πινέλο βουτηγμένο σε οινόπνευμα.

ΜΕΡΙΚΕΣ ΑΠΛΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

● Φροντίστε να δάξετε στον πάτο του τραπεζιού των σκουπιδιών σας ένα χονδρό στρώμα από έφημερίδες που αλλάζετε κάθε τόσο. Αυτό εμποδίζει τον πάτο του τενεκέ να πιάση υγρασία και συνεπώς δρώμενες.

● Φελλούς που έγιναν σκληροί μπορείτε να τους χρησιμοποιήσετε πάλι αν τους ζεματίσετε με καυτό νερό.

● Λεκέδες από τσάι στα χέρια φεύγουν αν τους τρίψετε με λίγο μαργαρίνη.

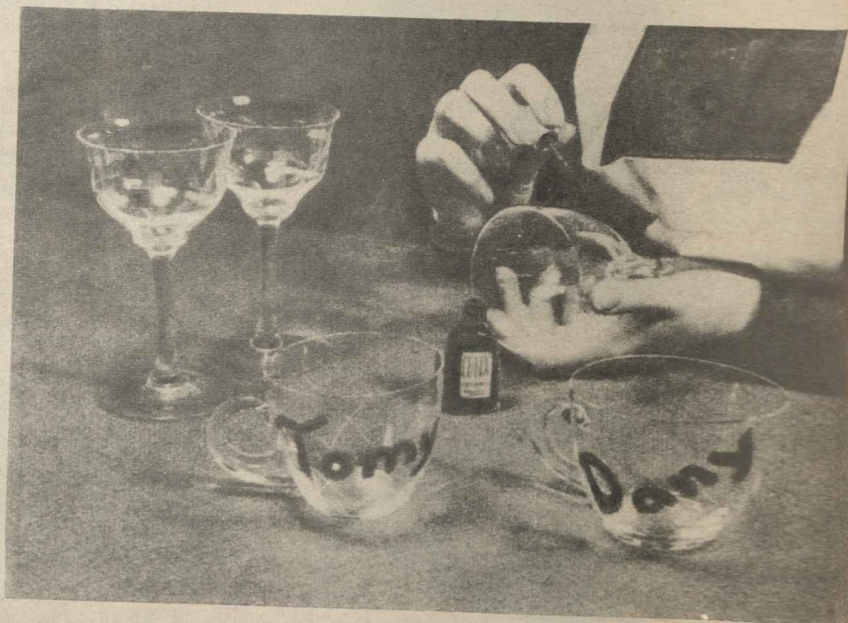
● Λεκέδες από φρούτα στα χέρια φεύγουν αν τους τρίψετε με χυμό λεμονιού ή χυμό τομάτας.

● Ένας καλός τρόπος να πλύνετε τα μπλουζακια είναι να μεταχειρισθίτε ζεστό νερό και πριονίδια. Ένας άλλος τρόπος είναι πλύνοντάς τα με υδροχλωρικό οξύ και άφθονο ξεπλύμα με νερό. Προσοχή όμως γιατί το υδροχλωρικό είναι καυστικό.

● Μπορείτε να γνωρίσετε αν το ελαιόλαδο έχει μέσα μπαμπακόλαδο θυθίζοντας μέσα ένα χαλκίνο σύρμα καλά γυαλισμένο κι' ανακατεύοντας το υγρό ταυτόχρονα με μια γυάλινη βέργα ή γυάλινο σωλήνα. Σε μισή ώρα αν το λάδι περιέχει μπαμπακόλαδο παίρνει ένα άσπρο κόκκινο χρώμα.

● Το λευκό μάρμαρο καθαρίζει αν το τρίψετε μ' ένα μίγμα ξυδιού και ελαφρόπετρας σε πολύ φιλη σκόνη μ' ένα σφουγγάρι. Το πλένετε ύστερα με προσοχή πολλές φορές.

● 'Αν θέλετε να κάνετε το πετρέλαιο έσομο, αρκεί να του προσθέσετε 10 γραμμάρια δεικνόν οξύ.

ΓΡΑΨΕΤΕ ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ

Έχετε οργανώσει γιορτή για τα γενέθλια του παιδιού σας; Γράψτε το όνομα του καθενός από τους φίλους του απ' έξω απ' το ποτήρι, ώστε ο καθένας ν' αναγνωρίσει το δικό του. Αυτό να το κάνετε με τη βαφή των νυχιών (μανόν) κι' όταν η γιορτή τελειώσει το βγάξετε με άσετόν.

Το καινούργιο μου φόρεμα

ΕΝΑ παρατεταμένο κουδούνισμα του τηλεφώνου με κάνει να πεταχτώ από την κουζίνα και να τρέξω ν' απαντήσω με τα χέρια λερωμένα και το πρόσωπο αλευρωμένο. (Πάλι καλά που δεν υπάρχουν ακόμη τηλέφωνα με τηλεόραση). Ξέρω ποιος είναι από τα πριν. 'Η κανένας πελάτης του ανδρός μου ή κανένας συμμαθητής της Λιάνας, της κόρης μου.

— Έμπρός; ρωτώ φουρκισμένη.
— Έμπρός, μου άπαντά μια άγνωστη φωνή. 'Η κυρία Μασσίνι;

— Ναί. Με ποιόν έχω την ευχάριστη να μιλά; ρωτώ.

— Δεν πρόκειται για ευχάριστη, να είσα-στε δέβαι. ('Η φωνή είναι ελαφρά ειρωνική). 'Ηθελα μονάχα να σās εידωποιήσω για το καλό σας. 'Ο σύζυγός σας τα έχει με την κυρία του κάτω πατώματος.

Μου κόβεται η ανάσα. Ένας κόμπος κάθεται στο λαιμό μου, μα κατορθώνω και αρθρώνω δυο λέξεις:

— Πώς... είπατε.
— Αυτό που ακούσατε.
— Δεν... δεν μπορώ να καταλάβω... Ποιά εί-στε, πώς το μάθατε;

Κλικ... Και το τηλέφωνο κλείνει. Πρώτη αντίδραση, αυθόρμητη: δάκρυα. Δάκρυα που τρέχουν σωτηριά από τα μάτια μου, ενώ καθαρίζω τα χέρια μου και το πρόσωπό μου από το αλεύρι της κουζίνας, με αποτέλεσμα να πρηστούν τα βλέφαρά μου και να κοκκινίσουν τα μάτια μου. 'Η κυρία του κάτω πατώματος. 'Η Έλενα Φόντι, σκέπτομαι. Αυτή δεν είναι μια κυρία, είναι μιά... Μιά παλιογυναίκα. Μάλιστα, αυτό είναι. 'Από το πρωί ως το βράδυ δεν κάνει τίποτ' άλλο από το να στολίζεται για να γοητεύσει τους άσθενικούς της γειτονιάς. Και ο δάκας ο δικός μου πήγε κι' έπεσε στα δίχτυα της. Μά ποιος θα μπορούσε να το φαντασθή για τον Άλφρεντο, ύστερα από δεκαοχτώ χρόνια που έχουμε παντρευμένοι; Καλά λένε, πώς από τα σιγανά ποτάμια πρέπει να φοβάσαι. Κι' όσο σκέπτομαι πώς τον ρώτησα χθες το πρωί: «Πώς σου φαίνεται η Έλενα Φόντι;», «Ποιά Έλενα Φόντι;» μου άπάντησε κάνοντας τον αδιάφορο. 'Αυτή του κάτω πατώματος, που χαμογελά δηλ την ώρα σαν Τζοκόντα». «Έ, κακό είναι να χαμογελά κανείς;» μου είπε ο Άλφρεντο. Είχε κιόλας το θάσος να την υπερασπίζεται μπροστά μου. Καινούργια δάκρυα!...

Δεύτερη αντίδραση, λογική: Ποιος να τηλεφώνησε άραγε; Γιατί να μην έχω καθιερωθή ή τηλεόραση και στο τηλέφωνο; Μά να είναι αλήθεια; 'Η μήπως είναι κανένα άγαρμπο άστείο; Μπορεί ποτέ ο Άλφρεντο να μ' άπατήσει ύστερα από δεκαοχτώ χρόνια; 'Ε, βέβαια, τις άπιστίες δεν τις κάνουν οι άντρες το μήνα του μέλιτος, τις κάνουν αργότερα, όταν η γυναίκα αρχίζει να γερα, να κουράζεται. Τότε βρίσκουν αυτές τις ελαστές γυναικούλες που δεν έχουν άλλη δουλειά από τα λούσα. Κυτάζω το, προσ-σώπο μου στον καθρέπτη του μπάνιου. 'Ετσι κατσουφιασμένη όπως είμαι δεν φαίνομαι στ' αλήθεια και πολύ γοητευτική. Κάνω μια μικρή ανάλυση του εαυτού μου. Τις περισσότερες ώρες της ημέρας είμαι έτσι κατσουφιασμένη. 'Εχει τόσες δουλειές το σπίτι κι' αυτή η άνοητη ή Τσεζίρα δεν είναι ικανή για τίποτα. Νά την τώρα μπροστά στην πόρτα.

— Πώς να φτιάξω το κοάες, κυρία;
— Το κοάες; Ποιό κοάες; ρωτώ άσχημα.
'Α, ναί. Φτιάξε το όπως σ' αρέσει. Κοκκινιστό, βραστό, στο φούνο.

Η Τσεζίρα φεύγει σαν άποβλακωμένη. 'Αμα θάβην στην άκρη του διαδρόμου στρέφει το κεφάλι της και με ξανακυττά. Βέβαια, της κακοφαίνεται που θα μαγειρέψω μόνη της. Είχε συ-νθίσει να τα κάνω όλα εγώ. 'Από δω και μπρός όμως θα αλλάξουν πολλά πράγματα.

Το μεσημέρι, στο τραπέζι, γελά με το τίπο-τα. Και όταν δεν γελά, χαμογελά μ' εκείνο το χαμόγελο «ά λά Τζοκόντα» που είναι το ισχυρό-τερο όπλο της αντιπάλου μου. 'Ο Άλφρεντο ση-κώνει το βλέμμα του από το πιάτο και με φυτ-τάει παρανεμένους:

— Τι έπαθες; με ρωτάει.
— Τι έπαθα;
— Γιατί χαμογελάς;
— Γιατί; Κακό είναι να χαμογελά κανείς;

λέω, προσπαθώντας να κρύψω τα νεύρα μου.

Ο Άλφρεντο άνασπώνει τους ώμους του και συνεχίζει το φαί του. Ούτε κατάλαβε καν πώς το φαί που μαγειρεύω μόνη της ή Τσεζίρα ήταν άθλια. (Και γώ που κατανάλωσα τόσες ώρες της ζωής μου για να του ετοιμάζω τα πιο πι-κάντικα μενού). Δεν λέω τίποτα. Μόνο όταν ση-κώνεται από το τραπέζι τον ρωτώ με μελιστά-λακτο ύφος.

— Άλφρεντο, μπορείς να μου δώσεις χρήμα-τα να αγοράσω ένα καινούργιο φόρεμα;
— Ω μαμά, και δέβαια. Σου χρειάζεται ένα καινούργιο φόρεμα, φωνάζει ή Λίλιαν γεμάτη έν-θουσιασμό.

— Βέβαια, δέβαια, άπαντά ο Άλφρεντο. 'Αλ-λά έχει το ύφος ανθρώπου που δεν καταλαβαί-νει καλά - καλά τί του ζητάνε. (Θα το εύρισκε τόσο φυσικό, αντιθέτως, αν του γύρευα να μου αγοράση μια ηλεκτρική σκούπα).

Μου δίνει ένα χαρτονόμισμα.

— Φθάνουν τόσα; ρωτά.
— Χρειάζονται τουλάχιστον τα τριπλάσια, άπαντά, με ύφος «γυναίκας με άπαιτήσεις». Θέλω να φτιάξω ένα αληθινό μοντέλο.

Ο Άλφρεντο συμπληρώνει πρόθυμα το πο-σόν. Άλλά την ώρα που βρισκόταν κοντά στην εξώπορτα στράφηκε και με κύτταξε.

— Μήπως... μήπως έχεις τίποτα;

— Τι μπορεί να έχω; ρωτώ και χωρίς να το θέλω ή φωνή μου ύψονεται.

— Μου φάνηκες λίγο χλωμή. Είπα μήπως είσαι αδιάθετη, προσπαθεί να δικαιολογήθ.

«Δεν είμαι αδιάθετη, λέω μέσα μου, αλλά θέ-λω να σου άποδείξω πώς, αν θέλω, μπορώ να γίνω κι' εγώ σαν την «κυρία του κάτω πατώ-ματος». Μά φυσικά δεν λέω τίποτα.

Μόλις φεύγει ο Άλφρεντο, ή Λίλιαν τρέχει κοντά μου, κρατώντας μια άγκαλιά φιγουρίνα.

— Μαμά, έλα, μου λέει. Έλα να βρούμε σχέδιο για το καινούργιο σου φουστάνι. Νά, κύτταξε αυτό το σεμιζιέ. Πρέπει ν' αφήσης τις αρχαιολογίες, ξέρεις. Νά κανής κάτι μοντέρνο.

— Τι είναι αυτό, νυχτικό; ρωτώ.

— Τι λες καλέ, μαμά. Έσυ έχεις πλήρη ά-γνοια. ('Η Λίλιαν με κυττάζει με συμπόνια). Το φόρεμα αυτό είναι ή τελευταία λέξη της μό-δας. Κύτταξε εδώ. Θα φτιάξω και τα μαλλιά σου έτσι, σε σχήμα «λάχανο».

— Λάχανο; άπορώ. Και γιατί όχι σέλινο ή καρότο;

— Ούφ, ξεπατά ή Λίλιαν. Έσυ δεν θα γίνης ποτέ μου μοντέρνα.

— Σάν κι' εκείνη την ξεστρίπτω του κάτω πατώματος, φωνάζω με θυμό.

— 'Η κυρία του κάτω πατώματος είναι πολ-λύ σίκ, παρατηρεί ή Λίλιαν με ύφος έμπειρο-γνώμονος.

— Σταμάτα, γιατί θα σε δειρώ, φωνάζω ά-γρια και τρέχω να κλειθώ στο δωμάτιό μου.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ πάντως είναι, πώς τα ρούχα κάνουν τον άνθρωπο, συλλογίζομαι, ενώ κυττάζομαι στον καθρέπτη έτοιμη για τη δε-ξίωση που είμαστε καλεσμένοι. Το φόρεμα σε-μιζιέ και το χτένισμα «λάχανο» μ' έχουν κυριο-λεκτικά μεταμορφώσει.

Πηγαίνω σιγά - σιγά ως την τραπέζια, κι' αρχίζω να περπατώ πάνω - κάτω κουνώντας λί-γο τους γοφούς μου, όπως κάνουν τα μοντέλ.

Ο Άλφρεντο σηκώνει το κεφάλι από την έ-φημερίδα, για μια στιγμή μονάχα, αλλά δεν φαί-νεται κερασνοβολημένος από τη μεταμόρφωσή μου.

— Άκόμη γυρίζεις με το νυχτικό και ξεχε-νιστή, Γκοάστια; μου λέει. Ξέχασες τη δεξίωση;
'Ορμώ πίσω στο δωμάτιό μου και πηδάω μπρούμυτα πάνω στο κρεβάτι. Ύστερα βγαίνω απότομα το καινούργιο φόρεμα, και θα το έκανα χίλια κομμάτια αν δε θυμόμουν την τιμή του.

Ύστερα παίρνω τη βούρτσα και βουρτσίζω ά-γρια το κεφάλι μου, που τώρα πια δεν μοιάζει με λάχανο.

Σκέφτομαι ότι ο Άλφρεντο δεν θα μείνη πο-τέ ευχαριστημένος από μένα, όπως και να ντυ-θώ, όποιο χτένισμα και να διαλέξω.

Άγαπάει την άλλη και δεν τον ενδιαφέρει τί-ποτα για μένα.

Ύστερα γυρίζω πίσω και βλέπω την κόρη μου τη Λιλιάν που στέκεται στην πόρτα και με κυττάζει κατάπληκτη.

ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑΚΙ

Η κυρία του κάτω πατώματος ήταν πάντα καλοντυμένη και εξαιρετικά περιποιημένη.

Τρελλάθηκες, μαμά, μουρμουρίζει. Το καινούργιο σου φουστάνι;

Το καινούργιο μου φουστάνι είναι μια άθ-λια, λέω. Πήγαυε να πής στο μπαμπά σου πώς δεν πάω πουθενά. Άς πάρη έσένα μαζί του. Έχω πονοκέφαλο.

Η Λιλιάν κουνάει το κεφάλι της.

Έσένα τίποτα δεν μπορεί να σ' αλλάξει, λέει. Νόμιζα πώς μπορούσες να γίνης μοντέρνα, κομψή, σαν την κυρία Έλενα Φόντι. Κρίμα και το τηλέφωνόμα.

Ποιό τηλέφωνο; ρωτώ και μου φαίνεται πως πέφτω από τ' άστρα.

Έκείνο το τηλέφωνο; ντε, λέει ή Λι-λιάν και μου κλείνει πονηρά το μάτι. Το τη-λέφωνο για τον... μπαμπά. Έλενα μήπως συμμορφώθης αν σ' έκανα να ζηλεύης λιγάκι.

Η Λιλιάν φαίνεται πως καταλαβαίνει τις προθέσεις μου, γιατί δεν τελειώνει τη φράση της. Τούχει να εξαφανιστή στην τραπέζια.

Πάμε, μπαμπά, την ακούω και λέει μια στιγμή αργότερα. Η μαμά δεν θα έρθη, έχει πονοκέφαλο.

Εγώ ωστόσο ξανατύννομαι γρήγορα. Βάζω το καινούργιο φουστάνι και χτενίζω πάλι τα μαλλιά μου σε στυλ «λάχανο». Έπειτα από λί-γη ώρα εμφανίζομαι στην τραπέζια.

Είμαι έτοιμη, λέω απλά.

Ενώ βγαίνουμε από το σπίτι φιθυρίζω στην κόρη μου:

Είσαι ένα βρωμοθήλυκο πρώτης τάξεως. Μά ή φωνή μου είναι γεμάτη τρυφερότητα και... ευγνωμοσύνη.

ΛΙΝΤΑ ΑΡΝΤΙΑΝΙ

Ήρθαν ημέρες που τσακίζονταν στην κούραση στο στούντιο. Όλοκληρη την ημέρα δουλειά με ελάχιστα διαλείμματα. Μόλις τελείωνε έφευγε μόνη με το αυτοκίνητό της

Μιά από τις σκηνές του φιλμ η «Γάτα»: Οι σχέσεις των δύο συζύγων βρίσκονται στο αποκορύφωμα, κι' η Μάτζι έρχεται σε βίαιη σύγκρουσι με τον άνδρα της.

Και το τέλος αυτής της τόσο δραματικής ταινίας: Η Μάτζι θνάνει επί τέλους νικητρία, όταν ο άνδρας της ξαναγυρίζει και πάλι κοντά της, στο σπίτι τους.

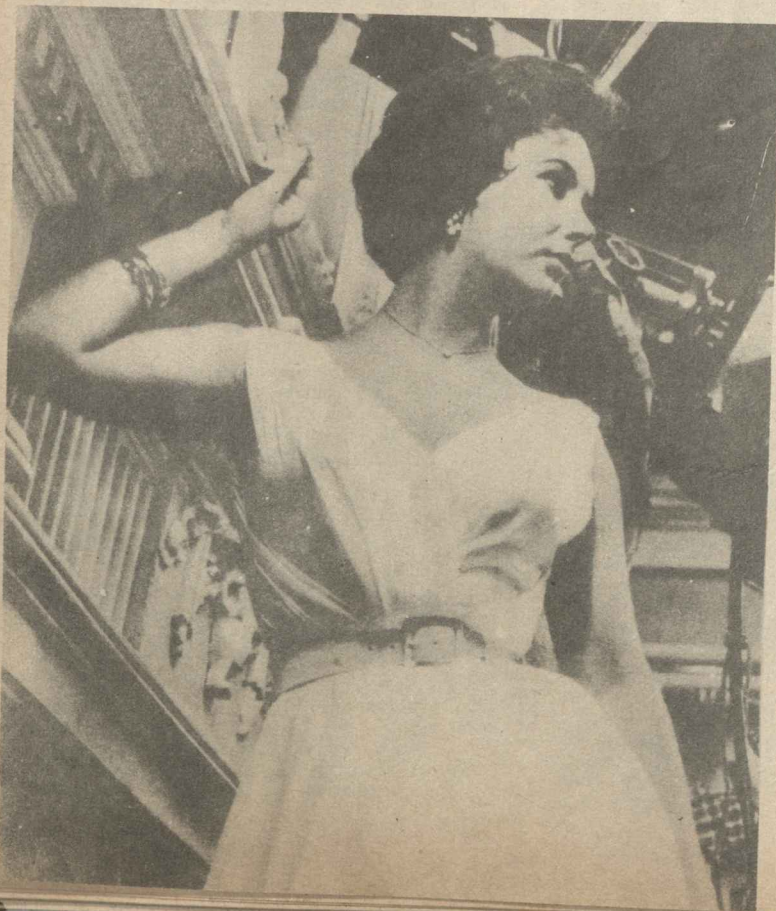

Μιά από τις σπάνιες φορές που την πήρε ο φακός να χαμογελά την ώρα που φλυαρεί με τον παρτεναίρ της Πάλ Νιούμαν για την καινούργια σκηνή που πρόκειται να γυρίσουν.

Ποτέ δεν είχαν δὴ την 'Ελίζαμπεθ τόσο ωραία αδιάντροπη. 'Ο φακός έχει πάσει κι' άλλες άκόμα πιο σεξουαλικές σκηνές της περίφημης «Γάτας».

ή Λιζ ξαναγυρίζει στη ζωή

Η Λιζ του 1958 ή συνταρακτική «Γάτα πάνω στη στέγη που καίγεται». Σ' όλη τη διάρκεια του γυρίσματος αυτής της ταινίας έκλαιγε με αληθινά πύρινα δάκρυα, τα δάκρυα της απέραντης λύπης της.

ΜΕΤΑ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΜΑΪΚ, ΟΛΟΙ ΦΟΒΟΝΤΟΥΣΑΝ ΟΤΙ ΘΑ ΑΠΟΤΡΑΒΙΟΤΑΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΧΑΙ ΘΑ ΖΟΥΣΕ ΜΟΝΗ ΜΕ ΤΟΝ ΠΟΝΟ ΤΗΣ. ΑΝ ΟΜΩΣ Ο ΜΑΪΚ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΞΗΛΗ ΘΑ ΤΗΝ ΕΥΡΙΣΚΕ ΠΙΟ ΟΜΟΡΦΗ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΑΛΛΗ ΦΟΡΑ

ΟΤΑΝ ΘΑ ΠΑΙΧΘΗ στους κινηματογράφους το φιλμ «Η γάτα πάνω στη στέγη που καίγεται» στο οποίο πρωταγωνιστεί η Έλιζαμπεθ Ταίηλορ, κανείς βλέποντάς την, δεν θα υποπτευθῇ τί φρικτές στιγμές έζησε για να τελειώση το φιλμ αυτό, τί ηρωισμό χρειάστηκε να δείξη ώρα με ώρα, ημέρα με την ημέρα, βδομάδα με βδομάδα. Ο Ρίτσαρντ Μπρούκς μόλις είχε δώσει την πρώτη στροφή στη μανιέλα του μηχανήματος λήψης, όταν η Λιζ έμαθε τη φοβερή είδηση: Ο Μαΐκ Τόντ είχε σκοτωθῇ όταν το ιδιωτικό του αεροπλάνο, που είχε το όνομά της, συνετρίβη κάπου στα βουνά του Νιού Μέξικο. Η Λιζ, μητέρα μιάς κορούλας έξι μηνών, βυθίστηκε στην άπελπισία. Αυτό που κανείς ποτέ δεν θα μπορούσε να εξηγήσει είναι πώς η Λιζ κατάρθωσε να δρῇ μέσα της δυνάμεις για να συνεχίση τη ζωή της και πρό πάντων για να αποτελειώση το φιλμ «Η Γάτα πάνω στη στέγη που καίγεται» σ' έναν από τους δυσκολώτερους ρόλους που έχει παίξει ποτέ μιά ἡθοποιός. Οι κριτικοί θα πούν, κρίνοντας το ρόλο της, πώς στάθηκε αξία μπροστά στον πόνο, τον νίκησε και ο ηρωισμός της αυτός άξίζει χίλιες φορές συγχαρητήρια από την επιτυχία του ρόλου που ενσάρκωσε.

ΤΟ ΘΑΡΡΟΣ ΤΗΝ ΕΚΑΝΕ ΠΟΛΥ ΠΙΟ ΟΜΟΡΦΗ

Όταν το έργο του Τεννέση Ουίλλιαμς παίχτηκε στο Παρίσι με τη Ζαν Μορώ και τον Πάλ Γκέο, οι θεατές μπόρεσαν να εκτιμήσουν τη δυσκολία του ρόλου της Μάτζι, τις παγίδες που έκλεινε μέσα του. Η Ζαν Μορώ έπαιξε το μισό έργο ντυμένη μονάχα με μιά κοντή κομπιναιζόν, σ' ένα παροξυσμό άγριου πάθους. Αυτό το πρόσωπο έπρεπε να ενσάρκωση η Έλιζαμπεθ Ταίηλορ, τη στιγμή ακριβώς που μόνη της έπιθυμία ήταν να κλειστή σπίτι της για να κρύψη τον πόνο της. Όλοι πίστευαν πως δεν θα τα κατάφερνε. Και όμως τα κατάφερε περίφημα. Και μπόρεσε να συγκρατηθῇ ώσπου τραδήχτηκε και το τελευταίο μέτρο της ταινίας.

Έκείνοι που παρευρέθηκαν στο γύρισμα των δραματικών σκηνών—που

άφθονούν, άλλωστε, στη «Γάτα»—είδαν τη Λιζ να κλαίη μ' άναφυλλητά, χωρίς αυτό να προέρχεται μονάχα από ἡθοποιία. Την είδαν επίσης, αυτήν που ως τώρα άπόφευγε να παρουσιάζεται έντονα σεξουαλική στην έξωτερική της εμφάνισι, να γίνεται γοητευτική και αληθινή κάτω από τη σχεδόν γυνότητα της Μάτζι, ντυμένη με τη θρυλική πιὰ κομπιναιζόν. Την είδαν να περνά από το ένα αίσθημα στο άλλο με προσπάθεια, αλλά με το σωστό τόνο κάθε φορά. Το στούντιο έδονεϊτο όταν έλεγε: «Είμαι η Μάτζι, η γάτα, μιά κοπέλλα τρομερά άποφασιστική όταν πρόκειται για τον άνδρα της. Και δεν υπάρχει τίποτε, ούτε κανένας πιο άποφασιστικός από μιά γάτα στη στέγη που καίγεται».

Ο Πάλ Νιούμαν, που ενσάρκωνει στο φιλμ το ρόλο του συζύγου που η Μάτζι—Λιζ—προσπαθεί άπελπισμένα να ξαναφέρη κοντά της, δεν έπαψε, σ' όλη τη διάρκεια του γυρίσματος, να επαναλαμβάνη ποιά εκτίμησι του ένέπνεε η Λιζ. «Ποτέ δεν είδα μιά γυναίκα να υποφέρει τόσες δοκιμασίες ταυτόχρονα» λέει. «Νά πνίγη τον πόνο της για να παίξη στην εντέλεια ένα πρόσωπο με σπινθηροβόλες διαρκώς έκφράσεις».

Σήμερα ήπιε το πικρό ποτήρι, ως τον πάτο. Η Έλιζαμπεθ Ταίηλορ θα μαζέψη τώρα τους καρπούς του θάρρους της. Χάει στην έρμηνεία της, πρόκειται να γνωρίση νέους θριάμβους. Και κάτι καλύτερο: Ξαναβρήκε την έπιθυμία να ζήση, γιατί μιλά τώρα για τα σχέδιά της. Έτοιμάζει η ίδια το φιλμ που θα γυρίση η δική της εταιρία «Λιζ Κόμπανυ». Είναι γνωστό ότι πρόκειται για μιά κωμωδία που σχεδίαζε να γυρίση ο Μαΐκ Τόντ.

Έτσι, η Λιζ επέτυχe το δυσκολώτατο έργο να ντεμπουτάρη σε σεξουαλικό ρόλο, την ίδια ακριβώς στιγμή που εύχόταν να μείνη μόνη της, τυλιγμένη στη σιωπή. Θα τα καταφέρη σίγουρα και στον καινούργιο ρόλο της κωμωδίας, που οι προετοιμασίες του γυρίσματος έχουν προχωρήσει πολύ.

Και όλα αυτά η Λιζ τα άναλαμβάνει και τα φέρνει στον καλό δρόμο μόνο και μόνο γιατί μένει πιστή στη μνήμη του ανθρώπου που άγαπούσε συνεχίσει το έργο του.

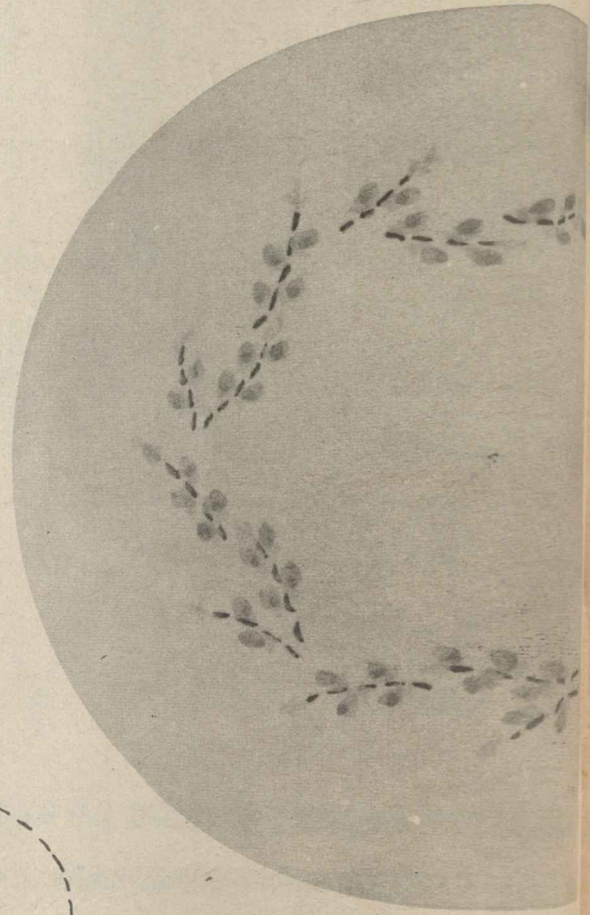
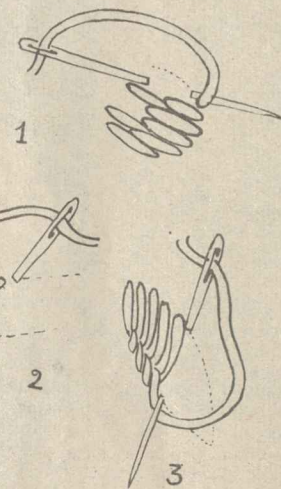
ΤΟ ΚΕΝΤΗΜΑ ΤΗΣ D.M.C. «ΤΑ ΓΑΤΑΚΙΑ»

ΑΣΦΑΛΩΣ όλες θα ξέρετε τα γατάκια, τα δημοφιλή αγριολούλουδα που φυτρώνουν σε κάθε γωνιά της ελληνικής υπαίθρου. Το σχέδιο που σας δίνουμε είναι το ένα τέταρτο ενός στρογγυλού σκεπασματος για το τραπέζι. Με διάφορες όμως τοποθετήσεις σύμφωνα με το γούστο σας, μπορείτε να κάνετε καρέ, σεμάν ή και μικρά σέτ για το πρόγευμά σας.

Θα μεταχειριστήτε λεπτό λινό (το πιο κατάλληλο είναι το Ιταλικό), χρώματος εκρού. Θα το κεντήσετε με μολυβένια D.M.C. ως εξής: Τα γατάκια θα κεν-

τηθούν με τη δελονιά 1 σε τρεις τόνους χρυσάφι No 782, 783 και 725 αντίστοιχα. Τα κλαδάκια θα κεντηθούν με τη δελονιά 2 με το πράσινο No 904 και τα φύλλα με το πράσινο No 906 και 907. Μετά από αυτά θα ανοίχουν με τη δελονιά 3, αλλά με το πράσινο No 906 και 907. Μετά από αυτά θα ανοίχουν με τη δελονιά 3, αλλά με το πράσινο No 906 και 907. Μετά από αυτά θα ανοίχουν με τη δελονιά 3, αλλά με το πράσινο No 906 και 907.

Γιατί λοιπόν κι' εσείς να μην κεντήσετε με αποχρώσεις σε ζωηρό κόκκινο, σάξ ή μύδι; Έτσι το τραπέζι μάντηλό σας θα γίνει πιο χαρούμενο.

9 Ο έκνευρισμός, το ψυχρό μίσος που αισθανόταν για την Ιρέν, τον έσπρωχναν να φερθή έτσι. Σ' αυτόν τον άστειο γάμο θα μπορούσε να παρενθώ και η υπερτριούλα, που έμοιαζε με μαθήτριά.

Όταν πήγε στο γραφείο του, στο Μιλάνο, η Μαργαρίτα του έδωσε ένα δεματάκι.

Είναι έκ μέρους του κ. Μαρσέλλι, για τη νύφη, του είπε. Ο κ. διευθυντής πήγε ταξίδι στη Γαλλία και ζητά συγγνώμη που δεν θα μπόρεσε να παρευρεθεί στο γάμο.

Ω, τί άνακουφισί! Ο Μαρσέλλι δεν θα έρχόταν για μάρτυρας. Ο Ραούλ έριξε μια ματιά στο δεματάκι. Ο Μαρσέλλι δεν είχε τσιγκουνευτεί. Ήταν μέσα ένα χρυσό ρολόι μπρασέλι. Η Ιρέν τον πήγαινε στον Κίρκ. Στους νέγρους άρεσουν τα χρυσάκια πράγματα.

Είχε πολλές δουλειές, και επέστρεψε στο Πόρτο Γαριβάλδι μόνο την προπαραμονή του γάμου. Βρήκε στο σπίτι μονάχα τον άντρα της Μαργαρίτας, που διάβαζε την εφημερίδα του στην κουζίνα.

Πού είναι η Ιρέν; τον ρώτησε.

Πήγε με τη γυναίκα μου και τα παιδιά στην παραλία να πάρουν λίγο αέρα.

Ο Ραούλ ξαναμπήκε στο αυτοκίνητο και πήγε στην παραλία. Είχε φεγγάρι, ο αέρας ήταν δροσερός και η πλάς σχεδόν έρημη. Μέσα σε μια ομάδα από πιστιφικούς, είδε τα παιδιά της Μαργαρίτας, και λίγο πιο πέρα δυο γυναίκες που καθόντουσαν μόνες στην άμμουδιά. Ήταν η Ιρέν και η αδελφή της.

Μόλις κατέδρασε, ο Φιορέλλο που ξετρυπώσε ποιος ξέρει από πού, τον υποδέχτηκε γαυγίζοντας.

Φιορέλλο, έλα δώ, τον πρόσταξε η Ιρέν. Το σκυλί, υπάκουο, πήγε κοντά της.

Ο Ραούλ πλησίασε τις δυο γυναίκες.

Εφάγες; τον ρώτησε η Μαργαρίτα και σηκώθηκε.

Ναί, μην ανησυχήτε. Εφάγα στη Φερόα.

Τότε πώς να σας ετοιμάσω λίγο κρύο καφέ. Θα τον βρήτε όταν θα γυρίσετε.

Η Μαργαρίτα πήρε τα παιδιά και απομακρύνθηκε. Ο Ραούλ κάθισε πλάι στην Ιρέν. Η βραδυά ήταν γοητευτική μ' όλα εκείνα τα άσημα που σκορπούσε το φεγγάρι στη θάλασσα. Άλλη μία τέτοια βραδυά είχαν καθήσει εκεί ο Ραούλ και η Ιρέν, και δεν έφυγαν παρά μονάχα αφού έδωσε το φεγγάρι. Άλλα τώρα, ο Ραούλ θυμόταν με θυμό εκείνη τη βραδυά, γιατί και τότε η Ιρέν σκεπτόταν τον Κίρκ χωρίς εκείνος να το ξέρει. Η Ιρέν ήταν μαζί του, και σκεπτόταν τον Κίρκ.

Ο Μαρσέλλι σου στέλνει αυτό, της είπε, δίνοντάς της το δεματάκι. Πήγε στη Γαλλία και δεν θα

Το κανάλι

Ιών φλωχών έρωτων

έρθη στο γάμο. Εύτυχώς. Έλπιζω να σου άρεση το δώρο του. Κάνει πολύ φιγούρα, μα δεν πιστεύω να κάνει πολλά λεφτά, γιατί η μάρκα του ρολογιού είναι δευτερογενής.

Η Ιρέν δοκίμασε το ρολόι, ύστερα το ξανάβαλε στο κουτί, και το άφησε πάνω στην άμμο.

— Ραούλ, είπε, κυττάζοντας πέρα τη θάλασσα, γιατί μου φέρεσαι έτσι;

Ο Ραούλ γύρισε και κύτταξε το προφίλ της που το φώτιζε το φεγγάρι. Όποτε ήθελε λοιπόν να μιλήσουν για εκείνο το ζήτημα; Ήταν ά-ιώφελος, αλλά, αν ήθελε η Ιρέν, αυτός δεν φοβόταν να το κουδεντιάσει. Και ίσως μάλιστα ήταν ανάγκη να μιλήσουν γι' αυτό τώρα, δυο ημέρες πριν από το γάμο τους.

— Θα είναι ίσως δύσκολο να σου μιλήσω διαφορετικά, της είπε χωρίς ψυχρότητα, μα και χωρίς πάθος έτσι, εντελώς αδιάφορα.

Τί πρέπει να κάνω για να με πιστέψεις, Ραούλ; (Η φωνή της ήταν λυπημένη). Για μένα ο Κίρκ είναι νεκρός. Εγώ σε παντρεύομαι γιατί δεν μπορώ πια να ζω μόνη, όχι για να ξαναδώ τον Κίρκ.

Είχε ακουμπήσει το χέρι της πάνω στο γυμνό μπράτσο του, και τον κύτταξε. Εκείνος δεν χαμήλωσε το βλέμμα του.

— Εσύ θα με πιστεύεις αν ήσουν στη θέση μου; την ρώτησε ήσυχα.

Η Ιρέν τράβηξε το χέρι της.

— Είσαι ένα παιδί, είπε λυπημένα.

— Εσύ όμως δεν απαντάς στις ερωτήσεις μου. Σε ρώτησα αν στη θέση μου θα πιστεύεις, και συ μου λες μόνο ότι είμαι παιδί. Θα ήθελα να ξέρω το γιατί.

Η Ιρέν ακολούθησε με το βλέμμα τον Φιορέλλο που έτρεχε στην ακρογιαλιά και μυρίζονταν τα δόσταλα.

— Γιατί, σαν παιδί, θέλησες να με εκδικηθείς, και πήγες μ' ένα φτωχό κορίτσι που δουλεύει υπέρτρια εδώ στο χωριό, και τώρα το ξέρουν όλοι.

Η Μαρίζα... Η υπετριούλα είχε μιλήσει ίσως για να καυχήθη. Ο Ραούλ αισθάνθηκε να κοκκινίζει. Ήθελε να φερθή της Ιρέν σαν τζέντλεμαν, μα αυτό δεν ήταν πράξι· ένοχος τζέντλεμαν.

στιγμή δεν αισθάνθηκε ενόχλησι γι' αυτό, μα κάτι άλλο: πίκρα. Ήταν πικρό να έχει στο πλάι του μία γυναίκα που άκουμπουσε το κεφάλι της στον ώμο του και να κατορθώνει αυτός να την κάνει να ξεχάσει έναν άλλο, που μάλιστα πολύ πιθανό, δεν έβλεπε την ώρα να πάει εκείνη κοντά του.

Της απάντησε με το χειρότερο τρόπο, με τη σωπή. Δεν της είπε μια λέξη, δεν έκανε μία κίνηση, ώσπου εκείνη, κουρασμένη, τραβήχτηκε από κοντά του.

— Ίσως μία μέρα με πιστέψεις, του ψιθύρισε.

— Έμειναν ακόμη εκεί, για πολλή ώρα χωρίς να μιλούν. Η θάλασσα ήταν άνωφελος γλυκειά και φωτεινή.

ΣΤΙΣ ΕΞΗ ΚΑΙ ΜΙΣΗ Το πρωί, ύστερα από μία απλή τελετή που δεν κράτησε ούτε ένα τέταρτο, γήκαν από την εκκλησία του Πόρτο Γαριβάλδι. Ήταν παντρεμένοι. Δεν ήταν παρόντες παρά πέντε ή έξη πρόσωπα. Την Κυριακή, λίγος κόσμος, είχε τη διάθεση να σηκωθεί στις έξη το πρωί για να δει τη νύφη. Έξω άλλου, στο χωριό είχαν πιά καταλάβει πως επρόκειτο για ένα γάμο διαστικό, που γινόταν για να ταχτοποιηθεί μία κατάσταση. Ύστερα το ζευγάρι θα έφευγε αμέσως για το Μιλάνο, και δεν θα τους ξανάβλεπε πια κανείς.

Ο ούρανός ήταν γκριζός. Όταν έφθασαν στο σπίτι της Μαργαρίτας, οι νεόνυμφοι ήταν ένας απλό καφέ. Ύστερα ο Ραούλ μπήκε αμέσως στο αυτοκίνητο. Οι δαλίτσες της Ιρέν ήταν ήδη τοποθετημένες μέσα από το προηγούμενο θρόνο. Η Μαργαρίτα θα ήθελε να κλάψη, μα εκείνος ο γάμος ήταν πολύ παλιός, και η Μαργαρίτα δεν ήξερε αν ήταν πολύ ή λίγο να κλάψη. Κάθε τόσο κύτταζε τον Ραούλ. Ήταν πράγματι ένα καλό παιδί όπως έλεγε η Ιρέν. Αυτόν τον εύρισκε σκληρό, σχεδόν αντιπαθητικό. Ο Θεός θα βοηθούσε να μην έφευγε άσχημα η καμένη η αδελφή της.

Η Ιρέν δεν μπόρεσε να καθήσει μπροστά πλάι στον Ραούλ. Αναγκάστηκε να μείνει στο πίσω καθίσμα για να κρατά τον Φιορέλλο. Ο Φιο-

«Υστερά από το
«ΔΡΟΜΟΣ ΧΩΡΙΣ ΗΛΙΟ»

Ύστερ' από
«ΤΟ ΚΑΝΑΛΙ...»

που τόσο πολύ άρεσαν στις
αναγνώστριές μας, σας προ-
σφέρουμε από το έρχόμενο
τεύχος μας μία καινούργια ε-
πιτυχία που θα σας συναρπά-
σει, θα σας γοητεύσει, θα σας
συγκινήσει.

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΗΜΑ

ΕΝΑΣ ΓΑΜΟΣ
ΑΠΟ ΕΡΩΤΑ!

της Ιταλίδος συγγραφέως
ΜΑΡΙΑΣ ΚΑΖΑΜΠΕΛΛΑ

Από το έρχόμενο τεύχος

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΛΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΗΜΑ ΤΟΥ ΔΙΑΣΗΜΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ C. SCERBANENCO

— Συγγνώμη, είπε με ειλικρίνεια, μα δεν είμαι από ζήλο. Είμαι κοντά σου, και συ σκέπτεσαι κάποιον άλλον. Δεν έπρεπε να πάω μ' αυτό το κορίτσι, υπέρτομα πολύ, Ιρέν, μα τώρα πια δεν έχει σημασία. Σε δυο μέρες θα φύγουμε από δω για πάντα.

— Δεν σου το λέω για παράπονο, Ραούλ, σε καταλαβαίνα.

Η Ιρέν ακούμπησε και τα δυο της χέρια στο μπράτσο του. Το βλέμμα της ήταν ικετευτικό. Στο φως του φεγγαριού τα μάτια της έμοιαζαν σαν δυο γαλάζιες πέτρες.

— Από σένα εξαρτάται Ραούλ, να μη σκέπτομαι κανέναν άλλον. Μόνο εσύ θα μπορούσες να με βοηθήσεις. Φτάνει να με αγαπούσες λίγο.

Είχε ακουμπήσει και το κεφάλι της στον ώμο του. Όλες οι γυναίκες καταλήγουν να κάνουν το ίδιο, σκέφθηκε ο Ραούλ, αλλά εκείνη τη

ρέλλο καθόταν ήσυχος όταν ήταν η Ιρέν κοντά του. Η Ιρέν θα προτιμούσε να τον χάσει της έδει- της και να τον αφήσει εκεί, στο Πόρτο Γαριβάλδι. Αυτό το σκυλί έπρεπε να είναι δυσάρεστο για το Ραούλ, να του θυμίζει πολλά πράγματα, μα γι' αυτό ακριβώς το λόγο, ο Ραούλ είχε επιμείνει με πείσμα να τον πάρουν μαζί τους. Και η Ιρέν αναγκάστηκε να υποχωρήσει.

Οι νεόνυμφοι έφυγαν έτσι. Εκείνος μπροστά, στο δόκαν, κι εκείνη πίσω, για να κρατά το σκύλο. Από το παραθυράκι η Ιρέν κύτταζε μελαγχολικά την αδελφή της, τον κουτάλο της, και τα παιδιά που τους αποχαιρετούσαν κουνώντας τα χέρια τους, ενώ το αυτοκίνητο απομακρυνόταν.

Ενώ οδηγούσε, ο Ραούλ γύριζε κάθε τόσο προς το μέρος της.

— Όταν κουρασθείς, Ιρέν, πέ-

σμου το, να σταματήσουμε, της έλ-
γε.

— Όχι, όχι, πάμε συνέχεια ως το Μιλάνο.

Έκανε όλο το ταξίδι κρατώντας το σκύλο από το λουρί.

Στο σπίτι του Ραούλ, ο Φιορέλλο γαύγισε κάμποσο πριν αποφασίσει να μπει. Το σπίτι εκείνο είχε πολύ τη μυρουδιά του έχθρου του. Η Ιρέν με το βλέμμα ζήτησε συγγνώμη από τον Ραούλ, κι έσυρε τον Φιορέλλο μέσα στο διαμέρισμα.

Ο Ραούλ χαμογέλουσε.

— Θα συνήθισω, θα δεις. Εγώ γνωρίζω τα ζώα, της έλεγε, αλλά χωρίς ειλικρίνεια.

— Θα σου λείψουν πολλά πράγματα εδώ, Ιρέν, της είπε ακόμα, αλλά σ' ένα μήνα θα φύγουμε. Αυτή δεν είναι παρά μία προσωρινή ταχτοποίηση.

Δεν πρόσθεσε τίποτ' άλλο, αλλά σκέφθηκε, πώς, σ' ένα μήνα, εκείνη θα μπορούσε να ταχτοποιηθεί στην Αμερική, όπως ήθελε, και μ' όποιον ήθελε. Ύστερα, πήγε στην εταιρεία για να αποχαιρετήσει τους συναδέλφους που, πριν πάρει μίας έδρα, τους άδεια. Όταν γύρισε, η Ιρέν είχε ετοιμάσει το φαί.

— Μα θα ήταν καλύτερα να τρώγαμε έξω, της είπε. Δεν ήρθες εδώ για να κάνεις τη μαγειρίσα.

Δεν την κύτταξε στο πρόσωπο. Από εκείνο το βράδυ στην πλάς, σχεδόν απέφυγαν να κυτταχτούν στα μάτια.

— Μ' άρεσει πιο πολύ να μένω στο σπίτι, απάντησε εκείνη.

Δεν ήταν τώρα ούτε μελαγχολική. Ήταν σαν να βρισκόταν σε άδωρο υστερα από μία σοβαρή αρρώστια, και προσπαθούσε να ξεναχθεί σ' ένα ζή.

Σεβόρισε εκείνη, και ο Ραούλ θυμήθηκε την εποχή που έζησε η μητέρα του. Είχε από τότε να φάει στο σπίτι, και να τον σεβόριζε γυναίκα σ' ένα σπιτικό περιβάλλον.

Το κανάλι των φλωχών ερώτων

— Μπορώ να αγοράσω μερικά μαχαιροπήρουνα; Λίγα πιάτα; τον ρώτησε. ΟΙ πετόρες είναι πολύ ωριές. Σου τις άφησε η μητέρα σου;

—Ναί, τής απάντησε. ΟΙ πετόρες με τα ρόζ και γαλάζια κεντήματα, του θύμωσαν την έποχή που ήταν παιδί και η μητέρα του του σερβίριζε πετόρες μερίδες από νόστιμα φαγητά, και ο πατέρας του τον πείραζε: «Ήθελα να ήξερα που παίει τόσο φαί που τρώς», του έλεγε. Ο Ραούλ προσπαθούσε να διώξει τις αναμνήσεις, δεν έπρεπε να συγκινηθεί από την ανάμνησι των γονέων του.

— Πάρε ό,τι θέλεις, είπε ψυχρά στην 'Ιρέν, αλλά σε μερικές εβδομάδες θα φύγουμε, και θα τα αφήσουμε όλα εδώ.

— 'Ισως έχεις δίκιο, απάντησε η 'Ιρέν. ΘΑ εξακολουθούσαν να τρώνε με τα ίδια μαχαιροπήρουνα και τα πιάτα που ήταν όλο σκασιμένα. ΟΙ νεοσύμφες έχουν όλο το νοικοκυριό καινούργιο, από τα σετονάκια ως τα ποτήρια, και αυτή ήταν μια νευρώση, έσω και αν ο Ραούλ δεν το καταλάβαινε, αλλά δεν είπε τίποτα.

Η θύρα δεν ήξερε καν πώς ο Ραούλ είχε παντρευτεί. Έκείνος δεν είχε σκεφθεί να της το πει, και όταν γύρισε για να πανε σινεμα, κτύπησε την 'Ιρέν, αλλά χαίρεται μονάχα τον Ραούλ. Είχε φέρει τους γοναίκες στο σπίτι ο Ραούλ, και η θύρα δεν μπορούσε να τις χαίρειτά όλες.

Όταν το βράδυ, το πρώτο βράδυ του γάμου τους, έπεσαν από τον κινηματογράφο, ο Ραούλ πήγε στο γραφείο του και άρχισε να κάνει λογαριασμούς. Ήταν μια δουλειά αυτή που γινόταν κάθε τρεις τέσσερις μήνες, και τη θυμόταν όταν δεν είχε τίποτ' άλλο να κάνει. Από το διπλό δωμάτιο άκουσε το διακόπτη του ηλεκτρικού. Η 'Ιρέν είχε σβύσει το φώς. Ο Ραούλ σκέφθηκε να κοιμηθεί στο ντινάν, αλλά αν τον έβλεπε εκεί η υπηρέτρια το άλλο πρωί, θα έσκαγε στα γέλια, και αυτό δεν ήθελε να κάνει τον κόπο να γελά σε βάρος του. Άλλα ούτε απή να κοιμηθεί στο δωμάτιο της 'Ιρέν μπορούσε. Δεν ήθελε πια να έχει καμιά σχέση μαζί της. Αυτή, ως έμενε με τη σκέψη του Κίρκ της. Άρκετά τον είχε ταραξεί, ήδη αυτή η ιστορία.

Άκουσε την 'Ιρέν να πηγαίνει στην κουζίνα για να κάνει τις τελευταίες περιποιήσεις στον Φιορέλλο. Ο Ραούλ σκέφθηκε πώς τώρα η 'Ιρέν θα έμπαινε στο γραφείο του και θα είχαν πάλι καμιά θλιτερή σκηνή, αλλά δεν έγινε τίποτα τέτοιο, και την άκουσε που ξαναγύρισε στην κρεβατοκάμαρα.

Εξακολουθούσε να γράφει νούμερα και να κάνει λογαριασμούς. Στην κουζίνα που ήταν κλεισμένος, ο Φιορέλλο άρχισε να γαυγίζει κλαψάρικα. «Γραία μουσική», συλλογίστηκε ο Ραούλ, μα έπρεπε να προσποιηθεί ότι δεν τον άκουγε, να φερθεί σαν να μην υπήρχε το σκυλί, σαν να μην υπήρχε ο Κίρκ. Ο Φιορέλλο εξακολουθούσε να κλαίει, και λίγο αργότερα άκουσε την 'Ιρέν, που έβγαλε από το δωμάτιό της και ξαναγύρισε στην κουζίνα.

— Μουχία! Μέσα στη σιωπή της νύχτας, όσο κι αν ήταν χαμηλή, η φωνή της 'Ιρέν, άκουστηκε σ' όλοκληρο το σπίτι. Ύστερα ο Ραούλ άκουσε δυο χτυπήματα, κι ένα βογγητό. Η 'Ιρέν είχε βείρει τον Φιορέλλο. Άς έκανε ό,τι ήθελε, είπε μέσα του. Κατόπιν την άκουσε να οδύνει το φώς της-κουζίνας και να ξαναγυρίζει στο δωμάτιό της. Ήταν περασμένη μία. Τώρα πια ο Ραούλ είχε τελειώσει τους λογαριασμούς του και ήταν

φοβερά έκνευρισμένος. Στο ένα δωμάτιο ήταν η 'Ιρέν, άγρυπνη ασφαλώς και στο άλλο δωμάτιο ήταν αυτός. Ήταν γελοίο. Ποτέ δεν θα μπορούσε να φανταστεί πως θα ήταν έτσι η πρώτη νύχτα του γάμου του.

Πήρε ένα διόλι, και άρχισε να διαβάζει. ΘΑ περίμενε να πάει η ώρα δύο ή τρεις, και ύστερα θα πήγαινε στην κρεβατοκάμαρα να κοιμηθεί. Η 'Ιρέν θα καταλάβαινε. ΘΑ έπρεπε να είχε καταλάβει, άλλωστε πώς δεν υπήρχε τίποτα πια μεταξύ τους. Όταν νόμισε, πως είχε περάσει ένας αιώνας κτύπησε το ρολόι του. Ήταν μόλις μία και δέκα. Το σκυλί δεν έκλαιγε πια. Μπορεί να κοιμόταν φοβισμένο επειδή το είχε χτυπήσει η αγάπημένη του κυρά.

Ο Ραούλ ξάπλωσε στο ντινάν. Έκανε πολύ ζέστη. Κάπνισε ένα τσιγάρο, ύστερα νύσταξε. Άποκοιμήθηκε έτσι, με το φώς, αναμμένο, το αποσβέσας που κάρπινε κάτω, καίγοντας το πάτωμα. Όταν ξύπνησε, είδε να μπαίνει από το παράθυρο το φώς της αυγής. Ήταν ιδρωμένος. Πήγε στο μπάνιο γδυθίκε, φόρεσε τις πυτζάμες του και μπήκε στην κρεβατοκάμαρα.

Η 'Ιρέν φαινόταν σαν να κοιμάται. Είχε τα μάτια κλειστά, αλλά εκείνος καταλάβε πως δεν κοιμόταν και οι γωνίες των ματιών της ήταν υγρές από τα δάκρυα. Ο Ραούλ ξάπλωσε στο κρεβάτι. Ήταν δροσερό και εύρηχο. Η 'Ιρέν έμενε πάντα ακίνητη με κλειστά τα μάτια. Δεν μιλούσε, ακουγόταν μόλις η έλαφρα αναπνοή της, αλλά εκείνος ήξερε πως δεν κοιμόταν.

Κατά βάθος τη λυπήθηκε λίγο. Καμμένη 'Ιρέν, υπήρχε άτυχη. Είχε έρωτα με έναν νεύρο. Πόσο πιο απλά θα ήταν όλα, αν είχε αγαπήσει έναν λευκό. Προσπαθούσε να μη σκέπτεται, και να κοιμηθεί, μα το τιτιβισμό των πουλιών του παινιού κήπου, και η παρουσία της 'Ιρέν, δεν τον άφιναν. Τώρα ήταν βέβαιος πως εκείνη δεν υπέφερε για τον Κίρκ. Υπέφερε για την ταπεινότητα που της υπέβαλαν την πρώτη νύχτα του γάμου της. Μή τί μπορούσε να γίνει; Ο γάμος αυτός ήταν μια επιχείρηση. Αυτό μόνο ήταν αλήθεια και όλα τα άλλα ήταν κουδέντες.

Μα γιατί έκλαιγε η 'Ιρέν; Μήπως επειδή αυτός είχε μείνει στο διπλό δωμάτιο; Άλλα θα έπρεπε να ήταν ευχαριστημένη. Αν αγαπούσε τον Κίρκ δεν θα έπρεπε να τη νοιάζει καθόλου που αυτός την άγνοουσε. Το αντίθετο μάλιστα. Ο Ραούλ προσπαθούσε να κοιμηθεί, μα το φώς της ημέρας γινόταν πιο έντονο και οι σκέψεις πλημμύριζαν το μυαλό του. Γιατί οι γυναίκες δημιουργούν τόσες ιστορίες; συλλογίστηκε. Αυτή ήθελε τον Κίρκ, και τώρα θα τον είχε. Ήταν άνωφελο να προσπαθή να τον κάνει να πιστέψει πως δεν τον ήθελε πια. Η ζωή είναι ήδη αρκετά περίπλοκη και οι γυναίκες την κάνουν ακόμα πιο περίπλοκη. Η 'Ιρέν θα έπρεπε να είναι ευχαριστημένη που θα πήγαινε στην 'Αμερική και θα ξαναέβλεπε τον Κίρκ, και όμως αυτή έκλαιγε. Έκλαιγε έτσι, χωρίς λυγμούς, χωρίς να κάνει καμιά κίνηση, χωρίς να αναστενάζει.

Από το παράθυρο μπήκε μια ακτίνα, και ζωγράφιζε στον τοίχο ένα λεκέ από ρόδινο φώς. Το ρολόι του κοιμόνιου έδειχνε περασμένες πέντε. Ήταν αδύνατο να κοιμηθεί πια ο Ραούλ, και αδύνατο να μείνει στο μπάνιο. Σηκώθηκε για να πάει στο κρεβάτι. Φθάνοντας μπροστά στην πόρτα, γύρισε και κτύπησε την 'Ιρέν. Είχε τα μάτια της ανοιχτά, και τον κτύπησε με το πρόσωπο χαλαγμένο από δάκρυα.

ΤΗ ΛΥΠΗΘΗΚΕ ΠΟΛΥ αυτή τη φορά, και σταμάτησε.

— Γιατί κλαίς; τη ρώτησε χωρίς να την πλησιάσει.

Ύπρχε κάτι που δεν το καταλάβαινε. ΤΑ είχαν όλα κανονίσει τέλεια. Αυτός την παντρεύονταν για να κάνει καριέρα στην 'Αμερική, κι αυτή για να ξαναδύ τον Κίρκ. Δεν υπήρχε τίποτα που να την κάνει να κλαίει. Ο μηχανισμός ήταν τέλειος, και όμως κάτι δεν λειτουργούσε κανονικά. Πού να ήταν άραγε το σφάλμα;

Εκείνη δεν του απάντησε. Έξακολουθούσε να τον κιντάει, μ' ένα βλέμμα μεγαγχολικό, και τίποτα περισσότερο, αν και τα μάτια της ήταν πολύ δεισταλμένα.

— Εγώ δεν έκανα τίποτα, τής είπε ακόμη, αλλά περίμενε μάτιας την απάντησή της.

— Πού να ήταν άραγε το λάθος; αναρωτιόταν. Ξύγισε καλά τα λόγια που θα της έλεγε και ύστερα είπε, με όλη την απλότητα των απλών αισθημάτων του.

— Πρέπει να μείνουμε μαζί ακόμη λίγες εβδομάδες. 'Ιρέν. Ύστερα σ' καλέσω να τραβήξω το δρόμο του. Μπορούμε να είμαστε δυο καλοί φίλοι αυτό το μήνα. Μην κάνεις έτσι.

Άλλα εκείνη και πάλι δεν απάντησε. Πότε κτύπαζε αυτόν, τότε γύριζε τα μάτια της προς το ρόδινο φώς της αυγής, που έμπαινε από το παράθυρο, και φαινόταν σαν να άκουγε τα ζωηρά τιτιβίσματα των πουλιών, και τους πρώτους θορύβους της πόλεως, αλλά δεν έλεγε τίποτα, και τα δάκρυα εξακολουθούσαν να κυλούν άργα από τα μάτια της.

— Δεν καταλαβαίνω, ψιθύρισε ο Ραούλ.

Ήταν περίεργο πώς δεν έκνευριζόταν, και έμενε ήρεμος μπροστά στη σιωπή και στα δάκρυα της 'Ιρέν. ΟΙ γυναίκες που έκλαιγαν τού ήταν πάντα ανυπόφορες.

— Δεν πειράζει, του ψιθύρισε τέλος εκείνη, μη με σκέπτεσαι έμενα. Έξακολουθούσε να την κιντάει

για λίγο. Πραγματικά δεν καταλάβαινε. Πήγε να ανοίξει την πόρτα του μπάνιου, μα πάλι σταμάτησε. Έτσι με την πυτζάμα όπως ήταν, ξεχτινίστας με το πρόσωπο ιδρωμένο, θα έπρεπε να είναι κάπως άσχημο.

— Άκουσε..., τής είπε, μα ύστερα σταμάτησε.

— Όχι, όχι, δεν μπορούσε να καταλάβει. Μπήκε στο μπάνιο, κι έβαλε στην τριζά την ξυριστική μηχανή.

Όταν δγίκε από το μπάνιο, είδε την 'Ιρέν που έρχόταν προς το μέρος του. Είχε σκουπίσει το πρόσωπό της από τα δάκρυα, μα τα μάτια της έπεσαν ξεχτινίστα πάνω στους ώμους της.

— Σου έφτιαξα καφέ, του είπε, και ο Ραούλ την άκολουθησε στην κουζίνα.

Ο Φιορέλλο, που ήταν δεμένος στο μπαλκονάκι της κουζίνας, μόλις τον είδε, γαύισε. Ο Ραούλ προσπάθησε ότι δεν άκούει, και εξακολουθούσε να πίνει τον καφέ του.

— Έχω μία εβδομάδα άδεια, 'Ιρέν, τής είπε ενώ κτύπαζε το μπαλκονάκι αφηρημένα. 'Ισως είναι καλύτερα να φύγουμε από δω.

— Αν θέλεις..., του απάντησε εκείνη.

Ο Ραούλ ήπια άλλο ένα φλιτζάνι καφέ. Ήταν καλός αυτός ο καφές. Έκείνος που τον έφτιαχναν οι διπλές υπηρέτριες που είχε στο σπίτι κατά καιρούς ήταν ένα μαυρούμι και τίποτα περισσότερο. Ύστερα σηκώθηκε και πλησίασε στο μπαλκονάκι. Τού φάνηκε πως είχε άρχει να καταλαβαίνει που ήταν το λάθος.

— Ραούλ, άφησέ το. Είναι ανώτερο αυτό το σκυλί, του είπε η 'Ιρέν βλέποντάς τον να βγαίνει στο μπαλκονάκι της κουζίνας.

Ο Ραούλ όμως δεν την άκουσε. Μόλις έβαλε το πόδι του στο μπαλκονάκι, ο Φιορέλλο τον δάγκωσε στη γαμπα. Τα χοντρά δόντια του ζώου, πέρασαν το λεπτό ύφασμα της πυτζάμας και χύθηκαν στο κρέας. Ο Ραούλ δεν κινήθηκε, έσκυψε μόνο λίγο και χάιδεψε το κεφάλι του ζώου. Τότε ο Φιορέλλο έπαυσε να τον δαγκώνει, και γύρισε το μουσουδί του προς το μέρος του.

Ο Ραούλ τού έλυσε το λουρί. — Πήγαινε, Φιορέλλο, πήγαινε, του είπε. Το σκυλί εξακολουθούσε να τον κιντάει, ύστερα θέλησε να του γλύψει το πρόσωπο.

Τότε ο Ραούλ τραβήχτηκε.

— Μόλις πλύθηκε, Φιορέλλο, είπε, και συ είσαι ένας βρωμιάρης. Ύστερα, ξαναμπήκε στην κουζίνα, ακολουθούμενος από τον Φιορέλλο που κουνούσε την ουρά του. Η 'Ιρέν ήταν άκουμπισμένη στο μαρμαρίνο τραπέζι. Το πρόσωπό της ήταν χλωμό.

Σε δάγκωσε, του είπε, και τα χείλη της έτρεμαν.

— Δεν είναι τίποτα, απάντησε ο Ραούλ. Θα το απολυμάνω, αλλά στο μεταξύ τα ξαναφτιάξω.

— Ήπια τον υπόλοιπο καφέ του. 'Ισως άρχισε να καταλαβαίνει. Χρεισως άρχισε να καταλαβαίνει. Χρεισως πολλούς καιρούς, και ήταν πολύ άσχημα, μα τώρα καταλάβαινε.

— Κάθισε να σου το απολυμάνω εγώ, είπε η 'Ιρέν. Πήγε κι έφερε τη μπουτίλια με το οινόπνευμα και γάλας.

— Δεν έπρεπε να το κάνεις αυτό, Ραούλ, του είπε ενώ περιποιόταν την πληγή του.

Ο Ραούλ χαμογέλασε.

— Τώρα δεν χρειάζεται πια να τον κρατάς δεμένο, τής είπε.

— Θα πονάς, είπε ακόμη εκείνη. — Δεν το νοιώθω καν. (Της χάιδεψε τα μαλλιά). Πήγαινε τώρα να ντυθείς, και στο μεταξύ σκέψου που μπορούμε να πάμε αυτές τις επτά μερες, τής είπε.

ΠΗΓΑΝ ΠΟΛΥ ΚΟΝΤΑ, στη Μπριάντα. Βασανίστηκαν πολύ για να βρουν ξενοδοχείο, μα στο τέλος βρήκαν μια μικρή απομονωμένη πανσιόν, που είχε καθαρά και ορσερά δωμάτια.

Η τοποθεσία δεν είχε τίποτα το ιδιαίτερο. Ύπρχαν μερικοί πράσινοι λόφοι τριγύρω, και τίποτ' άλλο. Η 'Απανόζα ήταν ένα πρώην αγροτικό σπίτι, που το είχαν μεταβάλει σε ξενοδοχείο. ΟΙ άλλοι ένοικοι που συγκεντρώνονταν το βράδυ στην τραπέζια ήταν δυο οικογένειες, με καμιά δωδεκάρια παιδιά και οι δυο μαζί, από δώδεκα χρονών και κάτω.

Τότε ο Φιορέλλο έπαυσε να τον δαγκώνει, και γύρισε το μουσουδί του προς το μέρος του.

την ώρα που κάθονταν στο τραπέζι. — Μ' άρεσει πολύ, Ραούλ, απάντησε η 'Ιρέν. Αυτοί εδώ είναι τουλάχιστο άνθρωποι απλοί, χωρίς καμιά προσποίηση.

ΟΙ δέκα πισιρίκοι έκαναν αρκετή φασαρία, το ραδιόφωνο έπαιζε από το πρωί ως το βράδυ σ' όλη του την ένταση, οι δυο μητέρες φωνάζαν περισσότερο από τα παιδιά τους προσπαθώντας να επιβάλουν την τάξη, μα, παρ' όλα αυτά ο Ραούλ και η 'Ιρέν ένοιωθαν άνετα. Για τον Φιορέλλο παράδεισος. 'Ισως δεν είχε δη ποτέ στη ζωή του τόσα παιδιά μαζί, και τα άφινε να του κάνουν ό,τι ήθελαν. Μόνο, όταν τα άστεια παρατραβούσαν, έδειχνε λίγο τα δόντια του γρυλλίζοντας και το αποτέλεσμα ήταν βαυνομαυρογύ.

— Ύστερα από το φαί πήγαν με το αυτοκίνητο σ' ένα ξαχαροπλάστειο να πιούν καφέ. Ο Ραούλ ήπια και δυο—τρία ποτηράκια λικέρ.

— Δεν θα σε ελαφύνουν; είπε η 'Ιρέν.

— Όχι, 'Ιρέν, τής απάντησε. «Πρέπει να γιορτάσω τους γάμους μου», σκέφθηκε. «Παντρεύτηκα χθές το πρωί, και ούτε το κατάλαβα καν».

Ήταν κουρασμένοι, αλλά δεν νύσταζαν. Γύρισαν στην πανσιόν λίγο μετά τις δέκα. «Ολοι κοιμόντουσαν ήδη, ακόμη και η ξενοδόχος», που πήγε να τους άνοιξη με το νυχτικό.

— Σας περίμενα μετά τα μεσάνυχτα, τους είπε ευγενικά. Έσείς οι νέοι πρέπει να διασκεδάσετε.

Ποιος έφει αν ήταν σ' αλήθεια νέοι, σκέφθηκε ο Ραούλ. Αυτός δεν ένοιωθε πια τόσο νέος.

Από το ανοιχτό παράθυρο της καμάρας τους έμπαινε ένα ευχάριστο δροσερό αεράκι. Ο Ραούλ κάθισε στο κρεβάτι και έβλεπε ένα κομμάτι ούρανο. Είχε ένα τσιγάρο ανάμεσα στα χείλη του, και το άφινε να καίγεται άργα, και άκουγε την 'Ιρέν να κινείται μέσα στο δωμάτιο ενώ γδυνόταν. Ύστερα έσβυσε το φώς και μέσα στο σκοτάδι ένοιωσε τα μπράτσα της να τυλίγονται στο λαιμό του.

— Εγώ σ' αγαπώ, Ραούλ.

Η φωνή της ήταν τόσο λυπημένη. Ο Ραούλ πέταξε το τσιγάρο από το παράθυρο. Ναί, ήταν αλήθεια. Η 'Ιρέν τον αγαπούσε. Τώρα, το ή-

ξερε. Δεν τον αγαπούσε όπως τον Κίρκ, αλλά ήταν πάντοτε ένα αίσθημα καλό, στοργικό. Την άγκάλιασε και αυτός με τρυφερότητα. Εκείνη τη στιγμή σκέφθηκε πως ήταν η πρώτη φορά που άγκάλιαζε έτσι μια γυναίκα, με τρυφερότητα.

— Εγώ σ' αγαπώ, Ραούλ, του καταλάβαινε;

— Το ξέρω, 'Ιρέν.

ΤΟ ήξερε πολύ καλά τώρα. Και θα προσπαθούσε να την κάνει ευτυχισμένη. Δεν είχε παρά έναν τρόπο γι' αυτό. Να την πάει στον Κίρκ.

Εκείνη φάνηκε να αισθάνθηκε πως ο Ραούλ σκεπτόταν τον Κίρκ, γιατί του είπε ακόμη με την ίδια λυπημένη φωνή:

— 'Ισως δεν το ξέρεις. Εγώ δεν θα πάω στον Κίρκ όταν θα φθάσουμε στην 'Αμερική, αλλά εσύ δεν με πιστεύεις.

Δεν ήταν αλήθεια. Τώρα την πίστευε, τώρα ήξερε πως η 'Ιρέν δεν ήθελε να πάει, στον Κίρκ, πως δεν τον είχε παντρευτεί γι' αυτό το λόγο.

Αντιθέτως μάλιστα τον είχε παντρευτεί για να ξεχάσει τον Κίρκ για πάντα. ΤΟ είχε καταλάβει την προηγούμενη νύχτα βλέποντάς την να κλαίει με τα μάτια δεισταλμένα, χωρίς να μιλά. Άλλα η αλήθεια ευτυχίας πάντα. ΘΑ της την έδινε αυτός μια τέτοια ευτυχία.

— Μά εγώ σε πιστεύω, 'Ιρέν, αγαπημένη 'Ιρέν.

Τη φίλησε για να την εμποδίσει να μιλήσει άλλο, μια και αυτός είχε πια καταλάβει.

Την αγγί, ο Ραούλ σηκώθηκε για να κλείσει τα παραθυρόφυλλα γιατί έμπαινε μέσα πολύ φώς. Η 'Ιρέν κοιμόταν, αυτός όμως δεν κατάρωσε πια να κοιμηθεί. Ξαπλωμένος πλάι στην 'Ιρέν την κιντάει, άκουγε την αναπνοή της.

Είχε σχετίστη με τόσες γυναίκες, και δεν είχε αγαπήσει ποτέ καμιά. Μάρθα, Άννα, Όλγα, Αντρέινα, και τόσες άλλες. Δεν είχε καν προσπαθήσει να τις καταλάβει. Αυτός διασκεδάζει με τις γυναίκες, και τίποτα περισσότερο. Έκανε σαν τον Μαρσέλλι που αγοράζε διόλια, μονάχα για το κομψό τους δέσιμο. Μπορούσε να είναι η Βίβλος, η ένας 'Οδηγός Μαγειρικής, δεν τον ενδιέφερε. Τού έφθανε να είναι ωραίο το

δέσιμο. ΤΟ ίδιο κι' αυτός, δεν ήξερε να διακρίνει ανάμεσα στο μη γυναικά και στην άλλη, ανάμεσα στην υπηρετριούλα τη Μαρία τη σιγνή, που τη φιλούσε μέσα στο αυτοκίνητο, και στην 'Ιρέν καθισμένη πάνω στη δροσερή χλόη του δασους.

ΤΟ δάσος, το δάσος τους. Εκεί η 'Ιρέν τού είχε διηγηθεί για τον Κίρκ. Ένα αίσθημα μνησικακίας τον έκανε να σφίξει τα δόντια, μα αυτό κράτησε μονάχα μια στιγμή.

«Καμμένη, 'Ιρέν», σκέφθηκε μετά, «καμμένη, Κίρκ» σκέφθηκε. Τον είχε ονομάσει Μπόνγκο—Μπόνγκο, και σ' αυτό ακόμη είχε φανη μικροπρεπής, ανανδρός.

Ο Μπόνγκο—Μπόνγκο όμως ήξερε να αγαπά, ενώ αυτός όχι. Εκείνος ήταν ένας πραγματικός ένδρας, ενώ αυτός δεν ήταν παρά ένας άρσενικός γάτος που γυρίζει νύχτες στο κεραμίδι ζητώντας κατ'ακρίβεια.

Η Μάρθα. Την ξαναείδε με τη φαντασία του, όπως ήταν τη στιγμή που τού επέστρεψε το δαχτυλίδι μέσα σ' εκείνο το πνιγνρό δωμάτιο του ξενοδοχείου. Η Μάρθα τον ήξερε καλά, και τού το είχε πει: «Για σένα έχει σημασία μονάχα ό,τι σε συμφέρει, ό,τι μπορεί να σε εξυπηρετήσει. Δυό λεπτά αργότερα, αφού χωρίσουμε, δεν θυμάσαι καν ότι υπήρχα. Δεν έκανες ποτέ κάτι για μένα, και 'ισως για κανένα, χωρίς έναν άρισμένο λόγο».

Ήταν αλήθεια.

Και η Όλγα ήρθε στο νού του, λεπτή, ρομαντική, υπερήφανη. «Εγώ δεν μπορώ να παντρευτώ έναν άνδρα που δεν μ' αγαπά. Κύριε Σαλί, κι' εσείς δεν μ' αγαπάτε. Έσείς χαμογελάτε για τα ανήτητα αισθηματά μου».

Ήταν αλήθεια κι' αυτό.

Η μόνη που είχε καταλάβει, και τού είχε άρεσει τόσο, ήταν μια ξεσίπωτη, η Άννα, μια σαν κι' αυτόν, που είχε προτιμήσει το γαϊοκλήμονα, επειδή είχε πιο πολλά λεφτά απ' αυτόν, κι' επειδή θα έμενε γρήγορα χήρα. Αυτή του είχε άρεσει.

Ο δμοιος τον όμοιο...

Γύρισε και κιντάει ακόμη την 'Ιρέν που κοιμόταν βαρεία στο πλάι του. Κρίμα, κρίμα, που είχε καταλάβει τόσο άργα που βρισκόταν το λάθος. Βρισκόταν μέσα του, σ' αυτό

ΤΟ ΕΥΔΙ Λίγες από τις πολλές χρησιμότητές του...

Το ευδι μπορεί να είναι διαφόρων προελεύσεων. Το καλύτερο πάντως, είναι αυτό που προέρχεται από το κρασί. Είναι ένα είδος που βρίσκεται σε όλα τα στίγια και δεν χρειάζεται μονάχα για τις σαλάτες, όπως θα δομει, αλλά και για ένα σωρό άλλες χρήσεις, από τις οποίες αναφέρουμε παρακάτω μερικές από τις πιο χρήσιμες.

ΩΣ ΑΝΤΙΣΗΠΤΙΚΟ	
Θα έχετε ένα θαυμάσιο αντισηπτικό ευδι για τα τσιμπήματα των εντόμων, άραχνών κ.λπ. χρησιμοποιώντας το ακόλουθο μίγμα:	
Όξινο δξύ (έξαιρετικά συμπεκνωμένο ευδι που θα βρήτε στα φαρμακεία)	600 γρ.
Καμφορά	60 γρ.
Εσάνς λεβάντας	0,6 γρ.
Εσάνς γαρύφαλου	1,2 γρ.
Εσάνς κανέλας	1,2 γρ.

Για τα έλαφρά τσιμπήματα μπορεί να χρησιμοποιηθεί συνηθισμένο ευδι, που το δάβουμε μ' ένα δαχτυλάκι στο σημείο του τσιμπήματος.

ΑΣΒΕΣΤΟΛΙΘΟΣ Μπορείτε ν' απαλλάξετε τις καταστροφές σας από τις εναποθέσεις άσβεστού που υπάρχουν στα τοιχώματά τους άφινοντάς τις για μία νύχτα γεμάτες νερό στο όποιο έχουμε ρίξει ευδι (1/4 περίπου ευδι σε 3/4 νερό).

ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ

Αν τα καλοκαιρινά σας παπούτσια σας στενεύουν ή σας πηγάουν σε ένα σημείο, αν σας θερμαίνουν πολύ τα πόδια, βάλετε από μέσα μ' ένα δαχτυλάκι βουτυρομένη νερό με ευδι (50 έως 75%). Θα δτε άμέσως ότι το δέρμα θ' άνοιξη και θα περπατάτε άνετα.

ΧΑΛΚΟΣ

Τα χάλκινα γενικά δοχεία (καζάνια, τσιφιά κ.λπ.) που χρησιμοποιούν

για την παρασκευή φαγητών, καθαρίζουν και αποβάλλουν τελείως κάθε μωρωδιά, αν χρησιμοποιήσετε το έξης μίγμα: πολύ φιλό αλάτι ποτισμένο με ευδι, έτσι που να γίνει ημίρευστο. Τρίβετε καλά το δοχείο, ξεπλένετε με καθαρό νερό και στεγνώνετε προσεκτικά.

ΩΣ ΑΠΟΣΗΜΗΤΙΚΟ

Γεμίστε ως τη μέση ένα μπουκαλάκι με βειτικό κάλιο ή βειτικό νάτριο ή ακόμα καλύτερα με μαγειρικό αλάτι. Προσθέστε ύστερα το παρασκευασμα που αναφέρουμε παραπάνω στον τίτλο «ΩΣ ΑΝΤΙΣΗΠΤΙΚΟ». Μερικές σταγόνες από το προϊόν αυτό σε ζεστό νερό ή σε μερικά ταμπόν από γάλα, άρκουν για ν' απαλλάξουν ένα δωμάτιο από άσχημες μυρωδιές.

ΛΟΣΙΟΝ

Θα ετοιμάσετε ένα στυπτικό και τονωτικό νερό τουαλέτας ανακατεύοντας σε ίσα μέρη: οινόπνευμα, βάμμα βενζίνης και άσπρο ευδι. Μπορείτε ν' αντικαταστήσετε το οινόπνευμα με κολώνια και, αν έχετε δέρμα πολύ «ευθραυστό», το μαλακώστε προσθέτοντας ίσο μέρος ροδόενου. Μερικές σταγόνες από τη λωσιόν αυτή στο μπάνιο το κάνουν άρωματισμένο και γαλακτώδες.

ΧΑΛΙΑ

Τα χρώματα των χαλιών ξαναζωντανεύουν αν τα βουρτσάτε με μία βούρτσα βρεγμένη σε άσπρο ευδι. Αφήστε τα να στεγνώσουν. Αυτό

πρέπει να γίνει ύστερα από ένα επιμελμένο ξεκούσισμα του χαλιού.

ΛΕΚΕΔΕΣ

ΟΙ λεκέδες από άσπράδι, αυγού και υπερμαγγανικό κάλιο εξαφανίζονται άμα τους βρέξετε με άσπρο ευδι. Αφήστε τα να στεγνώσουν και ύστερα δεν έχετε φόβο να λερωθούν τα χέρια σας.

ΑΛΙΣΣΙΒΑ

Τα ύφασματα που έχουν ζωηρά χρώματα διατηρούν τη δροσιά τους, αν πριν τα πλύνετε, τα περάσετε από ένα μπάνιο που περιέχει 75 δράμια ευδι σε τέσσερις όκάδες νερό. Τα χρώματα γίνονται ισχυρότερα και δεν ξεθωιάζουν κατά το καθάρισμα του υφάσματος.

ΚΑΛΟΙ

ΟΙ κάλοι μπορούν να καταπολεμηθούν αποτελεσματικά αν τους ελαφίσετε καθημερινώς με ευδι. Αφήστε τους να στεγνώσουν χωρίς να τους σκουπίσετε και μην αποθαρρύνετε αν τέσσερες ή πέντε φορές δεν άρκουν να σας απαλλάξουν από τις ενοχλησεις αυτές, άλλα επιμένετε.

ΠΑΤΑΤΕΣ

ΟΙ πατάτες θα μείνουν δόξαπρεπείς και δεν θα άνοιξουν κατά το βράσιμο, αν στο νερό προσθέσετε λίγο ευδι.

ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΟ

Απαλλάσσετε τα κατοικίδια ζώα από τα παράσιτά τους, τρίτοντάς τα με ευδι.

ΓΟΥΝΑΡΙΚΑ

Ξαναφρεσκάρете τα χρωματιστά γουνάρικα βουρτσίζοντάς τα με μία αρκετά σκληρή βούρτσα, βρεγμένη ελαφρώς στο έξης μίγμα: 10 δράμια ευδι σε μισή όκα νερό.

ΕΝΤΡΙΒΕΣ

Ετοιμάστε ένα θαυμάσιο ευδι για εντρίβες ανακατεύοντας 1 κιλό καλό ευδι, 30 γραμμάρια γλυκερίνης, 30 γραμμάρια καμφοράς και 10 γραμμάρια εσάνς πεύκου.

Το κανάλι των φλωχών ερώτων

Τόν τον ίδιο. Υπήρξε τόσο περήφανος πρὸς ὅλες τὶς γυναῖκες πού ἦταν σπαρμένες στὸ δρόμο του. Ἡ Μάρθα στὴ Πάντοβα, ἡ Άννα στὰ Βιάντωνα, ἡ Ἰρέν στὸ Πόρτο Γαριβάλδι. Τὰξίδευε σ' αὐτοὺς τοὺς δρόμους σάν τὸν κατακτητὴ, καὶ δὲν εἶχε καταλάβει πὼς ἦταν ἕνας δρόμος ψυχῶν ἐρωτῶν, φτωχῶν πραγμάτων χωρὶς ἀξία.

Ὁ κατακτητὴς τοῦ τίποτε, σκέφθηκε. Δὲν εἶχε δώσει τίποτα σ' αὐτὲς ὅλες τὶς γυναῖκες, κι' αὐτὲς δὲν τοῦ εἶχαν δώσει τίποτα. Κι' ἀν' ὅμως τοῦ ἔδιναν τὴν ἀγάπη τους, αὐτὸς δὲν ἤξερε, δὲν καταλάβαινε τί ἦταν αὐτὸ τὸ πράγμα, ἡ ἀγάπη.

Τώρα τὸ εἶχε μάθει ἀπὸ τὴν Ἰρέν τί ἦταν. Αὐτὸ πού ὑπῆρχε ἀνάμεσα στὸν Κίρκ καὶ στὴν Ἰρέν ἦταν ἀγάπη, καὶ τώρα πού τὸ ἤξερε, ἦταν πολὺ ἀργά.

Σηκώθηκε σιγά, γιὰ νὰ μὴν ξυπνήσῃ τὴν Ἰρέν καὶ ντύθηκε. Ὁ Φιορέλλο κατέβηκε ἀπὸ τὴν φάβη πολυθρόνα του πού τοῦ εἶχαν γιὰ κρεβάτι κι' ἔτριψε τὸ μουσοῦδι τοῦ στὰ πόδια του. Ὁ Ραούλ ἀνοίξε τὴν πέρτα προσεχτικὰ γιὰ νὰ μὴν τριέξῃ καὶ κατέβηκε στὴν αὐλὴ. Ὁ Φιορέλλο τὸν ἀκολουθοῦσε ζωηρὸς, χοροῦμενος. Ἐκτός ἀπὸ ἕναν κόκκορα πού περπατοῦσε φουσκωτὸς σὲ μέση τῆς αὐλῆς, ὅλα τὰ ἄλλα ζῶα κοιμόντουσαν ἀκόμη. Τὸ δροσερὸ πρῶιν ἀεράκι ἦταν εὐχάριστο. Ὁ Ραούλ κῆσσε σ' ἕνα ξύλινο πάγκο, καὶ ὁ Φιορέλλο χοροπηδοῦσε γύρω του, χωρὶς νὰ ἀπομακρύνεται ἀπὸ κοντὰ του. Ὁ Ραούλ τὸν κύτταξε γιὰ πολὺ ὥρα, ὕστερα σιγὰ μουρμούρισε: — Κίρκ... Κίρκ...

Στὸ ἀκουσμα αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος, ὁ Φιορέλλο, ἔμεινε ἀκίνητος πρὸς τὸ μουσοῦδι σηκωμένο πρὸς οὐτὸν. Κίρκ... Κίρκ..., ἐπανέλαβε ὁ Ραούλ.

Τὸ μπουλντόγκ κύτταξε γύρω του, ἔβγαλε ἕνα σιγανὸ κλαψουρίσμα, κι' ἀκούμπησε τὸ μουσοῦδι του πάνω στὰ γόνατα τοῦ Ραούλ, κυττάζοντάς τον παρακλητικὰ. Πού ἦταν ὁ Κίρκ; τὸν παρακαλοῦσε μὲ τὸ βλέμμα του.

Ὁ Ραούλ χάιδεψε τὸ χοντρὸ κεφάλι τοῦ ζώου. Ἀκόμη κι' ἕνα σκυλὶ ἤξερε ν' ἀγαπᾷ καλὴν ἄντ' αὐτόν. Καὶ μόνο στὸ ἀκουσμα τοῦ ὀνόματος τοῦ Κίρκ, πού ἀγαπημένον ἀφέντι, τὸ σκυλὶ γαύγιζε ἀπὸ συγκίνηση. Αὐτὸς δὲν θυμόταν κἀν τὸ ὄνομα μερικῶν γυναικῶν πού εἶχαν πάει μαζί του. Ἦταν ἀπελπιστικὰ φτωχὸς ἀπὸ ἀναιμίες, ἀπὸ τρυφερότητα. Αὐτὸ τὸ σκυλὶ ἦταν πιὸ πλούσιον ἀπὸ κείνον σὲ αἰσθήματα.

— Ναι Φιορέλλο, θὰ σὲ ξανσπάω στὸν Κίρκ, τοῦ ψιθύρισε ἡσυχᾶ, πονεμένα. Θὰ εἶσαι γρήγορα μὲ τὸν Κίρκ, γιὰ πάντα, γιατί κι' ἐσύ τὸν ἀγαπάς, τὸ ξέρω.

*

Ἐκείνες οἱ ἑπτὰ μέρες, πέρασαν ὅλες ἴδιες ἡ μιὰ μὲ τὴν ἄλλη, μελαγχολικὲς καὶ γαληνές. Πίσω ἀπὸ τὴν ἀγορκαία—πανσιόν, ὑπῆρχε ἕνα δασάκι, ὅπου ὁ Ραούλ καὶ ἡ Ἰρέν περνοῦσαν τὸ πρῶιν τους διαβάζοντας ἐφημερίδες, ἡ παίζοντες καὶ τὸν Φιορέλλο. Ὑστερα, ἔκαναν μὲ τὸν Φιορέλλο, ἕνα ἀντικίνητο καὶ ἀπόγευμα κοιμόντουσαν περιμένοντας τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ. Μία φορὰ μονάχα πῆγαν τὸ βράδυ σ' ἕνα κοσμικὸ κέντρο γιὰ νὰ χορεύουν.

Ἦταν καλὰ μαζί οἱ δύο τους. Ὑπῆρχε ἀνάμεσα τοῦ ἕνας ἀδιδράτος γυάλινος τοίχου, καὶ καὶ πάλι, ἦταν καλὰ μαζί.

Τὴ Δευτέρα γύρισαν στὸ Μιλάνο. Ὁ Ραούλ ὄρθκε ἕνα μπλιέτιο τοῦ Μαρσέλλι. Ἦταν προσκλησι γιὰ γεῦμα, πού ἔδινε ὁ Μαρσέλλι πρὸς

τιμὴ τῶν ὑπαλλήλων πού ἔφευγαν γιὰ τὴν Ἀμερικὴ. Τὸ γεῦμα θὰ δινοῦταν τὸ ἐπόμενο βράδυ.

— Θὰ πεθάνουμε ἀπὸ πλῆξι, εἶπε ὁ Ραούλ δίνοντας τὴν πρόσκλησι στὴν Ἰρέν.

— Μὴ στενοχωριεῖσαι, Ραούλ, θὰ προσπαθήσουμε νὰ διασκεδάσουμε εἶπε ἡ Ἰρέν.

— Δὲν θὰ εἶναι εὐκολο.

Ὁ Ραούλ ἀναγκάστηκε νὰ ψάξῃ καὶ νὰ βρῇ τὸ μαῦρο κοστούμι, ἔκείνο πού εἶχε ἀγοράσει γιὰ τὴν κηδεία τῆς μητέρας του καὶ τοῦ πατέρα του.

Ἡ Ἰρέν ἔμεινε γιὰ λίγο ἀναποφασιστὴ, σχετικὰ μὲ τὸ τί θὰ φοροῦσε, ἀλλὰ ὅταν ὁ Ραούλ θέλησε νὰ τὴν πᾶι σ' ἕνα μεγάλο ραπτερικὸ ὀγκο, γιὰ νὰ παραγγεῖλῃ ἕνα φόρεμα πού θὰ στοίχιζε τοῦ κόσμου τὰ λεφτά, διαμαρτυρήθηκε:

— Ὁχι, Ραούλ, ἐγὼ θὰ φορέσω

τὸ φόρεμα πού ἔχω. Ὅλες οἱ ἄλλες θὰ ἔβουν στολισμένες σάν γιὰ τὸ χορὸ τῆς Αὐλῆς ἀλλὰ ἐμένα δὲν μ' ἐνδιαφέρει.

— Οὐτὲ ἔμένα, Ἰρέν, Ἰρενέτα. Τῆς χάιδεψε τὸ πρόσωπο.

— Τί ἔχεις; Εἶσαι μελαγχολικός; τὸν ρώτησε ἐκείνη καὶ κράτησε τὸ χέρι του πάνω στὸ μάγουλό της.

— Ὁχι, Ἰρέν.

«Δὲν εἶμαι λυπημένος, σκέφθηκε. Σὲ λίγες ἑβδομάδες θὰ φύγωμε καὶ εἶμαι ἀνυπόμονος. Αὐτὸ εἶναι ὁλο». Ἀλλὰ δὲν τῆς τὸ εἶπε.

Στὸ γεῦμα τὰ ξανθὰ μαλλιά της Ἰρέν ἔκαναν περισσότερὴ ἐντύπωσι ἀπὸ τὶς κομψὲς τουαλέτες τῶν ἄλλων. Ἦταν ἐκεῖ ὅλοι οἱ «Ἀμερικάνοι», ὅπως ἔλεγαν ἀστεϊευόμενοι στὸ γραφεῖο αὐτοῦ πού θὰ ἔφευγαν γιὰ τὴν Ἀμερικὴ, μαζί μὲ τὶς γυναῖκες τους. Ὁ Μαρσέλλι τοὺς δεχόταν μὲ ἕνα ἐγκάρδιο φιλικὸ χαμόγελο, ξε-

χνώντας πόσες φορές τοὺς εἶχε δεῖ σὲ ἡλίθιους καὶ τοὺς εἶχε ἀπελθεῖ πὼς θὰ τοὺς πέταγε ἀπὸ τὸν παράθυρο, ὅλους ἐκτός ἀπὸ τὸν Ραούλ.

Στὸ τραπέζι κἀθήσε αὐτοὺς οἱ δύο ἀσχημὲς κυρίες, καὶ ἦσαν οἱ γυναῖκες τῶν δύο γεροντοτέρων. Στὸ βάθος τοῦ τραπέζι, πὸ τὸ ἄλλο μέρος, καθόταν ὁ Ραούλ πού ἦταν ὁ νεώτερος ἀπὸ ὅλους καὶ τὴν Ἰρέν ἀπέναντί του, πού ἦτο στὸ πλάι της ἕνα νέο χλωμό, μὲ δὲν μιλούσε ποτέ, κι' εἶχε διαρκῶς τὸ βλέμμα του καρφωμένο πάνω στὸν Μαρσέλλι, σάν ὑπνωτισμένο.

Ἡ ἀρχὴ τοῦ γεύματος ὑπῆρξε ἐξιοθνήρητη. Ἀργότερα, ἀφ' ὅπου καταλάβαιναν ἀρκετὲς μυστοίτιες, τὰ πράγματα ἄρχισαν νὰ πηγαίνοιν καλυτέρα. Ὁ Ραούλ εἶχε στὸ πλάι του μία ὥρα νιόπαντρη, μὲ μαῖον δελουδίνιο φόρεμα καὶ μὲ ὑπερβολικὰ τοιαυτὲς καμπύλες, πού ἐκείνη κύτταξε πότε—πότε μὲ ἀδίσταστο βλέμμα καὶ ὕστερα ἔκλεινε τὸ μάτι κρυφὰ στὴν Ἰρέν γιὰ νὰ τὴν καὶ νὰ γελάσῃ.

Μετὰ τὸ γεῦμα ἀκολούθησε ὁ «ἄγος» τοῦ Μαρσέλλι. Προσπάθησε νὰ φανῇ συγκινημένος, ἀλλὰ δὲν τὰ κατάφερε. Γι' αὐτόν, ἐκείνοι οἱ ἄνθρωποι δὲν ἦταν τίποτα. Ἦσαν ἑπλὲς μηχανὲς πού τὶς χρησιμοποιοῦσε γιὰ νὰ κἀν τὴ δουλειά του. Τὸν εἶπε πάντως διάφορα ὥραϊα λόγια, ὅτι ἐκεῖ στὴν ξένη γῆ δὲν θὰ ἀντιπροσέπειαν μόνο μία ἀπὸ τὶς σπουδαιότερες ἐταιρεῖες τῆς χώρας, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐργατικότητα, τὴν τιμότητα, καὶ τὸ φιλόπονο πνεῦμα τῆς χώρας τους.

Ὑστερα ὁ Μαρσέλλι—τοὺς μοῖρασε τὰ εἰσιτήρια τοῦ ταξιδίου.

Ἡ χειρότερη στιγμή τῆς συγκέντρωσης, ἦταν σὸ τέλος, ὅταν ὁ πιὸ ἡλικιωμένος ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους σηκώθηκε καὶ ἔκανε τὶς εὐχαριστίες τοῦ Μαρσέλλι:

«Πιστεύω πὼς ἐρμηνεύω τὴ σκέψιν ὅλων μας, λέγοντας πόσο μεγάλῃ εἶναι ἡ εὐγνωμοσύνη πού αἰσθανόμαστε γιὰ τὸν κύριο Μαρσέλλι...» Ὁ Ραούλ θὰ ἤθελε νὰ κλεισθῇ πρὸς αὐτὰ του γιὰ νὰ μὴν ἀκούῃ. Μόλις γύρισαν στὸ σπίτι, ἡ Ἰρέν τὸν ἔσφιξε στὴν ἀγκαλιά της.

— Ἐπληθὺς πολὺ; τοῦ εἶπε μὲ χαμόγελο.

— Ἐ, τί νὰ γίνῃ. Ἐκείνος ἀποσπασθήκε ἀπὸ τὴν ἀγκαλιά της, πῆρε ἀπὸ τὰ χέρια τῆς τὴν τσάντα, τὴν ἔβγαλε πρῶτα ὅπως τὸ συνήθιζε, ὕστερα ἔβαλε μέσα τὰ εἰσιτήρια τοῦ ταξιδίου.

— Κράτησέ τα ἐσύ, Ἰρέν, τῆς εἶπε. Ἐγὼ μπορεῖ καὶ νὰ τὰ χάσω.

ΠΡΙΝ ΦΥΓΟΥΝ, ὁ Ραούλ ἔπρεπε νὰ κἀν τὸν τελευταῖον γύρο στὸν πελάτη, γιὰ νὰ τακτοποιήσῃ ὀρισμένους ἐκκρεμότητες.

— Καλὴν ὥρα μὲν ἔρθης μαζί μου, Ἰρέν, τῆς εἶπε. Χρειαζέσαι νὰ ἀγοράσῃς καὶ νὰ ἐτοιμάσῃς ἕνα σαρὸν πράγματα γιὰ τὸ ταξίδι.

Διάβασε δυσάρεσκεια στὸ βλέμμα της, μὴν δυσάρεσκεια πού τοῦ προκαλεσε τὴν ἴδια πικρὴ χαρὰ πού δοκίμαζε κι' ὅταν ἐκείνη σφίγγονταν στὴν ἀγκαλιά του καὶ τοῦ ἔλεγε: «Μὰ ἐγὼ σ' ἀγαπᾶω, Ραούλ».

Τὴ φίλησε ἕνα πρῶτ, τῆς ὥρηνε ὅσα λεπτὰ χρειαζόταν γιὰ νὰ κἀν τὰ ψώνια, κι' ἔφυγε ἡμερώματα. Ἀκόμη δὲδεκα μέρες σκεπτόταν καὶ ὕστερα δὲν θὰ τελειώνουν. Πῆγε πρῶτα στὴ Μοδὲνα. Εἶχε ἐκεῖ ἕνα πελάτη πού δὲν ἤθελε πιά νὰ κρατήσῃ τὸ αὐτοκίνητο, καὶ δὲν ἤθελε νὰ πληρώσῃ τὶς δόσεις.

— Κάνετε ὅ, τι θέλετε, τοῦ ἔλεγε ὁ πελάτης. Πάρτε τὸ αὐτοκίνητο, δώστε με φυλακὴ, γιὰ μὲνα εἶναι τὸ ἴδιο. Ἐγὼ εἶμαι μόνος μὲ τρία μαῦρά, ἡ γυναῖκα μου τόσκασε πρὶν ἀπὸ δύο ἑβδομάδες μ' ἕνα ἄλλον, δὲν ψάχνω νὰ τοὺς βρῶ, ἀλλὰ μόλις τοὺς δῶ θὰ τοὺς σκοτώσω. Καταλαβαίνεις ἐπειτα ἀπὸ αὐτὰ πόσο μ' ἐνδιαφέρει τὸ αὐτοκίνητο.

Ἦταν σὸ σπίτι δύο μικρὲς πού μόλις εἶχαν μάθει νὰ περπατοῦν, καὶ μὴν τρίτη τριεὶς μέσα ἀπὸ τὴν κό-

νία της. Ὁ ἄντρας ἀνοίξε ἕνα συρτάρι καὶ ἔδειξε στὸν Ραούλ ἕνα τεράστιο περιστροφό, ἀπομεινάρι τοῦ πολέμου.

Ἐγὼ δὲν ψάχνω νὰ τοὺς βρῶ, δὲν θέλω οὔτε καὶ νὰ τοὺς δῶ, καὶ ἀντί τῆς καὶ περάσουν ἀπὸ δῶ, κι' ἐκείνη θὰ περάσῃ ὅπωςδήποτε γιὰ νὰ δῇ τὰ παιδιά, τότε δὲν γλυτώνουν. Πάρτε τὸ αὐτοκίνητό σας κύριε. Φαντάστε τὰ ἄν ἔχω ἐγὼ σὸ νοῦ μου τὸ αὐτοκίνητο.

Πῆρε ἀπὸ τὸ τραπέζι ἕνα μπιμπέρο, καὶ πῆγε νὰ τὸ βάλλῃ σὸ στόμα τῆς μικρῆς πού ἔκλαιγε.

— Εἶναι ἄρωστο, συνέχισε. Τῆς δῶν γάλα τὴν πειράζει. Ἄν δὲν τῆς δῶν τσιρίζει ὅλη μέρα. Ὁ γιαντρός μου εἶπε νὰ κάνω ὑπομονή. Βέβαια, ἐγὼ πρέπει νὰ κάνω ὑπομονή γιὰ ὅλα. Τὸ ξέρω πὼς δὲν σὰς ἐνδιαφέρουν ἑσὰς αὐτὰ τὰ πράγματα, ἀλλὰ ἐτοί κι' ἄλλοιὰς τὰ λεπτὰ γιὰ τὸ αὐτοκίνητο δὲν τὰ ἔχω. Θὰ μποροῦσα νὰ τὰ βρῶ, ἀλλὰ δὲν ἔχω διάθεσι.

Δὲν εἶχε πιά διάθεσι γιὰ τίποτα. Ὁ Ραούλ τὸ καταλάβαινε. Δὲν σκεπτότανε ἄλλο ἀπὸ τὴν γυναῖκα του, ἀπὸ τὰ παιδιά, κι' ἀπὸ τὸ περιστροφό, πού εἶχε μέσα στὸ συρτάρι. Ὅταν κύτταξε τὰ μικρά, τὸ βλέμμα του μαλάκωνε, καὶ ἴσως θὰ ἤθελε νὰ βάλλῃ τὰ κλάματα.

Ὁ Ραούλ τὸν εἶπε πὼς τοῦ ἔδινε μὴν παρτάσι τριῶν μηνῶν. Σὲ τρεῖς μῆνες μποροῦσαν νὰ συμβοῦν πολλά, τοῦ εἶπε.

— Μὰ, κύριε, τί νὰ τὴν κάνω ἐγὼ τὴν παρτάσι, πάρτε πίσω τὸ αὐτοκίνητό σας, ἀπαντοῦσε ὁ ἄνθρωπος, παρακολουθώντας συγχρόνως τὰ δύο κοριτσάκια πού ἐπαιζάν με μὴν βούρτα τῶν παπουτσιῶν. Ἐγὼ δὲν θὰ τοὺς ἀναζητήσω, ἔχετε, δὲν θὰ πᾶω πουμενὰ γιὰ νὰ τοὺς βρῶ, ἀν καὶ ξέρω ὅτι κρύβονται ἐδῶ στὴ Μοδὲνα, ἀλλὰ ἂν τοὺς συναντήσω ἔχω αὐτὸ ἔδω.

Καὶ ἔδειξε τὸ περιστροφό.

Τοῦ εἶχε γίνει ἔμμονη ἰδέα, νὰ τοὺς σκοτώσῃ μ' ἐκεῖνο τὸ περιστροφό, ἀλλὰ τί μποροῦσε νὰ τοῦ πῇ ὁ Ραούλ. Αὐτὸς ἦταν ἕνας ὑπαλλήλος μὴς ἐταιρείας αὐτοκινήτων, δὲν ἦταν παπάς.

— Μὲ συγχωρεῖτε, κύριε, τοῦ εἶπε ἀκόμη ὁ ἄτυχος σύζυγος, μὰ ἔχω σὸν γκαζὶ τὸ φαί τῶν παιδιῶν. Κι' αὐτὲς οἱ δύο ἐδῶ εἶναι ἄρρωστες. Παίρνουν, ἀλλὰ ἔχουν πυρετό.

Ὑστερα ἔτρεξε διασπαστικὰ στὴν κουζίνα. Ὁ Ραούλ γύρισε κι' ἔβριξε μὴν ματιά στὰ παιδιά πού θορύβιζαν τὰ ζυμώματα πόδια τους. Τὸ συρτάρι μὲ τὸ περιστροφό εἶχε μείνει ἀνοιχτό. Πῆρε διασπαστικὰ τὸ ὄπλο, καὶ τὸ ῥιξε μέσα στὸ χαρτοφυλάκι του.

— Ἐγὼ τότε, πηγαίνω, φώναξε στὸν πελάτη, θγαίνοντας σὸ δῖα δρόμο.

Ὁ χοντρός ἄντρας, ἔτρεξε σὸ δῖα δρόμο ἀπὸ τὴν κουζίνα.

— Τὸ ξέρω πὼς δὲν κάνατε καμμία σπουδαία δουλειὰ μαζί μου, εἶπε. Ἀλλὰ ὅταν ἀγόρασα τὸ αὐτοκίνητο, σ' ἠλθένα δὲν τὸν περίμενα πὼς θὰ μὲ ἐρχόταν τέτοια κεραμίδα σὸ κεφάλι. Τὸ αὐτοκίνητο εἶναι κάτω στὴν αὐλή. Τὸ ἔχω πολὺ περιποιημένο. Ἐγὼ τὰ πράγματά μου τὰ φροντίζω. Καὶ τὴν γυναῖκα μου τὴ φροντίζω, μὰ δὲν ὠφέλησε σὲ τίποτα.

Ὁ Ραούλ τοῦ ἔδωσε τὸ χέρι. Ἐλάχιστες φορές ἐνδιαφερόταν γιὰ τὶς στενοχωρίες τῶν ἄλλων, μὰ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος τοῦ προσένοσε λύπη.

— Προσπάθησε νὰ ἡρεμήσῃς, τοῦ εἶπε. Τὸ αὐτοκίνητο μπορεῖς νὰ τὸ κρατήσῃς ἀκόμη τρεῖς μῆνες, καὶ σκέψου τὰ παιδιά σου, μὴ σκέπτεσαι τὰ ἄλλα.

Τοῦ τὰ εἶπε αὐτὰ μὲ τόνο σχεδὸν ἐπιτακτικό, κι' ὁ ἄλλος φάνηκε ἐσθνασμένος.

Στὸ αὐτοκίνητο, ὁ Ραούλ ἔκρυψε τὸ περιστροφό μέσα σὲ μὴν ἡθικὴ. Βέβαια ἐκείνος ὁ ἄνθρωπος, θὰ τὸ καταλάβαινε γρήγορα πὼς ἦταν αὐτὸς πού τὸν εἶχε πάρει, ἀλλὰ ὅπου νὰ τὸν ξαναβρῇ, αὐτὸς θὰ ἦταν κι' ὅλας τῆς Ἀμερικῆς.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ σὲ ἐπόμενο.

Η ΣΚΟΛΙΩΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΦΗΒΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ ΤΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

Ἔχετε δικὴν νὰ λέτε:

«ΙΣΙΑ ΤΟ ΚΟΡΜΙ ΣΟΥ!»

ἀλλὰ μὴν ἀμελεῖτε νὰ τὸ πᾶτε καὶ στὸ γιατρὸ

«Μὴ σκύθης! Ἰσια τὸ κορμί σου!» Πόσες φορές δὲν ἀκούει τὶς παροτρύνσεις αὐτὲς τὸ παιδί πού τρώει ἡ μελετάει σὲ οἰκογενειακὸ τραπέζι. Κι' αὐτὸ γίνεται σὲ πολλές — γιὰ νὰ μὴν ποῦμε σὲ περισσότερες—οἰκογένειες. Καὶ πράγματι τὸ «καμπουρίασμα» καὶ πρὸ πάντων οἱ παραμορφώσεις, εἶναι τὸ θάσσανο τῶν μητέρων, πού δὲν ἔχουν, ἄλλως τε, ἄδικο, γιατί ἡ σκολίωσις, ἡ πιὸ διαδεδομένη δηλαδὴ πάθησις πρὸ πάντων στὰ κορίτσια, ἂν δὲν προσεχθῇ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ μπορεῖ νάχη σοβαρὲς συνέπειες. Εἶναι ὁμως αὐτονόητο ὅτι οἱ φωνὲς καὶ οἱ ἐξοργισμοὶ σὲ παιδί γιὰ νὰ κρατᾷ «ἴσιο τὸ κορμί του» δὲν ἀποτελοῦν θεραπεία! Ἄν τὸ παιδί δείχνῃ, ὅταν εἶναι στὴ φυσικὴ θέσι του, ἕναν ὦμο ψηλότερο ἀπὸ τὸν ἄλλο, πρέπει χωρὶς δισταγμὸ νὰ τὸ υποβάλουμε σὲ λατρικὴ εξέταση.

Ἡ ΣΚΟΛΙΩΣΙΣ εἶναι μὴ κύρτωσις πρὸς τὰ πλάγια τῆς σπονδυλικῆς στήλης καὶ μπορεῖ νὰ ἔχῃ διάφορα προέσματα, νὰ παρουσιάσῃ δὲ συχνὰ ἀπὸ πολὺ νωρίς. Ἐτοί ἔχουμε τὴ σκολίωσι, ἀπὸ τὴ στιγμή πού ἀρχίζει τὸ παιδί νὰ περπατᾷ, τὴ ραχτικὴ σκολίωσι, πού εἶναι παραμόρφωσις πού ἀποκτᾶται κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικία, ἀπὸ δύο ἕως ἑπτὰ χρονῶν καὶ τὴ σκολίωσι τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας.

Γιὰ τὴν τελευταία αὕτη θὰ μιλήσουμε ἐδῶ.

Ὅπως εἴπαμε, παρατηρεῖται κυρίως στὰ κορίτσια, ἐπειδὴ ἐμφανίζεται σὲ περίοδο πού ὁ οργανισμὸς ἀναπτύσσεται ἀλματωδῶς ἐπιδεινώνεται ἂν δὲν ἀνακαλυφθῇ καὶ θεραπευτὴ ἐγκαίρως.

Ἄν δὲν θεραπευτῇ ἡ ἑραπειὰ ἀρχίσῃ ἀργὰ μπορεῖ νάχη ὡς συνέπεια δυσκολία τοκετοῦ σὲ μέλλον. Ἄν ὁμως διαπιστωθῇ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ, ἐμφανίζεται τελείως χωρὶς συνέπειες. Καὶ αὐτὸ ἐργαίεται εὐκόλως ἀφοῦ ἡ διαμόρφωσις ὅλων τῶν ὀστέων τῆς σπονδυλικῆς στήλης τελειώνει μετὰ τὸν δέκατο ἕτος ἐκαστοῦ ἔτους. Εἶναι λοιπὸν ἐπίσκοις σιμα κατὰ τὴν ἐφηβικὴν ἡλικία.

*

Τὸ παιδί πού προσβάλλεται ἀπὸ τὴ σκολίωσι αὐτὴ εἶναι τίς πιὸ πολλές φορές ἕνα κοριτσάκι δέκα ἡ περισσοτέρων χρονῶν, ἀδύνατο, ὥχρο. Σπαστικὸ μὲ κρότερο καὶ παχύ.

Τὸ ἐρωτηματολόγιό τοῦ γιατροῦ ἀποκαλύπτει ὅτι τὸ κοριτσάκι ἀπὸ τὴν πιὸ τρυφερὴ ἡλικία ἐπερνᾷ τὴν μὴ ἀρρώστεια στὴν ἄλλη: ρινοφαρυγγίτιδες, ἐπανειλημμένες βρογχίτιδες, ὅλες οἱ ἀρρώστειες τῆς παιδικῆς ἡλικίας καὶ μερικές φορές μάλιστα πρωτοπαθεῖς μολύνσεις.

Ἡ εξέτασι τοῦ παιδιοῦ γυμνοῦ, σὲ ὄρθια στάσι, μὲ τὸ κεφάλι σκυφτό, τὶς φτέρνες ἐνωμένες δείχνει:

• Ἀπὸ μπροστὰ ἀνύμωσι τοῦ ἐνὸς γοφοῦ σὲ σύγκρισι μὲ τὸν τῆς ἀπέναντι πλευρᾶς. Ἡ λεκάνη τοῦ κοριτοῦ παίρνει ἀσύμμετρη καὶ πλάγια ἐμφάνισι. Τὸ πόδι τοῦ ὑψώμενον πλευροῦ φαίνεται κοντύτερο ἀπὸ τὸ ἄλλο.

• Ἀπὸ τὴν ῥάχη τὸ παιδί παρουσιάζει τὸν ἕνα ὦμο πιὸ ἀνυψώμενον ἀπὸ τὸν ἄλλο. Ἡ σκολιωτικὴ κύρτωσις εἶναι ἐμφανὴς καὶ μποροῦν νὰ τὴν σχεδιάσουμε μ' ἕνα δερματογραφικὸ μολύβι. Ἡ λεκάνη εἶναι ἀσύμμετρη καὶ οἱ περιφέρειες παραμορφωμένες.

Μιὰ ἀκτινολογικὴ εξέτασι συμπληρώνει τὴν παραπάνω ἐκτίμα καὶ ἀποτελεῖ ἕνα ἀπὸ τὰ κυριώτατα δια-

γνωστικὰ στοιχεῖα. Γιατὶ στὴν ἀκτινογραφία εἶναι φανερὴ στὴν ὄρθια στάσι ἡ ἀσύμμετρία τῶν ἰσχυῶν ὀστέων, τοῦ ἱεροῦ ὀστοῦ καὶ τοῦ πέμπτου ὀσφυικοῦ σπονδυλοῦ.

*

Γενικά, ἐκεῖνο πού ἐπιβάλλεται εἶναι νὰ καταπολεμηθῇ ἡ κακὴ κατάρτασι τοῦ οργανισμοῦ. Ἀπαραίτητὴ εἶναι ἡ τακτικὴ πρῆξι, χωρὶς κοῦρασι ζωῆ. Τὸ παιδί πρέπει νὰ κἀν, ὅσο εἶναι δυνατόν, πὸ πολὺ, σναπσοὺ γιὰ νὰ χρησιμοποιοῦται ὅλες τὶς δυνάμεις τοῦ γιὰ τὴν καταπολέμησι τῆς σκολίωσεως. Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἡ θεραπεία θὰ εἶναι πιὸ γρήγορη.

Τὸ παιδί θὰ ἀναπαυθῇ σὲ ὑπαίθρο σὲ μὴ σάνδια ἐπάνω στὴν ὁποία στρώνουμε ἕνα λεπτὸ στρώμα. Τὰ παραβασάσια κλίματα εἶναι καλύτερα. Τέλος, μὴ ὑγιεινὴ γιὰ νὰ χρησιμοποιοῦται ὅλες τὶς δυνάμεις τοῦ γιὰ τὴν καταπολέμησι τῆς σκολίωσεως. Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἡ θεραπεία θὰ εἶναι πιὸ γρήγορη.

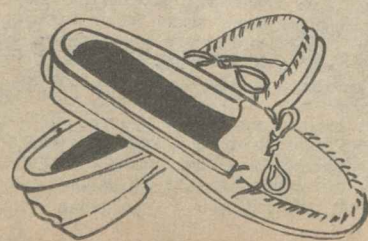
Ἀνάμεσα στὰ φάρμακα πού χρησιμοποιοῦνται συνήθως στὶς περιπτώσεις αὐτὲς εἶναι τὰ γενικά ἐνδοκρινικά, ὅπως τὸ ἀρσενικό, τὸ ἀσθένιο, τὰ πηπτικὰ ἐνδοκρινικά, τὸ σίδηρο, τὸ ἰώδιο, ὁκμία καὶ ἡ θιταμίνη Β 12. Οἱ μικρὲς ἐνδοκρινικὲς διαταραχές, ὅταν ὑπάρχουν καταπολεμοῦνται μὲ τὰ κατάλληλα φάρμακα ἐκχυλίσματα θυρεοειδοῦς, ὠθητικὴν ἑραπειά.

Τὸ δεύτερο θεραπευτικὸ ὄπλο ε

ΠΛΕΚΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΒΟΥΝΟ ΚΑΙ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

ΜΠΛΟΥΖΕΣ, ΖΑΚΕΤΕΣ ΚΑΙ ΜΑΡΙΝΙΕΡ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Πηγαίνοντας έκδρομη στο βουνό ή στη θάλασσα πάρτε μαζί σας μια μπλούζα ή μια ζακετούλα, που θα σας προφυλάξει από την δραβυνη ψύχρα που είναι συνηθισμένη αυτή την εποχή. Τα πλεκτά που βλέπετε είναι πλεγμένα όλα στη μηχανή, και άλλα στο χέρι. Είναι όλα χαριτωμένα.

1 Μαρινιέρ από λεπτό ζέρσευ ύφασμα. Έχει πολύ χαμηλή μανικακόλλησι και ξεχωριστό γιακά που σηκώνεται και σκεπάζει σε κατάλληλη περίπτωση το κεφάλι σαν είδος κουκούλας. Μια ζώνη από το ίδιο ύφασμα στη μέση.

2 Μπλούζα από ζέρσευ ραμμένη σε στυλ ανδρικό. Γίνεται από ανοιχτόχρωμο ύφασμα. Μανίκι μακρύ, γιακάς αρκετά μεγάλος και κουμπιά μεγάλα κι αυτά φιλιτισένια. Φοριέται θαυμάσια με παντελόνι ή φούστα σπέρ σε ίσια γραμμή.

3 Μοκασίνια για το βουνό και για τη θάλασσα. Τα χαριτωμένα και πρακτικά αυτά παπούτσια είναι αφοδράριστα. Έτσι είναι άνετα και ελαφρά, κατάλληλα για τις έκδρομές σας. Μπορείτε όμως να τα φορέσετε και μέσα στην πόλη, ντυμένη σπέρ.

4 Μάλλινη ζακέτα ριχτή, πλεγμένη με χοντρό μαλλί, κατάλληλη για όλες τις ώρες, για το βουνό, τη θάλασσα, το ταξίδι, ακόμα και για την πόλη. Η πλέξις είναι λάστιχο και έχει μεγάλο γιακά.

5 Πουλόμερ από λεπτό μαλλί πλεγμένο στη μηχανή, έχει κλασική γραμμή. Φοριέται με φούστα σπέρ ή με παντελόνι. Το χρώμα του μπορεί να είναι οποιοδήποτε. Μανσέτες και γιακάς πουκάμισου.

6 Τα ζέρσευ κυριαρχούν και φέτος. Αυτή η κομψότατη μαρινιέρ είναι από ριγέ ζέρσευ. Η πολυχρωμία της ρίγας δίνει μια χάρι στη σιλουέτα. Μανίκι τρουά - κάρ. Ο γιακάς σχηματίζει συνέχεια κουκούλα. Είναι πολύ κατάλληλη για ένα θαλασσινό ταξίδι.

7 Πολύ πρακτική ζακέτα πλεγμένη στο χέρι με χοντρό καλό μαλλί. Η πλέξις γίνεται σύμφωνα με το γούστο σας. Έχει χαμηλή μανικακόλλησι και κουμπώνει με χρυσά κουμπιά. Απαραίτητη στο βουνό. Τη ζακέτα αυτή θα τη φορέσετε επίσης και το χειμώνα.

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΑΚΙ

Ο ΣΕΣ ΑΓΑΠΑΤΕ τη θάλασσα, ή, το βουνό, τις έκδομες, και τα μπάνια, φροντίστε να τα χαρίτε αυτή την εποχή, την εποχή του μικρού καλοκαιριού. Ο ήλιος τώρα δεν καίει πολύ, έτσι μπορείτε άνετα να απολαύσετε την ηλιοθεραπεία σας, χωρίς φόβο για ένοχλητικά ήλιοκαύματα. Φυσικά, όσο ακίνδυνα και αν σας χαϊδεύουν οι ακτίνες, αυτό δεν σημαίνει, πως πρέπει να αφήσετε την επιδερμίδα σας χωρίς μια προστατευτική κρέμα. Πρέπει να την προετοιμάσετε, άλλωστε, γιατί, στην πρώτη αλλαγή του καιρού, θα κάνουν την εμφάνισή τους τα σκασιμάτια και οι λειχήνες.

Τα μαλλιά σας αυτή την εποχή θέλουν αρκετή περιποίηση. Μη σάς τρομάζει η λέξη «άρκετη». Για μία γυναίκα που ξέρει, πως το μεγαλύτερο και πλουσιότερο στολίδι είναι τα μαλλιά της, τίποτα δεν είναι αρκετό. Βουρτσώστε τα λοιπόν, τουλάχιστον 3 φορές την ημέρα. "Αν έχετε κοντά και καθαρά μαλλιά δουρτσίστε τα όσο μπορείτε συχνότερα. Μ' αυτό τον τρόπο αποκοτούν σπιλινάδα και θα έχουν ένα σχετικό όντουλάρισμα. Τα μακρύτερα μαλλιά έχουν μεγαλύτερο κόπο, θέλουν συχνή περιποίηση, λούσιμο με καλό σαπούνι, και μασάζ στις ρίζες για να δυναμώσουν. Μετά το βράδυνο λούσιμο να τα αφήνετε ελεύθερα να αερίζονται όσο και αν σας ξεσταίνουν. Τη μέρα στη θάλασσα, ή στο βουνό, δέστε τα διαφανή μ' ένα μαντήλι. Θά τα προφυλάξετε από τη σκόνη, τον αέρα και τον ήλιο. Τα μαλλιά αποχρωματίζονται εύκολα, γιατί η τρίχα έχει μεγαλύτερη ευπάθεια στις καιρικές συνθήκες, και από το πιο λεπτό δέρμα. Μην ξεχνάτε λοιπόν πως ένα αποχρωματισμένο από τον ήλιο κεφάλι, είναι πιο άσκημο και από ένα κακοδαμμένο σε κομμωτήριο.

Όσο υπάρχουν φρέσκα φρούτα, κάντε μία συστηματική φρουτοθεραπεία, μία δολοκλήρη ημέρα της εβδομάδας. Αρχίστε με χυμούς διάφορους το πρωί, συνεχίστε με φρουτοσαλάτα τις ώρες που συνηθίζετε να τρώτε το μεσημερινό, ή, βραδυνο σας φαγητό, και τελειώστε την ημέρα σας πάλι με χυμούς. Η τακτική αυτή θα ωφελήσει και το δέρμα και τον οργανισμό σας.

Ένα καλό μασάζ στα χέρια σας, με μία λιπαρή κρέμα, θα τα διατηρήσει δελουδίνα και δροσερά. Ξεκουράστε τα νύχια σας από τα διάφορα βερνίκια. Το βράδυ πριν κοιμηθείτε, κάντε τους μία επάλειψη, με λευκό ιώδιο, που θα δράσει στα φαρμακεία. Δυναμώνει και διατηρεί τα νύχια.

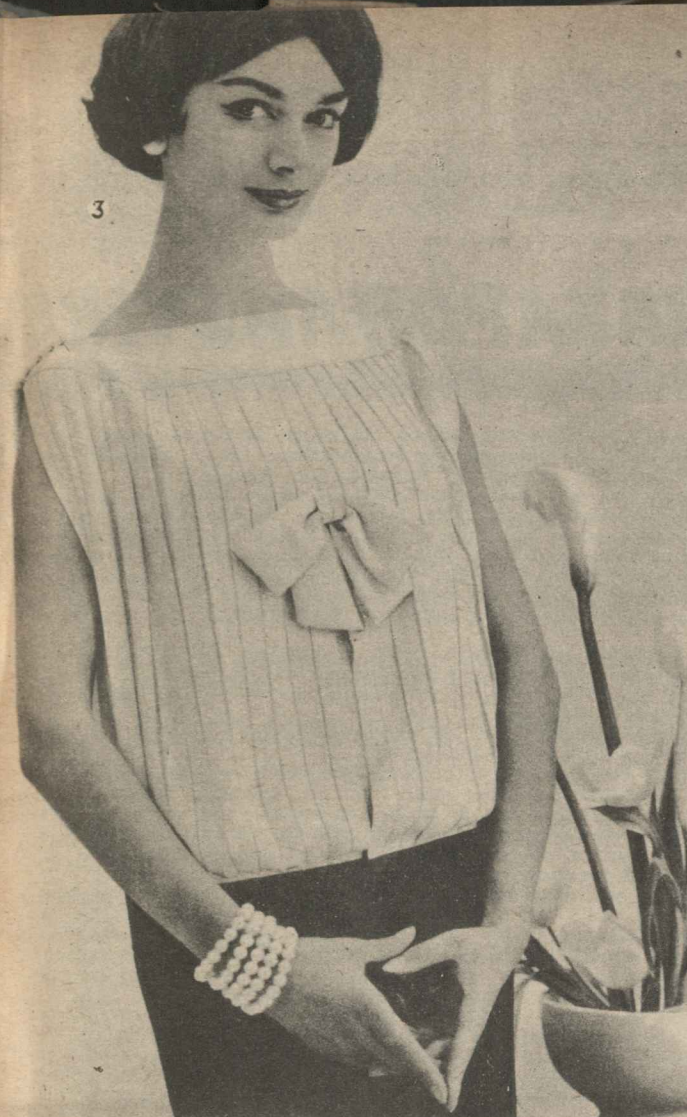
Ανενώστε το βάψιμο του προσώπου σας, εγκαταλείψτε για μερικές ημέρες—το ριμέλ—το μακιγ—και την πούδρα. Έν ανάγκη χρησιμοποιήστε λίγο, αν γυαλίζει ή μύτη ή το πηγούνι σας. Βάψτε τα χείλια σας ελαφρά μ' ένα μοντέρνο κραγιόν που να σας ταιριάζει το χρώμα. Δοκιμάστε τα όλα αυτά, θα παρατηρήσετε, με ευχαρίστηση, την αλλαγή και τη φρεσκάδα της εμφάνισής σας.

Όσες γυρίσατε από την έσοχή, σκεφθείτε και ετοιμάστε, μερικά πράγματα, που σας χρειάζονται τώρα, και θα σας χρειασθούν, και με την πρώτη πάση της θερμοκρασίας. Τα μεγάλα ντεκολτέ, και τα ελαφρά καλοκαιρινά δεν θα τα χρησιμοποιήσετε για πολύ. Είναι η εποχή της μπλούζας και της φούστας. Μ' αυτόν τον συνδυασμό, είσατε πάντοτε ντυμένη, και σίς. Μπλούζες σπέρ ανοικτόχρωμες για το πρωί, έμπριμέ ή, μονόχρωμες από εκλεκτά ύφασματα, για απόγευμα, βράδυ. Σας παραθέτουμε δίπλα μερικά σχέδια που να σας βοηθήσουν να διαλέξετε. Οι φαρδιές έχουν μία πιο μεγάλη ποικιλία. Θυμηθείτε να φρεσκάρете το γκρό μαντί σας μ' ένα καλό, στεγνό βούρτσισμα. Τα μάλλινα χρωματιστά σας πουλόβερ, καθώς και των παιδιών σας, καθαρίστε τα με «τσουένι». Φρεσκάρονται και αναζωογονούνται τα χρώματά, χωρίς να ξεβάφουν. Θα σας χρειασθούν στις δροσερές βραδυνές αυτής της εποχής.

ΛΕΝΑ ΒΡΟΝΤΑΚΗ

ΜΠΛΟΥΖΕΣ ΔΙΑΛΕΓΜΕΝΕΣ ΓΥΝΑΙΚΑ

Στις εκλεκτές μας αναγνώστριες προσφέρουμε αυτές τις παριζιάνικα μοντέλα, με την απλή, αλλά κομψή γραμμή, κατάλληλα για το γούστο της 'Ελληνίδας που δεν συμπαθεί την εξολλή εμφάνισι, αλλά υιοθετεί τη συντηρητική γραμμή που δεν παύει να την καί.

ΟΙ ΩΡΑΙΟΤΕΡΕΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΣΙΚ

1 Μπλούζα του Πιέρ Μπαλαμίν, από σουά σβάδ σε ανοικτό χρώμα. Το ντεκολτέ είναι χαριτωμένο έτσι όπως σχηματίζεται διπλό. Δύο πέννες από το στηθος τονίζουν λίγο τη μέση.

2 Μοντέλο του Ζαν Ντεσσέ, από λευκή ποπλίνα γκρό. Η μπλούζα αυτή με το απλό αλλά σικ σχέδιο, παρουσιάζει το πλεονέκτημα ότι μπορεί να φορεθί και απόγευμα και βράδυ.

3 Ένα θαυμάσιο σχέδιο της Μάγγου Ρούφ, από ύφασμα κρέπ - ρομάν. Από το ναμπίτ ξεκινάει πλισέ, σε φάρδος τριών πόντων. Καταλήγει σε μπουφάν και γαρνίρεται με φιόγκο.

4 Πρωτότυπο σχέδιο του οίκου Άρταμπάν. Καλύπτει τη μέση κατεβαίνοντας ως την περιφέρεια σά ζακέτα. Άνοιγει ως κάτω και από το άνοιγμα φαίνονται λεπτά κουμπιά.

5 Χαριτωμένη μπλούζα από λεπτό ύφασμα. Γαρνίρεται με ψιλό πιετάκι γαζωμένο σε αραιά διαστήματα. Σε κάθε μονό πιετάκι ένα λεπτό φιόγκάκι από το ίδιο ακριβώς ύφασμα.

6 Ριγέ μπλούζα από δίχρωμο νάυλον του Γκυ Λαρός. Κουμπώνει από το ίδιο ύφασμα. Μανίκι τρουά καρ και γιακάς μεγάλος που δίνει μπροστά με ένα φιόγκο φλού, που δίνει χάρη.

7 Ριγέ μπλούζα του Γκυ Λαρός από καλό καρό ύφασμα. Μανικάκι κοντό, το φαρδύ ρεβέρ του, ο γιακάς και η φάσα στο τελείωμα της μπλούζας έχουν τα καρό ραμμένα κόντρα.

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ «ΧΡΟΝΟΥ ΦΕΙΔΟΥ»

ΣΕ 2 ΧΡΟΝΟΥΣ ΚΑΙ 8 ΚΙΝΗΣΕΙΣ

Τὸ στρώσιμο τοῦ κρεβατιοῦ

● Τὸ στρώσιμο τοῦ κρεβατιοῦ εἶναι μιὰ τυπικὴ ἀπασχόλησι ποὺ ἐπαναλαμβάνεται καθημερινῶς. Καὶ ἂν εἴστε μιὰ μητέρα με πολλὰ αἰδιὰ καὶ μεγάλη οἰκογένεια, ὁ χρόνος ποὺ ἀφιερώνετε γι' αὐτὴ τὴν ἐργασία πολλαπλασιάζεται ἀνάλογα με τὸν ἀριθμὸ τῶν συγκατοικούντων. Ἀλλὰ θὰ σκεφθῆτε, τί ποῖο ἀπλὸ ἀπὸ τὸ νὰ στρώσω ἓνα κρεβάτι; Κι' ὅμως πολλὲς φορές κάνετε κινήσεις ἀσκοπεῖς καὶ σπαταλάτε δυνάμεις καὶ χρόνον. Ἀκολουθώντας τὶς ὁδηγίες ποὺ σὰς δίνουμε θὰ κερδίσετε χρόνον καὶ θὰ αἰσθάνεστε πῶς εὐδιάθετη μετὰ ἀπὸ τὸ στρώσιμο τῶν κρεβατιῶν τοῦ σπιτιοῦ σας.

1οι ΧΡΟΝΟΙ: ΞΕΣΤΡΩΜΑ ΚΡΕΒΑΤΙΟΥ

1. ΕΓΚΑΤΑΣΤΗΣΤΕ ΚΑΡΕΚΛΕΣ

Τοποθετήστε τὶς κοντὰ στὰ πόδια τοῦ κρεβατιοῦ. Ἀκουμπήστε ἐπάνω, με τὴ σειρά τοῦ τὰ ξεστρώνετε, μαξιλάρια, πάπλωμα, κουβέρτες, πανωσέντονο, κατωσέντονο. Ὑστερα ἀνοίξτε τὸ παράθυρον γιὰ νὰ ἀερίστῃ καλὰ τὸ δωμάτιο καὶ τὰ στρωσιδία.

2. ΓΥΡΙΣΤΕ ΤΟ ΣΤΡΩΜΑ

Τὴ μιὰ μέρα, τὰ πόδια πρὸς τὸ κεφάλι, τὴν ἐπομένη τὸ δεξιὸ μέρος πρὸς τὰ ἀριστερά. Μιὰ φορά τὸ μήνα, δώατε τὸ στρώμα στὸ παράθυρο καὶ τινάξτε τὸ καλὰ με τὸ ξύλο.

2οι ΧΡΟΝΟΙ: ΣΤΡΩΣΙΜΟ ΚΡΕΒΑΤΙΟΥ

3. ΣΤΡΩΣΤΕ ΤΟ ΚΑΤΩΣΕΝΤΟΝΟ

Μπῆξτε τὸ πρῶτα ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὴν πλευρὰ ποὺ βρίσκεται στὰ πόδια τοῦ κρεβατιοῦ. Ὑστερα, πηγαίνετε στὸ κεφάλι καὶ τραβήξτε τὸ σεντόνι καλὰ, ὥστε νὰ τεντώσῃ καὶ νὰ μὴ κἀνὴ ζάρες. Ἀφήστε ἐλεύθερον τὸ ἐπάνω, μὴ τὸ μπῆξετε ἀπὸ κάτω.

4. ΦΤΙΑΞΤΕ ΤΙΣ ΓΩΝΙΕΣ

Εἶναι τὸ πῶς δὲς τὸ μέρος τῆς δουλειᾶς, ἀπὸ τὸ ὅπολον ἐξαρτᾶται καὶ ὅλη ἡ ἐμφάνισις τοῦ στρωμένου κρεβατιοῦ. Δὲν εἶναι ὅμως δύσκολο, ἀρκεῖ νὰ προσέχετε τὸ σχηματᾶκι.

5. ΣΤΡΩΣΤΕ ΤΟ ΠΑΝΩΣΕΝΤΟΝΟ

Μὲ τὴν καλὴ τοῦ ὄψι ποὺ τὰ κάτω, ὥστε τὸ πρὸς τὸ κεφάλι μέρος τοῦ σεντονιοῦ, τὸ κέντημα ἢ τὸ μονόγραμμα ποὺ τυχόν ὑπάρχει νὰ ἐμφανισθῇ ἀπὸ τὴν καλὴ τοῦ ὄψι. Μπῆξτε τὸ ἀπὸ κάτω μόνο στὰ πόδια.

6. ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΤΕ ΚΟΥΒΕΡΤΑ

Γιὰ νὰ βρίσκει εὐκόλα τὴ μέση τῆς, κάνετε στὴν ἄκρη τῆς μέσης τοῦ πλάτους, ἓνα διακριτικὸ σημάδι με χρωματιστὴ κλωστή. Μπῆξτε πρῶτα τὴν κουβέρτα κάτω ἀπὸ τὸ στρώμα στὴν ὄψι ποὺ εἶναι πρὸς τὰ πόδια τοῦ κρεβατιοῦ, καὶ, γιὰ τὶς γωνίες, κάνετε ὅπως καὶ γιὰ τὸ σεντόνι. Μπῆγοντας τὰ πλευρά, γλιστρήστε βαθεῖα τὰ χεῖρα σας κάτω ἀπὸ τὸ στρώμα, ὥστε νὰ μὴ μείνουν διόλου ζάρες στὴν ἐπιφάνεια τοῦ κρεβατιοῦ.

7. ΦΤΙΑΞΤΕ ΤΟ ΜΑΞΙΛΑΡΙ

Χρησιμοποίηστε τὸ ἐπάνω ἐλεύθερον μέρος τοῦ κατωσέντονου. Τυλίξτε σφικτὰ τὸ μαξιλάρι, ὥστε νὰ φαίνεται μονοκόμματο τὸ σεντόνι σας.

8. ΣΤΡΩΣΤΕ ΤΟ ΚΑΛΥΜΜΑ

Νὰ καλύψῃ καλὰ ὅλες τὶς πλευρές καὶ στρώστε καλὰ τὴν ἐπιφάνεια τοῦ ὥστε νὰ μὴ κἀνὴ διόλου ζάρες. Καὶ τώρα, τὸ κρεβάτι σας εἶναι ἑτοιμο.

ΠΡΙΝ ΑΠΟ 400 ΧΡΟΝΙΑ

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΕΡΩΤΑΣ ΚΑΙ... ΒΑΣΙΛΕΙΑ!

Τρεῖς εἶναι ἡ πρωταγωνιστὰ τοῦ δράματος ποὺ θὰ ἀφηγηθοῦμε: ἓνας καλὸς γερὸς, μιὰ πριγκίπισσα ἀπὸ βασιλικὸ αἷμα καὶ ἓνας ζαχαροπλάστης... καὶ πίσω ἀπ' αὐτοὺς ἡ σκιά τοῦ Φιλίππου Β', βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας ΦΙΛΙΠΠΟΣ Β'

ΜΟΛΟ ΤΟΝ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟ τῶν εἴκοσι τεσσάρων χρόνων τοῦ ὁ βασιλεὺς Σεβαστιανὸς τῆς Πορτογαλίας εἶχε ἀναλάβει τὸ 1578 τὴν ἐκστρατεία τῆς Ἀφρικής, ποὺ τελείωσε με τὴν καταστροφὴ τοῦ Ἑλ Κασρ—ἐλ—Κεμπέρ. Μυστικοπαθὴς καὶ πεισματάρης δὲν ἔδωκε κανένα ἐμπόδιο στὸ ὄνειρό του, νὰ ἐξοντώσῃ τὸν ἰσλαμισμό. Ὁ ἕγγονος αὐτοῦ τοῦ Καρολομάγου πίστευε ὅτι θὰ γινόταν ἡγετῆς τῶν προγόνων του. Λίγοι σύμβουλοι θέλησαν νὰ τὸν ἀποτρέψουν ἀπὸ τὴν ἐπιχείρησι αὐτὴ, ἀλλὰ ὅλη ἡ φιλοπόλεμη νεολαία ποὺ τὸν ἀκολουθοῦσε μ' ἐνθουσιασμό καὶ τὸ ἄθος τῆς πορτογαλικῆς ἱπποσύνης πῆγαν μαζί του καὶ χάθηκαν στὸ πλευρό του, δεκατισμένοι ἀπὸ τοὺς Μωαβίτες.

Ἀπὸ τὰ ἀνάκτορα τοῦ Ἑσκριάλ πάλι, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας Φιλίππος Β' πρὶν ἀπὸ τὴν ἀναχώρησι τοῦ ἀνιψιοῦ του τὸν παρακολούθησε γιὰ νὰ παίρνῃ μέρος. Τοῦ στέλνει μερικὰ ψιχία στρατοῦ, 3.000 Καστιλλιανούς, γιὰ τὴν ἐκστρατεία του.

Πηγαίνετε, τοὺς εἶπε, γιὰ νὰ νικήθῃ θὰ ἔχουμε ἓναν καλὸ γαμπρό. Ἄν νικήθῃ θὰ ἔχουμε ἓνα καλὸ βασιλεῖο! Ὁ δὲν Σεβαστιανὸς ἐνδιαφερόταν περισσότερο γιὰ τὴν ἐκστρατεία παρά γιὰ τὴν γυναικὴ, θεοδιδόνων αὐτὸν ὁ σπέρματός του. Ὁ θάνατός του, ἐν πάσῃ περιπτώσει, μιὰ καὶ δὲν ὑπῆρχε κληρονομία τοῦ θρόνου, ἐπέτρεπε στοὺς Ἰσπανοὺς νὰ ἐπιτάξουν τὸ ζυγὸ τῶν σπῆν Πορτογαλίας, ποὺ ἐξασθενήθει ἀπὸ τὴ φοβερὴ αἱμορραγία, δὲν εἶχε τὴ δύναμι νὰ ἀντισταθῇ στὸν εἰσβολέα.

Μὰ χάνοντας τὴ δύναμι τοὺς οἱ Πορτογάλοι δὲν ἔχασαν καὶ τὶς ἐλπίδες τους. Ὁ δὲν Σεβαστιανὸς δὲν πέθανε στὸ Ἑλ Κασρ—ἐλ—Κεμπέρ, ἔβλεπε νὰ ξεφύγῃ καὶ γιὰ νὰ ἐξέλθῃ γιὰ τὴν ἄσκεψι ἐκστρατεία του γυρίζῃ τὸν κόσμον μεταμφιεσμένος σὲ ζητιάνο. Αὐτὲς οἱ φήμες κυκλοφοροῦσαν ὡς τὴν τελευταία πορτογαλικὴ καλύβα. Δυὸ κίολας ψευτο—Σεβαστιανοὶ εἶχαν ἐκμεταλλεῖ τὴν εὐπιστία τοῦ κόσμου. Τελείωσαν βέβαια τὴ σταδιοδρομία τους στὴν ἀγχυνη, ἀλλὰ αὐτοὶ δὲν ἀποθάρρυνε τοὺς ἄλλους φίλους τῶν περιπετειῶν. Δεκαεφτά χρόνια μετὰ τὴν πανωλεθρία τοῦ Ἑλ Κασρ—ἐλ Κεμπέρ νέος ἀπατεώνας ἀναφάνετα.

Σ' ἓνα ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΗΣ ΚΑΣΤΙΛΛΗΣ, στὸ Μαδριγάλ, κοντὰ στὴ Βαλδοβιλάδ, μιὰ νεαρή καὶ ὥραια μοναχὴ εἴκοσι ἔξι χρόνων λυώνει πίσω ἀπὸ τὰ κάγκελα. Τὸ μοναστήρι αὐτὸ εἶναι φυλακὴ γι' αὐτὴν, μιὰ φυλακὴ ποὺ εἶχε διαλέξει γι' αὐτὴν ὁ θεὸς τῆς Φιλίππου Β' κλείνοντάς τιν ἐκεῖ σὲ ἡλικία ἑξή χρονῶν.

Τὴ νὰ κἀνὴ ἀλήθεια μιὰ νόθο; Ἡ δὲν Ἄννα, κόρη τοῦ δὸν Χουάν τῆς Αὐστρίας, τοῦ νικητῆ τῆς Ναυπάκτου, καὶ τῆς Μαρίας δὲ Μεντόθα, ἔφερε τὸν τίτλο τῆς ὑψηλοτάτης, ἀλλὰ τί ἀξία ἔχουν οἱ τίτλοι ὅταν ἀρνοῦνται σὲ μιὰ γυναικὴ τὸ δικαίωμα τῆς ζωῆς; Τὴ νὰ κἀνὴ ἀλήθεια μιὰ νόθο; Ἡ δὲν Ἄννα, κόρη τοῦ δὸν Χουάν τῆς Αὐστρίας, τοῦ νικητῆ τῆς Ναυπάκτου, καὶ τῆς Μαρίας δὲ Μεντόθα, ἔφερε τὸν τίτλο τῆς ὑψηλοτάτης, ἀλλὰ τί ἀξία ἔχουν οἱ τίτλοι ὅταν ἀρνοῦνται σὲ μιὰ γυναικὴ τὸ δικαίωμα τῆς ζωῆς;

Στὸ ἴδιο μοναστήρι, ἡγούμενος εἶναι ἓνας Πορτογάλος παπάς, ὁ πᾶτερ Μιγκέλ ντὲ Σάντος. Ἀφοῦ πέρασε κάμποσον καιρὸ στὴ φυλακὴ, γιὰτὶ εἶχε ἀκαταεὺθλὸ σὲ μιὰ συνωμοσία, εἶχε πάρει χάρι ἀπὸ τὸν Φιλίππου Β' καὶ εἶχε διορισθῇ ἡγούμενος τοῦ μοναστηριοῦ τῆς Σάντα Μαρίας λὰ Ρεδά. Καὶ φυσικὰ ἓνας γεννημένος συνωμότης ὅπως ἦταν ὁ πᾶτερ Μιγκέλ δὲν ἄφησε νὰ τοῦ ξεφύγῃ ἡ εὐκαιρία νὰ ὀργανώσῃ ἄλλη συνωμοσία. Καὶ τὴν ὀργάνωσιν με κάποιον Ἑσπινόζα, ποὺ ἦταν ζαχαροπλάστης στὸ Μαδριγάλ. Ὁ Ἑσπινόζα ἦταν Πορτογάλος στρατιώτης καὶ ἰσχυρίζονταν ὅτι εἶχε σώσει τὸν μοναστήρι τοῦ πᾶτερ Μιγκέλ. Ἐτοὶ ἔκαναν παρέα καὶ οἱ δυὸ τους καὶ ὅταν ὁ Ἑσπινόζα ἔφερνε τὶς πῆτες τοῦ σπῆ μὴνὴ καθόταν καὶ φλυαροῦσε ἐπὶ ὥρες με τὸν ἡγούμενον. Καὶ αὐτὸς μιὰ μέρα τὸν παρουσίασε στὴν πριγκίπισσα, λέγοντάς τιν πὼς ἦταν ὁ βασιλεὺς Σεβαστιανὸς ποὺ εἶχε ξεφύγει ὡς ἐκ θαύματος ἀπὸ τὴ σφαγὴ τοῦ Ἑλ Κασρ—ἐλ—Κεμπέρ.

Φυσικὰ ἡ πριγκίπισσα δυσκολεῖται νὰ ἀναγνωρίσῃ γιὰ ἐξάδελφόν τιν τὸν ζαχαροπλάστη αὐτὸν με τοὺς ἀγροίκους τρόπους, ἀλλὰ—σκεφτόταν—μῆπως ἔκανε λάθος, κρίνοντάς τιν με τὴν ἀνατροφὴ ποὺ εἶχε πάρει αὐτὴ στὸ μοναστήρι; Κι' ἂν ἦταν ἀλήθεια; Ὁ πᾶτερ Μιγκέλ ἦταν τόσο κατηγορηματικὸς... Καὶ πὼς αὐτὴ θὰ μπορούσε νὰ δεδαιωθῇ κλεισμένη μέσα ἐκεῖ.

Ἡ ὁμοιότητά ἀνάμεσα στὸν Ἑσπινόζα καὶ στὸν ἄλλοτε βασιλεῖα ὅμως τὴν ἐπέισε. Δὲν ἦταν φυσικὰ ἀπόλυτη ὁμοιότητα. Ἀλλὰ στὸ 16 αἰῶνα καὶ τὴν ἐποχὴν δὲν λαμβάνονταν ὑπ' ὄψιν. Πίστευαν ὅτι ἐὰν καὶ νὰ περῶν τὸν ἰσημερινὸ ἓνας ξανθὸς ἄνθρωπος γιὰ νὰ γίνῃ μαύρος σὰν τὴν ἐπίσας. Ὑστερα ἀπ' αὐτὸ, δὲν εἶχε τίποτα τὸ παράξενο ἢ μεταμρφωτικὸ ἓνός βασιλεῖα ξανθοῦ με γαλανὰ μάτια σ' ἓνα μελαχροινὸ ζαχαροπλάστη.

Καὶ ἡ δὲν Ἄννα τὸ πίστεψε... Τὸ ἴδιο ὅμως καὶ ὁ ζαχαροπλάστης ποὺ ἔπεισε πολλὸ πῶς εὐχάρισται τὸ ρόλο του, γιὰτὶ ἡ πριγκίπισσα ἦταν ἐξαιρετικὰ γοητευτικὴ.

Ὁ ζαχαροπλάστης εἶχε μιὰ κόρη, πολλὴ καριτωμένη, ὅπως φαίνεται. Ἡ δὲν Ἄννα ζήτησε νὰ τὴν δῇ, τὴν συμπάθησε καὶ τὴν κρατοῦσε πολλὰς ὥρες κοντά τιν. Μερικὲς διαδόσεις ἔφτασαν ὡς τ' αὐτὰ τοῦ Φιλίππου Β' ποὺ ἔγινε ἐξω φρενὼν Μήπως ἄραγε ἦταν παιδί τῆς ἀνιψίας του; Ὁ ζαχαροπλάστης εἶχε ἐπιδέξια διαδόσει ὅτι ἡ γυναικὴ τοῦ κοριτοῦ ἦταν μιὰ μεγάλη κυρία τοῦ Πόρτο καὶ εἶχε πείσει τὴν ἐρωμένην του, μιὰ γυναικὰ τοῦ λαοῦ, ἀπὸ τὴν ὁποία εἶχε τὸ κορίτσι, νὰ κλείσῃ τὸ στόμα τιν.

Μὲ μεγάλη εὐλάβεια ὁ ζαχαροπλάστης πῆγανεν κάθε πρῶτὸ τὸ μοναστήρι γιὰ τὴν λειτουργία Μετὰ ἀπ' αὐτὴν ὁ Ἑσπινόζα καὶ ἡ πριγκίπισσα οἱ γλυκοκουβεντιάουν ἐπὶ ὥρες ὁλόκληρες. Ἀς ἀφήσουμε ὅμως νὰ μιλήσουν οἱ νοσταλγικὲς ἐπιστολὲς ποὺ ἡ πριγκίπισσα στέλνει στὸν ψευτοεξάδελφόν τιν, ὅταν αὐτὸς δὲν ἐρχεται.

«Ἀλλοῖμονο, μεγαλειότης», τοῦ γράφει, «πόσο ὑποφέρω ἀπὸ τὴν ἀ-

πουσία σας! Νοιώθω τόσο τὸν πόνο, ὥστε ἂν δὲν εἶχα τὴν ἀνακούφισιν ποὺ αἰσθάνομαι ὅταν γράφω, στὴ Μεγαλειότητά σας περνώντας ἐτοὶ μερικὲς στιγμὲς σὰν νὰ κουβεντιάζω μαζί σας, μπορῶ νὰ σὰς δεδαιώσω ὅτι θὰ εἶχα πεθάνει... Αὐτὸ ποὺ νοιώθω σήμερα, τὸ νοιώθω κάθε μέρα ὅταν θυμάμαι τὶς εὐτυχισμένες στιγμὲς ποὺ πέρασαν καὶ δὲν ὑπάρχουν πιάς.

Σ' ἓνα σημεῖο ἡ ἐπιστολὴ εἶναι ὕμνος πρὸς τὸν ἔρωτα: «Ἀνῆκα σὲ σὰς, Μεγαλειότης, τὸ ξέρετε πιά. Τὸν ὄρκο ποὺ σὰς ἔδωσα, θὰ τὸν κρατῶ ὅπως κρατοῦν τὴν ὑπόσχεσιν ποὺ δίνουν κατὰ τὸ βάπτισμα, στὴ ζωὴ καὶ στὸ θάνατο, γιὰτὶ καὶ ὁ ἴδιος ὁ θάνατος δὲν θὰ μπορῶσιν νὰ τὸν ξεριζώσῃ ἀπὸ τὴν ψυχὴ μου καὶ ἡ ἀθάνατη αὐτὴ ψυχὴ θὰ τὸν κρατῇ αἰώνιας».

Ἀσφαλῶς ἐδῶ πρόκειται γιὰ ὄρκο ποὺ ἔκανε ἡ πριγκίπισσα αὐτὴ με τὴν ὑπερήφανη καρδιά, ἀπαντώντας σὲ γραπτὴ πρότασι τοῦ Ἑσπινόζα νὰ τὴν παντρευθῇ.

Ἡ ἀλληλογραφία δέβαια δὲν εἶναι μονόπλευρη. Ὁ Ἑσπινόζα ἀπαντᾷ ἀλλὰ δυστυχῶς τὰ γράμματά του χάθηκαν καὶ δὲν ἔχουμε παρά τὶς ἀπαντήσεις τῆς δόνας Ἄννας, γιὰ νὰ μαντέψουμε τί τῆς ἔγραφε. Ἐδῶ πρόκειται γιὰ δῶρα ποὺ ἡ δὲν Ἄννα ἔκανε στὸ ζαχαροπλάστη, ἀλλὰ ποὺ κίνησαν ὑποψίες ἐναντίον του γιὰ κλοπές. Γι' αὐτὸ συνελήφθη καὶ ρίχθηκε στὴ φυλακὴ. Πράγματι βρέθηκαν στὰ χεῖρα του ἓνα πορτραῖτο τοῦ Φιλίππου Β', ἓνα τῆς δόνας Ἄννας, ἓνα ρολοὶ διακοσμημένο με διαμάντια καὶ μιὰ μπουκλὰ ἀπὸ μαλλιά.

Καὶ τώρα νὰ ἡ τελευταία ἐρωτικὴ ἐπιστολὴ, γραμμένη στὸν Ἑσπινόζα στίς 7 ἡ ὥρα τοῦ πρῶτὸ στίς 6 Ὀκτωβρίου 1595, ὕστερα ἀπὸ ὀλονύκτια, ὅπως φαίνεται, ἀγρυπνία.

«Ὁ ὄρκος μου—δὲν ὀρκίσω καλύτερη σύγκρισιν—εἶναι ὅπως ἐγὼ ἡ ἱδρία. Ἐγὼ μόνον ξέρω πόσο ἀξίζει. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ λέτε ὅτι δὲν ἐγὼ σταθερότητα, γιὰτὶ τὸ νὰ προβλέπῃ κανεὶς ἢ νὰ φοβᾶται τοὺς κινδύνους, δὲν σημαίνει ὅτι ἀφίνει νὰ κυριαρχήτῃ ἀπ' αὐτοὺς. Ἀς μοῦ γράφῃ κάθε μέρα ἡ Μεγαλειότητά σας κι' ἂς μοῦ λῇ ἂν μπορῇ νὰ διαβάξῃ τὰ γράμματά μου. Προσπαθῶ ὅσο μπορῶ νὰ γράφω καθαρά, δὲν τὸ κατορθώνω ὅμως ἀκόμα καὶ δὲν θὰ ἦταν ἐκπληκτικὸ ἂν ἡ Μεγαλειότητά σας δυσκολεῖται νὰ διαβάξῃ τὰ γράμματά μου. Ἄν καὶ ἀμαρτωλὴ, ἀπειθῶν τὴν προσευχὴ μου στὸ Θεό. Εἶθε νὰ με εἰσακούσῃ, προστατεύοντάς τιν Μεγαλειότητά σας, τὸν κύριό μου καὶ τὴν παρηγοριά μου!»

Κατὰ τὴν ἔξῃ ἐβδομάδες ποὺ ἀκολουθοῦσαν, ἡ ὑπόθεσι ἄρχισε νὰ κινῇ τὴν προσοχή. Οἱ πολιτικὲς καὶ θρησκευτικὲς ἀρχὲς μῆλκαν στὴ μέση. Ὁ Φιλίππος Β' φοβόταν πάντοτε μῆπως κανένας ποὺ ἰσχυρίζονταν ὅτι ἦταν ὁ Σεβαστιανὸς ἐξαχκοῦσε τὸν κόσμον καὶ ἀπὸ τὴν ἀναπομιμνήσκου ἐπιφανεστὴν κανένας πραγματικὸς διεκδικητὴς τοῦ θρόνου, ὅπως ὁ δὸν Ἀντωνίον, ἡγούμενος τοῦ Κράτος. Αὐτοῦ, ἀφοῦ νικήθηκε ἀπὸ τὸν δούκα τῆς Ἀλβας εἶχε καταβυθῇ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά τὸν συνόνον καὶ ἦταν ἡ ἀνήσυχη ψυχὴ τῆς ἀντιστάσεως.

Γιὰ νὰ κἀνὴ μιὰ καλὴ καὶ ὁρθεῖ ἡ ἐξέγερσι, ὁ βασιλεὺς στέλνει στὸ μοναστήρι, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἀλκάζ (δικαστὴ) δὸν Ροδρίγο καὶ τὸν σύμβουλό τιν Ἑσπινόζα δὸν Ζουάν δὲ Λιάνο. Ὁ πᾶτερ Μιγκέλ καὶ ὁ Ἑσπινόζα συνελήφθησαν καὶ ρίχθηκαν στὴ φυλακὴ, ἐνῶ ἡ δὲν Ἄννα ἀπομονώθηκε.

Ὅταν τὴν ἔφεραν σὲ ἀντιπαράστασι μ' ἓνα μάρτυρα ποὺ δήλωνε ὅτι ὅποιος λέει ὅτι ὁ Ἑσπινόζα εἶναι ὁ δὸν Σεβαστιανὸς «εἶναι ἀπατεώνας καὶ παλιάνθρωπος» ἡ δὲν Ἄννα ἀπάντησε ζωηρά:

Σεῖς οἱ Πορτογάλοι θὰ εἰσάστε ἱκανοὶ, ἀπὸ ματαιοδοξία, νὰ μὴ θελήσετε ν' ἀναγνωρίσετε τὸ βασιλεῖα σας γιὰτὶ βρίσκεται σ' αὐτὴ τὴν κατάστασι καὶ φορεῖ τὰ ρούχα ποὺ φορεῖ αὐτός!

Τὸ ἔχει ἄραγε τὸ ὄνομα; Ὁ δὸν Ζουάν δὲ Λιάνο γοητεύεται ἀπὸ τὴν πριγκίπισσα καὶ προσπαθεῖ νὰ τὴν κἀνὴ ἐρωμένην του, πρὸς μεγάλο σκανδαλισμὸ τοῦ μοναστηριοῦ. Μάταια ἀπειλεῖ ἀφορισμοὺς γιὰ νὰ καταπνίξῃ τὶς διαμαρτυρίες ποὺ προκαλεῖ ἡ διαγωγὴ του, αὐτὲς φτάνουν ὡς τὰ αὐτὰ τὸ βασιλεῖα.

«Ὁ δὸν Ζουάν δὲ Λιάνο»—γράφει ὁ νέος ἡγούμενος—«μπαιίνει κάθε μέρα στὸν περίβολο τοῦ μοναστηριοῦ, γιὰ νὰ περιποιηθῇ ἐξαιρετικὰ μιὰ νεαρή καὶ ὥραια μοναχὴ, ἐνῶ ὁ γραμματεὺς του κάνει τὸ ἴδιο με μίαν ἄλλη. Τοὺς χάρισαν φορέματα πολυχρώμα καὶ κομψὰ. Τὶς ἀγκαλιάζουν πολλὰς φορές πλανώντας τὰ χεῖρα τους, μένουν μαζί ὡς τὸ βράδυ, ἀρνοῦνται νὰ ἀνάουν φῶς καὶ προτιμοῦν ἰδιαίτερα τὸ σκοτάδι».

Παρά τὶς ἐρωτικὲς ἀσχολίες τοὺς μένει ἀρκέτος καιρὸς στοὺς δυὸ ἀπεσταλμένους νὰ κάνουν καὶ τὶς σχετικὲς ἀνακρισεις, ἐνισχυμένες με βασανιστήρια ὅταν οἱ ἀπαντήσεις δὲν τοὺς φαίνονται ἱκανοποιητικὲς.

Ἡ δὲν Ἄννα γράφει ἀλλεπάλληλες ἐπιστολὲς τὸτὸ Φιλίππου Β' «Μεγαλειότης, εἶμαι δέβαια ὅτι ἡ Μεγαλειότητά σας θὰ ἦταν ἱκανοποιημένη καὶ θὰ συγκωροῦσε τὰ σφάλματά μου, ἂν μπορούσε νὰ διαβάξῃ μέσα στὴν καρδιά μου. Δὲν θὰ ἀργῶσιν πράγματι, νὰ πεισθῇ ὅτι ἂν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς θλιβερῆς αὐτῆς υποθέσεως δὲν ἔκανα αὐτὸ ποὺ κἀνὴ τώρα, εἶναι γιὰτὶ εἶχα φόβους καὶ ἀβεβαιότητα σχετικά με δ,τι θὰ μπορούσε νὰ ἐξυπηρετήσῃ περισσότερο τὴν Μεγαλειότητά σας».

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἐκεῖνος (ὁ Ἑσπινόζα) με ἐδεδαιώσε ὅτι ἦταν ὁ βασιλεὺς Σεβαστιανὸς. Ἐπόμενα γιὰ νὰ δεδαιώσῃ καὶ τὰ στοιχεῖα ποὺ μοῦ ἔδινε ἐπιβεβαιώνων τὰ λεγόμενα του. Εἶπα νὰ μοῦ πῇ γιὰτὶ κρυβόταν καὶ μοῦ ἀπάντησε ὅτι εἶχε κάνει τέτοιο τάμα στὸν Ἅγιο Τάφο. Μοῦ μίλησε πάντοτε με μεγάλῃ προσήλωση στὴ Μεγαλειότητά σας χωρὶς νὰ δεῖξῃ τὴν ἐλάχιστὴν ἐπιθυμία νὰ ἀφαιρέσῃ ἔστω καὶ τὸ πῶς μικρὸ κομμάτι ἀπὸ τὴν ἐπικράτειά σας».

Παραπονιέται γιὰ τὴν ἀγνοία τιν. «Ὅλα γκρεμίζονται γύρω τιν, κανεὶς δὲν τὴν ὑποστηρίζει. Μέσα στὸ μοναστήρι τιν λυγίζει καὶ κατηγορεῖ τὸν Ἑσπινόζα. Ἐλπίζει, ἄραγε, ὅτι νὰ ἔχῃ τὴν ἐπείκειά του θείου τιν; Ἐτὶ μπορούσα νὰ ξέρω ἐγὼ», γράφει, «ποὺ κλείστηκα ἔξι χρόνων στὸ

μοναστήρι; Καὶ δὲν γνώρισα παρά τὴν πικρὴ ὄψιν τοῦ κόσμου, Μεγαλειότης; Βέβαια, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι ἓνας ἀπατεώνας ποὺ ἦρθε ἀπὸ μέρους τοῦ Σατανὰ νὰ λερῶσῃ τὴν τιμὴ μου καὶ νὰ με κἀνὴ δυστυχισμένη στερνώντας με ἀπὸ τὴν εὐνοία τῆς Μεγαλειότητάς σας, ποὺ τὴν ἱκετεύω ταπεινὰ νὰ με λυπηθῇ καὶ νὰ σκεφθῇ ὅτι ἡ τιμὴ μου, ποὺ οἱ ἀπεσταλμένοι τιν κουρελιάζουν, εἶναι ἡ τιμὴ τῆς ἀνιψίας σας».

Τὴν ἴδια μέρα γράφει γιὰ τελευταία φορά στὸν Ἑσπινόζα: μιὰ παθητικὴ ἐπιστολὴ ὅπου διαφαίνεται μιὰ ἀμυδρὴ ἐλπίδα μῆπως ὁ μεγάλος αὐτὸς καὶ μοναδικὸς ἔρωτας δὲν ἦταν μιὰ οἰκτὴρ ἀπάτη. Ἐπιστολὴ, ποὺ σὰν καλὸς ἀνακριτὴς ὁ δὸν Χουάν δὲ Λιάνο εἶχε ἐμπνεύσει, ἐλπίζοντας ὅτι μετὰ τὸ τελευταῖο αὐτὸ μέσο θὰ ἐξοσκεπάζε τὸν ἀπατεῶνα.

Ἐπρέπει λοιπὸν, νὰ πιστέψω ὅτι τίποτα ἀπ' ὅσα συνέβησαν καὶ ὅσα ξέρετε δὲν ἔγινε χωρὶς νὰ ἔχῃ προβλεθῇ καὶ σχεδιασθῇ ἀπὸ τὴν Θεῖα Πρόνοια. Γι' αὐτὸ καὶ δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι μὰς ὡδήγησε ἀπὸ τόσο τραχεῖς δρόμους μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ μὰς φυλάξῃ ἀπὸ μεγαλύτερες βλάβεις καὶ αὐτὸ γιὰ νὰ φανερώσῃ τελικὰ στὴ Μεγαλειότητά του ὅτι εἰσάστε ὁ βασιλεὺς Σεβαστιανὸς ὁ ἀνιψιὸς τιν.

“Ενας πύργος, μνημείο στην αγάπη της γυναίκας του!...

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ Σ' ΕΚΕΙΝΗ ΠΟΥ ΤΟΥ
ΕΔΩΚΕ ΤΗ ΔΥΝΑΜΙ ΝΑ ΞΑΝΑΧΤΙΣΗ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥΣ

της ήταν επίσης από διακεκριμένη οικογένεια. Αυτός πάλι ήταν ένας τυχοδιώκτης από το "Ολμπαν" της Νέας Υόρκης που είχε ξεπέσει στο Σικάγο εδώ και δεκαπέντε χρόνια με μόνα τα εφόδια τρομερή ενεργητικότητα και απέραντη φιλοδοξία.

Είχε ανοίξει ένα κατάστημα ψιλικών και κατέπληξε τους εμπόρους της πόλεως με τις ανυπόκριτες εμπορικές μεθόδους του. Είχε τυπώσει και μοιράσει φανταχτερές ρεκλάμες, είχε φτιάσει τεράστιες διτρίνες κι έδινε στους πελάτες του τα εμπορεύματα με δοκιμή: αν δεν τους άρεσαν τα επέστρεφαν. Είχε δέβαινα κερδίσει φήμη και τεράστια περιουσία, αλλά ήταν φανερό ότι τέτοια εφόδια δεν ήταν από κείνα που μπορούσαν ν' αντισταθμίσουν την κοινωνική και πνευματική θεία της Μπέρτας.

Ένα βράδυ που ο Πάλμερ βρισκόταν στο σπίτι της επεσε στη Μπέρτα ότι θα έφευγε για την Εύρωπη. Ίσως νάδρισκε εκεί καμιά καλή κοπέλλα να παντρευτεί, είπε.

—Και τί θα τις κάνετε δυο γυναίκες; ρώτησε. —Δυό; Και ποιά θα είναι η άλλη; ρώτησε αστασιζόμενος εκείνος.

—Εγώ. —Ο Πόττερ Πάλμερ, ο δυνατός εκείνος άνδρας που είχε αντιμετώπισει όλη τη σκληρότητα της ζωής, κάθισε χάρω ξαφνικά γιατί τα γόνατά του έτρεμαν.

Παντρεύτηκαν τον Ιούλιο του 1871. Ήταν ένας εύτυχισμένος γάμος και το μέλλον φαινόταν ανέφελο ως τις 8 Οκτωβρίου του ίδιου χρόνου.

Στις έννεα το βράδυ εκείνης της Κυριακής, μια αγελάδα που ανήκε σε κάποια κυρία Πάτρικ Ο' Λήρυ, κουτούλησε ένα φανάρι, που πέφτοντας άναψε μια από τις μεγαλύτερες πυρκαϊκές στην ιστορία. Οι φλόγες καταδρόχιζαν καταστήματα, στίτια, τράπεζες, σχολεία, εκκλησίες, εργοστάσια. Όλη η καρδιά της πόλεως έγινε παρανάλαμα της φωτιάς. Εκεί, άναμμεσα στον κόσμο που ούρλιαζε, ήταν και ο Πόττερ Πάλμερ παρακολουθώντας τα μαγαζιά του να μεταβάλλονται σε στάχτη. Έπί τριάντα ολόκληρες ώρες λυσσομανούσε η πυρκαϊά. Τέλος, έσθισε και το κατάπληκτο Σικάγο παρακολουθούσε τώρα τα ερείπια που κάπνιζαν. Το μέγαρο του Πάλμερ ήταν ένας μαύρος σωρός από στάχτες και πέτρες. Τα καταστήματά του ερείπια.

Ήταν κατεστραμμένος. Πώς να έλπιζαν να κρατήσει τη Μπέρτα, τώρα που δεν είχε να της προσφέρει τίποτα άλλο από τη φτώχεια; Πώς να περιμένει ότι το γοητευτικό αυτό πλάσμα θα μπορούσε να συνθησι- σι στις στερήσεις, ύστερα από μια ζωή χλι- δής και πλούτου;

Στο άναμεταξύ αυτή έμενε παράξενα σιωπη- λή τα μακριά βράδια που περνούσαν καθισμέ- νοι ο ένας αντίκρυ στον άλλον και η σιωπή αυ- τή ένα νόημα είχε για τον Πάλμερ: ότι η Μπέρ- τα περίμενε να την αφήσει πρώτος αυτός. Μια καλοσυναιτημένη γυναίκα δεν μπορούσε να κά- νη αυτή το πρώτο βήμα. Αυτός έπρεπε να το κάνει.

Μια ολόκληρη βδομάδα ο Πόττερ δεν έλεγε τίποτα. Ξαφνικά, ένα βράδυ, είπε κυττάζοντας στα μάτια τη γυναίκα του:

— Μπέρτα, είμαι κατεστραμμένος. Δεν έχω τίποτα πια. Θα φύγω από δω να πάω να δου- λέψω αλλού. Θ' ανοίξω κανένα μαγαζάκι να τα βολέψω. Ξέχασε τη θλιβερή αυτή ιστορία και άρχισε τη ζωή σου από την αρχή.

— Η Μπέρτα τον κύτταζε έκπληκτη. —Να σε αφήσω τώρα; που με χρειάζεσαι; —Αυτό δεν σημαίνει ή σιωπή σου; —Η Μπέρτα πέρασε τα μπράτσα της στο λαιμό του:

—“Ω, φτωχέ μου αγαπημένε! ψιθύρισε. Αυ- τό πιστεύω; Δεν θα σ' αφήσω ποτέ. Σ' αγα- πώ. Δεν θα φύγεις, Πόττερ Πάλμερ. Θα μείνεις εδώ. Το Σικάγο σε χρειάζεται και συ χρειάζε-σαι το Σικάγο!”

Κεντρίζόμενος από την αγάπη και την πίστι- της γυναίκας του ο Πάλμερ γύρισε από τράπε- ζα σε τράπεζα, πείθοντας τους τραπεζίτες, δ-

πως είχε πείσει αυτόν η Μπέρτα. Του έδωσαν δάνεια, σπρωγόμενοι στη φήμη του ως επιχει- ρηματία. Συγκέντρωσε άμέσως τούβλα, πέτρες, ξυλεία κι έβαλε εργατές νύχτα μέρα να χτίζουν.

Έτσι χτίστηκαν τα νέα καταστήματα Πάλ- μερ, που στοίχισαν δυόμισι εκατομμύρια δολ- λάρια και ήταν ωραιότερα από τα προηγύμε- να. Και σε λιγότερο από δέκα χρόνια ο Πάλ- μερ ήταν και πάλι πολυεκατομμυριούχος, πιο πλούσιος από πρώτα.

Και τώρα μία ιδέα άρχισε να στριφογυρίζει στο κεφάλι του. Πλημμυρισμένος από εύγνω- μσύνη για τη γυναίκα του, άναζητούσε έναν τρό- πο να της δείξη την άφοσίωσι και την αγάπη του. Να της αγοράσει πολυτελέστατα φορέμα- τα και κοσμήματα; Αυτό θα το έκανε κι' όποι- οσδήποτε πλούσιος. “Εναν πύργο στη Μεσό- γειο; Ίσως... Και τότε του ήθελε μία ιδέα:

Θα έχτιζε ένα σπίτι για τη Μπέρτα το με- γαλοπρεπότερο, το πολυτελέστερο σπίτι που θα μπορούσε κανείς να φαντασθή... Έκει στο Σικάγο, στην πόλη που είχαν εργασθή και εί- χαν νικήσει μαζί. Θα ήταν ένα μνημείο γι' αυ- τήν, ένα σύνολο άμύθητης πολυτέλειας για τη γυναίκα που η αγάπη της τόσο τον είχε άνα- δείξει.

Κι' έτσι, σ' έναν ήσυχο δρόμο, παράλληλα προς τη γαλάζια λίμνη Μίσιγκαν, ο Πάλμερ έ- χτισε ένα μεγαλόπρεπο πύργο, που οι κάτοικοι των δυτικών πολιτειών δεν είχαν ποτέ ξαναδ- ή παρόμοιο.

Η Μπέρτα και ο Πόττερ επέδλεπαν οι ίδιοι κάθε λεπτομέρεια της κατασκευής, αγοράζαν οι ίδιοι κάθε επίπλο και κάθε έργο τέχνης. Το μέγαρο στοίχισε ένα εκατομμύριο δολάρια την εποχή εκείνη που ένα καλό κοστούμι είχε έπτά δολάρια.

Και μία άνοιξιάνικη μέρα του 1882, ο Πότ- τερ έπηρε την Μπέρτα από το χέρι και περ- νώντας από την πύλη μπήκαν στο χώλ της ει- σόδου, γύρισαν άργα τις άπέραντες αίθουσες με τα φυλόγυπτα τους, τα μωσαϊκά και τα μάρμαρα των δαπέδων τους, τα δελουδινα πα- ραπετάσματα και τα άμύθητης αξίας επίπλα.

Είδαν το ογκώδες τζάκι στο μεγάλο χώλ, αντιγραμμένο από ένα Ιταλικό ανάκτορο. Ή μεγάλη φυλόγυπτη σκάλα, που στο περιστύλιο της έφευγε τα οικόσημα του Πάλμερ και των “Ονορέ, κατέβαινε στο μεγάλο χώλ που οι τοί- χοι του ήταν από βενετσιάνικο κρύσταλλο και μωσαϊκό. Κοντά στην είσοδο ύπρχε ένα άσαν- σέρ, το πρώτο που εγκαταστάθηκε σε κατοικία.

Ζωγραφικοί πίνακες των Κορό, Ντεγκά, Μιλ- λέ, Μονέ και Ρενουάρ κρέμονταν στους τοίχους. Τα χαλιά ήταν διαποτισμένα με σπάνια άρω- ματα και γύρω άβθονα ύπρχαν πανάκριβα μπιμπέλο άγορασμένα από όλη την Εύρωπη.

Από την ήγεμονική αυτή κατοικία η Μπέρτα Πάλμερ κυριάρχησε στην κοσμική κοινωνία των μεσοδυτικών πολιτειών ως το τέλος της ζωής της. Ή παγκόσμια άριστοκρατία πέρασε από το σπίτι της. Από το 1882 ως το 1918 το μέ- γαρο γνώρισε τις διασημότερες φυσιογνωμίες. Οι πρόεδροι των “Ηνωμένων Πολιτειών Γκραντ, Γκάφφελντ και Μάκ Κίνλεϋ γεμίζαν στη τζα- μωτή τραπεζαρία του, ο πρίγκιπας της Ουαλ- λίας, ο άρχότερος βασιλιάς της “Αγγλίας “Ε- δουάρδος Ζ', οι εύγενείς από τις αώλες του τσάρου Νικολάου Β' της Ρωσίας, του “Αλφόν- σου ΙΓ' της Ισπανίας, του Ουμπέρτου Α' της

“Η παγκόσμια άριστοκρατία πέρασε από τον πύργο του Πόττερ και της Μπέρτας Πάλμερ.

“Ιταλίας και του Χριστιανού Θ' της Δανίας χόρευαν στη γεμάτη δελουδα αίθουσα χο- ρού του.

Ο Πόττερ Πάλμερ είδε τη γυναίκα του ν' ά- νεβαίνει στην κορυφή της κοινωνικής κλίμακας. Της είχε, επί τέλους, ανταποδώσει την άφοσίω- σι που του είχε δείξει.

Σήμερα ένα πελώριο μέγαρο έχει άνευροθή στο μέρος που ήταν άλλοτε ο Πύργος των Πάλ- μερ. Λένε ότι που και που κάποιοι σιγαλοί θό- ρυβοι ακούγονται από το μέρος αυτό, κάτι σαν κρότος από ρόδες άμαξιού που περνά στο χαλι- κόστρωτο δρόμο του κήπου, σαν γλυκός ήχος μουσικής ή σαν θρόισμα μεταξωτού φορέματος. Νάαι αλήθεια, άραγε; Ίσως, γιατί μολονότι ο Πόττερ και η Μπέρτα Πάλμερ είναι χρόνια πια πεθαμένοι, η ιστορία της αγάπης τους πο- τέ δεν πέθανε. Τα φαντάσματα ενός μεγαλό- πρεπου παρελθόντος θα τριγυρίζουν παντοτεινά στο δρόμο αυτό της όχθης της γαλάζιας λίμνης.

ΛΕΣΤΕΡ ΝΤΑΙΗΒΙΝΤ

ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ

Γνωστά πράγματα που δεν ξέρουμε σε πόσες δουλειές μπορούμε να τα μεταχειρι- στούμε. Κυττάτε σε πόσες δουλειές μπορεί να σας φανή χρήσιμο ένα απλό πράγμα.

Η ΥΓΡΗ ΑΜΜΩΝΙΑ

ΑΣΗΜΙΚΑ ΚΑΙ ΠΙΑΤΑ:

Τα άσημικά θα καθαρίσουν από κά- θε λίπος αν τα αφήσετε να μουσκέψουν λίγα λεπτά μέσα σε νερό με άμμωνία (10%—20%). Και τα πιάτα θα λάμ- ψουν και θα καθαρίσουν από κάθε μυ- ρωδιά (κρέατος, αούγου κ.λ.π.) αν τα ξεβγάλετε με νερό και άμμωνία (ένα κουταλάκι του καφέ στη λεκάνη του ξε- βγάλματος).

ΚΑΟΥΤΣΟΥΚ:

Τα καουτσουκένια αντίκειμενα δεν σκληραίνουν αν τα βάλετε σε ένα κου- τί που κλείνει έρμητικά και που περιέ- χει σαμβάκια δοητηγμένα σε άμμο- νία. Θα φυλάξετε κατ' αυτόν τον τρό- πο τα καουτσουκένια αντίκειμενα που δεν πρόκειται να μεταχειρισθήτε άμέ- σως (θερμοφόρο, παγκύστι, τα ανταλ- λακτικά της πόρτας του ψυγείου κ.λ.π.).

ΜΑΛΛΙΑ:

Μετά το λούσιμο, ξεβγάλετε τα μαλ- λιά σας με διάλυση άμμωνίας 10%. Θα γίνουν μαλακά και θα εύκολυνθή και η μίζ - αν - πλίσ σας. Αυτόν τον τρόπο θα πρέπει να τον προτιμούν όσες έ- χουν μαλλιά σκληρά ή λιπαρά.

ΚΑΘΕΡΦΤΕΣ ΚΑΙ ΤΖΑΜΙΑ:

Μια διάλυσις 10%—20% άμμωνία σε καθαρό νερό τα καθαρίζει θαυμάσια. “Αν είναι πολύ λερωμένα βάλετε στην αναλογία 20% και 2 κουταλιές της σου- πας άνθρακικό άσβεστιο. Για να κα- θαρίσετε το χειμώνα, όταν είναι παγο- νιά, τα τζάμια του σπιτιού ή του αυ- τοκινήτου σας, διαλύστε 1/2 κύπελλο σαπουνι σκόνη σε δύο κύπελλα ζεστό νερό. Προσθέστε 2 κουταλιές της σου- πας άμμωνία και 1 κύπελλο τριμμένη κημωλία. Δουλέψτε καλά την άλοιφή αυ- τή και βάλετε την στα τζάμια. “Αμα στεγνώση τριφτέ τα τζάμια με ένα μα- λακό πανάκι για να γυαλίσουν.

ΜΑΛΛΙΝΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ:

Για να διατηρηται η εύκαμψία και η γυαλάδα τους, βάλετε τα μέσα σε 1 μέρος άμμωνίας, 4 μέρη νερού (π. χ. 100 δράμια άμμωνία, 400 δράμια νε- ρό). “Υστερα από ένα τέταρτο δυάλε- τε, στραγγίστε τα χωρίς να τα στίψε- τε και βάλετε τα να στεγνώσουν σε σκιά και σε μέρος έλαφρά θερμό.

ΦΟΡΕΜΑΤΑ:

Για να φαίνονται σαν καινούργια, βουρτσίστε τα με μία βούρτσα μόλις βρεγμένη με διαλυμένη άμμωνία. Πε- ράστε το φόρεμα σε μία κρεμάστρα.

ΤΣΙΜΠΗΜΑ ΕΝΤΟΜΩΝ:

Τα διάφορα έντομα, μέλισσες, σφή- κες, μυρμηγκία κ.λ.π. τσιμπούν πολύ άσχημα κάποτε. Οι πόνοι περνούν αν βάλετε επάνω στο τσίμπημα ένα σαμ- βακάκι με λίγη άμμωνία. Γι' αυτό παίρνετε πάντα στην έσοχη ένα μπου- καλάκι με άμμωνία. Με την άκρη του μαντηλιού σας θα θεραπεύσετε τον πό- νο σας.

ΛΕΚΕΔΕΣ:

Λιπαροί ή όεινοι λεκέδες φεύγουν εύκολώτα με ένα κουρελάκι δοητη- γμένο σε άμμωνία. Μην παραλείψετε ό- μως να κανετε μία δοκιμή σε ένα κομ- ματάκι από το ύφασμα που θα καθα- ρίσετε. “Υπάρχουν τώρα πια συνθετι- κές ίνες που δεν αντέχουν στην άμμωνία.

“Ο Πάλμερ προχώρησε προς τις δυο γυναίκες κι' ανέλαβε να τις εξυπηρετήσει πρόθυμα...

ΤΟΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟ του 1950 ένα συ- νεργείο κατεδαφίσεως, γκρέμιζε ένα πέ- τρινο μέγαρο στην παράλληλη με την όχθη της λίμνης Μίσιγκαν λεωφόρο στο Σικάγο. Το παλιό αυτό σπίτι είναι συνδεδεμένο με έναν από τους πιο μεγάλους έ- ρωτες στην ιστορία: ένας γνωστότατος “Αμερι- κανός έκτισε έναν πύργο άσύγκριτης μεγαλο- πρέπειας για τη γυναίκα που τον έσωσε από την καταστροφή.

Ο “Αμερικανός αυτός ήταν ένας μεγάλεμπο- ρος, όνομαζόμενος Πόττερ Πάλμερ και είχε τα μεγαλύτερα καταστήματα στο κέντρο του Σι- κάγου. Ή γυναίκα ήταν η ωραία Μπέρτα “Ονο- ρέ Πάλμερ, που έπί 40 ολόκληρα χρόνια κυρι- άρχισε στην κοσμική ζωή των μεσοδυτικών πο- λιτειών. Και το μέγαρο ήταν ο Πύργος Πάλμερ, γνωστός ως τις άρχες του αιώνας μας σαν μία από τις ωραιότερες ιδιωτικές κατοικίες στον κόσμο.

Οι τρεις αυτοί τιτάνες της κομωδότητας — μέγαρο, γυναίκα και άνδρας — ήταν εκείνοι που τράβηξαν την προσοχή του κόσμου στη βο- τυβώδη μεγαλούπολι που απλώνεται στις όχθες της λίμνης Μίσιγκαν. Ο Πάλμερ ήταν ένας εύ- φρεστάτος επιχειρηματίας, η Μπέρτα μία δα- σίλισσα στους άριστοκρατικούς κύκλους με δι- λιγώτερες από 27 καμαριέρες, οικόνομους και γραμματείς.

Οι δρόμοι της Μπέρτας και του Πάλμερ δι- ασταυρώθηκαν για πρώτη φορά μία καλοκαιρι- νή ήμερα, λίγο μετά τον άμερικανικό έμφύλιο πόλεμο. Ο Πάλμερ, που είχε τα μεγαλύτερα

καταστήματα σ' όλες τις μεσοδυτικές πολιτείες ήταν ο τύπος του επιδεικτικού εκατομμυριού- χου που του άρεσαν οι έρωτικές περιπέτειες. Ή Μπέρτα ήταν τελείως διαφορετική: είχε ά- νατραφή σε μοναστήρι, σοδορή, άριστοκρατίσ- σα ως τα νύχια των δαχτύλων της. Τα καστανά μαλλιά της, τα άκτινοδόλα μάτια της και η έκ- παγλη όμορφιά της την είχαν κάνει να θεωρηται σαν η πιο γοητευτική γυναίκα στην άμερικανι- κή μεγαλούπολι.

Ή Μπέρτα και η μητέρα της ψώνιζαν στο κατάστημα του Πόττερ, στη Λαϊκή Στρήτ, όταν αυτός τις είδε. Ρώτησε έναν υπάλληλο:

— Ποιά είναι αυτή η κοπέλλα; — Ή μίς “Ονορέ, κυρίε.

Ο Πάλμερ προχώρησε προς τις δυο γυναί- κες, έστρωσε περα τον υπάλληλο κι' ανάλαβε αυτός να τις εξυπηρετήσει. Τίναξε μία άνυπαρ- κτη σκόνη από τη γραβάτα του, στην οποία έ- λαμπε ένα πελώριο διαμάντι, ενώ στο δάχτυλο με το όποιο τίναξε τη δθεν σκόνη ύπρχε μία άλλη αστραφτερή πέτρα. Οι δυο γυναίκες χα- μογέλασαν.

Από κείνη τη στιγμή ο Πάλμερ άρχισε να κάνει άγριο κόρτε στην Μπέρτα. Της έστειλε ο- λόκληρες άγκαλιές από όρχιδέες και τριαντά- φυλλα, ύπηρετες με στολή να της πηγαίνουν πλούσια δώρα και βρισκόταν στο σπίτι της με το πολυτελέστατο άμάξι του, όσες φορές του έμενε καιρός.

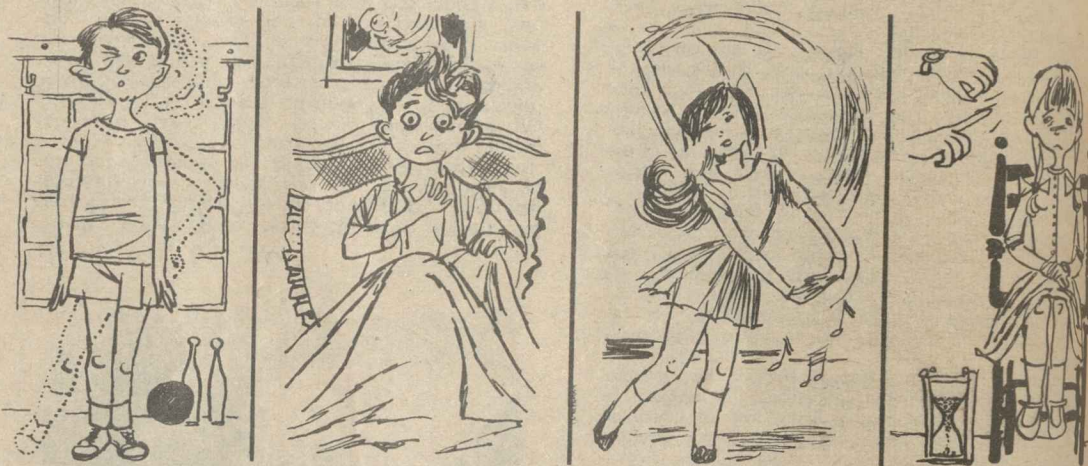
Πώς όμως να έλπιζαν ότι θα την κατακτήσει; Ο Πάτερτας της Μπέρτας ανήκε σε παλιά άρι- στοκρατική γαλλική οικογένεια και η μητέρα

ΤΑ ΤΙΚ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΠΡΙΤΣΙΑ

“Ένας Ιταλός γιατρός αναλύει τις αιτίες της παιδικής αυτής διαταραχής και άπαντά στα ερωτήματα που προκαλούν άνησυχία σε πολλές μητέρες

Το νευρικό αυτό φαινόμενο της παιδικής ηλικίας πρέπει να θεραπευθῇ ἔγκαιρα για να μην αφήση αρνητικά ἴχνη στην ψυχή του παιδιού όταν μεγαλώσει.

ΣΤΟΡΓΗ: “Ένα ἔργο τέχνης που δείχνει ἀνάγλυφο τὸ βαθύτατο αἶσθημα τῆς μητρικῆς στοργῆς. Ἡ γαλλίδα ζωγράφος Ἑλισαβέτα Βιζέ-Λεμπρέν με τὴν κόρη τῆς Μπρουνέτ, σὲ μιὰ αὐτοπροσωγραφία, ζωγραφισμένη τὸ 1786, πού βρίσκεται σήμερα στὸ μουσεῖο τοῦ Λούβρου.

Ο ΠΑΙΔΙ ΣΑΣ ΚΟΙΜΑΤΑΙ ἥρεμα τὴ νύχτα, ὅταν διαβάει, τὸ βλέπετε νάναι σκυμμένο καὶ ἀπορροφημένο στὸ βιβλίο του, ὅταν παίζει με τοὺς φίλους του, ἀφωσιωμένο στὸ παιχνίδι, εἶναι ἥσυχο καὶ ἀφελές ὅπως τὰ ἄλλα παιδιά; μὴλις ὅμως αἰσθῆται ἐπάνω του τὴν προσοχὴ ἑνὸς ξένου προσώπου—εἴτε ὅταν υπαῖνη στὴν τάξη, εἴτε πρόκειται νὰ πάρῃ μέρος σὲ γυμναστικές ἐπιδείξεις, εἴτε νὰ ἀπαγγεῖλῃ ἕνα ποίημα—παρουσιάζει τότε ἐκείνου πού ἀποκαλοῦμε «τίκ»; Ἡ ἀνάμνησις μιᾶς ἀποτυχημένης γιορτῆς ἢ ἡ ἀπογοήτευσίς ἀπὸ μιᾶς ἀποτυχίας στίς ἐξετάσεις μπορεῖ νὰ ξεχαστοῦν ἀπὸ σᾶς, δὲν δρεθῇτε ὅμως ἀντιμέτωποι μ' ἕνα ἀπὸ τὰ προβλήματα τῆς παιδικῆς ψυχολογίας πού θὰ βάλουν σὲ δοκιμασίαν τὴν ὑπόμονή καὶ τὴν μητρικὴν ἐξυπνάδα, γιὰ τὸ παιδί δὲν ξεχνᾷ.

Ἀσφαλῶς θὰ γνωρίζετε τὸ κοινὸτατο αὐτὸ νευρὸ φαινόμενο τῆς παιδικῆς ηλικίας, τὸ «τίκ», καὶ τοὺς τρόπους πού ἐκδηλώνεται, ἀπὸ μιὰ ἀδιόρατη κίνησις μέχρι τοὺς πύθ ἀπαίσιας μορφασμούς: ἀπὸ τὴν ἐλαφρότατη μέχρι τὴν ταχύτατη κι' ἐπανειλημμένη κίνησις τῶν δακτύλων, ἀπὸ τὸ ζάρωμα τῶν φρυδιῶν ὡς τὸ ρυτίδωμά του μετώπου, ἀπὸ τὸ ἀνεβοκατέβασμα τῆς μύτης ὡς τὸ τριξίμο τῶν

δοντιῶν καὶ τὸ ἀνασήκωμα τῶν ὤμων. Θὰ μπορούσε νὰ πῇ κανεὶς ὅτι τὸ «τίκ» μπορεῖ νὰ ἐκδηλωθῇ μὲ ὅποιοδήποτε μιμικὸ τρόπο καὶ ἡ περιγραφή τους εἶναι ἀδύνατη, γιὰ τὴν καθὲ μὴς τοῦ σώματος μπορεῖ νὰ πάθῃ «τίκ».

Ἐκεῖνο πού χαρακτηρίζει τὸ «τίκ» εἶναι ἡ ἀκούσια, ἀπτόμην, ξαφνικὴ καὶ πρὸ πάντων ἀκαταμάχητη κίνησις. Αὐτὸ εἶναι τόσο ἀληθινόν, ὥστε ἂν τυχόν τὸ παιδί κατορθώσῃ προσωρινὰ καὶ μὲ μιὰ προσπάθεια βελήσεως νὰ τὸ καταπνίξῃ, ἡ ταραχὴ καὶ ἡ ἀγωνία του διαβάλλονται στὰ μάτια του. Καὶ μόνο ὅταν στὸ τέλος ἀναπόφευκτα ὑποχωρήσῃ στὴν ἐπιτακτικὴ ἐπιθυμία του δοκιμάζῃ ἕνα αἶσθημα ἀπτελευθερώσεως καὶ ἀνακούφισως.

Πῶς παράγεται ἕνα «τίκ»; Ἄν προσεξοῦμε, στὴν ἀρχὴ τοῦ φαινομένου, μπορούμε νὰ ξεχωρίσουμε ἕνα ἐνοχλητικὸ ἢ ὀδυνηρὸ ἐρεθισμὸ. Μιὰ φλεγμονὴ ἐπιπεφυκτιδίδος π.χ. μπορεῖ νὰ προκαλέσῃ ἕνα «τίκ» ἀνοικτῆς φύσεως, ὡς ἐκδήλωσις τῆς ἀντιμέτωπης μ' ἕνα ἀπὸ τὰ προβλήματα τῆς παιδικῆς ψυχολογίας πού θὰ βάλουν σὲ δοκιμασίαν τὴν ὑπόμονή καὶ τὴν μητρικὴν ἐξυπνάδα, γιὰ τὸ παιδί δὲν ξεχνᾷ.

Ἀσφαλῶς θὰ γνωρίζετε τὸ κοινὸτατο αὐτὸ νευρὸ φαινόμενο τῆς παιδικῆς ηλικίας, τὸ «τίκ», καὶ τοὺς τρόπους πού ἐκδηλώνεται, ἀπὸ μιὰ ἀδιόρατη κίνησις μέχρι τοὺς πύθ ἀπαίσιας μορφασμούς: ἀπὸ τὴν ἐλαφρότατη μέχρι τὴν ταχύτατη κι' ἐπανειλημμένη κίνησις τῶν δακτύλων, ἀπὸ τὸ ζάρωμα τῶν φρυδιῶν ὡς τὸ ρυτίδωμά του μετώπου, ἀπὸ τὸ ἀνεβοκατέβασμα τῆς μύτης ὡς τὸ τριξίμο τῶν

λεσὲ ἔπαψε πιά νὰ ὑφίσταται. Μὲ ἄλλα λόγια, ἂν μετατραπῇ σὲ συνήθεια, ἂν ἀπομονωθῇ, γίνεται αὐτόματὸ καὶ ἀνεξάρτητὸ. Καὶ ἐτοίμ ἔχουμε τὸ «τίκ» πού συνοδεύει τοιοτρόπως ἐπιμονὰ τὸ παιδί.

Ὅπως βλέπετε, οἱ εὐκαιρίες εἶναι συχνές, στὴν παιδικὴν ἡλικίαν σχεδὸν ἀναπόφευκτες. Ποιὰ εἶναι, θὰ ρωτήσετε τώρα, τὰ παιδιά πού εἶναι πρὸ πολλοῦ προδιατεθειμένα στὰ «τίκ» καὶ κατὰ συνέπειαν ὑποφέρουν ἀπ' αὐτὸ περισσότερο;

Ἄν ρωτήσουμε τοὺς γονεῖς τῶν παιδιῶν αὐτῶν θὰ διαπιστώσουμε μερικές φορές καὶ σ' αὐτοὺς ἀκόμα κάποια νευρωτικὴ ἐκδήλωσις: μιὰ ὑπερβολικὴ λεπτολογία, μερικές ἀδρές ματιές, μερικές δεισιδαιμονίες ἢ παραξενιές καὶ κάτι τέτοια. Ἡ ἀκόμα χειρότερα, μὰς κάνει ἐντύπωση ἡ ἀνήσυχη οἰκογενειακὴ ἀτμόσφαιρα μέσα στὴν ὁποία εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ ζοῦν τὰ παιδιά αὐτά. Καὶ οἱ παρατηρήσεις αὐτὲς εἶναι πολυτιμότες ὅχι μόνο γιὰ τὰ συμπεράσματα πού μποροῦν νὰ προκύψουν ὡς πρὸς τὴν κληρονομικότητα τοῦ φαινομένου, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν μερικήν ὀφρὸς τὸ «τίκ» δὲν εἶναι παρὰ μιὰ ὑποσυνειδητὴ ἀνταπόκρισις τοῦ παιδιοῦ ἀπέναντι στὴν ἀνησυχία του οἰκιακοῦ περιβάλλοντος πού ζῇ.

Ἄν ὕστερα προσεξοῦμε τὸ παιδί, θὰ δοῦμε πρῶστα μὰς πάντα σχεδὸν τὴν ἰδιότητη πνευματικὴ φυσιογνωμία ἐκείνου πού ὑποφέρει ἀπὸ «τίκ». Πρόκειται, σὲ μικρὸ ἢ μεγάλο βαθμὸ, γιὰ παιδιὰ νευρωτικά, στὰ ὁποία δὲν εἶναι δύσκολο νὰ διαπιστώσουμε ἕνα ὑπερβολικὸ φορτίο συγκινητικότητας καὶ ἀνησυχίας. Σὲ μερικὰ ἢ κυρία ἐκδήλωσις εἶναι μιὰ

χεται τὴν ἐπιπλήξεως τῶν γονέων του, ἐπειδὴ δὴθεν τὸ κάνει ἀπὸ πείσμα καὶ ἀνυπακοή, ὅταν δέχεται τὴν κοροϊδεῖα καὶ τὴν περιφρόνησι τῶν φίλων του, ἀντιδρᾷ καὶ ἡ γίνεται ἐπιθετικὸ ἢ πρὸ συχνὰ ἀπομονώνεται. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι νὰ μὴν κατὰ μέρος, νὰ κἀν δική του ζωὴ, προτιμᾷ τὴ μοναξιά καὶ νὰ γίνῃ δειλὸ.

Εἶναι φανερό, ὅτι ἡ ἀπλοϊκὴ ἀντίληψι πολλῶν γονέων, ὅτι τὸ «τίκ» εἶναι ἕνα εἶδος καπριτσίου πού μποροῦν νὰ τὸ ἐξαφανίσουν μὲ κάποιο δῶρο ἢ μὲ κατανάγκαστικά μέσα εἶναι ἐσφαλμένη καὶ ἐπιζήμια. Κάθε τι πού ἀντιπροσωπεύει μιὰ ὑπερβολικὴ προσπάθεια ἢ ἐπιζήμια. Κάθε τι πού ἀντιπροσωπεύει μιὰ ὑπερβολικὴ προσπάθεια ἢ ἐπιζήμια. Κάθε τι πού ἀντιπροσωπεύει μιὰ ὑπερβολικὴ προσπάθεια ἢ ἐπιζήμια. Κάθε τι πού ἀντιπροσωπεύει μιὰ ὑπερβολικὴ προσπάθεια ἢ ἐπιζήμια.

Ἐχουν ὅμως μελετηθῇ ἐιδικές μεθοδοὶ, πού ἡ ἐφαρμογὴ τους μπορεῖ νὰ γίνῃ ἀπὸ μιὰ ὁποιαδήποτε ἐξυπνὴν μητέρα. Μερικὲς ἀσκήσεις σκοποῦ ἔχουν νὰ ἀναπτύξουν τὴν ἀπαγορευτικὴν δύναμει τοῦ παιδιοῦ, δηλαδὴ τὴν ἱκανότητάς του νὰ ἐλέγχῃ τὴν παρορμήσεις του. Ἡ πρὸ ἄλλῃ εἶναι νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν μικρὸ νὰ μείνῃ ἀκίνητος γιὰ ἕνα χρονικὸ διάστημα ὅλο καὶ πρὸ μεγαλύτερο. Μπορεῖτε ὕστερα νὰ περάσετε σὲ πρὸς πελοκές, κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ παιδί πρέπει νὰ προσπαθῇ νὰ καταπνίξῃ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῆς πού δημιουργεῖται ἀπὸ ὠρισμένους δυσάρεστους μεσά του, ἢ νὰ χαλινάγῃ τὴν συγκινησιακὴν ἀντιδράσει ὅπως τὸ γέλιο κατὰ τὸ γαργαλισμὸ. Κι' οἱ δοκιμασίαι αὐτὲς τῆς ἀκίνησεως πρέπει νὰ ἐπαναλαμβάνονται πολλές φορές τὴν ἡμέρα.

Ἄλλες ἀσκήσεις σκοποῦ ἔχουν τὴν διόρθωσι ἐλαττωματικῶν κινήσεων καὶ μποροῦν νὰ γίνωνται ἐναλλάξ μετὰ τὰς πρώτας. Νὰ μιὰ π.χ.: δάξετε τὸ παιδί νὰ ἐκτελέσῃ, κατὰ κανονικὰ χρονικὰ διαστήματα, ἀργὲς καὶ ὀρθὲς κινήσεις μετὰ τοὺς μὺς πού ὑποφέρουν ἀπὸ «τίκ», ἀλλὰ ἀντίθετες πρὸς τὴν κίνησιν τοῦ «τίκ». Ἡ τὴν καλούμενη «ἀσκήσις πρὸς τὸν καθρέπτη» τὸ παιδί ἐκτελεῖ καθορισμένες κινήσεις μετὰ τὴν συμμετοχὴν τῶν ἰδίων μυϊκῶν ὁμάδων καὶ ἀπὸ τὴν διὰ πλευρῆς. Ἐτοίμ οἱ μὺς τῆς μιᾶς πλευρᾶς συνήθως εἶναι νὰ δροῦν εὐκόλα καὶ ὀρθά μετὰ τὴν συναίεσιν τῶν μυῶν τῆς ἄλλης πλευρᾶς. Ἐπιτυχάνουμε μ' αὐτὸ τὸν τρόπο τὴν διόρθωσι τοῦ αὐτοματισμοῦ τῆς πλευρᾶς πού ἔχει τὸ «τίκ», ἐλέγχοντάς τὴ μετὰ τὴν φυσιολογικὴν πλευρᾴ.

Ἡ θεραπεία τοῦ «τίκ» δὲν μπορεῖ φυσικὰ νὰ καθορισθῇ κατὰ ἕνα ἐνιαῖον τρόπο. Ἡ ἐκλογὴ τῆς μεθόδου θεραπείας, οἱ ἐνδεχόμενες διρθώσεις, οἱ πρωτοβουλίες πού εἶναι δυνατόν ἀνήκουν στὸν γιατρὸ, πού τὸ πρῶτό του θὰ κἀν εἶναι νὰ μελετῇ τὴν ψυχολογία τοῦ παιδιοῦ καὶ νὰ κερδίσῃ τὴν ἐμπιστοσύνη του.

Μόνο μιὰ συνεχὴς βοήθεια, συνδυασμένη μετὰ τὴν εὐφυσίαν καὶ τὴν μητρικὴν στοργή, θὰ μπορῇ, πράγματι, νὰ ἐξαφανίσῃ ριζικὰ τὴν διαταραχήν αὐτήν, πού ἂν παραμεληθῇ μποροῦν νὰ παραμορφώσῃ τὸν πᾶν τὸν ψυχολογικὸν τὸν παιδιοῦ. Ἐνὸν ἂν θεραπευθῇ ἔγκαιρα ἐξαφανίζονται χωρὶς νὰ ἀφήσουν κανέναν εἶδος ἴχνος.

πορροφᾶται καὶ ἐξαφανίζεται. Ἀλλὰ καὶ τὰ σπῶρ, πού ἀπαιτοῦν σημαντικὴ δαπάνη ἐνέργειας, εἶναι γι' ἄλλους λόγους, ἀξιοσύστατα.

Ἡ ψυχοθεραπεία, ἐξ ἄλλου, ἔχει ἐδῶ ἕνα εἰδικὸ πεδῖον ἐφαρμογῆς. Ὅλα τὰ λεπτὰ μέσα τῆς ψυχιατρικῆς, ἀπὸ τὴν πειθαδὴς τὴν ὑποβολή, ἀπὸ τὴν ψυχὰνάλυσιν ὡς τὴν ναρκανάλυσιν ἔχουν μὲ ἐπιτυχία ἐφαρμοσθῇ. Αὐτὰ ὅμως ἀνήκουν φυσικὰ στὸ αὐστηρὸ ἐπιστημονικὸ πεδῖον.

Ἐχουν ὅμως μελετηθῇ ἐιδικές μεθοδοὶ, πού ἡ ἐφαρμογὴ τους μπορεῖ νὰ γίνῃ ἀπὸ μιὰ ὁποιαδήποτε ἐξυπνὴν μητέρα. Μερικὲς ἀσκήσεις σκοποῦ ἔχουν νὰ ἀναπτύξουν τὴν ἀπαγορευτικὴν δύναμει τοῦ παιδιοῦ, δηλαδὴ τὴν ἱκανότητάς του νὰ ἐλέγχῃ τὴν παρορμήσεις του. Ἡ πρὸ ἄλλῃ εἶναι νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν μικρὸ νὰ μείνῃ ἀκίνητος γιὰ ἕνα χρονικὸ διάστημα ὅλο καὶ πρὸ μεγαλύτερο. Μπορεῖτε ὕστερα νὰ περάσετε σὲ πρὸς πελοκές, κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ παιδί πρέπει νὰ προσπαθῇ νὰ καταπνίξῃ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῆς πού δημιουργεῖται ἀπὸ ὠρισμένους δυσάρεστους μεσά του, ἢ νὰ χαλινάγῃ τὴν συγκινησιακὴν ἀντιδράσει ὅπως τὸ γέλιο κατὰ τὸ γαργαλισμὸ. Κι' οἱ δοκιμασίαι αὐτὲς τῆς ἀκίνησεως πρέπει νὰ ἐπαναλαμβάνονται πολλές φορές τὴν ἡμέρα.

Ἄλλες ἀσκήσεις σκοποῦ ἔχουν τὴν διόρθωσι ἐλαττωματικῶν κινήσεων καὶ μποροῦν νὰ γίνωνται ἐναλλάξ μετὰ τὰς πρώτας. Νὰ μιὰ π.χ.: δάξετε τὸ παιδί νὰ ἐκτελέσῃ, κατὰ κανονικὰ χρονικὰ διαστήματα, ἀργὲς καὶ ὀρθὲς κινήσεις μετὰ τοὺς μὺς πού ὑποφέρουν ἀπὸ «τίκ», ἀλλὰ ἀντίθετες πρὸς τὴν κίνησιν τοῦ «τίκ». Ἡ τὴν καλούμενη «ἀσκήσις πρὸς τὸν καθρέπτη» τὸ παιδί ἐκτελεῖ καθορισμένες κινήσεις μετὰ τὴν συμμετοχὴν τῶν ἰδίων μυϊκῶν ὁμάδων καὶ ἀπὸ τὴν διὰ πλευρῆς. Ἐτοίμ οἱ μὺς τῆς μιᾶς πλευρᾶς συνήθως εἶναι νὰ δροῦν εὐκόλα καὶ ὀρθά μετὰ τὴν συναίεσιν τῶν μυῶν τῆς ἄλλης πλευρᾶς. Ἐπιτυχάνουμε μ' αὐτὸ τὸν τρόπο τὴν διόρθωσι τοῦ αὐτοματισμοῦ τῆς πλευρᾶς πού ἔχει τὸ «τίκ», ἐλέγχοντάς τὴ μετὰ τὴν φυσιολογικὴν πλευρᾴ.

Ἡ θεραπεία τοῦ «τίκ» δὲν μπορεῖ φυσικὰ νὰ καθορισθῇ κατὰ ἕνα ἐνιαῖον τρόπο. Ἡ ἐκλογὴ τῆς μεθόδου θεραπείας, οἱ ἐνδεχόμενες διρθώσεις, οἱ πρωτοβουλίες πού εἶναι δυνατόν ἀνήκουν στὸν γιατρὸ, πού τὸ πρῶτό του θὰ κἀν εἶναι νὰ μελετῇ τὴν ψυχολογία τοῦ παιδιοῦ καὶ νὰ κερδίσῃ τὴν ἐμπιστοσύνη του.

Μόνο μιὰ συνεχὴς βοήθεια, συνδυασμένη μετὰ τὴν εὐφυσίαν καὶ τὴν μητρικὴν στοργή, θὰ μπορῇ, πράγματι, νὰ ἐξαφανίσῃ ριζικὰ τὴν διαταραχήν αὐτήν, πού ἂν παραμεληθῇ μποροῦν νὰ παραμορφώσῃ τὸν πᾶν τὸν ψυχολογικὸν τὸν παιδιοῦ. Ἐνὸν ἂν θεραπευθῇ ἔγκαιρα ἐξαφανίζονται χωρὶς νὰ ἀφήσουν κανέναν εἶδος ἴχνος.

ΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ ΣΑΣ

ΒΑΛΕΤΕ ΣΕ ΜΙΑ ΤΑΞΙ ΤΑ ΧΑΡΤΙΑ

Τὴ στιγμή πού διαβάετε τὴς γραμμὲς αὐτές, πολλὰ ἑκατομμύρια ἀνθρώπων σὲ διάφορα σημεῖα τοῦ κόσμου, γάνουν τὴν ὥρα τους ψάχνοντας πυρετωδῶς, με ἀγωνία ἴσως, γιὰ νὰ δροῦν μέσα στὸ σπῆτι τοῦς κάποιο κομμάτι χαρτιοῦ, ἀπαραίτητο γιὰ τὴ δουλειά τους καί... ἐξαφανισμένο!

Αὐτὸ συμβαίνει καθημερινὰ, λένε οἱ εἰδικοί. Μὴ νομίζετε ὅτι πρέπει νὰ εἰσθε κανέναν ἐκτὸς τοῦ τύπου, γιὰ νὰ μὴ βρίσκετε συχνὰ τὰ διάφορα χαρτὰ καὶ ἔγγραφα τοῦ σπιτιοῦ σας ἐκεῖ πού νομίζετε ὅτι βρίσκονται. Ἀπλῶς εἰσθε κανονικὴ. Καὶ ἂν αὐτὸ δὲν σᾶς συμβαίνει, εἰσθε ἡ σπάνια ἐξαιρέσις. Ἐνὰ ἐξαιρετικὸ ἀνὴρ τῆς τάξεως καὶ μεθοδικότητος, πού φύεται μέσα στὴ χάρτινη ζούγκλα πού ἔχουν δημιουργήσει γύρω μας ἡ τυπογραφία, ἡ γραφομηχανή, καὶ ὅλες οἱ ἄλλες παρόμοιες... καταχθόνιες ἐφευρέσεις.

Στὸ μέσο ἀστικὸ σπῆτι τὰ χαρτὰ εἶναι τόσο πολλὰ καὶ συγκεντρώνονται μετὰ τέτοιο ἀνακατωμα, ὥστε ἡ προσπάθεια γιὰ νὰ βρῇ κανεὶς ὀτιδήποτε, ἀπὸ μιὰ μαγειρικὴ συνταγὴ ὡς τὸ πιστοποιητικὸ τοῦ γάμου, εἶναι ἀρκετὴ γιὰ νὰ δημιουργήσῃ μιὰ... οἰκιακὴ κρίσι! ἀποφαινεται σχετικὰ ὁ κ. Λήχου, διευθυντὴς μιᾶς ἀμερικανικῆς ἐπιχειρήσεως πού ἀσχολεῖται μετὰ τὴν ὁργάνωσι καὶ τὴν τακτικὴ καὶ συστηματικὴ λειτουργία γραφείων, ἐπιχειρήσεων καί... σπιτιῶν. Ὁ κ. Λήχου πιστεύει ὅτι ἀκολουθώντας μερικὸς ἀπλούς κανόνες, μπορεῖτε νὰ περιορίσετε τοὺς οἰκογενειακοὺς καυγάδες, νὰ προφυλάξετε τὸν ἑαυτὸ σας ἀπὸ κόπους καὶ χάσιμο πολυτιμοῦ χρόνου, καὶ νὰ ἀπαλλάξετε τὰ συρτάρια σας ἀπὸ ἕνα σωρὸ ἀχρηστὰ χαρτὰ πού συσσωρεύονται ἐκεῖ μέσα κάθε χρόνο.

1. Μὴ βάζετε ποτὲ ἕνα χαρτὶ στὸ συρτάρι, ἐκτὸς ἂν εἰσθε ἀπὸλύτα ἐξαιρέσι πού χρειάζεται καὶ θέλετε νὰ τὸ κρατήσετε.

Οἱ περισσότεροι ἀπὸ μᾶς ἔχουν βαθεῖα ριζωμένη μέσα τους τὴν τάσι νὰ μὴ πετοῦν τὸ παραμικρὸ χαρτὶ. Ἀπὸ δὲ λοιπὸν πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ἡ σταυροφορία μας.

Εἶναι ἀπόλυτα ἐξακριβωμένο πὼς οὔτε τὰ μισὰ ἀπὸ τὰ χαρτὰ πού μαζεύετε, σᾶς ἐναγκαλιζονται ποτέ. Μόνο τὰ 5% ἀπ' αὐτά, πού ἔχουν σχέση μετὰ οἰκονομικὰ ζητήματα, πρέπει νὰ φυλάχουν ἐπὶ περισσότερον ἀπὸ δύο χρόνια. Ἐν τούτοις, εἶναι δέβαιο πὼς ἂν ἕνα χαρτὶ μὴ μέσα στὸ συρτάρι ἢ σὲ ὁποιοδήποτε ἄλλο μέρος, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ καλὸ θάβη τῶν ἀχρηστών, θὰ τὸ φορτωθῇ... ἐπ' ἀπείρου. Εἶναι πιθανόν, τὴν ἐπόμενὴ φορὰ πού θὰ τὸ ἀντικρίσετε, νὰ διερωτηθῇτε γιὰ τὸ φυλᾷτε. Ἀλλὰ ἀκριβῶς αὐτὸ τὸ ἐρωτηματικὸ θὰ σᾶς κἀν, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, νὰ μὴν τὸ πετάξετε. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς πρέπει νὰ δεδαιωθῇτε, πρὶν τὸ βάζετε στὸ συρτάρι, ἂν πράγματι σᾶς χρειάζεται.

2. Μὴν ἀνακατεύετε διάφορα εἶδη χαρτιῶν.

Αὐτὸς εἶναι ὁ ἀσφαλέστερος τρόπος γιὰ νὰ μὴ θρῖθε ποτὲ ὁποιοδήποτε ἀπ' αὐτά. Ἐξ ἄλλου, βάζοντας τὰ χαρτὰ σας ἀνακατεμένα, κάνετε ἀδύνατον ὁποιοδήποτε διελογὴ καὶ διάκρισι.

Ὁ καλύτερος τρόπος γιὰ νὰ διατηρήσετε τὸν ἐλέγχον ἐπὶ τὰ χαρτὰ σας εἶναι τὸ παλιὸ ἀξίωμα: «Διὰ τὴν καὶ βασιλεῦσα».

3. Φυλάτε τὰ πολυτιμὰ χαρτὰ σας σ' ἕνα ἀνεξίτηλο κουτί.

Τὰ διάφορα οἰκογενειακὰ χαρτὰ καὶ ἔγγραφα μεγάλης σπουδαιότητος—πιστοποιητικὰ γεννήσεως, γάμων, διαθήκες, ἀσφαλιστικὰ συμβόλαια, διδλάρια Τραπεζῆς, μετοχές κλπ.—εἶναι τὰ πολυτιμότερα χαρτὰ τῆς οἰκογενείας σας. Ὅλα αὐτὰ εἶναι φρόνιμὸ νὰ φυλάγονται μέσα σ' ἕνα νὰ μεταλλικὸν κιβώτιο, πού δὲν κινδυνεύει ἀπὸ τὴ φωτιά.

4. Φυλάτε χωριστὰ, κατὰ εἶδη, τὰ οἰκονομικὰ χαρτὰ σας.

Τὰ τρέχοντα οἰκονομικὰ χαρτὰ τῆς οἰκογενείας σας—λογαριασμοὶ, ἀποδείξεις, διδλάρια καὶ ἐπιταγὲς Τραπεζῆς, δηλώσεις ἐφορίας κλπ.—πρέπει νὰ φυλάγονται χωρισμένα μεταξύ τους σ' ἕνα προχείριον, ἀλλὰ ἀσφαλές μέρος. Οἱ λογαριασμοὶ εἶναι καλὸ νὰ χωρίζονται κατ' ἔτος καὶ νὰ μπαίνουν σὲ φακέλους, ἐξω ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀναγράφεται τὸ περιεχόμενον. Οἱ φακέλοι αὐτοὶ θὰ πέρουν θέσι μέσα στὸ μεταλλικὸν κουτί.

5. Φυλάτε σὲ ἄλλο μέρος τὰ «οἰκογενειακὰ ἀρχεῖα» σας.

Τὰ παιδικὰ σας βιβλία, τὰ ἐρωτικὰ σας γράμματα, τὰ γράμματα μετὰ τῆς οἰκογενείας, τὰ φωτογραφικὰ ἀλμπουμ κλπ. ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦν ἕνα μόνιμὸ μέρος τῶν «οἰκογενειακῶν» σας ἀρχείων. Μπορεῖ νὰ περάσουν ὀκτώμηνας δεκαετηρίδες χωρὶς νὰ τοὺς ρίξετε μιὰ ματιά, ἀλλὰ τὸ βέβαιον εἶναι πὼς θὰ ἐξοικονομήσετε νὰ τὰ φυλάτε μετὰ πᾶσι. Ὅλα αὐτὰ τὰ χαρτὰ, εἶναι πρακτικὸ νὰ φυλάγονται μέσα σ' ἕνα—δύο χαρτονεῖα κουτί.

6. Τέλος, φυλάτε χωριστὰ κατὰ τὴν ὁμὴ βασικά.

Ὅλα τὰ χαρτὰ πού φυλάτε καὶ πού τὰ θέλετε, ἢ νομίζετε πὼς μπορεῖ νὰ σᾶς χρειασθοῦν, πρέπει νὰ φυλάγονται χωριστὰ. Στὴν κατηγορία αὐτὴ υπάγονται ἀπειρά πράγματα ἀπὸ τὰ παλιά προγράμματα τοῦ θεάτρου, τὰ περιοδικὰ, καὶ τὴς παλιῆς χριστουγεννιάτικες κάρτες, ὡς τὴς συνταγὰς τὰ πατρῶν καὶ τὴς χρηστέας ὁδηγίης τοῦ νοικοκυριοῦ.

Ἡ ποσότης τῶν ἐντύπων αὐτῶν ἐξαρτᾶται γενικὰ ἀπὸ τοὺς τομεῖς τοῦ ἐνδιαφερόντος σας καὶ ἀπὸ τὸν χώρο πού διαθέτετε γιὰ τὴν φύλαξί των. Πάντως, καλὰ θὰ κάνετε νὰ τὰ ἔχετε κατὰ τὰς κατηγορίας.

Αὐτὲς εἶναι λοιπὸν οἱ συμβουλές πού σᾶς δίνει ὁ κ. Λήχου. Ἄν τις ἀκολουθήσετε, ἔχετε λυσεῖ κατὰ τὸ 90% τοῦ τὸ πρόβλημά των χαρτιῶν σας. Καὶ ἐτοίμ δὲν θὰ ἔχετε πιά νὰ ἀντιμετωπίζετε τὸ βασάνο τῆς ἀναζητήσεως τῆς περσινῆς σας δηλώσεως στὴν ἐφορία, ὅταν ἐρῇ ἡ στιγμὴ γιὰ νὰ πληρώσετε τὸ φόρο σας. Θὰ ἔχετε μόνο νὰ ἀντιμετωπίζετε τὸ βασάνο... τῆς πληρωμῆς!...

ΛΑΝΤΟ ΣΑΠΟΥΑΡΟ

ΑΝ ΠΕΡΠΑΤΑΤΕ ΕΤΣΙ

ΦΡΟΝΤΙΣΤΕ ΝΑ ΔΙΟΡ-
ΘΩΣΕΤΕ ΤΗ ΣΤΑΣΙ ΣΑΣ

ΦΑΝΤΑΣΘΗΤΕ ότι τα μαλλιά σας είναι θαυμάσια χτενισμένα, φοράτε ένα ακριβό φόρεμα, ότι αποπνέετε ένα θαυμάσιο ακριβό άρωμα, το μακιγιάζ σας είναι άψογο — αλλά περπατάτε με σκυφτή τη ράχη, σέρνοντας τα πόδια σας, με πεσμένο προς τα εμπρός το στήθος: όλη σας η λάμψη, η γοητεία, το θαυμάσιο ντύσιμό σας πάει περίπατο!

“Αν σās συμβαίνει αυτό, φροντίστε το γρηγορότερο να διορθώσετε τη στάσι του σώματός σας! Δεν είναι και τόσο δύσκολο. Το ίδιο θα κάνετε κι’ αν όταν στέκεσθε με κρεμασμένους τούς ώμους, κρεμασμένο το κεφάλι και με τα χέρια μπροστά στην κοιλιά, σὰ νά.....

κλαίτε κανέναν. Κάθε πρωί ξαπλώστε με τη ράχη και σηκώστε ψηλά τα πόδια σας άργα σέ κάθετο προς το σώμα θέσι. Κρατήστε τη θέση αυτή επί 3 δευτερόλεπτα. Κατεβάστε τα πόδια χωρίς να κινήσετε το σώμα σας, ξανασηκώστε τα και επαναλάβετε την άσκηση.

Μήπως πάλι όταν περπατάτε παίρνετε τη στάσι, που επαιρναν στο μεσαίωνα στις ευρωπαϊκές πόλεις, οι κοπέλλες δηλαδή με προτεταμένη την κοιλιά; Πιθανόν αυτό να ήταν μόδα τότε, σίγουρα όμως δεν είναι σήμερα. Ξαπλώστε λοιπόν με τη ράχη, αν τυχόν έχετε τη στάσι αυτή, και φέρτε άνοιχτά τα χέρια επάνω από το κεφάλι προς τα πίσω. “Υστερα κάμψτε άργα το επάνω μέρος του σώματος προς τα εμπρός και προσπαθήστε ν’ αγγίξετε με τα χέρια τις άκρες των ποδιών. Τα γόνατα ίσια, αλύγιστα. Κάθε πρωί 6—8 φορές.

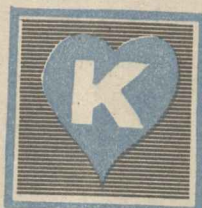
Μήπως πάλι περπατάτε σὰ νά έχετε καταπιή καμμία στέκα του μπιλιάρδου; Κάντε τότε την παρακάτω άσκησι: Σταθείτε όρθια, σηκώστε τα χέρια επάνω από το κεφάλι και κλίνετε το σώμα σας μέχρι το έδαφος, χωρίς όμως να λυγίσετε τα γόνατα. Δεν μπορείτε; Προσπαθήστε, θά τα καταφέρετε. Και για τ’ όνομα του Θεού, μην περπατάτε όπως σας δείχνει το σκίτσο μας, με ράχη και κεφάλι σκυμμένο χάμω, σαν κρεμασμένη.

‘Εκτός του ότι είναι φοβερά αντιαισθητικό, μπορείτε μ’ αυτό τον τρόπο να κάνετε δί-
πλες κάτω από το πηγούνι σας! Για ν’ απολαγείτε από το έλαττωμα αυτό τοποθετήστε δύο χοντρά δι-
λίια επάνω στο κε-
φάλι σας και περπατήστε γύρω στο δωμάτιό σας με την κοιλιά προς τα μέσα και τους ώμους και τα χέρια ελεύθερα. ‘Αλλάξτε ύστερα την άσκησι, παίρνοντας ένα μπαστούνι με τα δυο χέρια από το περ-
νάτε επάνω από το κεφάλι στον αυχένα, ριχνοντας προς τα πίσω το κεφάλι και πι-
εζοντας τούς ώμους. ‘Η άσκησι αυτή δι-
υναμώνει την πλάτη και σās χαρίζει ωραία σ-
τάσι... ‘Εμπρός, λοιπόν, μην χάνετε και-
ρό. ‘Αρχίστε από σήμερα αν είναι δυνατόν.

‘Η όμορφιά της Καρόλ

ΕΝΑ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΑΣΙΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΑΜΜΙΑ ΦΟΡΑ έχω τύψεις γι’ αυτό που έκανα στην Καρόλ. Ξέρω πώς αν ήμουν εγώ θα ήταν ο Σάμ ή κάποιος άλλος που θα ανέλαμβανε το ρόλο μου, αλλά ή σκέψι ότι ήμουν εγώ ή ατία να καταστραφεί ή καριέρα της, με κάνει να υποφέρω. “Υστερα πάλι, σκέπτομαι, πώς σε μια γυναίκα σαν την Καρόλ δεν υπάρχει τίποτα που να μην μπορεί να την καταστρέψει, γιατί έχει ένα κεφάλαιο άφθαρτο και άνεκτίμητο: την όμορφιά της. “Όταν οι σκέψεις μου φθάνουν σ’ αυτό το σημείο σταματούν οι τύψεις, μα εγώ εξακολουθώ να υποφέρω, από κάτι άλλο, που ίσως είναι ζήλεια, ή αγάπη, ή και τα δυο μαζί... Καλά καλά δεν ξέρω... ‘Η όμορφιά της Καρόλ... Τώρα που το σκέπτομαι βρίσκω πώς ήταν αυτή ο πρωταγωνιστής όλης της ιστορίας αυτής. “Όλοι οι άλλοι δεν είμαστε παρά δευτερεύοντα κι’ ασήμαντα πρόσωπα...

Η ΙΣΤΟΡΙΑ άρχισε όχτώ μήνες πριν, στο κομψό δραβούνό κέντρο του Σκόττι. “Ηταν μάλιστα ο ίδιος ο Σκόττι, που τηλεφώνησε στο διευθυντή μου, ότι εκείνο το βράδυ θα πήγαινε στο κέντρο του ή Καρόλ Ράσελ με μερικούς φίλους της. “Ο διευθυντής χαμογέλασε ευχαριστημένος. “Υστερα στράφηκε σέ μένα, που εκείνη τη στιγμή ήμουν μόνος μέσα στο γραφείο του. — Είναι μια καλή δουλειά γιά σένα, Γουώλτερ, μου είπε. Αυτή ή μικρή έχει γίνει το πρόσωπο της ημέρας. ‘Η έκλογη στα καλλι-
στεία και ο θρίαμβός της στην τηλεόρασι, που έγινε με τόσο γρήγορο ρυθμό, έχει κάνει όλο τον κόσμο να μιλά γι’ αυτήν. ‘Απόψε θα πιάς να της πάρης συνέντευξι.

Γιά να καταλάβετε, πρέπει να σās εξήγησω μερικά μυστικά της δουλειάς μας. “Όταν, δηλαδή, ο διευθυντής της εφημερίδας ‘Ο ‘Αδίακριτος’ λήσέ σε κάποιον από τούς συνεργάτες του να πάη γιά ‘συνέντευξι’ έννοει να πάη γιά το κυνήγι κανενός σκάνδαλου. Γιατί ‘Ο ‘Αδίακριτος’ είναι μια εφημερίδα που οι καθωστρεπεί άνθρωποι δεν την αγοράζουν. Γιά μένα όμως ήταν μια δουλειά σαν οποιαδήποτε άλλη, μια δουλειά μάλιστα από την οποία κέρδιζα άρκετά. “Ετσι το ίδιο βράδυ βρέθηκε καθισμένος σ’ ένα τραπέζι του Μπαρ—Σκόττι, μ’ ένα ποτήρι ούισκυ στο χέρι, και με το ωραιότερο κορίτσι που υπήρχε στον κόσμο αντίκρι μου, την Καρόλ Ράσελ. Μπορώ να όρκιστώ ότι την έρωτεύτηκα από τα πρώτα πέντε λεπτά που την αντίκρισα. “Ηταν τόσο αιδέρις, τόσο φωτεινή, τόσο όμορφη, που δεν μπορούσε ν’ αφήση κανέναν άνδρα άσυνκίνητο, αλλά αυτό δεν μ’ έκανε να ξεχάσω το σκόπό μου. “Αν άρχιζα να έρωτεύωμια κάθε ωραία γυναίκα, την οποία έπρεπε να παρακολουθώ για να μαρέψω κανένα σκάνδαλο, πήγαινα χαμένος. “Ετσι άρχισα να καταστρώνω το σχέδιό μου, αφήνοντας κατά μέρος τα προσωπικά μου αισθήματα.

Το σχέδιο ήταν απλό μα αλάνθαστο. Θ’ άρχιζα να παρακολουθώ την Καρόλ, επί μερικές μέρες, θά γινόμουν ή σκιά της, θά της γινόμουν ένοχλητικός, εκείνη θά μ’ έβριζε κάποτε, αλλά εγώ θά επέμενα. Στο τέλος, κάποιος άνδρας θά δοκίμαζε να μου σπάσει τα μούτρα, κι’ έτσι θά μάθαινα ποιος ενδιαφερόταν γιά την Καρόλ, κι’ από κεί και πέρα τα άλλα θά ήταν εύκολα. Το τέχνασμα αυτό είχα έφαρμύσει με την ήθοποιό Βίβιαν Ντρέι και είχε επιτύχει. Γιατί, λοιπόν να μην πετύχαινε και τώρα;

Αυτή τη φορά όμως τα πράγματα είχαν μια απρόοπτη εξέλιξι. Συνέβη κάτι, που δεν μπορούσε καν να περάση από το νού μου.

Την άλλη μέρα το πρωί, ενώ έκανα βόλτες έξω από το πάρκο που βρισκόταν ακριβώς αντίκρι από τη δίλα της Καρόλ, βυθισμένος στις σκέψεις μου, άκουσα πίσω μου το κλάξον ενός αυτοκινήτου. Γύρισα απότομα κι’ αντίκρισα την Καρόλ που μου χαμογελούσε με το πιδ γοητευτικό της μειδίαμα.

— Είσαστε πολύ άφρημας, μου είπε. Θά μπορούσα να όρκιστώ ότι βρισκόσαστε εδώ γιά να με παρακολουθήσετε. Χθες το βράδυ δεν μπόρεσα να ξεφυγώ ούτε στιγμή από το βλέμμα σας, και όμως τώρα θά γλυστρώσα μέσα

από τα χέρια σας, χωρίς καν να με πάρειτε είδησι.

Την κύτταξα σαστισμένος. Βλέποντάς την στο φώς της ημέρας μου φάνηκε ακόμη πιδ όμορφη από το προηγούμενο βράδυ.

‘Η Καρόλ άνοιξε την πόρτα του αυτοκινήτου της και χαμογελώντας πάντοτε, μου έκανε νόημα ν’ ανέβω.

— Έλάτε να μου πητε τί θέλετε από μένα, πρόσθεσε. Είναι πιδ αξιοπρεπές παρά να τριγυρίζετε έξω από τα παράθυρά μου.

Ανέβηκα σαν αυτόματο. Αυτό ήταν κάτι τελείως άναπάντεχο. Προσπάθησα να συγκεντρωθώ γιά να βρώ μια δικαιολογία. Δεν μπορούσα φυσικά να της πω την αλήθεια, να της όμολογήσω πώς την παρακολουθούσα γιά να ψαρέψω κάποιο σκάνδαλο εις βάρος της.

— Λοιπόν, σās άκούω, επέμενε εκείνη με τον ίδιο πάντοτε εγκάρδιο τόνο.

— Είναι αλήθεια ότι σας παρακολουθώ, της είπα τέλος, και ο λόγος είναι άπλουστατος. Είμαι έρωτευμένος μαζί σας. Είναι κάτι που θά μπορούσε να το πείθι όποιοσδήποτε.

Μου φάνηκε πώς τα λόγια μου δεν ήταν εντελώς ψεύτικα. Το γέλιο της Καρόλ άντήχησε τόσο ξενόιστο και δροσερό που μ’ έκανε να μισώ τον εαυτό μου, τον ‘Αδίακριτο’ και το διευθυντή του. Αισθάνθηκα πώς εκείνη τη στιγμή αντιπροσωπεύαμε τις σκοτεινές δυνάμεις του κακού, που ήθελαν να καταστρέψουν αυτό το τέλειο δημιούργημα του ‘Υψίστου.

— Δεν είσαστε καθόλου πρωτότυπος, είπε. Κι’ εγώ, που νόμιζα πώς είσαστε ο άρχηγός καμμίας φοβερής σπείρας κακοποιών.

Έλασε πάλι, κι’ αυτή τη φορά γέλασα κι’ εγώ μαζί της.

— Είσαστε ένας τύπος κοινότατος, συνέχισε, αλλά ποιος ξέρει γι’αυτό, μ’ άρέσετε.

‘Ετσι άρχισε ή γνωριμία μας. Δυό έβδομάδες αργότερα έψαχνα άλλοι να βρώ δουλειά, γιάτι αγαπούσα την Καρόλ, την αγαπούσα σαν τρελλός και μ’ αγαπούσε κι’ εκείνη, κι’ ο διευθυντής του ‘Αδίακριτου’ δεν περίμενε καλύτερο σκάνδαλο απ’ αυτό: ‘Η ωραία και απρόσιτη στάρ της τηλεόρασεως Καρόλ Ράσελ έρωτευμένη με ένα συντάκτη του ‘Αδίακριτου’.

‘Ενα σκάνδαλο που θά ήταν άρκετο γιά να καταστρέψι την καριέρα της μια φορά πάντα. — Μα επί τέλους τί κανείς τόσον καιρό; μου φώναζε μια μέρα ο διευθυντής. Δυό έβδομάδες τώρα τρέχεις πίσω απ’ αυτή τη Ράσελ σὰ σκυλάκι, κι’ ακόμη δεν κατάρθωσες να μάθης ποιος είναι ο προστάτης και χρηματοδότης της;

— Δεν υπάρχει ούτε προστάτης ούτε χρηματοδότης, απάντησα απότομα. ‘Η Ράσελ έφασε μόνη της εκεί που βρίσκεται, και δεν έχει ανάγκη από χρήματα, γιάτι κερδίζει άρκετά από τη δουλειά της.

‘Ο διευθυντής έσκασε στα γέλια, ύστερα στράφηκε προς το μέρος μου και με κύτταξε με ύποψια.

— Νομίζω ότι έχεις έπηρεαστή από τη γοητεία της, είπε. Αυτομάνι, Γουώλτερ, αλλά από σήμερα θά σ’ αντικαταστήσω με κάποιον άλλο. ‘Εφυγα έξω φρενών από το γραφείο του διευθυντού. ‘Επρεπε να πάω να ειδοποιήσω αμέ-

σως την Καρόλ. Να της πω πώς γιά ένα χρονικό διάστημα δεν θά έπρεπε να βλέπομαστε ή οι συναντήσεις μας να έμειναν τελείως μυστικές. Θ’ αναγκάζόμουν έτσι να της φανερώσω την αλήθεια, αλλά αυτό δεν είχε σημασία τώρα πιά.

Δίσχισα τρέχοντας τον κήπο, άνοιξα την πόρτα του σπιτιού και μπήκα στο χώλ. Ξαφνικά όμως έμεινα ακίνητος, σαν κεραυνοβολημένος. Το πρώτο πράγμα που είδα, ήταν ένα άνδρικό καπέλο μόνη στο σπiti μ’ έναν άνδρα; Θά μπορούσε να μην ήταν μόνη, να είναι μαζί και κάποια γυναίκα, ή θά μπορούσε ο άντρας αυτός να ήταν ένας άλλος γνώριμος ή ένας συγγενής της Καρόλ ή ακόμη ο υπάλληλος της ‘Εφορίας. ‘Αλλά ή διαίσθησί μου μου έλεγε πώς ήταν ‘Εκείνος. ‘Εκείνος, που ο διευθυντής ώνόμαζε ‘προστάτης’. Θέλησα να όρμήσω μέσα στο σαλόνι αλλά συγκρατήθηκα και προχώρησα με προφύλαξι ως τη τζαμόπορτα που χώριζε τη βιβλιοθήκη από το σαλόνι. ‘Η πόρτα ήταν μισάνοιχτη και ή συζήτηση, ή μάλλον ο μονόλογος του άνδρός, έφθανε καθαρά ως τ’ αυτά μου:

— ‘Ηταν μεγάλη άπερισκεψία αυτό που έκανες Καρόλ. Έλεγε. Να σχετισθής μ’ αυτόν τον φτωχό και ασήμαντο νεαρό.

‘Ακούστηκε ένα γέλιο σιγανό ειρωνικό και ο μονόλογος συνεχίστηκε:

— Γιά σκέψου τί ειρωνία! ‘Ο διάσχιμος θεατρικός επιχειρηματίας ‘Εντουαρντ Λούις, αντί-
ζηλος ενός άπένταρου παιδιού.

— Σώπα, ‘Εντουαρντ, άκούστηκε τέλος, σοβαρή και λυπημένη ή φωνή της Καρόλ.

— Ο άντρας όμως συνέχισε:

— ‘Ας είναι, ας τα ξεχάσουμε τώρα όλα αυτά, αγαπητή μου. ‘Υποθέτω πώς με κάλεσε σήμερα γιά να συμπιλιωθώμε.

— Α, όχι, αυτό ήταν πάρα πολύ. Δεν θά έμεινα να παρακολουθώ και τή συμπιλίωσί τους. ‘Εφυγα σαν τρελλός, χτυπώντας πίσω μου τις πόρτες.

Όταν ο διευθυντής της εφημερίδας ‘Ο ‘Αδίακριτος’ με είδε να μπαίνω στο γραφείο του σ’ αυτή την έξαλλη κατάσταση, συνωφρώθηκε. “Όταν όμως πήρε από τα χέρια μου τα χειρόγραφα που του έδινα και τα διάβασε, το πρόσωπό του φωτίστηκε από ένα εγκάρδιο χαμόγελο.

— Μα έσύ, Γουώλτερ, είσαι καταπληκτικός. Πώς; ‘Η Καρόλ Ράσελ είναι έρωμένη του θεατρικού επιχειρηματία ‘Εντουαρντ Λούις! Αυτό είναι θαυμάσιο, φώναξε.

ΕΤΣΙ κατέστρεψα την καριέρα της Καρόλ. ‘Από την ημέρα που έστειλα στο σκάνδαλο δεν τόλμησε πιά να ξαναφανή στην τηλεόρασι. ‘Ως εκείνη τη στιγμή ή Καρόλ Ράσελ αντιπροσωπευε τον τύπο του δροσερού, άθώου, άδγαλτου κοριτσιού, αλλά μια Καρόλ με παρελθόν δεν είχε πιά καμμία γοητεία.

‘Ετσι πολλές φορές υποφέρω από τύψεις. “Υστερα όμως σκέπτομαι πώς τέτοιες γυναίκες δεν χάνονται ποτέ. Πάντα βρίσκειται κάποιος πλούσιος ‘προστάτης’ να καλοπληρώση τη σπάνια όμορφιά τους. Τα πράγματα είναι πολύ πιδ δύσκολα γιά μένα, που μη μπορώντας να υποφέρω αυτές τις σκέψεις, έδωσα πριν από δεκαπέντε μέρες την παραίτησί μου από τον ‘Αδίακριτο’ και γυρίζω από το πρωί ως το βράδυ από γραφείο σε γραφείο, ψάχνοντας μάταια γιά καμμία άλλη θέσι. ‘Ισως όταν βρεθώ σ’ ένα άλλο περιβάλλον, συλλογίζομαι, θά ξεχάσω μια γιά πάντα αυτή τη θλιερή ιστορία. Νά ξεχάσω. Νά ξεχάσω πώς υπάρχουν στον κόσμο γυναίκες σαν την Καρόλ μ’ έκτυφλωτική όμορφιά και πλούσιους ‘προστάτες’.

Κυττάω προς το διαδρόμο. “Εξω από τα γραφεία του προσωπάρχη της μεγάλης εμπορικής επιχειρήσεως είναι μαζεμένες καμμία δεκαριά κοπέλλες, που ελπίζουν σε μια θέσι δικτυογράφου. ‘Πόσο δύσκολη είναι ή ζωή γι’ αυτές, συλλογίζομαι. ‘Και πόσο καλύτερες είναι από εκείνη. Κι’ όμως την αγαπώ ακόμη την Καρόλ. Νομίζω πώς την έχω διαρκώς μπροστά στα μάτια μου, κάθε γυναίκα νομίζω πώς

‘Η ωραία και απρόσιτη στάρ Καρόλ Ράσελ ήταν έρωτευμένη μ’ ένα συντάκτη.

έχει κάτι από κείνην. Αυτή ή κοπελλίτσα, λόγω χάριν, αν κι’ είναι τόσο φτωχικά ντυμένη, έχει την ίδια σιλουέτα. Μόνο τα μαλλιά της είναι σκούρα, καστανά, ενώ τα μαλλιά της Καρόλ ήταν λαμπερά σαν άσχημ. Νά, τώρα στρέφεται, θά δώ το πρόσωπό της.

“Ω, Θεέ μου, δεν είναι δυνατό. Θαρρώ πώς όνειρεύομαι. Είναι εκείνη, είναι ή ίδια, ή Καρόλ. Με πλησιάζει, σφίγγουμε τα χέρια. Κάθε κα-
κία έχει σβύσει μέσα μου, μένει μονάχα μια δυνατή επιθυμία να την πάρω στην αγκαλιά μου και να τη φιλήσω. Δεν το κάνω όμως και τή ρωτώ με φωνή αδύνατη που θέλει να σπνή αδιάφορη, αλλά δεν είναι παρά ταραγμένη:

— Τί θέλεις εδώ, Καρόλ;

— Δουλεία, μου απαντά. ‘Αλλά είναι τόσο δύσκολο να βρή κανείς μια θέσι σήμερα. “Όταν μάλιστα δεν έχει κανένα να σέ υποστηρίξη.

— Και ο ‘Εντουαρντ Λούις ρωτώ χωρίς σχε-

δων να θέλω.

Το βλέμμα της Καρόλ γίνεται ξαφνικά πολύ λυπημένο.

— Δεν θά μπορέσης ποτέ να ξεχάσης, Γουώλτερ, μου ψιθυρίζει πολυ σιγά. Κι’ όμως από την ημέρα που σε γνώρισα ο ‘Εντουαρντ δέχκε έντελως από τη ζωή μου. Αυτό ήθελα να του πω την ημέρα που τον κάλεσα στο σπιτί μου. ‘Ηθε-
λα να ξαναρχίσω μια ζωή καινούργια, αλλοιώ-
τική, μαζί σου. Μα ίσως είναι άργα.

Δεν είναι άργα, Καρόλ, της λέω και ή φωνή μου είναι θερμή, γεμάτη αγάπη. ‘Εχουμε κι’ οι δυο να ξεχάσουμε ώρισμαμένα πράγματα και θά τα ξεχάσουμε. Δεν είναι δύσκολο, αν θά είμαστε μαζί.

Κι’ ίσως είχαμε άρχεισι κίολας να τα ξεχνού-
με, όταν λίγη ώρα αργότερα περπατούσαμε γε-
ροπιασμένοι κάτω από τα δέντρα του πάρκου.

ΝΤΟΝ ΑΡΕΛ

Ο ΧΟΡΟΣ, ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΑΠΟ ΤΗ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ

Οι ευεργετικές συνέπειες του χορού παρέχουν
εξαιρετικές ευκαιρίες επιτυχίας στη ζωή

Ο ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ δεχόταν τους χθι όλο το σώμα. Οι γονείς δεν έ-
πισκέπτες τους καθισμένους
πίσω από ένα πολύ μεγάλο
γραφείο. Για να φτάσει κανείς κον-
τά του, έπρεπε να διασχίσει μια
σειρά από τεράστιες αίθουσες, απ'
τις οποίες μπορούσε να διακρίνει
το γραφείο του σαν ένα μικροσκο-
πικό σημείο. "Όσο πλησίαζε στο
γραφείο, ο επισκέπτης έκανε την
ψυχραιμία του, άρχιζε να μην αϊ-
σθάνεται καλά, ακόμα και να τρι-
κίσει. «Έφανε κοντά μου έχοντας
χάσει τα τρία τέταρτα της προσω-
πικότητάς του», γράφει ο Μουσσ-
ολίνι στ' απομνημονεύματά του. «Κί-
 όμως, δεν εφάρμοξα ποτέ τὸν ἀ-
πλό κανόνα, ότι οι άνθρωποι δεν
ξέρουν να περπατήσουν...»

Δεν είναι, λοιπόν, παράξενο που
ο χορός αποτελεί ένα από τα πρώ-
τα πράγματα, που διδάσκονται οι
μέλλοντες βασιλίσσες. "Απ' όλες
τις σημερινές βασιλίσσες, μία μό-
νο άνηλθε να μάθει χορό, και άρ-
κεσθηκε στο ποδήλατο: "Η βασι-
λισσα Τζουλιάννα της "Ολλανδίας.

"Η κυρία "Αριόλ, σύζυγος του τέ-
ως Προέδρου της Γαλλικής Δημο-
κρατίας, γινόταν δεκτή ως ίση σ' ό-
λες τις βασιλικές αulές: Χάρις σε
μία ώρα μάθημα κάθε εβδομάδα,
είχε μάθει να περπατάει. "Η κ. Κο-
τό, η γυναίκα του σημερινού προ-
έδρου, έχει κάνει και αυτή προό-
δους, παρά το πάχος της και ο κα-
θηγητής της του βαδισμάτος είναι
αρκετά ικανοποιημένος.

Οι ειδικοί εξηγούν την τεράστια
επιτυχία της "Αντρέυ Χέμπουντ
από το γεγονός ότι έμαθε χορό. "Ε-
κείνο που γοητεύει τόσο τη συν-
γγραφέα της "Ζίζι" Κολέτ όταν την
πρωτοείδε στο χώρο του ξενοδο-
χείου όπου είχε κατεβεί, ήταν α-
κριβώς ο τρόπος με τον οποίο περ-
πατούσε, και γενικά η χαριτωμένη
εμφάνισή της. «Νά η Ζίζι μου!» φώ-
ναξε η διάσημη συγγραφέας. "Αν-
τιθέτως, οι κριτικοί παρατήρησαν
συνάψ πως η "Γυγκριντ Μπέργμαν,
αν και θαυμάσια ήθοποιός, φαίνε-
ται κάπως βαρειά και δυσκίνητη.
"Όλες οι νεαρές Γαλλίδες «σάτ-
λετ» έχουν τόσο καταλάβει τη ση-
μασία του χορού, ώστε δεν ύπαρ-
χει ούτε μία που να μη μαθαίνει
την τέχνη της Περσιχόρης. Στο
Χόλλυγουντ, πριν διδάσουν δι-
τιδήποτε άλλο στις μαθητευόμενες
σάτ των 15 χρονών, τις μαθαί-
νουν επί δυο χρόνια κλασικούς
χορούς.

"Εδώ και πολύν καιρό, στη Γερ-
μανία, "Ελβετία, "Αγγλία, Ρωσία
και "Αμερική, ο χορός αποτελεί
τμήμα της ύλης που διδάσκεται
στα λυκεία, ανάλογες ώρες με τα
μαθηματικά. Στη Γαλλία, οι σχο-
λές ρυθμικής φωνώνουν σαν τα
μαϊνάρια. "Η σπουδαιότερη, - η
σχολή Ποπάρ, χρησιμοποιεί 1800
κατηγήτριες για 10.000 μαθήτρι-
ες, γιατί έχει διακλαδώσεις σ' όλο
το κόσμος.

"Όλες αυτές οι σχολές διδάσκουν
έναν κλασικό χορό τροποποιημένο
για τους έρασιτέχνες, και αρκετά
δυναμικό ώστε να άρεση στη νέα
του '958, που αγαπάει τη τζαζ
και τ' αγαίνει με τη «θέσπα». "Εγ-
κατέλειψαν τον πολύ ήρεμο ρυθμι-
κό χορό του 1900. Δεν δίδεται πια
προσοχή μόνο στο βήμα, αλλά κα-
ταβάλλεται προσπάθεια να αναπτύ-

ΖΙΛΛ ΝΕΡΕ

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΔΟΜΟΙ

Τὰ παράξενα έντομα τῆς γού ζοῦν μέσα στο σκοτάδι

"Εδω και διακόσια εκατομμύρια χρόνια, το έντομο αυτό,
ένα από τα τελειότερα οργανωμένα πλάσματα στον κό-
σμο, λυμαινεται άγρίως την επιφάνεια τῆς ὕδρογειού.

ΥΠΑΡΧΕΙ ένα έντομο, που μπορεί να προκαλέσει τέτοιες καταστρο-
φές, όσες δεν μπορούν να προκαλέσουν και τὰ πιό μεγάλα ζώα. Εί-
ναι τόσο μικρό, που χρειάζεται φακό κανείς για να το διακρίνει.
"Ενα είδος μυρμηγκιού, που έχει μήκος μισού πόντου, χωρίς περι-
βλημα, τυφλό εκ γενετής και τόσο εύπαδες, που μία μονάχα ακτίνα του
ήλιου αρκεί για να το σκοτάσει. Μερικές σταγόνες βροχής σημαίνουν το
τέλος του. Αυτό είναι το έντομο που σκορπίζει τον τρόμο: ο τερμίτης. Πού
άντλη τη δύναμή του; Στην τάξη και στον αριθμό.

"Ενας τερμίτης μονάχος δεν είναι τίποτα. "Αλλά μία αποικία από με-
κά εκατομμύρια ομοίους του, τελείως οργανωμένη και ιεραρχημένη μπορεί
να φέρη κάτω μία οικοδομή που δεν μπόρεσαν να γκρεμίσουν οι αιώνες,
να ύψωση ένα λόφο ή να ρίξη κάτω μία πελώρια δελαντιδιά.

"Όπως είπαμε δεν έχει μάτια. Το κεφάλι του είναι εφωδιασμένο μ' ένα
άρκετα άτελη εγκέφαλο, μακριές κεραίες και σαγόνια άπλισμένα με λε-
πτά δόντια. "Από το θώρακά του εκκινούν τρία ζευγάρια πόδια, που τον
μετακινούν με μεγάλη ταχύτητα. Το μαλακό υπογάστριό του έχει έναν πε-
πτικό σωλήνα γεμάτον μικρόβια που τον κάνουν ικανό να χωνεύη εκείνο
που κάθε άλλο στομάχι δεν θα μπορούσε να χωνεύη: Την κυτταρίνη του
ξύλου.

"Ο τερμίτης γεννιέται, ζή και πεθαίνει μέσα στο σκοτάδι. Δεν μετακι-
νείται παρά μέσα στο υπέδαφος κι' ύπονοιό της ακούραστα και άθόρυβα,
τρυπάνοντας σαν δαντέλα και τὰ πιό χοντρά ξύλα. Τίποτα δεν φαίνεται να φα-
νεί η καταστροφή που προκαλεί. Είναι ένα ύπουλο ζώο που σέβεται πάντο-
τε το εξωτερικό των πραγμάτων για να χορταίνει το «μεδούλι» τους.

Και η τακτική αυτή έχει μεγάλη επιτυχία αφού του επιτρέπει να θρί-
σκει στη ζωή και να καλοπερνά επί διακόσια εκατομμύρια χρόνια. Πρά-
γματι οι φυσιοδίφες υποστηρίζουν ότι ο τερμίτης εμφανίστηκε για πρώτη
φορά στις άρχες της δευτερογενούς περιόδου, όταν τὰ γιγαντιαία έρπετα
έδιναν από τὰ έξη και γλυτρούσαν στη σκιά των κολοσσισίων πτε-
ρίδων. Για να μπόρεσε να κάνετ μια σύγκρισι σάς πληροφορούμε ότι
το μυρμηγκι και η μέλισσα χρονολογούνται μόνο από δώ και εξήντα έκα-

"Όλο αυτό το οικοδόμημα είναι χτισμένο από τερμίτες τῆς Νατάλης.
Είναι αληθινό φρούριο, ύψους 4 μέτρων. Στο κέντρο είναι η καρδιά της
πόλεως, το μόνο μέρος που κατοικείται. Το άνοιγμα στην εισοδο έγινε
από το Γάλλο καθηγητή Γκρσσέ, που μελέτησε ειδικά τη ζωή τους.

Ο ΤΕΡΜΙΤΕΣ

τομύρια χρόνια. "Όσο για τον άνθρωπο δεν έχει παραπάνω από ένα ε-
κατομμύριο χρόνια πίσω του.

Δεν είναι όμως περισσότερα από διακόσια χρόνια που ανακαλύφθηκε ο
τερμίτης. Το 1781, ένας "Αγγλος εξερευνητής ο Χένρυ Σμήθμαν υπέβαλε
στη βασιλική εταιρεία του Λονδίνου μίαν έκθεση που προκάλεσε αίσθησι,
αλλά και που κανείς δεν ήθελε να πιστέψη. "Ο εξερευνητής είχε γυρίσει
από την "Αφρική, όπου είχε εξερευνηθεί τις φωλιές και είχε παρακολου-
θήσει τὰ παράξενα ήθη των τερμιτών.

Μόνο κατά τὰ μέσα του περασμένου αιώνα, με τη μεγάλη αποικιακή έ-
πέκτασι, μπόρεσαν άλλοι επιστήμονες να επιβεβαιώσουν τις παρατηρήσεις
του Σμήθμαν. Σήμερα οι έντομολόγοι ενδιαφέρονται τρομερά για το ζή-
τημα αυτό. Και όχι μόνο οι έντομολόγοι, αλλά και οι κοινωνιολόγοι και
οι φιλόσοφοι. Ο τερμίτης δεν έχουν μόνο μία περίπλοκη βιολογία, αλλά
και μία καταπληκτική κοινωνική ζωή, πολύ καλύτερα οργανωμένη από τη
ζωή των μυρμηγκιών και των μελισσών.

Παρατήρησαν, άλλωστε, ότι το έντομο αυτό, που πίστευαν ότι ζούσε
μόνο στην "Αφρική, βρισκόταν σ' όλες τις Ισημερινές και τροπικές χώρες
της ὕδρογειού. "Ανακάλυψαν όμως ταυτόχρονα σημαντικές αποικίες τερ-
μιτών στην Εύρωπη, στη Βόρειο "Αμερική και στην "Ιαπωνία. Συνολικά,
πρέπει να υπάρχουν 1200 διαφορετικά είδη απ' αυτούς, αλλά μόνο μερικές
εκατοντάδες είναι γνωστά.

Οι επιστήμονες βρίσκονται, λοιπόν, στο κατώφλι ενός άπεράντου ὕπο-
γειου κόσμου, που τὰ άναρίθμητα ανίγματά του προσφέρουν άπερίορι-
στο πεδίο στις ανακαλύψεις τους.

ΜΙΑ ΤΕΛΕΙΑ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Μία αποικία τερμιτών δεν είναι καθόλου ένα σύνολο άναρχοῦμενο. Κα-
θένα εκεί έχει έναν προκαθορισμένο σκοπό. "Εργάτης, στρατιώτης ή άνα-
παγωγός, κάθε τερμίτης έχει το ρόλο του, από τον οποίο δεν ξεφεύγει
ποτέ. Είναι άλλωστε, τόσο στενά ειδικευμένος, ώστε η ίδια η διαμόρφω-
σί του του άπαγορεύει κάθε αλλαγή.

Στην κορυφή της κοινωνικής ιεραρχίας βρίσκεται ένα παράδοξο ζευγάρι
που εξασφαλίζει τις αναπαραγωγικές λειτουργίες όλης της κοινότητας.
Πράγματι, ο βασιλιάς και η βασίλισσα είναι οι μόνοι που μπορούν να έ-
νωθούν και να αναπαραχθούν. Βρίσκονται ο ένας δίπλα στον άλλον, σ' έ-
να ειδικό θαρρακισμένο κελί, στο κέντρο της αποικίας, άπασχολημένοι μο-
ναχα με τη διαίωσις του είδους.

"Ας παρακολουθήσουμε τὰ ακριβώς γίνεται. Τὸν Μάιο, οι εργάτες άρχί-
ζουν να φαρδαινουν και να μακραίνουν μέχρι την επιφάνεια τις ὕπογειες
σκάες.

Κατὰ τις ένενά η δέκα το πρωί, οι έξοδοι άνοιγουν άπότομα. "Έντομα
κάθε χρώματος με μακρά πολύχρωμα φτερά όρμουν έξω, προς το φώς.
Είναι όλοι μέλλοντες βασιλίσες και βασιλίσσες. "Εκατοντάδες τερμίτες, ὄρ-
σενικοί και θηλυκοί, φεύγουν για το μόνο και σύνητο ταξίδι της ζωής
τους, για τὰ διαίωσις του είδους. Αυτό γίνεται μονάχα μία φορά το χρό-
νο. "Αμέσως η φωλιά των τερμιτών κλείνει και η αποικία ξαναρχίζει τις
τακτικές της ασχολίες.

"Ο άνεμος παρασύρει τους φτερωτούς τερμίτες και τους αποθέτει δώ-
θε-κάθε στην ὕπαιθρο. Μόλις άκουμπήσουν στη γή, τὰ φτερά τους πέ-
φτουν μονάχα τους. Οι πιό πολλοί από αυτούς θα φαγωθούν από άλλα
έντομα ή πουλιά. "Εκείνοι που θα επιζήσουν τρέχουν στο έδαφος άναζη-
τώντας μία συντροφιά.

Τραδημένος από τις έκκρίσεις της θηλυκής ο άρσενικός τερμίτης πλη-
σταίει και την άκοινοβεί θήλα προς θήλα. Μαζί κάνουν ένα σύντομο πε-
ρίπατο άρραβάνων σ' άναζητησι διαμονής. Για να φτάσουν το «νοικο-
κυριό» τους σκάδουν μία μικρή κοιλοτήτα στο έδαφος. "Από τη στιγμή
αυτή η έξωτερική ζωή τους τελειώνει. Καταλαμβάνονται και ο ένας και
ο άλλος από τη θοβία της ημέρας και, κρύβονται πια για πάντα. Μέσα στο
σκοτάδι, μακριά από τὰ αδιάκριτα βλέμματα, άρχίζουν να άλληλογλεί-
φονται. "Υστερα ζευγαρώνουν και η θηλυκή άρχίζει να γεννά. Δεν θα
πώη, παρά μόνο όταν πεθάνη. Το ζευγάρι έπαυρηνεί στα αυγά του και
τρέχει τὰ νεογνώνητα.

Δεν άργούν, όμως, οι ήγεμόνες της νέας αποικίας να παχύνουν. "Ο βα-
σιλιάς άρκείται σ' ένα ελαφρό στρώμα λίτους, αλλά η βασίλισσα γίνε-
ται τετραπάχι. Οι διαστάσεις του ὕπογαστρίου της, που είναι φουσκωμέ-
νο μ' αυγά, μπορούν να διπλασιασθούν και να φτάσουν τους δεκάξη πόν-
τους στα μεγάλα είδη των θερμών χωρών. "Ο άρσενικός, με τὰ δυο του έ-
κατοστά το πολύ, παίζει ρόλο βασιλικού συζύγου.

"Η γονιμότητα της θηλυκής είναι καταπληκτική. Μερικά είδη γεννούν
ως 36.000 αυγά την ημέρα, δηλαδή περίπου 13 εκατομμύρια παιδιά το
χρόνο και αυτό επί δέκα συνέχεια χρόνια. "Ο βασιλιάς δεν έγκαταλείπει
τη βασίλισσα, που είναι τελείως άκίνητη εξ αιτίας της τερατώδους παχυ-
σαρκίας της.

Από πολύ νωρίς, οι εργάτες, γυιοί του βασιλικού ζευγαριού, άρχίζουν
τη δουλειά. Πηγαίνουν έξω να φέρουν τροφές και φροντίζουν για τὰ έπα-
αζόμενα αυγά. "Η κοινωνική αυτή κατηγορία είναι η πιό πολυάριθμη και
η πιό δραστήρια. Στην πραγματικότητα, αποτελεί τὸν συντηρητή της ά-
ποικίας, που, χωρίς αυτήν, θα εξαφανιζόταν μέσα σε λίγες μέρες.

Οι εργάτες είναι στείροι. "Εχουν δέκατα γεννητικά όργανα, αλλά αυτά
έχουν μείνει στο στάδιο της παιδικής ηλικίας. "Ετσι, άπαλλαγμένοι από
κάθε αισθηματική άπασχόλησι, μπορούν ελεύθερα να άφροαιθούν στις
πολλάπλες εργασίες που είναι ὕποχρεωμένοι να εκτελούν. Αυτοί φροντί-
ζουν για τὸν έφοδιασμό της κοινότητας σε τρόφιμα. Πράγματι, μόνο οι
εργάτες μπορούν να τεμαχίζουν και να πολτοποιούν τὰ μόρια του ξύλου,
που άποτελούν τὸ φαγητό ενός τερμίτη. Πηγαίνουν ὕστερα και τὸ αδειά-
ζουν με ιδιαίτερη φροντίδα στο στόμα του βασιλικού ζευγαριού, των
στρατιωτών, των νεογεννητών και των έφηδων.

"Εχουν επίσης την έντολή να φροντίζουν τὰ αυγά και να κάνουν τη γκου-
δερνάτα στα μικρά. Αυτοί επίσης μεγαλώνουν τη φωλιά, τρυπούν τις
σκάες, πηγαίνουν σε άναζητησι νερού, χτίζουν συμπληρωματικά πατώμα-
τα και καθάρζουν τους σκοτεινούς λαβυρινθούς της πόλεως.

"Αντίθετα οι στρατιώτες περιορίζονται άυστηρά στο ρόλο τους ως ὕπε-

Οχρά, μαλακά και ά-
σθενικά έντομα, οι
τερμίτες είναι άκούρα-
στοι εργάτες και βαυ-
μασία ὀργανωμένοι.
Στην εικόνα χτίζουν
γύρω από τη βασίλι-
σα, που διακρίνεται
το ταινιωτό της ὕπο-
γάστριο, σὰ δωμάτιο.

ρασπιστών της αποικίας. Τυφλοί και στείροι όπως οι εργάτες, έχουν ένα
δυνατό τετράγωνο κεφάλι, που τους δίνει μία φυσιολογία ιδιαίτερα «μι-
λιταριστική». "Η έντύπωσι αυτή γίνεται έντονότερη από δυο διασταυρω-
μενα γαταγάνια, που καρφώνουν και κόβουν με μία καταπληκτική δύνα-
μι. Μερικά είδη που στερούνται τέτοιων όπλων καταφεύγουν στα χιμι-
κά μέσα. Οι στρατιωτικοί έχουν το κεφάλι διαμορφωμένο σαν ένα είδος
σύριγγας, γεμάτη από μία κολλώδη ούσια, που παραλύει τὸν αντίπαλο.

Κατὰ μέσον όρο ένας στρατιώτης άναλογεί σε 40 εργάτες. "Αν παρου-
σιασθή εύκαιρία συνοδευούν τις φάλαγγες άνεφοδιασμού. Μόλις παρουσι-
ασθή κίνδυνος χτυπούν χάμω τὸ κεφάλι τους, δημιουργώντας έτσι ένα πε-
ριεργό τικ - τικ - τικ που δίνει το σήμα του συναγερμού. Οι εργάτες βο-
ηθούν και έπισκευάζουν τις ρωγμές που τυχόν παθαίνει η στοά. "Οι στρα-
τιώτες δεν είναι σε θέσι να τραφούν μόνοι τους. "Αλλωστε δικαιούνται
στην τροφή, μία και αυτοί προστατεύουν τους εργάτες.

Τέλος, στα ὕψα και ζεστά βάθη της φωλιάς τους βρίσκονται οι μέλ-
λωντες τερμίτες, στα διάφορα στάδια της ανάπτυξώς τους. "Ενας μέλ-
μπερ, μόλις βγῇ από τὸ αυγό, μπορεί να βαδίση, αλλά άπαιτεί το μπι-
μπερ του ως ότου μεγαλώση κάπως. Στην άρχή, όλα τὰ αυγά που έπα-
αζει η βασίλισσα είναι ακριβώς όμοια από άπόψεως φύλου. "Οι φυσιοδίφες
διερτώντας ακόμα κατά ποία μυστηριώδη διαδικασία τὰ άτομα αυτά ξε-
χωρίζουν σε άναπαραγωγούς, εργάτες ή στρατιώτες.

Μία αποικία ζή κατά μέσον όρο είκοσι πέντε χρόνια. Κάθε χρόνο, τὰ
φρούρια τους άνοίγουν για να άφήσουν ελεύθερα τὰ φτερωτά έντομα που
θα γεννήσουν άλλους τερμίτες.

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΣ ΚΑΙ ΧΤΙΣΤΕΣ ΑΝΥΠΕΡΒΑΗΤΟΙ

Καταλαβαίνει κανείς, ότι για να στεγάσουν ένα τέτοιο πλήθος, οι τερ-
μίτες επιχειρούν οικοδομικές εργασίες γιγαντιαίες. Και τὸ κάνουν με μία
καταπληκτική μαεστρία, γιατί είναι θαυμάσια προικισμένοι για οικοδο-
μικά και αρχιτεκτονικά έργα. Οι εργάτες προσανατολίζονται με τις κε-
ραίες τους που είναι όργανα αφή και όσφρησής. Τὰ σαγόνια τους χρη-
σιμεύουν έναλλάξ για άξινες, φτυάρια, μιστρία, δόρυδες ή πινέλα. Κο-
δουν, κοπανίζουν φτάνουν «το χαρμάνι», όπως λένε οι κτίστες, σκάδουν ή
ισοπεδώνουν. "Η φωλιά τους δεν χτίζεται όλοκληρη μονομιάς. "Αρχίζει από
μικρή και μεγαλώνει άναλόγα με τὸν ρυθμό της αύξήσεως του πληθυσμού
της. Αυτό όμως δεν γίνεται στην τύχη. Κάθε επέκτασι της πόλεως γίνε-
ται ὕστερα από κατεδάφισι των παλαιών συνοικιών. "Υστερα, σαν να δηγ-
γώνται από αρχιτέκτονα, οι εργάτες ξανακτίζουν ένα δίκτυο από σκάες
στις άπαιτούμενες διαστάσεις. "Υλικά: Μόρια πηλού, κόκκοι άμμου, ίνες
ξύλου, ὕπολειμματα φύλων, που συγκολλούνται όλα με σάλιο. Είναι κα-
ταπληκτικά τὸ μέγεθος και η στερεότητα μιας φωλιάς τερμιτών. Στην "Ι-
σημερινή "Αφρική, οι τερμίτες χτίζουν μικρούς λόφους διάμετρου 30 μέ-
τρων και ὕψους 6 μέτρων. Χρειάζονται μερικές φορές μέχρι 1600 κυβικά
μέτρα χώματος για να χτισθῇ μία τέτοια κολοσσισία φωλιά. "Ο αριθμός
αυτός προκαλεί ήλιγγο, όταν σκεφθῇ κανείς ότι τὰ ὕλικά μαζεύονται και
χτίζονται μόριο με μόριο, από τὰ έντομα που τὸ μήκος τους δεν ξεπερνά
τὰ πέντε χιλιοστά!

Ο ΠΡΟΑΙΩΝΙΟΣ ΕΧΘΡΟΣ

"Ο μεγάλος έχθρος του τερμίτη δεν είναι ούτε ή πείνα, ούτε ή δίψη: εί-
ναι τὸ μυρμηγκι. "Εχθρός προσηνίας που προκαλεί τὸν τρόμο. Μπροστά
από μυρμηγκι, ο τερμίτης στρατιώτης είναι σε ὕποδιεστηρ μοίρα. Πρώ-
τα είναι τυφλός. Τὰ γαταγάνια του χτυπούν στην τύχη, πολλές φορές
στο κενό. Τὸ ίδιο και αυτοί με τις σύριγγες. Πρέπει λοιπόν να έρθουν σ' έ-
γωνα σώματος προς σώμα. Και εκεί βρίσκεται ο μεγάλος κίνδυνος, γι-
ατί τὸ ὕπογάστριό τους, στερούμενο θάρρακος, είναι τὸ πιό τρωτό μέρος,
που ο αντίπαλος διαπερνά πέρα για πέρα.

"Ενας άλλος έχθρας είναι και ο άνθρωπος. Οι Ιθαγενείς της "Αφρικής
και της "Ασίας τρελλαινούνται για τους τερμίτες, που τους τρώνε μόνους
ή τους μαγειρεύουν με σάλισα ή τηγανητούς. "Εχουν γεύσι παρόμοιο με
τὸ φουντουκικό.

Λεπτοκαμωμένος, αλλά παλιός όσο και ο κόσμος, τροπικός, αλλά μη
μπορώντας να άνθεθῇ στον ήλιο, μεγαλοφυής οικοδόμος, αλλά και λυσσα-
λέος καταδραστής, ο τερμίτης είναι ένα μίγμα από παροδοξότητες. "Ο
Μαρς Μαίτερλιγκ, ο φιλόσοφος αυτός της έντομολογίας, γράφει γι' αυτόν:
« Όλα στὰ φωλιά των τερμιτών είναι σκοτάδι, ὕποχθονια ζωή, σκληρή
και άθλια, μοιχαλισμένη ατμόσφαιρα φυλακής, κατέρυγο και τάφου. "Α-
λλά και τέλεια, ήρωική, ένσυνείδητη θυσία σε μίαν ιδέα ή ένα ένστοιτο ὕ-
περμετρο και σχεδόν άπεράντο».

1. Τζάμπερ σέ νέα γραμμή

ΥΛΙΚΑ: 850 γραμ. μαλλί 4κλω-νο σέ χρώμα τής άρεσκείας σας, π. χ. κόκκινο, μπλε, άνοιχτό, κίτρινο κ. λ.π. Βελόνες Νο 2½. 6 κουμπιά. Λίγο έλαστικό.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρ-σεύ=1 βελόνα καλή, 1 βελόνα άνά-ποδη. Τά διακοσμητικά στενέματα τής μασχάλης, τής πλάτης και τών μπροστινών. Δεξί πλαγινό: 1η βελόνα: 4π καλή, 1 άπλό κλείσιμο (=πάρτε 1π άπλεκτον, πλέξετε τόν επόμενο πόντο καλή και περάστε τόν άπλεκτον πάνω από τόν καλό), 3π καλή μαζί άλλα χωρίς να τούς δγάλετε από τή βελόνα θα πλέξετε ακόμη υιά φορά τόν πρώτο πόντο καλή και ύστερα θα τούς άφήσετε να πέσουν από τήν άριστερή βελόνα. 2η βελόνα και όλες οι ζυνές βελόνες: άνάποδη. 3η και 5η βελόνα: 4π καλή, 1 άπλό κλείσιμο. 7η βελόνα: όπως ή 1η βελόνα. (Θά κά-νετε 4 κλεισίματα στίς 6 βελόν.

λαδή 2 στην πρώτη και από 1 στην τρίτη και στην πέμπτη. Άριστερό πλαγινό: 1η βελόνα: *Όταν θα υπολείπονται 9π στην άριστερή σας βελόνα θα πλέκετε μαζί καλή παίρνοντας τους από τήν άνάποδη τόν 7ο και 8ο πόντο. (άπό τήν άριστερή άκρη θα μετρήσε-τε), κατόπιν θα πλέξετε τόν 9ο πόν-το, ύστερα τόν έκτο και 5ο πόντο μαζί και χωριστά τούς 4 τελευταί-ους πόντους. 2η βελόνα και όλες οι ζυνές βελόνες: άνάποδη. 3η και 5η βελόνα: πλέξετε μαζί τόν 5ο και 6ο πόντο από τήν άριστερή άκρη. 7η βελόνα όπως ή 1η βελόνα. Διακοσμητικά κλεισίματα τών μα-νικιών: Θά κλείσετε σέ 6 βελόνες 3π κατά τόν εξής τρόπο: Δεξί πλά-γι: 1η βελόνα 5π καλή, 3π μαζί άλλα πριν τούς δγάλετε από τήν βελόνα θα πλέξετε ακόμη μια φορά τόν πρώτο πόντο καλή. 2η, 3η, 4η και 5η βελόνα: όπως σας ώδηγήσα-

ΔΥΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΑ ΠΛΕΚΤΑ

με πάρα πάνω για τήν ίδιο πλάγι. Άριστερό πλάγι: 1η βελόνα: όταν θα υπολείπονται στην άριστερή σας βελόνα 8π, θα πλέξετε μαζί, παίρ-νοντας τους από τήν πίσω μέρος τόν 6ο και 7ο πόντο (άρχιζοντας από τήν άριστερή άκρη). Κατόπιν θα πλέ-ξετε τόν 8ο πόντο και χωριστά τούς 5 τελευταίους πόντους. 2η, 3η, 4η και 5η βελόνα: θα πλέξετε όπως σας ώδηγήσαμε πιο πάνω για τήν ίδιο πλάγινο.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στίς βελόνες σας 36π και πλέξετε ζέρσεύ. Και στίς 2 άκρες τού πλεκτού θα προσθέσετε κάθε 2η βελόνα από 18π (4 φορές). Σέ γε-νικό μήκος 12 έκατ. καθώς και στα 18 έκατ. θα κλείσετε και στίς 2 άκρες από 1π. Σέ γενικό μά-κρος 27 και 33 έκατ. θα προσθέ-σετε και στίς 2 άκρες από 1π.

*Όταν τήν πλεκτό σας θα έχη γε-νικό μήκος 40,5 έκατ. θα κλείσετε κάθε 2η βελόνα από 3π (2 φορές) και 2π θα συνεχίσετε με 60 διακο-σμητικά κλεισίματα μετά από 4 ά-κρινους πόντους. Ταυτοχρόνως σέ γενικό μήκος 63 έκατ. θα σχημα-τίσετε και τήν πάρσιμο τού λαιμού, κλείνοντας τούς μεσαίους 14π. Συ-νεχίστε κάθε κομμάτι χωριστά, κλεί-νοντας κάθε 2η βελόνα πρds τήν μεριά τού ντεκολτέ από 5π (3 φο-ρές).

ΕΜΠΡΟΣ

Βάλετε στίς βελόνες σας 186π και πλέξετε ζέρσεύ. Σέ γενικό μά-κρος 7 έκατ. αφήστε τούς δεξιούς 87π να περιμένουν και πλέξετε τούς άριστερούς 99π προσθέτοντάς τους δεξιά 20π. Άφου πλέξετε 12,5 έκ. έν δλω σχηματίσετε 2 κουμπότυ-πες (κλείνοντας 4π, τούς οποίους θα προσθέσετε στην επόμενη βελό-να). Τήν πρώτη κουμπότυπουα θα σχηματίσετε μετά τούς άκρινους 10 πόντους και τή δεύτερη μετά από 12π. Θά επαναλάβετε αυτές τις κουμπότυπες άλλες 5 φορές με 7,5 έκατ. άπόστασι μεταξύ τους.

Πρds τήν άριστερά θα σχηματίσε-τε στα 35 έκατ. γενικό μήκος μία πένσα, αφήνοντας άπλεκτους κάθε 2η βελόνα από 8π (5 φορές). Πλέ-ξετε κατόπιν πάλι όλους τούς πόν-τους.

Σέ γενικό μήκος 41 έκατ. (ή πλαγινή ραφή θα έχη μήκος 38,5 έκατ.) θα σχηματίσετε τή μασχά-λη κλείνοντας κάθε 2η βελόνα από 5π, 4π (3 φορές) και κατόπιν θα συνεχίσετε κάνοντας 52 διακοσμητι-κά κλεισίματα μετά τούς 4 άκρι-νους πόντους.

*Όταν θα έχετε πλέξει 56 έκατ. έν δλω αφήστε τούς 14 δεξιούς πόντους να περιμένουν. κλείστε τούς επόμενους 12π και συνεχίστε με τούς άριστερούς πόντους κλείνοντας δεξιά κάθε 2η βελόνα από 4π, 3π (2 φορές), 2π (6 φορές) και 1π (2 φορές) για να σχηματισθί τήν πάρσιμο τού λαιμού.

Πάρτε πάλι στίς βελόνες σας τούς δεξιούς πόντους που είχατε ά-φήσει να περιμένουν, και πλέξετέ-τους, κλείνοντας άριστερά κάθε 2η βελόνα από 4π, 3π (2 φορές) και 2π (2 φορές) για τήν μίστρα.

Πάρτε τώρα τούς δεξιούς κάτω πόντους που είχατε αφήσει να περι-μένουν και άφου τούς προσθέσετε άριστερά 32π, πλέξετε όπως και τή άλλο μπροστινό, άλλα αντίκρυστά και χωρίς τής κουμπότυπες.

ΔΕΞΙ ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στίς βελόνες σας 90π και πλέξετε ζέρσεύ 5 έκατ. Και στίς 2 άκρες τού μανικιού προσθέστε κά-

θε 2 περίπου έκατ. από 1π (22 φο-ρές). Σέ γενικό μήκος 43 έκατ. σχηματίστε τις μασχάλες, κλείνον-τας και στίς 2 άκρες από 4π. Κα-τόπιν συνεχίστε κάνοντας 43 διακο-σμητικά κλεισίματα δεξιά και ταυ-τοχρόνως 47 κλεισίματα άριστερά πάντοτε μετά τούς άκρινους 4π.

Ταυτοχρόνως σέ γενικό μήκος 55 έκατ. σημαδέψετε με μία κλωστή τόν μεσαίο πόντο και κάθε 6η βελόνα κλείστε από 1π πριν και με-τά από τόν μεσαίο αυτόν πόντο.

Σέ γενικό μήκος 64,5 έκατ. κλείστε δεξιά κάθε 2η βελόνα από 5π, 4π (4 φορές) και 3π.

Πλέξετε και τήν άριστερή μανί-κή τόν ίδιο τρόπο άλλα αντίκρυστά.

ΓΙΑΚΑΣ

Βάλετε στίς βελόνες σας 3π και πλέξετε προσθέτοντας ταυτοχρόνως κάθε 2η βελόνα από 1π δεξιά και 2π άριστερά. Σέ γενικό μήκος 16 έκατ. όποτε θα έχετε 102π στη βελόνα σας, θα συνεχίσετε κάθε 2η βελόνα να προσθέτετε 1π δεξιά άλλα θά λιγοστεύετε 1π άριστερά. *Όταν ό γιακάς θα έχη μήκος 50 έκατ. δεξιά θα κλείνετε ταυτο-χρόνως κάθε 2η βελόνα 2π δεξιά και 1π άριστερά.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΗ

Σιδερώστε τή κομμάτια από τήν άνάποδη με νωπό πανί. Γυρίστε τή μίστρα πρds τή μέσα και προσέξτε να συμπίσουν οι κουμπότυπες. Κό-νετε φασόνι γύρω στίς κουμπότυ-πες. Ράψτε τις πλαγινές ραφές και τις ραφές τών ώμων και τών μα-νικιών. Ενώσετε τή μανίκια. Γυρίσε-τε στο κάτω μέρος τών μανικιών έν στρίψωμα 3 έκατ. Γυρίστε επι-σης στο κάτω μέρος ένά στρίψωμα 3 έκατ. και περάστε μέσα τή λο-στίχο. Διπλώστε τή γιακά στη μέ-ση, ράψτε τις δυο άκρες του και τοποθετήστε τόν γύρω στο λαιμό. Ράψτε τή κουμπιά.

Χ. Κ.

2. Λευκή μαρινιέρ

ΥΛΙΚΑ: 500 γραμ. μαλλί ά-σπρο 5κλωνο καλής ποιότητας. Βε-λόνες Νο 2. 1 κουμπιά.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Μού-ς=όλες οι βελόνες πλέκονται καλή. Ζέρσεύ=1 βελόνα καλή, 1 βελόνα άνάποδη.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στίς βελόνες σας 172π και πλέξετε 3 έκατ. μούς. Και στίς 2 άκρες τού πλεκτού σας θα προσ-θέσετε κάθε 3 έκατ. από 1π (11 φορές). *Όταν θα έχετε πλέξει 6 έκ. έν δλω μούς θα συνεχίσετε με ζέρσεύ. *Όταν τή πλεκτό σας θα έχη γε-νικό μήκος 37 έκατ. θα σχηματί-σετε τις μασχάλες, κλείνοντας και στίς 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 3π (2 φορές), 2π (4 φορές), 1π (2 φορές) και κάθε 4η βελόνα πάλι από 1π (2 φορές). Σέ γενικό μά-κρος 47 έκατ. θα προσθέσετε και στα 2 άκρα κάθε 4η βελόνα από 1π (9 φορές).

*Όταν θα έχετε πλέξει 50 έκατ. έν δλω θα σημαδέψετε με μία κλω-στή τόν πρώτο και τόν τελευταίο από τούς μεσαίους 94π. Κάθε 2 έκ. θα κλείνετε από 1π (5 φορές) δε-ξιά από τόν πρώτο και άριστερά ά-πό τόν τελευταίο πόντο που έχετε

σημαδέψει. Με αυτό τόν τρόπο θα σχηματισθουν 2 πένσες.

Σέ γενικό μήκος 54½ έκατ. θα σχηματίσετε τούς ώμους, κλείνοντας και στίς 2 άκρες τού πλεκτού κάθε 2η βελόνα από 3π (8 φορές) και 2π (6 φορές). Ταυτοχρόνως όταν τή πλεκτό σας θα έχη γενικό μήκος 55½ έκατ. θα σχηματίσετε τήν πάρ-σιμο τού λαιμού, κλείνοντας τούς μεσαίους 18π. Πλέξετε τώρα τήν δυο κομμάτια χωριστά και αντίκρυστά. Άπό τή μία μεριά θα εξακολουθήτε τή κλεισίματα τού ώμου και από τή μεριά τού λαιμού θα κλείνετε κάθε 2η βελόνα από 7π, 6π, 5π (2 φο-ρές), 4π, 3π, και 2π (4 φορές).

Άφου τελειώσετε τήν πλάτη θα σηκώσετε στο ντεκολτέ με τις βελόνες σας 90π και θα τούς πλέξετε 6 έκατ. μούς, ένw θα κλείνετε και στίς 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 1π. *Όταν θα πλέξετε 6 έκατ. πε-ρίπου κλείστε σέ κανονικές άποστά-σεις 5π πλέκοντας τούς πόντος 2 μαζί και κατόπιν κλείστε όλους τούς πόντους.

ΕΜΠΡΟΣ

Θά βάλετε στίς βελόνες σας 184π και θα τούς πλέξετε 6 έκατ. μούς. *Όταν θα έχετε πλέξει 3½ έκατ. θα προσθέσετε και στίς 2 άκρες κάθε 3,5 έκατ. από 1π (9 φορές).

Άφου πλέξετε 6 έκατ. μούς θα συνεχίσετε με ζέρσεύ. *Όταν τή πλε-κτό σας θα έχη γενικό μήκος 32 έκατ. θα σχηματίσετε τήν μπροστινή άνοιγμα κλείνοντας τούς μεσαίους 22π. Άφήστε τούς δεξιούς πόντους να περιμένουν και πλέξετε μόνο τούς άριστερούς.

*Όταν θα έχετε πλέξει 35 έκατ. έν δλω θα αφήσετε άριστερά άπλε-κτους να περιμένουν κάθε 2η βελόνα από 7π (6 φορές), και κατόπιν θα πλέξετε πάλι όλους τούς πόντους. Με αυτό τόν τρόπο θα σχηματισθί μία πένσα. *Όταν τή πλεκτό σας θα έχη γενικό μήκος 39,5 (ή πλαγινή του άκου θα έχη μήκος 37 έκατ.) θα σχηματίσετε τή μασχάλη, κλεί-νοντας πρds αυτή τήν μεριά κάθε 2η βελόνα από 6π, 4π, 3π (2 φορές), 2π (3 φορές) και 1π (7 φορές).

Σέ γενικό μήκος 50 έκατ. θα προσθέσετε πρds τή μεριά τής μασχάλης κάθε 3η βελόνα από 1π (9 φορές).

*Όταν θα έχετε πλέξει 52 έκατ. έν δλω θα σχηματίσετε τήν πάρσιμο τού λαιμού, κλείνοντας δεξιά κάθε 2η βελόνα από 3π (2 φορές), 2π (8 φορές) και 1π (10 φορές).

Τέλος, σέ γενικό μήκος 56 έκ. σχηματίστε τόν ώμο, κλείνοντας ά-ριστερά κάθε 2η βελόνα από 4π (2 φορές) και 3π (10 φορές).

Πλέξετε τώρα και τούς δεξιούς πόντους που αφήσατε να περιμένουν με τόν ίδιο τρόπο, άλλα αντίκρυστά.

Άφου τελειώσετε τήν μπροστινή, σηκώστε σέ κάθε κομμάτι από 72π κατά μήκος τού άνοιγματος και 44π στο πάρσιμο τού λαιμού. Στη νω-νία θα σηπιδέψετε με μία κλωστή τούς 2π. *Όλους τούς πόντ. αυτούς θα πλέξετε 6 έκατ. μούς. Κ-αθως θα πορσθετε από 1π πριν και μετά από τή σημάδι να να σχηματισθί ή νωνία. *Όταν θα ένετε πλέξει 2 έκατ. θα σχηματίσετε τήν κουμπό-τυπουα, κλείνοντας 4π τούς οποίους θα προσθέσετε πάλι στην επόμενη βελόνα. Οι πόντοι αυτούς θα είναι οι 2π τής νωνίας και ό παρηνούμι-νος μαζί με τόν επόμενο. *Όταν θα ένετε πλέξει 4,5 έκατ. μούς κλείσε-τε σέ κανονικές άποστάσεις 4π στη μεριά τού παρηνούμιος τού λαιμού και στα 6 έκατ. κλείστε όλους τούς

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στή σελίδα 66

Η Έλαφίνα με τὰ βελούδινα μάτια

χει ραντεβού με τὸν Φράντς ἀπὸψε στὴν ἐντεκα, στὴ λέσχη «Οὐρανίας». Εἶναι φανερό πὼς, ἐνῶ θὰ τραγουδᾷ τὴν «Κόρη τοῦ Χρυσοῦ», ὁ ἐπικίνδυνος φίλος σου θὰ δοκιμάζῃ τὴν τύχη του στὰ χαρτιά. Ἄν χάσῃ, τὸ διαδήμα σου εἶναι χαμένο. Ἄν κερδίῃ, ἔχεις μιὰ πιθανότητα νὰ γλυτώσῃς, τὴν τελευταία στιγμή, ἀπ' αὐτὴ τὴ δυσάρεστη περιπέτεια.

Τὸ πρόσωπο τῆς Λόλας πρόδινε τὴν αγωνία τῆς.

— Φαντάζεστε, ψιθύρισε, σὲ τί κατὰσται θὰ βρισκομαι ἀπὸψε, καὶ τί κέφί θά'χω γιὰ νὰ τραγουδήσω!

— Καμμένη Λόλα! Θάβλενα νὰ μπορούσα νὰ θγάλω τὴν δαμόκλειο αὐτὴ σπάθην πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι σου, μὰ δὲν μπορούμε νὰ κάνουμε τίποτα, τουλάχιστον ὡς τις ἐντεκα τὸ θράδυ!

— Ἀκουσε... Στὸ τέλος, πρὶν ἀπὸ τὴν τρίτη πράξι, ἔλα στο καμαρίνι μου. Θὰ ἀποφασίσουμε τί πρέπει νὰ κάνουμε...

— Φυσικά! Θὰ κάνω ὅτι μπορῶ. Καὶ τώρα, προσπάθησε νὰ ἡσυχάσῃς λιγάκι. Τὸ σπουδαιότερο εἶναι νὰ ἐπιτύχῃς ἡ πρεμιέρα σου.

*

Ἡ αὐλαία εἶχε ἀνοίξει, καὶ παιζόταν ἡ πρώτη πράξι τῆς «Κόρης τοῦ Χρυσοῦ». Ἦταν μιὰ συγκινητικὴ ἱστορία πειρατῶν τῆς Μεσογείου ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ποὺ ἡ γαλινατοῦ δημοκρατία τῆς Βενετίας ἀγωνιζόταν ἐναντίον τῶν Τούρκων. Ὁ συνθέτης εἶχε ἐμπνευσθῇ τὴν μουσικὴν τοῦ ἀπὸ τὸν Βέρντι καὶ τὸν Μάγιερπερ.

Ἡ αἴθουσα ἦταν γεμάτη. Ὅλοι οἱ φιλόμουσοι τῆς Βιέννης καὶ τῆς Πράγας εἶχαν ἔρθε γιὰ νὰ παραστοῦν σ' αὐτὴ τὴν πρεμιέρα. Στὰ θεωρεῖα ἔβλεπε κανεὶς μιὰ λαμπρὴ ἔκθεσι ντεκόλε καὶ ἐπίσημοι ἐνδυμάτων. Σ' ἕνα ἀπὸ αὐτὰ βρισκόνταν οἱ τρεῖς ἄνδρες. Στὴν πρώτη σειρά, ὁ Ντανιέλ καὶ ὁ Ζόλταν ἄκουγαν μὲ θρησκευτικὴ προσοχὴ τὴν ὀρχήστρα, ποὺ διέπνυε ζωηρὰ ὁ μεσότητος κανοντας κάτι κινήσεις σὰν ξεχαρβαλωμένη κούκλα. Ὁ Ἔγκον εἶχε προτιμήσει νὰ μείνῃ πίσω, δηλώνοντας:

— Ὁ σύζυγός μιν πρῶτος τῆς ἀμῆξης. Εἶχε δικαίωμα νὰ σωπῇσθαι καὶ νὰ κρυφθῇ στὴ σκιά...

Ὁ Ντανιέλ εἶχε προσπαθῇ νὰ δρῇ μιὰ κρυφὴ σημασία σ' αὐτὴ τὴν παρατήρησι. Ἐνοίωθε πίσω του τὸν πυργοδεσπότη τοῦ Μύλχαϊμ, καὶ εἶχε τὴν ἐλάχιστη εὐχάριστη ἐντύπωσι μιᾶς γίγγυς ποὺ παραμονεύει τὸ πέρασμα μιᾶς ἐλαφίνης στὴ ζούγκλα. Δὲν τολμούσε νὰ γυρίσῃ γιὰ νὰ δῇ τὸ ἀνεξήγηστο πρόσωπο τοῦ Ἔγκον.

Ὅταν ἡ Λόλα ἐμφανίστηκε στὴ σκηνή, στὴ μέση τῆς πρώτης πράξεως, δὲν μπόρεσε νὰ μὴν κυττάξῃ πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἀνδρός τῆς. Μὰ τίποτα δὲν ἀποκάλυπτε τὰ συναισθήματά του. Ἀκούε χωρίς ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον τὴν «Κόρη τοῦ Χρυσοῦ», αἰχμάλωτη τῆς τουρκικῆς ναυαρχίδας.

Ἡ Λόλα ἦταν ὥραιότερη παρὰ ποτέ, μὲ τὸ βενετσιάνικο φόρεμά της. Ἐμοιαζε σὰν Δεισδαίμονα ὑποταγμένη στὴ μοίρα τῆς, ἀνάμεσα στοὺς γενίτσαρους τοῦ Τούρκου πασά ποὺ τὴν εἶχαν ἀπαγάγει.

Ὁ Ντανιέλ συλλογιζόταν ὅτι τὸ πραγματικὸ δράμα δὲν ἐκτυλισσόταν στὴ σκηνή, ἀλλὰ στὸ θέατρο. Ὁ Ἔγκον, φαινομενικὰ ἀδιάφορος θεατῆς, βάπτεται νὰ μετράῃ τις ὥρες ποὺ τὸν χάριζαν ἀπὸ τὴ λύσι...

Ὁ πραγματικὸς Ὁθέλλος δὲν ἦταν ὁ χοντρός νεώτερος ποὺ ἀπαντοῖσε στὴ Λόλα πᾶν τοῦ γέφυρα ποὺ καταρτίει, ἀλλὰ ὁ Ἔγκον ποὺ, ὡχυρωμένος πίσω ἀπὸ τὴν κούρτινα, κρατοῦσε τὰ νήματα μιᾶς σκευωρίας πολὺ πρὸς συγκλονιστικὴ ἀπὸ τὴς φλυαρίες τοῦ λιμπρέτου.

Ἡ πρώτη πράξι χειροκροτήθηκε πολὺ. Ὁ Ζόλταν καὶ ὁ Ντανιέλ συγχάρηκαν τὸν Ἔγκον.

— Τραγουδῇσε ὀνειρωδῶς! — Τὸ τέλος τοῦ νουμένου τῆς με τὸν Τούρκου πασά συνάραψε τὴν αἰθουσα!

Ὁ Ἔγκον ἐπιδοκίμασε καὶ αὐτὸς. Ἐμένα, ξέρετε, ἡ μουσικὴ τοῦ Μπρούκνερ δὲν μοῦ πολυάρεσε. Ἀγαπᾷ μόνο τὰ στρατιωτικὰ ἐμβατήρια καὶ τὰ οὐγγρικά δημοτικὰ τραγούδια. Μὰ διαπιστώνω μ' εὐχαρίστησι πὼς οἱ θεαταὶ ἐνθουσιάζονταν. Ἄν ἡ παράστασι συνεχιστῇ ἔτσι, ἡ Λόλα καὶ ὁ συνθέτης θάχουν κερδίσει τὴν παρτίδα!

Ὁ Ντανιέλ ἀνατρίχισε ἐλαφρά. Τί νὰ σήμαινε ἀραγε ἡ φράσι «ἂν ἡ παράστασι συνεχιστῇ ἔτσι»;

Ἡ δεύτερη πράξι διαδραματίστηκε ὁμαλῇ. Γινόταν στὴν Κωνσταντινούπολι, ὅταν ἡ ὥραια αἰχμάλωτη ἦταν ἀντικείμενο τῆς συνωμοσίας ἐνὸς γοητευτικοῦ Βενετσιάνου γυναικῆ, μεταμφιεσμένου σὲ ζῆτανο. Ὁ νέος μπῆκε ἔτσι στὸ παλάτι τοῦ πασά, γιὰ νὰ ὀργανώσῃ τὴν ἀπόδρασι τῆς αἰχμάλωτης. Τὸ μπλετό μετὰ τῆς ὁδοῦ ὑπῆρξε μεγάλῃ ἐπιτυχία, καὶ τὸ τελικὸ σόλο τῆς Λόλας, ποὺ τὴν ἀπέιλησε ὁ πασὰς μὲ θάνατο, χειροκροτήθηκε μὲ ἐνθουσιασμό.

Μόλις ἔπεσε ἡ αὐλαία, ὁ Ζόλταν σκώθηκε καὶ πρότεινε στὸν Ἔγκον νὰ πᾶνε νὰ συγχαροῦν τὴν Λόλα στὰ παρασκηνία. Ὅπως εἶχε ἐλπίζει, ὁ πυργοδεσπότης ἀρνήθηκε κατηγορηματικά:

— Ὅχι ἀκόμη ἀγαπητοί μου! Ὅλα πᾶνε καλά, καὶ δὲν θέλω νὰ κάνω αἰσθητὴ τὴν παρουσίαν μου στὴν πρωταγωνίστρια... Μὰ ἂν θέλῃς, πῆγαινε ἐσύ!

Ὁ Ζόλταν δὲν περίμενε νὰ τοῦ τὸ ξαναπῇ. Βγῆκε ἀπὸ τὸ θέατρο κατευθύνθηκε διαστρικά πρὸς τὴν ἐξόδον τῶν καλλιτεχνῶν καὶ χτύπησε τὴν πόρτα τοῦ καμαρινοῦ. Ἡ Λόλα τὸν περίμενε μὲ ἀγωνία. Ὁ Ζόλταν ἔσπευσε νὰ τὴν συγχάρῃ. Εἶχε ἀποσπασεὶ ἀσφαλῶς ἕνα μεγάλο θρίαμβο.

— Ναι, εἶπε ἐκείνη, ἔτσι πιστεύω καὶ γώ! Ἀλλὰ τὸ ἄλλο ζήτημα μὲ ἀνησυχεῖ πολὺ περισσότερο...

Εἰσάγει τὴν γυναίκα ποὺ τὴν ἐντυνε καὶ εἶπε:

— Μόλις τελειώσω ἐδῶ, θὰ πῶ πὼς ἔχω ραντεβού με τὸν διευθυντὴ μου γιὰ νὰ πᾶω στὴ λέσχη «Οὐρανίας». Ἐσὺ καὶ ὁ Γάλλος φίλος σου θὰ ἀσχοληθῇτε με τὸν Ἔγκον. Πρέπει ἀπαρατῆτως νὰ μάθω τί συμβαίνει ἀνάμεσα στὸν Φράντς καὶ τὸν συνένόχου τοῦ.

Ὁ Ζόλταν ξαναγύρισε στὴν αἴθουσα καὶ μῆτερε στὸ θέατρο. Ὁ Ἔγκον τὸν ρώτησε ἂν ἡ Λόλα ἦταν σὲ καλὴ φόρμα γιὰ τὴν τελευταία πράξι.

— Εἶναι μιὰ χαρά! Θάναί ἕνας ἀκόμη θρίαμβος στὴ σταδιοδρομία τῆς!

Ἡ τρίτη πράξι ἐκτυλισσόταν στὸ Βόσπορο: Ἡ «Κόρη τοῦ Χρυσοῦ», ἔχοντας ἀποδράσει ἀπὸ τὸ παλάτι μ' ἕνα βενετσιάνικο καΐκι, ποὺ τ' ὠδηγοῦσαν ἄνθρωποι τοῦ ἀραίου γυναικῆ, ἐτοιμαζόταν νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν Τουρκία.

Ἡ αὐλαία ἔπεσε μέσα σ' ἕνα παραλήρημα χειροκροτημάτων. Ὁ θρίαμβος τῆς Λόλας ἦταν πλήρης. Ἡ σκηνὴ γέμισε λουλούδια. Καθὼς ἐκείνη ὑποκλινόταν γιὰ νὰ εὐχαριστῇ τὸ ἀκροατήριον, ὁ Ἔγκον σκώθηκε ζωηρὰ καὶ εἶπε:

— Φίλοι μου, ἐλάτε μαζί μου νὰ τὴν συγχαροῦμε πρὶν πλημμυρίσῃ τὸ καμαρίνι τῆς ἀπὸ τοὺς θαυμαστές τῆς!

Οἱ τρεῖς ἄνδρες διέσχισαν γρήγορα τὸ πλῆθος τῶν κομπάρσων, στὴν σκῆλη τοῦ θεάτρου, καὶ μπῆκαν στὸ καμαρίνι. Οἱ ἀνδρόθεες γέμιζαν ἀκόμη καὶ τοὺς διαδρόμους. Ὁ Ἔγκον προχώρησε πρὸς τὴν γυναίκα του, μὲ τὰ μπράτσα ἀνοιχτά, καὶ φώναξε:

— Λόλα πολυαγαπημένη μου Λόλα, τραγουδῇσε θαυμάσια! Ἐσὺ...

σεσ κυριολεκτικὰ αὐτὸ τὸ νωταλὲς λιμπρέτο! Βλέπω πὼς κουντεῖς νὰ πνιγῇς ἀπὸ τὰ τριαντάφυλλα τοὺς κρίνους καὶ τὴς καμῆλιες!

Ἡ ἄφιξι τοῦ συζύγου τῆς εἶχε ἀνησυχήσῃ τὴν τραγουδίστρια, ποὺ εἶχε κιόλας ἀρχίσει νὰ θγάλῃ τὸ μακιγιάζ τῆς ὅταν ὁ Ζόλταν καὶ ὁ Ντανιέλ τὴν συγχάρηκαν μετὰ τὴν σειρά τους.

— Θέλεις νὰ σουπάρουμε μαζί; Θὰ ποτίσουμε μὲ σαμπάνια αὐτὴ τὴν «Κόρη τοῦ Χρυσοῦ»!

Ἡ Λόλα εἶχε ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὸ φόρεμα τῆς σκηνῆς καὶ ἀπὸ τὰ ψευδῆ κοσμήματα τοῦ θεάτρου. Τὰ ὠραία τῆς μαλλιά ἦταν λυτὰ στοὺς γυμνοὺς τῆς ὤμους.

— Εὐχαρίστως, ἀγαπητέ μου Ἔγκον! Ἀλλὰ προηγουμένως πρέπει νὰ δῶ τὸν Βίλιμκε, τὸν διευθυντὴ μου. Πρέπει νὰ μοῦ συγχωρήσῃς αὐτὲς τὴς ἐπαγγελματικῆς ὑποχρεώσεις.

Σχεδιάζει κιόλας μερικὲς παραστάσεις στὴ Βιέννη καὶ στὴ Βουδαπέστη, καὶ ἔχομε νὰ συζητήσουμε μαζί πολλές λεπτομέρειες!

Ἐσὺ! Θὰ σὲ περιμένουμε οἱ τρεῖς μας. Ἐχω κρατήσῃ ἕνα τραπέζι στὸ ἐστιατόριον τῆς Λέσχης «Οὐρανίας», ποὺ οἱ γαλλικὲς «οπερο-αλιτέ» ποὺ εἶναι θαυμαστές!

Ξαφνικά, ὁ πυργοδεσπότης πλησίασε στὴν τουαλέτα τῆς γυναίκας του, κύτταξε τὰ κολιεὶ καὶ τὰ βραχιόλια τῆς καὶ εἶπε:

— Μπᾶ! Δὲν ἔχεις τὸ διάδημά σου ἀπὸψε; Φόρεσέ το γιὰ τὸ σονπέ, σὲ παρακαλῶ!

Ὁ Ζόλταν εἶδε τὸ χέρι τῆς Λόλας ποὺ ἔτρεπε πᾶνω στὸ μάγουλό της, ὅπου ἔτριβε τὴν κρέμα τοῦ μακιγιάζ. Ἐπειτα ἀπάντησε:

— Ἀναγκάστηκε νὰ τὸ δώσω γιὰ ἐιδιόρρυθμο, γιατί δυὸ ρουμπίνια εἶχαν ἐξοκληθῇ καὶ θὰ κινδύνευα νὰ τὰ χάσω.

— Πότε θὰ τῶχῃς; — Ἐλπίζω αὔριο. — Πολὺ καλά.

Ὁ Ἔγκον δὲν ἐπέμεινε. Ὁ Ζόλταν, ποὺ τὸν παρατηροῦσε προσεχτικὰ, προσπαθοῦσε νὰ καταλάβῃ τὸ νόημα τῆς ἀπλῆς ἀπαντήσεως. Ὁ Ντανιέλ καθόταν σὲ ἀναμμένα κάρδουνα. Μάντευε τὸ φόβο ποὺ θάνοιωθε τώρα ἡ Λόλα, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

ΕΝΑΣ ΜΠΑΝΚΟΣ ΧΙΛΙΩΝ

ΚΟΡΩΝΩΝ

Ἡ λέσχη «Οὐρανίας», ἐγκατεστημένη σ' ἕνα παλιὸ μέγαρο στὴν ὁδοῦ, ποὺ οἱ χρεωκοπημένοι ἰδιοκτήτες τοῦ τόχου τοῦλαίσι πρὶν ἐξοριστοῦν στὴς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, βρισκόταν πεντακόσια μέτρα ἀπὸ τὸ θέατρο, στὸ Σμέτανα. Ἦταν μιὰ ἰδιωτικὴ λέσχη, ποὺ εἶχε γιὰ μέλη τῆς πολλοὺς Τσέχους καὶ Αὐστριακοὺς ἀριστοκράτες. Ἐπαιζαν ἐκεῖ μεγάλου παιχνιδί. Ὑπῆρχε ἐπίσης ἡ καλύτερη κουζίνα τῆς Πράγας καὶ τὸ καλύτερο «Τοκάυ». Μόλις μπῆκαν, ὁ Ἔγκον τοὺς ἀφῆσε γιὰ λίγα λεπτά. Ὁ Ζόλταν...

Μὴν ἀμελεῖστε νὰ παρακολουθεῖτε τὸ νέο μας μυθιστόρημα ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ τὸ ἐπομένο τεῦχος:

ΕΝΑΣ ΓΑΜΟΣ

ΑΠΟ ΕΡΩΤΑ!

τῆς Ἰταλίδος συγγραφέως

ΜΑΡΙΑΣ ΚΑΖΑΜΠΕΛΛΑ

Ἀπὸ τὰ μυθιστορήματα ποὺ δὲν τὰ ξεχνάτε ποτέ.

ταν ψιθύρισε στ' αὐτὴ τοῦ Ντανιέλ: Θάβλενα νὰ ἐμπόδιζα τὸν Ἔγκον νάρθῃ νὸ σουπάρῃ ἀπὸψε ἀνάδῳ ἐδῶ... Ἀλλὰ πὼς μπορούσα νὰ τὸ δικαιολογήσω;

Ὁ πυργοδεσπότης ξαναφάνηκε. Εἶχε ἕνα ὄψος ἐκπληκτικὰ ἥρεμο, ἀντίθετα μετὰ τὸν Ντανιέλ ποὺ, κυττάοντας κρυφὰ τὸ ρολοὶ τοῦ, εἶδε πὼς ἦταν 11.45', καὶ συνεπῶς ὁ Χέρλινθ θὰ πρέπει νὰ γυρίει κατπὺ μὲσα στὴ λέσχη. Ὁ πυργοδεσπότης μπῆκε στὸ χῶλ ποὺ βρισκόταν μπροστὰ ἀπὸ τὴν τραπέζια, καὶ ῥάπτε τὸν μαῖτρο ντ' ὀτέλ ἂν τὸ τραπέζι τοῦ εἶχε κρατηθῇ. Ἐπειτα, ἀλλάζοντας ξαφνικὰ ἰδέα, εἶπε στὸν Ζόλταν:

— Ἡ Λόλα μπορεῖ νὰ μείνῃ ἐκεῖ ὥρα ἀκόμη μετὰ τὸν διευθυντὴ τῆς αἰθουσῆς νὰ κανάμε μιὰ βόλτα στὴς αἰθουσες τοῦ μπακαρά;

Ὁ Ζόλταν περίμενε τὰ πάντα ἐκτὸς ἀπ' αὐτὴ τὴν πρότασι. Προσπάθησε νὰ μεταπίσῃ τὸν φίλο του:

— Δὲν προφταίνεις νὰ τινύξῃς τὸν μπάνκο ἀγαπητέ μου!

— Ὡ, δὲν ἔχω αὐτὴ τὴν ἀξίαν! Καὶ γυρίζοντας πρὸς τὸν Ντανιέλ, ἐπέμεινε:

— Ἐσὺ ποὺ εἶσαι μέλος τοῦ Τζακ-Κλάμπερ στὸ Παρίσι, θάβλενα ἴσως νὰ πιάσῃς μερικὰ ἐννιάρινα στὸ πράσινο τραπέζι!

Ὁ Ντανιέλ διαμαρτυρήθηκε:

— Συχαίνομαι τὰ χαρτιά! Ὁταν ἡμουν ἐφηβος, μετὰ καταδικάσαν νὰ παίζω «ουῖστο» μετὰ τὴν γιγασίαν μου, ποὺ ἦταν μιὰ ἀπὸ τίς πρῶτες φανατικές παίκτριες τῆς καλῆς ἐποχῆς, ἐπὶ Ναπολέοντος Γ'. Μετὰ ἀδίασα ὅταν ἡμουν ἀφηρημένος. Ἀπὸ τότε ἀπέκτησα μιὰ πραγματικὴ ἀπέχθεια γιὰ τὸ παίξιμο.

Ὁ πυργοδεσπότης ὅμως δὲν μεταπίσῃ. Ἦθελε νὰ δοκιμάσῃ τὴν τύχη του.

— Τότε θὰ πᾶω μόνος! — Ὅχι, ὄχι!, φώναξε ὁ Ζόλταν, θὰ σὲ συνοδεύωμε, φυσικά...

Ἀνέβηκαν ἀπὸ τὴν μεγάλη μαρμάρινη σκάλα, ποὺ οἱ τοῖχοι τῆς ἦσαν στολισμένοι μετὰ παλαιὰ πορτραῖτα Αὐστριακῶν στρατηγῶν ποὺ εἶχαν διακριθῇ στοὺς πολέμους τοῦ 18' αἰῶνα, καὶ μπῆκαν στὴ μεγάλη αἴθουσα ὅπου ἐπαιζαν μπακαρά, τριάντα καὶ σαράντα καὶ ἑκαρτέ.

Ὑπῆρχαν πολλοὶ παίκτες γύρω ἀπὸ τὰ τραπέζια. Ἀκούε κανεὶς ψιθύρους καὶ ἐπιφωνήματα γυναικῶν ποὺ ἔχαναν τὸ κέρδιον, καὶ τὴς μόνονες φωνῆς τῶν κρουπιέρηδων ποὺ ἀνάγγελλαν:

— Μπάνκος πεντακοσίων κορωνών... Παίξετε, κύριοι...

Ὁ Ζόλταν εἶχε χωριστῇ ἀπὸ τὸν Ντανιέλ καὶ τὸν Ἔγκον. Ἐκανε τὸ γύρο τῶν τραπέζιων καὶ παρατήρησε, μέσα σὲ μιὰ ομάδα θεατῶν ποὺ παρακολουθοῦσαν μιὰ παρτίδα σεμὲν - ντὲ - φέρ - τὴν σιλουέτα ἐνὸς μαυροντυμένου γέροντος. Ἦταν ὁ Χέρλινθ. Στεκόταν ὀρθίος, μετὰ τὰ χέρια πίσω ἀπὸ τὴν πλάτη, καὶ πρόσεχε τὸ παιχνίδι.

Ὁ Ζόλταν ἀγγίισε τὸν ὦμο τοῦ γέροντος - τοκογλύφου, ποὺ γύρισε καὶ παραμέρισε γιὰ νὰ τοῦ μιλήσῃ χαμηλόφωνα:

— Καλοπέρασε, κύριε, εἶπε. Ὁ πὼς βλέπετε, ἦρθα γιὰ νὰ δῶ τί γίνεται. Ὁ φίλος μας βρίσκεται ἐν πληρεὶ δράσει. Παίξει ἀπὸ τίς τέσσερις τὸ ἀπόγευμα!

— Ὁ Φράντς; — Ὁ Ζόλταν; — Ναι, Φράντς! — Ὁ Ζόλταν κύτταξε τὸν παίκτη. Ἦταν ὅπως τὸν εἶχε περιγράψει ἡ Λόλα: Ὁ ὠραίος, ὁ γοητευτικὸς ἐκδιδαστής, ποὺ, αὐτὴ τὴ στιγμή, ποντάρει γιὰ τὸ διάδημα!

— Κερδίζει; — Πρὸς τὸ παρόν, βλέπω τίς φῖσες νὰ μαζεύονται μπροστὰ τοῦ. Φαίνεται ὅτι ἡ τύχη τὸν εὐνοεῖ. Ὁ φίλος σας ὁ Μπρροσελιέ, ἀγαπητέ μου κύριε, μπορεῖ νὰ κλεῖσῃ μιὰ ἐνδιαφέρουσα δουλειὰ μαζί μου - ἀλλὰ μπορεῖ καὶ ὄχι...

Ὁ Ζόλταν ἐξαφάνιστηκε: — Μὰ τοῦ εἶχατε δοθεῖ προθεσμία ὡς τὰ μεσάνυχτα. Εἶναι περασμένα μεσάνυχτα.

— Ναι. Μετὰ παρακάλεσε νὰ τοῦ δώσῃ μιὰ ὥρα παρατάσι. Ὁ Φέλντι...

εἶναι ταχτικὸς πελάτης μου. Δὲν μπορούσα νὰ φανῶ τόσο ἀμελείτικος... Σὰς εἶπα, εἶμαι ἕνας ἄνθρωπος μετὰ τρυφερὴ καρδιά, καὶ συγκινούμαι ἐν κόλπῳ...

Ὁ Ζόλταν δὲν ἀπάντησε σ' αὐτὴ τὴν διαβεβαίωσι τοῦ Τσέναν Σαύλοκ. Πού ἱσχυριζόταν πὼς εἶχε τόσο γενναίονυχτα αἰσθήματα. Ἐξακολουθῇσε τὸν περὶπατό του στὰ σαλόνια καὶ δῆλξε στὸ χῶλ. Ἐκεῖ βρέθηκε μπροστὰ στὴ Λόλα, ποὺ μόλις εἶχε φτάσει ἀπὸ τὸ θέατρο. Τὴν τράβηξε πίσω ἀπὸ μιὰ κολόνα καὶ ψιθύρισε:

— Προσέχῃ! Ὁ σύζυγός σου βρίσκεται στὴς αἰθουσες τοῦ παιχνιδιού!

Ἡ Λόλα ἀναπήδησε, κατάπληκτη.

— Ὁ Ἔγκον, ἐδῶ; — Ναι. Τοῦ ἦρθε ξαφνικὰ ἡ ἰδέα νὰ παίζῃ, ὅπως νάρθῃς. Σκέφθηκε πὼς θὰ ἀργούσε ἴσως συνομιλώντας μετὰ τὸν διευθυντὴ σου... Προσπάθησε νὰ τὸν μεταπίσῃ, ἀλλὰ χωρὶς ἐπιτυχία... Καὶ αὐτὸ δὲν εἶναι ὅλο... Πρέπει νὰ σὲ προειδοποιήσω: ἐπιστρεφόμενος εἶδε καὶ ὁ γοητευτικὸς νέος ποὺ ἀγαπάει τόσο πολὺ τὸ διάδημα σου...

— Ὁ Φράντς! — Ναι. Παίξε σὰν τρελλός... Ἡ Λόλα εἶχε χλωμαίνει:

— Χάει ἀκόμη; ψιθύρισε. — Ὅχι. Κερδίζει... Τουλάχιστον πρὸς τὸ παρόν. Βρίσκεται ἄλλωστε κοντὰ τοῦ ὁ Χέρλινθ, αὐτὴ ἡ γριὰ καουκοδία, ποὺ δὲν τὸν ἀφίνει ἀπὸ τὰ μάτια του οὔτε στιγμή...

— Ὁ τοκογλύφος; — Ὁ ἴδιος. Σὲ πενήντα λεπτά ἀκριβῶς, ἡ τύχη τοῦ διαδήματός σου θὰ ἐκκρίβῃ.

Πρέπει νὰ δῶ τί γίνεται στὸ τραπέζι ὅπου παίζει ὁ Φράντς! — Ὅχι, ὄχι, Λόλα! Μὴν τὸ κάνεις αὐτὸ! Περιμένε... Δὲν μπορεῖς νὰ ἀλλάξῃς τὴν τύχη!

— Ποῖος ἔρεει; — Καὶ παρ' ὅλη τὴν ἐπιμονὴ τοῦ Ζόλταν, μπῆκε στὴν αἴθουσα. Δὲν εἶδε τὸν Ἔγκον, ποὺ ἦταν καθισμένος σ' ἕνα τραπέζι μετὰ γυρισμένη τὴν πλάτη του, καὶ κατευθύνθηκε πρὸς τὸ δάπεδο τῆς αἰθουσῆς. Ὁ Ζόλταν γύρισε σκεπτικῶς κοντὰ στὸν Ντανιέλ, ποὺ παρακολουθοῦσε τὸν Ἔγκον στὸ σεμὲν - ντὲ - φέρ. Ὁ Ντανιέλ τοῦ ἔκανε νόημα νὰ πλησιάσῃ καὶ τοῦ ψιθύρισε:

Ὁ Φέλντι κερδίζει... Κερδίζει ἀδιάκοπα... Ἐχε πάρει πολλοὺς πᾶνκος ὡς τώρα... Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, ἔχουν ἔρθε καὶ ἡ Λόλα, καὶ ὁ Χέρλινθ... Ἐχω τὴν ἐντύπωσι πὼς ἔχουν ἀνακαταθῇ πολλὲς ἐκρηκτικὲς ὕλες μαζί, καὶ πὼς ἡ παραμικρὴ σπινθὴρ θὰ μᾶς ἀνατινάξῃ ὅλους στὸν ἀέρα!

Τοὺς διέκοψε ὁ Ἔγκον, ποὺ εἶχε σηκωθῇ γιὰ νὰ ἀνάψῃ ἕνα ποδρό. Ἀναγύρει χαμογελώντας:

— Κερδισαί τέσσερις χιλιάδες κορώνες σὲ πέντε λεπτά! Ἡ τύχη μ' εὐνοεῖ... Ξέρετε ἂν ἔφασε ἡ Λόλα; — Δὲν ἔρω. Πῆγα νὰ δῶ στὸ ἐστιατόριον ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀκόμη ἐκεῖ.

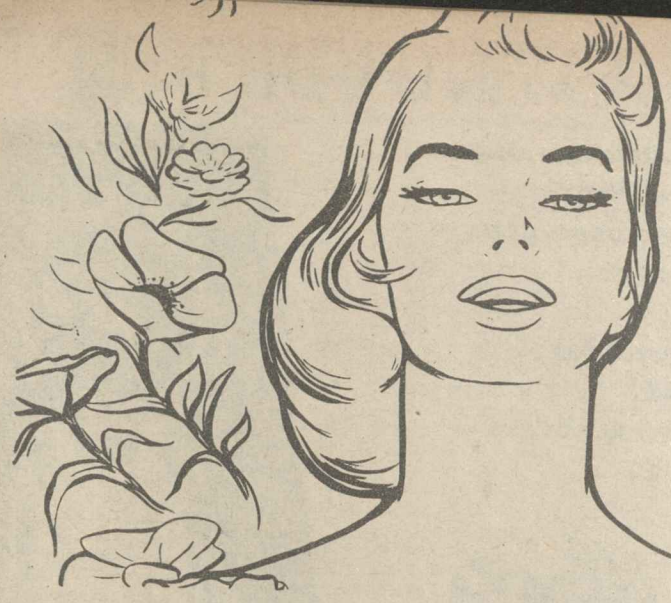
— Αὐτὲς οἱ συνομιλίες μετὰ τοὺς διευθυντὰς εἶναι ἀτελείωτες! Θὰ ἐξακολουθήσω νὰ ἐκμεταλλεύομαι τὴν τύχη μου! Ἐσὺ, Ντανιέλ, δὲν θάβλενα νὰ δοκιμάσῃς;

— Ὡ, ὄχι! — Ἀ, ναι, θυμάμαι... Ἡ πικρὴ ἀνάμνησι τοῦ «ουῖστο», ποὺ σοῦ ἐπέβαλε ἡ γιγασίαν σου νὰ παίζῃς...

— Ἀκριβῶς! — Ὁ Ἔγκον ἐναπῆρξε τὴ θέσι του στὸ τραπέζι. Οἱ δυὸ φίλοι τοῦ στάθηκαν ὀρθίον πίσω του. Κάθε φορά ποὺ ἦταν ἡ σειρά τοῦ Ἔγκον νὰ παίξῃ, κερδίζει τὸν μπάνκο.

Ξαφνικά ὁ Ζόλταν συνάντησε τὸν Ντανιέλ. Εἶχε δῇ τὴ Λόλα νὰ πλησιάζῃ στὸ τραπέζι. Σταμάτησε πίσω ἀπὸ τὸν ἄνδρα καὶ καὶ ῥώτησε μετὰ τὸ ψυχικὸ ὄψος:

— Εἶσαι τυχερὸς ἀπὸψε στὸ

Καί σου λίγες γυναίκες γνωρίζουν...

Η δοκιμή
θα σας πει:

Το δέρμα σας διησασμένο πίνει την χροιά του NIVEA. Βασικό πινελίο και ποτιστικό σαν μπουμπούκι. Ποι και βράδυ κρέμα NIVEA, αυτή είναι η ασφαλής συνταγή για ένα όμορφο και νεανικό δέρμα. Σε όλο τον κόσμο εδώ και τρεις γενιές εκατομμύρια γυναίκες χρησιμοποιούν την κρέμα NIVEA και διατηρούν το δέρμα τους όμορφο.

Όλοδροσο - Άνδρικό δέρμα
μέ κρέμα NIVEA

- γιατί η NIVEA δίνει στο δέρμα να αιώ.

ΤΟ ΟΡΕΚΤΙΚΟ ΠΟΥ ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ

Τα πικρά συστατικά του λυκίσκου, που βρίσκονται στην μύρα, τονώνουν την όρεξη και την χώνευση, γιατί υποβοηθούν την έκκριση γαστρικών υγρών. Από σήμερα πάρτε την εύχρηστη καθημερινή συνήθεια να πίνετε πριν από κάθε φαγητό μύρα. Θα αισθανθείτε καλύτερα.

ΘΑ ΒΑΠΤΙΣΕΤΕ ΕΝΑ ΠΑΙΔΑΚΙ;

Με τη βάπτισι το παιδάκι αποκτά όνομα, κάνει το πρώτο βήμα στην κοινωνική του ζωή.

Το μεγάλο αυτό μυστήριο, δίνει στην οικογένεια, στους γονείς και σε όσους που γίνονται οι πνευματικοί γονείς, μία από τις μεγαλύτερες χαρές.

Η ενομοσίαι της βαπτίσεως δεν πρόκειται να σας κουράσει καθόλου. Τα καταστήματα BEBE ROSE, Έρμου 54 και 55 Αθήνας και Γεωργίου του Α' 6 Πειραιώς, διαθέτουν τα πιο δημοφιλή, τα πιο χαριτωμένα βαπτιστικά και, τι χρειάζεται για μία καλή βάπτισι.

ΤΟ ΑΡΩΜΑ

Τί άρωμα σάς ταιριάζει — Πώς ν' άρωματιζέστε — Λίγα λόγια για την ιστορία του

ΝΑΙ, αγαπητές μας αναγνώστριες είναι τέχνη να βάζετε άρωμα, τέχνη που δεν ξέρουν τις αποχρώσεις και τις λεπτομέρειες της όλες οι γυναίκες. Πολλές περιορίζονται στο να υφαιρούν την άκρη του αυτιού, τότε με κανένα άρωμα που αγοράσαν οι ίδιες γιατί το είδαν σ' ένα υπέροχο μπουκαλάκι. «Δεν πειράζει τί άρωμα είναι, μυρίζει μια φορά», λένε.

Κι' εδώ βρίσκεται το λάθος. Το γίαισμι, το ήλιοτρόπιο, ή λεβάντα μπορούν να αποτελέσουν μέρος της προσωπικότητάς σας. Μπορούν να τη συμπληρώσουν, να συνοδεύουν την απόχρωσι των ματιών, τον ήχο της φωνής. Το έλαφρό τους άρωμα εναρμονίζεται με τις χειρονομίες μιας γυναίκας, γιατί η τέχνη του παρφουμαρίσματος είναι όπως η τέχνη του να ντύνεται κομψά και ώραία μια γυναίκα, πράγμα που είναι τόσο δυσκολο πολλές φορές!

Πρέπει πρώτα — πρώτα να διαλέξετε προσεκτικά το άρωμά σας, να μη μένετε ικανοποιημένη από μία οποιαδήποτε μυρουδιά που έχει σαν προορισμό να καλύπτει τη μυρουδιά που ανήκει η μπριγιαντίνη σας, ή πούδρα σας, ή κρέμα σας ή το σαπούνι σας!

Δεν υπάρχει κανένας απόλυτος κανόνας που να σας οδηγεί αναμέσα σε τόσα και τόσα ονόματα αρωμάτων, πολλά από τα οποία είναι γοητευτικά. Η επιδερμίδα σας προσαρμόζεται καλύτερα σ' ένα δασπρό άρωμα ή σ' ένα άρωμα δεινίου; Η ηλικία, οι κοινωνικές συνθήκες, ή εργασία σας, το γούστο σας θα σας καθορίσουν ποιά άρωμα θα διαλέξετε. Δεν υπάρχει συνταγή αλάνθαστη που θα σας επιτρέψει να αποφασίσετε ανάμεσα σε δυο άρώματα. Πρέπει να υπάρχει ανάμεσα σε σας και στο άρωμά σας μία σιωπηλή συμφωνία. Μερικά άρώματα μεταβάλλονται όταν έρχονται σε έπαφή με αρσμένα δέρματα, ξεατμίζονται ή χάνουν τη μυρουδιά τους.

Αντίθετα προς ό,τι πιστεύεται, τα άρώματα των ανοιξιάτικων λουλουδιών ταιριάζουν τέλεια στις μελαγχρινές, που τονίζουν τη γοητεία τους.

Φυσικά στην περίπτωση των αρωμάτων πρέπει να παίρνετε υπ' όψη και την εποχή. Όχι δυνατό άρώμα στην πλάζ, ούτε αποπνικτικές αναθυμιάσεις στα κατάμεστα λεωφορεία και τραίνα το καλοκαίρι, λίγη ευσπλαχνία για τους συναδέλφους σας στο γραφείο ή στο εργοστάσιο ή για τους καλεσμένους σας τις μεγάλες ζέστες. Πολλές προτιμούν τότε μια γλυκεία κολόνια τουαλέτας, που να θυμίζει φουζέρ ή λεβάντα. Και το ένα όμως και το άλλο θα πρέπει να ταιριάζουν με το άρωμα που θα χρησιμοποιήσετε μόλις πιάσουν οι πρώτες ψυχρές του φθινοπώρου.

Όσο για τις πιο δυνατές μυρουδιές, αυτές θα χρησιμοποιηθούν το χειμώνα, με το γούνινο παλτό σας ή τα μάλινα.

Ένα άρωμα δεν είναι αναγκαστικά και καλό έπειδη είναι ακριβό, αλλά δεν πρέπει να ξεχνάτε πως κι' ένα καλό άρωμα δεν είναι ποτέ φθινό. Οι μεγάλες μάρκες φροντίζουν για τη φήμη τους και αξίζουν την επιτιστοσύνη σας, αλλά οι τιμές τους δεν είναι για όλα τα πορτοφόλια.

Πριν αγοράσετε ένα άρωμα, ζητήστε από την πωλήτρια να σας δαλί λίγο στο μπράτσο. Θα κάνετε έτσι τη γνωριμία του και δεν θ' αποφασίσετε άμεσως.

Αφού, λοιπόν, διαλέξατε κι' άγο-

ράσατε το άρωμά σας, πως θα χρησιμοποιήσετε;

Μη χτυπάτε έλαφρά με το δάχτυλο του φιαλιδίου κατ' ευθείαν την επιδερμίδα σας, γιατί έτσι υπάρχει κίνδυνος να βάλετε πολύ, να σπαταλήσετε ένα ακριβό προϊόν και να γίνετε ενοχλητική στους διπλανούς σας. Ένα βαποριζατέρ είναι σποραίτητο. Μ' αυτό θα άρωματιστείτε και καλά και οικονομικά.

Εδώ πρέπει να σας πούμε ότι εναντίον του ιδρώτα πρέπει να χρησιμοποιήτε ένα αποσμητικό, που κα δεν θα ανακατέμετε ποτέ με το άρωμα με ένα άλλο, ούτε θα το αποθέσετε νερό ή οινόπνευμα. Και πάλι το άρωμα δεν πρέπει να μπαίνει ποτέ σε μία επιδερμίδα που δεν είναι ευσυνείδητα πλυμένη.

Ο διάφορες κολώνιες χρησιμοποιούνται περισσότερο από τα άρώματα και υπάρχουν πολλές γυναίκες που αρκούνται σ' αυτές. Μετά το μπάνι ή το ντους, ενώ το σώμα είναι ακόμα υγρό, τριφτίζετε δυνατά από το πόδια ως το κεφάλι. Αν χρησιμοποιήσετε άλατα ή λάδια για το μπάνιο, προσέξτε η μυρωδιά τους να εναρμονίζεται με τα άλλα καλλυντικά σας.

Οι συμβουλές αυτές είναι γενικές. Όποιες άλλες κι' αν σας δώσουν εκτός απ' αυτές, δεν θα έχουν καμία πρακτική αξία. Όπως έπεται το άρωμάτισμα είναι υπόθεσι καλής σθησίας, καλού γούστου. Και μη ξεχνάτε ότι το καλό γούστο σημαίνει μέτρο και διακριτικότητα.

*

Και τώρα λίγες λέξεις για την ιστορία του αρώματος. Η ιστορία του έχει την αρχή της στη χαραυγή του πολιτισμού. Κι' επειδή η υγιεινή δράση του ήταν ερμητική δεν άργησε να μπει στη συνήθειες του ανθρώπου.

Κατά τον 16ον αιώνα υποστηρίχθηκε από την Αικατερίνη των Μεδίκων. Η τρομερή Ιταλίδα είχε και από την πατρίδα της την άσπρη πρός τα δυνατά άρώματα και το έδαφος σ' δόκλρητη την Αύλη. Το Λουδοβίκο 16ον παρήγαγαν τα δυνατά άρώματα, αλλά και πολλά όχι τόσο καλά. Από τότε χρονολογείται η εξαγωγή αρωμάτων από Γαλλία, που κατέχει πάντα το σπητα στο πεδίο αυτό.

Κατά τον 19ον αιώνα εμφανίζεται η οργανική χημεία που ως σήμερα μας δίνει τις πιο διαφορετικές λεπτές και αθέρεις ενώδιες, δυνατές ή προκλητικές ή απαλές και γλυκές.

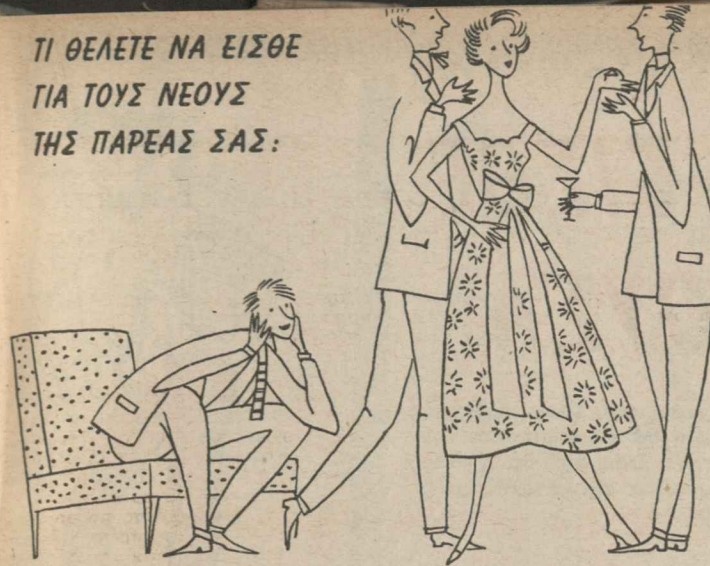
Τα άρωματικά προϊόντα υπάρχουν στο φυτικό κόσμο σε κατάσταση ελεύθερη και δεν ξέρουμε ακόμα πώς σχηματίζονται. Μερικοί με απασχολούν στο άμυλο και στη χλωροφύλλη. Το πρακτικό συμπέρασμα των παρατηρήσεων που έγιναν, είναι ότι αρωματικές ύλες είναι καταπληκτική ποικιλίας, ανάλογα με το έδαφος, το φως ή το ύψος.

Και το ζωικό όμως βασίλειο έπιδάξει την αρωματοποιία. Ο κάσπρας, ή γαέλλα, ή χελώνα κλπ. δίνουν διάφορα είδη αρώματος.

Το οινόπνευμα παίζει πρωτεύοντα ρόλο στη μυρουδιά, αλλά αν η σπασαίσιτι των φυτικών υλικών μες αμείωτη, ή κατασκευή ενός καλού αρωματος απαιτεί σήμερα την αρωμική προσθήκη του αγρότη, του εργάτη, του χημικού και του αρωματοποιού που εμεταμορφώνουν σε λεπτή χαρά κι' υπέροχο ήλιγγο την άπλη και ζωτική πράξη της αντιστοίχης, όπως λέει και κάποιος συγγραφέας....

MARIAN ΛΟΡΑΝ

ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΕΙΣΘΕ
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ
ΤΗΣ ΠΑΡΕΑΣ ΣΑΣ:

Ένα φλέρτ ή ένας σύντροφος;

ΑΥΤΟ το πρόβλημα το έχει δημιουργήσει στους νέους και τις νέες της εποχής μας, ή καθημερινή συνάφεια. Από το δημοτικό σχολείο ως το πανεπιστήμιο και το γραφείο, όπου εργάζονται, νέοι και νέες είναι πάντα μαζί.

Τα νεύματα της εποχής μας τολμούν να αδέβαια μέσα στις δύο αυτές σκέψεις: Φλέρτ, σύντροφος; Ποιά από τις δύο άραγε περιέχει το μυστικό της ετυχίας;

Ένας νέος ή μία νέα νοιάθουν τον εαυτό τους πιο ήσυχο, πιο ώλοκληρωμένο, όταν ξεκαθαρίσουν τι είδους αισθήματα τρέφουν για κάθε ένα από τα πρόσωπα της συντροφιάς τους.

Το φλέρτ είναι το πιο παλιό παιχνίδι της ζωής. Άμα άκούω μερικές κυρίες, παλές, να λένε τί θα είπη κόρτε... Τις λυπάμαι γιατί δείχνουν πως δεν έχουν πια καλή μνήμη. Και λένε και ψέματα χωρίς να το καταλαβαίνουν, αφού οι «πρώτοι διδάξαντες» είναι ο Άδამ και η Εύα.

Το φλέρτ, λένε μερικές, δεν είναι ή αγάπη με τους κινδύνους της, αλλά ένα παιχνίδι... καθόλου επικίνδυνο. Υποτίθεται δηλαδή πως δεν είναι επικίνδυνο.

Στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες τα ήθη είναι διαφορετικά από τα δικά μας. Δεν λέω χαλαρότερα, γιατί ή ήθική ενός τόπου εξαρτάται από πολλούς παράγοντες, τους οποίους δεν ξέρουμε, ούτε και καταλαβαίνουμε έμεις οι άλλοι, που ζούμε σε άλλα μέρη.

Στις χώρες αυτές ένα φλέρτ μπορεί να είναι ανταλλαγή περιποιήσεων, φροντίδων και κοπιλημένων, χωρίς αυτό να δημιουργή ή δικαιώματα σε κανένα. Ούτε στο νέο για ώλοκληρωσι των σχέσεων, ούτε στη νέα για γάμο.

Και αν ακόμα πάρη μεγαλύτερη έκταση, ούτε αυτό έχει καμμία ιδιαίτερη σημασία για την κοινωνική θέσι της νέας. Κανείς δεν θα σκεφθή να την κακίση για τα αισθήματά της ή τις πράξεις της κατά το διάστημα που προηγείται του γάμου.

Ανεξάρτητα όμως από τις κοινωνικές συνέπειες, το φλέρτ ένεχει ένα άλλο βαθύτερο κακό. Κάνει τη νέα να χάνει σιγά - σιγά την έσωτερική εκείνη αξιοπρέπεια που υπάρχει σε κάθε άνθρωπο, προτού καη στις φλόγες της ζωής και προτού άρχιση να κάνει διάφορους συμβιβασμούς με τον εαυτό του και με τους άλλους.

Το φλερτάρισμα με τον ένα και με τον άλλον, μπορεί να παρασέρη τη νέα σ' ένα δρόμο στον οποίο ίσως θα χάση περισσότερα από όσα θα κερδίση ή νομίζει πως θα κερδίση.

Όσο και αν δεν το ξέρουμε ή αν δεν θέλουμε να το πιστεύουμε, οι άνδρες μας είναι πολύ «θετικιστάι» στις επιδιώξεις τους — ζητημα κλίματος ίσως. Και δεν βλέπουν πια την κοπέλλα με τα ίδια μάτια μετά από μία ή δυο μικροστορίες φλέρτ!

Όπως και σε κάθε άλλο πράγμα έτσι και εδώ ο ίδιος δρόμος είναι ο καλύτερος. Η «καμπαρνερί» — ή συντροφικότητα — είναι τώρα πια μία φυσική συνέπεια του καθημερινού συγχρωτισμού. Όμως και μέσα στη φιλία αυτή ή γυναίκα διαφέρει και πρέπει να διαφέρει από τον άνδρα.

Κάποια επιφυλακτικότητα στα λόγια, στις χειρονομίες, στα άστεία, είναι για την κοπέλλα απαραίτητα για την καλή διατήρησι αυτής της φιλίας. Πρέπει να είναι μία «γυναίκα — σύντροφος» και όχι ένα ακόμα αγόρι μέσα στα άλλα.

Πρέπει δηλαδή ή γυναίκα να μη χάνη τη θηλυκότητά της, να είναι πάντα μία χαριτωμένη κοπέλλα που οι νέοι της παρέας θα την θεωρούν σά μία αδελφούλα όσον αφορά το σεβασμό και σά μία πιθανή σύζυγο αύριο όσον αφορά την αγάπη.

Μέσα σ' αυτή τη συντροφιά, θα ξεχωρίσουν εκείνες που είναι πλασμένες για μία άληθινή και παντοτεινή αγάπη, κι' αυτό συμβαίνει αρκετά συχνά γύρω μας.

Και όμως, αυτές δεν είναι οι μόνοι σκοπός της φιλίας των δύο φύλων. Μέσα στην παρέα αυτή, αν σας δέν μ' αυτούς άληθινά και ελκρινής φιλία, θα αποκτήσετε τώρα που είστε νέες τους έγκάρδιους συντρόφους, που ή αγάπη τους θα είναι μία χαρά σημερινή και ένα φυσικό στήριγμα όταν θα περάσουν τα χρόνια.

ΕΡΙΕΤΤΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΕΥΘΥΜΗ ΒΙΕΝΝΗ!

Η χιλιότραγουδι-σμένη πολιτεία του γαλάζιου Δούναβι διασκεδάσει πάλι...

Η ΧΩΡΑ του δάβ, ή τραγουδιμένη πολιτεία του γαλάζιου Δούναβι, έλευθερη ξαναβρίσκει σιγά - σιγά την έιλλυακή ατμόσφαιρα της παλιάς χαρούμενης εποχής. Οι παραμυθένιοι θρύλοι που πλανιόνται πάνω από τα Άμβουργικά ανάκτορα απαλοδένουν σήμερα τα πρώτα έλευθερα χρόνια με την παλιά αίγλη και καθώς οι σιωπηλοί, εύλαδικοί ούρανοι της σιγούν γά να ακροαστούν και πάλι τις γνώριμες νοσταλγικές μελωδιές, ζωντανεύουν σε άχνη εικόνα οι άπέραντες σάλες, το δάβ και το όνειρο ξαναζούν, ή Βιέννη είναι εκεί, έστια γαλήνης μέσα στην νευρική υπερτάσι της σύγχρονης μουσικής.

Φέτος το καλοκαίρι είχε οργανωθεί έκει Διεθές Μουσικό Φεστιβάλ. Παλιά μουσική, ένας αϊθέρας π' αθυνίζεται δλος, έκστασι καθώς οι γνωστές άπαλές στροφές κυματίζουν και ξεπλώνονται πάνω από την πόλι, το διενέζικο δάσος ξαναθυμάται τις ιστορίες του. Έτυχε να παρευρεθούμε σ' αυτήν την πανδαισία. Κοντά σ' άλλα το πρόγραμμα του Φεστιβάλ είχε μία λαϊκή παρέλασι. Μιά έσοχη παρέλασι, όλο χρώμα, κέφι και διάθεση, γνήσια διενέζικη διάθεση. Αντιπροσωπείες απ' όλα τα χωριά και τις πόλεις της Αυστρίας, συντεχνιακές ομάδες σε παλιό μεσαιωνικό στυλ, κάτοικοι περιοχών γύρω από παλιά ανάκτορα και φρούρια ξαναφέρον στο νού τα χιλιότραγουδιμένα δοκικά μεγαλεία. Η παρέλασι γινόταν σ' ένα όμορφο δρόμο με σε δυο στοιχείους συγχρόνας. Ο ένας άνεβαινε ο άλλος κατέβαινε. Οι ομάδες κουνούσαν μαντήλια μεταξύ τους, λέγανε πειράγματα και άστεία, ο κόσμος από τα πλάγια πέταγε λουλούδια, χειροκρόταγε, ήταν ένα κέφι, ένας ένθουσιασμός χωρίς προηγμένο. Έπληξε ο δρόμος από τοπικές ένδυμασίες και λαϊκά χρώμα, τα άρωμα και τα σήματα τόνα πίσω από τ' άλλο ξεπερινούνταν και διασταυρώνονταν, όλα συμβολικά και αντιπροσωπευτικά του ώραιού διατεχνικού συντεχνιακού πνεύματος, που έκανε ταυτώσεις τις έννοιας ενός χωριού κι' ενός επαγγέλματος. Οι κοπέλλες άνεμίζανε μαντήλια, οι άντρες κουνούσαν τα καπέλα τους, ήταν μία εικόνα άληθινού χάραμα.

Κλέψαμε με το φακό μας μερικά ένσταντα νεοχώρας απ' αυτήν την παρέλασι, την πιο πρωτότυπη και κεφαλή του κόσμου. Τα χαρίζουμε σήμερα στις αναγνώστριές μας με τη θεοδωτική πως φέρνουμε ένα φιλικό μήνυμα στην Αιτική ή από μία χαρούμενη, άνέμελη, έιρηνική, αγέραστη χώρα.

ΘΑΝΟΣ ΕΛΑΤΗΣ

Μία τοπική συντεχνία περνά με τα ρούχα της δουλειάς κι' ένα άρωμα που συμβολίζει τα έργα της. Ο σημαιοφόρος είναι μία εϊρωναία.

Σημαίες, οίκοσημα, παράσημα! Το χωριό που περνάει θυμίζει τα περασμένα παλιά μεγαλεία της Αοχιδουκικής Αυστρίας των Άμβουργων.

Γέλιο, εύθυμία, συναδέλφωσι! Οι δυο στοίνοι της παρελάσεως χοιροτιούνται. Μαντήλια, καπέλα, καλάκαρδα άστεία! Είναι το διενέζικο πνεύμα!

Λαμπρύνετε
την εύτυχία
του γάμου σας
μέ ένα
υπέροχο νυφικό
από το

Bambino

ΕΡΜΟΥ 21

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΝ ΠΟΥ ΕΝΑΥΠΗΓΗΘΗ ΑΠΟ ΕΛΛΗΝΑΣ ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΔΙΑΚΟΣΜΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΑΝΩΡΜΑ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΨΥΧΗΝ

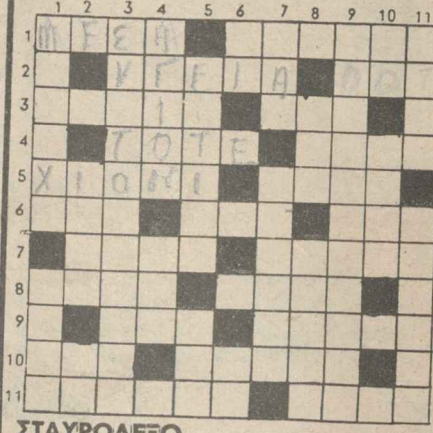
Ολυμπία

ΚΑΝΑΔΑ - ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Τό μεγαλύτερον νεώτερον ταχύτερον Έλληνικόν ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΝ 23.000 τόννων, ναυπηγήσας 1953, ταχύτης 21 μιλίων

GENIKH ATMOPLAIA THS ELLADOS 17-19 AKTH MIAOYAN - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - ΤΗΛ. 470.271

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΦΡΑΣΕΙΣ
Μήπως θυμάστε ποιός είπε:
1) Γηράσκω δ' αἶε πολλά διδάσκόμενος. 2) Ἀγαθὸν οὐ τὸ μὴ ἀδικεῖν ἀλλὰ τὸ μὴ θέλειν ἀδικεῖν. 3) Μηδὲνα καταφρονεῖ. 4) Πτωχὸς οὐκ ἐστὶν ὁ ἔχων ὀλίγα ἀλλ' ὁ πολὺ ἀ ἐπιθυμῶν. 5) Φίλων παρόντων καὶ ἀπόντων μέμνησο.

ΤΑ ΧΑΜΕΝΑ ΦΩΝΗΕΝΤΑ
... ν . ς κ . . κ . ς δ . ν φ . ρ ν .
... τ . ν . ν . . . ξ .

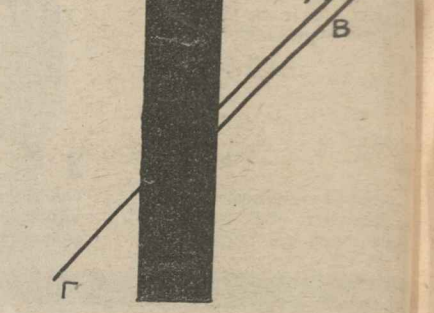
ΕΧΕΤΕ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΙΚΟΤΗΤΑ:

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:
1) *Οποῖος τὰ ἔχει, καταφέρνει πολλὰ — Μπόρα.
2) Πολύτιμο ἀγαθὸ — Συστὰς γαλλικῶν νησιῶν στὴ Μεσόγειο.
3) Σταλαγματιά — Αἰγυπτιακὴ θεότης.
4) Χρονικὸ ἐπίρρημα — Σαλατικό.
5) Εἶναι ἀσπρο καὶ μονάχα ἄσπρο — Οἱ πληγὲς τοῦ Φαραώ.
6) Παλῆς διάσημος στάρ, πρῶην ἄντρας τῆς Τζόαν Κράουφορντ — Τοπικὸ ἐπίρρημα — Σύνδεσμος τῆς ἀρχαίας.
7) *Ένας ἀπ' τοὺς ἑπτὰ ἀρχαίους σοφούς — Κάτοικος εὐρωπαϊκοῦ κράτους.
8) Πόλις στὴν Ἄνω Αἴγυπτο — Χαρτοπαίγνιο.
9) *Ἡ κόψη τοῦ ξυραφιοῦ εἶναι ἔργο του — Ἡ πρωτεύουσα τοῦ Βελουχιστάν.
10) Τὸ κρατᾶνε μὲ τὸ στόμα — Μουσικὸ ὄργανο.
11) Αὐτὸς ἀνακάλυψε τὴ Νέα Ζηλανδία — Πρόθεσις.

ΚΑΘΕΤΩΣ:
1) Γνωστὸς Γερμανὸς συγγραφεὺς τοῦ πρωτοποριακοῦ θεάτρου (1898 — 1956) — Ἐντομοκτόνο.
2) Ἀμερικανικὴ πολιτεία — Κη-τικὸ.
3) Ἀρμονικὸς συνδυασμός.
4) Μόνον ἓνα τέτοιο ὄρος ὑπάρχει — Τοπικὸν ἐπίρρημα.
5) *Ἦταν ἀφιερωμένη σὲ μιὰ Ρω-μαία θεά. — Δηλώνει καὶ ἐκπληξί.
6) Διφθογγὸς — Παραπτόμας τοῦ Δουναδίου.
7) Μάρκα αὐτοκινήτων — Θυμίζε ἓνα ἑλληνικὸ λογοτεχνικὸ βρα-δεῖο.
8) Σκανδιναβικὸ νόμισμα — Τὸ πεδίο τῆς τιμῆς γιὰ τοὺς ταύρους.
9) Μεταφορικὸ μέσο.
10) Μουσικὴ νότα — Συνέχισε καὶ τελείωσε τὸν περίπλοκο τῆς γῆς μετὰ τὸ φῶνο τοῦ Μαγγελάνου.
11) Δὲν εἶναι ποτὲ κατὰ τὴν πα-ροιμία — Ἀφρικανὸς στρατιώτης.

ΧΩΡΙΑΤΙΚΑ ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ
Λίγο πολὺ ὅλοι μας ἔχουμε μιὰ ρίζα χωριάτικη. Πρέπει λοιπὸν νὰ ξερούμε τὰ χωριάτικα αἰνίγματα. Γιὰ πῆτε μας πόσα ξέρετε ἀπὸ τὰ παρακάτω:

- 1) Ἄσπρος κάμπος, μαύρα φύτρα
- 2) Ἀπὸ πίσω ἀπ' τὴν πόρτα, μαύρος σκύλος κάθετα.
- 3) Γύρω - γύρω θάλασσα, στὴ μέση μιὰ φωτοῦλα.
- 4) Γυναίκα εἶμαι γένεια ἔχω.
- 5) Δὲν πίνεται, δὲν τρώγεται, δὲν πιάνεται κι' εἶναι γλυκὸ σὺν μέλι.
- 6) Βαρὺ - βαρὺ σὰν σίδερο, γλυκὸ ὅπως τὸ μέλι σὺν χέρι μας δὲν πιάνεται καὶ σὺν γόδο δὲν μπαίνει.
- 7) Δυὸ στοιχεῖα ἐπέλεξαν κι' ἄσπρο χῶμα ἐβγάσαν.
- 8) Ἐνα μικρὸ μικρούτσικο καὶ κυλιέται στ' ἄχρω.

Κυττάξετε γιὰ λίγα λεπτὰ τὴν εἰκόνα καί, μόνο μὲ τὸ μᾶτι, πῆτε μας ποιά γραμμὴ ἡ Α ἢ ἡ Β προ-εκτείνεται στὴ γραμμὴ Γ. Πάρτε τώρα ἓνα χάρακα καὶ ἐξακριβώστε ἂν ἔχετε γερὸ μᾶτι.

ΠΗΓΑΙΝΕΤΕ ΝΑ ΝΤΥΘΕΤΕ
Εἶναι ἓνα ὁμορφο παιχνίδι γιὰ τὴν ἐξοχὴ καὶ τὴν ἀκρογιαλιά. Στὴν ἀρχὴ τοῦ παιχνιδιοῦ οἱ παίκτες εἶναι μὲ τὰ μαγιά καὶ ἐπιτόλῃται. Στέ-κονται σ' ἓνα ἐπίπεδο μέρος χωρ-ισμένο μὲ παράλληλες γραμμὲς πού ν' ἀπέχουν τὸ ἴδιο ὅλες μεταξύ τους. Σὲ κάθε γραμμὴ οἱ παίκτες ἀφίνουν μὲ τὴ σειρά πού θὰ τὸ χρειασθοῦν καὶ κάποιο ρούχο, κάλτσες, πουλό-βερ, σόρτς, μπερέδες. Ἡ τελευταία γραμμὴ θὰ εἶναι ἡμικυκλικὴ καὶ θὰ εἶναι τὸ τέρας. Οἱ παίκτες ἔχουν τὰ μᾶτια καλὰ δεμένα καὶ τὸ σῆ-μα τῆς ἐκκίνησεως δίνεται. Πρέπει νὰ μαζέψουν, ψηλαφώντας ὅσο τὸ δυνατὸν γρηγορώτερα, τὰ διάφορα ρούχα τους καὶ νὰ φτάσουν στὴν τε-λευταία γραμμὴ ἔχοντας ντυθῇ γρή-γορα καὶ σωστά. Ἐνας χρονομε-τρὴς τῆς κάνει τὸν ἔλεγχο τῶν παι-κτῶν καὶ κερδίζει ἐκεῖνος πού θὰ ὀρθῶνται πρῶτος καὶ σωστά ντυμένοι. Μπορεῖτε νὰ κάνετε αὐτὸ τὸ παιχνί-δι ἀκόμη πρὸς πολὺπλοκο, δάζοντας μετὰ τῶν γραμμῶν ἐμπόδια.

ΚΑΙ ΛΙΓΗ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ

8	2	6	16
9	7	1	17
5	3	4	12
22	14	9	18

Πῶς θὰ βάλετε μέσα στὰ 9 ἀδεια τετράγωνα τοὺς ἀριθμοὺς 1 ἕως 9 γιὰ νὰ σχηματισθοῦν κάθετα καὶ ὀρι-ζόντια τὰ ἀθροίσματα πού εἶναι γραμμένα;

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ

8. Η ΚΟΥΜΠΑΡΑ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΝΥΦΗ

ΤΗ ΣΤΟΛΙΣΑΝ τὴ νύφη μὲ τὰ πιὸ ἀκριβὰ πλουμῖδια, σταλμέ-να ἀπὸ τὴ Βενετία... Νυφικὸ ὀ-λάσπρο, ἀνέρο, στολισμένο μὲ πού-λιες π' ἀστράφταν καὶ μὲ ψιλὸ μαρ-γαριτάρι, ἓνα δάκρυ παιδιοῦ κάθε χάντρα του... Πέρασαν στὸ λαϊμὸ τῆς τρεῖς σει-ρές πεντόφλουρα καὶ στὸ κεφάλι τῆς ἔβαλαν χρυσὴ χτένα πλουμισμένη μ' ἐστῶτα λαφείρια, φερμένα ἀπ' τὴ Μπουχάρα ἀπ' τὸν πατέρα τῆς, ἄξιο θαλασσινὸ μὲ πέντε δικά του μπάρ-κα πού ὄργωναν τὶς μακρινὲς θά-λασσες. Πιὸ πλούσια ἀπὸ σένα νύφη δὲ ματάγινε, τῆς εἶπε ἡ δάγια τῆς, φύνοντας τρεῖς φορὲς στὸν κόρφο τῆς μὴν τὴ ματιάσει. — Καὶ πῶς ἀρχοντικὰ, πρόσθεσε ἡ ἀνυψάντρα καὶ οὐκ ἐπὶ τὸν αἰθέριο πέπλο. Τότε βέλησε νὰ πῇ κατὰ τὴν ἡ-κοπέλλα πού παρᾶσκετε στὶς ἐτοιμα-σίες γιὰ τὸ γάμο τῆς ἀρχοντοπού-λας πού στεφανωνόταν. — Καὶ πῶς ὁμορφῇ, εἶπε κυττά-ζοντας τὴν μὲ θαυμασμό. Μὰ ὅλες μὲ μιάς γύρισαν καὶ τὴν κυττάσαν. Ἦσαν πᾶς τὸ παίνεμα δὲν ἦταν ἀληθινὸ γιὰτὶ ἡ πῶς ὁμορφῇ τοῦτο τοῦ χωριοῦ καὶ ὅλων τῶν γύ-ρω ὡς τὴ μεγάλη πολιτεία ἦταν ἡ Δέσπω.

Η ΓΥΦΟΠΟΥΛΑ

Φτωχὴ, πεντάρρανη ἡ Δέσπω ζού-σε στὸ καλὺδι τῆς πέρας ἀπ' τὸ γε-φύρι τοῦ Ἀλ - Λιά. Λένε πῶς δά-σταγε ἀπὸ γυφτόσαο, γι' αὐτὸ τὰ μᾶτια τῆς ἦσαν θαδεῖα καὶ μαύρα σὰν τὸ θάνατο καὶ τὰ μαλλιά τῆς πικρὰ καὶ σκοτεινὰ σὰν τὴ χειμωνιά-τικη νύχτα. Λένε ἀκόμα, πῶς ὁ γαμπρὸς τῆς ἀρχοντοπούλας πρὶν τὴν ἀρραβωνί-αση κι' ἀλλάξουν δαχτυλίδι ἀγαπού-σε τὴ Δέσπω. Ἀλήθεια; Ψέματα; Ποιὸς ξέρει; Λόγια ἦσαν καὶ τὰ λό-για τὰ παίρνει ὁ ἀνεμος καὶ σὰν σκῆ-νη τὰ σκορπίζει κι' ἄντε νὰ δρῆς πούθ' ἔρχονται κι' ἄντε νὰ δρῆς πού πηγαίνουν.

ΠΑΙΝΕΜΑΤΑ ΤΗΣ ΝΥΦΗΣ

Ὅταν στέλναν τὴ νύφη, φόρτω-σαν τὰ προικιά τὰ ζωντανὰ γιὰ νὰ εἶναι ἔτοιμα μετὰ ἀπὸ τὸ γάμο νὰ πάνε στὸ σπίτι τοῦ γαμπροῦ καὶ κί-νησαν γιὰ τὴν ἐκκλῆση. Πρῶτος ὁ λυράρης ἀρχισε τὸ τρα-γούδι:

Σήμερα λάμπει ὁ οὐρανός,
σήμερα λάμπει ἡ μέρα,
σήμερα στεφανώνεται
ἀπὸς τὴν περιστέρια.

Πῆραν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ λυράρη τοῦ τραγουδοῦ οἱ γυναῖκες καὶ τὰ νέα κορίτσια πού συνώδευσαν τὴ νύφη καὶ τὸ συνεχίσαν:

— Νύφη μου καλορρίζικη
καὶ μοσαναθρεμμένη,
πὺν ἐλουσπες καὶ χτενίστικες
κι' εἶσαι τὸ νυφστόλι,
χαρὰ στὸ νύδ πὺν δὲ χαρὴ
τὰ ὁμορφα σου κάλλη,
τ' ἀγγελικὸ σου τὸ κορμὶ
καὶ τὴ λιγνὴ τὴ μέση.

Ἡ νύφη χαμήλωσε τὸ κεφάλι ἀπὸ τὰ πολλὰ παίνεματα. Γύρισε μετὰ στὴ μητέρα τῆς πού ἔρχονταν κατα-πόδι συγκινημένη, καὶ τῆς εἶπε:

— Εὐχὴ σου με μανοῦλα
τώρα πὺν σὲ ἀφίνω...

Ἡ ἀρχόντισσα πού εἶχε τρεῖς θυ-γατέρες καὶ οἱ τρεῖς μίσησαν μὲ τοὺς ἀνδρες τους μακρὰ καὶ τώρα ἔχανε καὶ τὴν τέταρτη, τὴ μικρότερη καὶ τὴν πιὸ ἀγαπημένη, τὴν κυττάζε μὲ θαδεῖα ἀγάπη καὶ τῆς εἶπε:

Μὲ τὴν εὐχὴ μου, μᾶτια μου
νὰ ζήσης, νὰ γεράσης...

Γύρισε ἔπειτα ἡ κόρη στὸν πατέ-ρα, τὸ γέρο θαλασσινὸ μὲ τὸ πρό-σωπο τὸ ψημένο ἀπὸ τοὺς ἥλιους καὶ τὴ θαλασσινὴ ἄρμη καὶ τοῦ εἶπε:

Εὐχὴ σου με πατέρα μου
τώρα πὺν πᾶω μακρὰ σὰς...

Ὁ παλῆς καπετάνιος γύρισε καὶ κυττάζε τὴν στεφανωμένην καὶ τὴν πού τὴν ἔλεγε «φεγάδα μου» καὶ τῆς εἶ-πε μὲ σταθερὴ καὶ σίγουρη φωνή:

Μὲ τὴν εὐχὴ μου, κόρη μου,
κι' ὁ Θεὸς νὰ σὲ προκόβει.

Ἐπειτα ἀρχισαν τὰ ὄργανα κι' ἔ-δωσαν οἱ χωριάτες στὰ παράθυρα νὰ δοῦν τὴν ἀρχοντοπούλα πού πῆ-γαине νὰ πάρῃ τὸν Δημητρὸ, τὸ ὁμορφο παλληκάρι ἀπὸ τὴ μεγάλη πολιτεία πού περπατοῦσε κι' ἐτρι-ζαν οἱ ρούγες, καὶ χόρευε κι' ἡ γῆ σεῖοταν...

Η ΔΕΣΠΩ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ

Δυὸ μέρες καὶ δυὸ νύχτες ἔκανε ἡ Δέσπω νὰ ὀγῇ ἀπὸ τὸ καλὺδι τῆς.

Τὶ τάχα ἔκανε καὶ μέσα μονάχη τῆς κλεισμένη κι' ἀμπαρμένη μα-κρὰ ἀπὸ τὸν κόσμον;

Μιὰ κοπελίτσα ἀλαφροίσκιωτη εἶπε πῶς φαρμακώθηκε ἐπειδὴ ἀρνή-θηκε ὁ Δημητρὸς τὴν ἀγάπη τῆς καὶ στεφανωνόταν ἄλλῃ.

— Δὲν εἶναι ἀπὸ δαῦτες πού φαρ-μακώνονται ἡ Δέσπω, εἶπε μιὰ γρη-ἐκατόχρονη πού πολλὰ εἶχαν δι-τὰ μᾶτια τῆς καὶ πολλὰ εἶχαν ἀκούσει τ' αὐτιά τῆς.

Χαμήλωσε τὴν φωνὴν τῆς, ξέσπασε σ' ἓνα μικρὸ κοφτὸ γέλιο καὶ πρόσ-θεσε:

— Ἡ Δέσπω κατὰ μαγειρεύει. Δὲν ἀφίνει τὸν ἀκριβὸ τῆς οὔτ' ἀ χέρια ἄλλης, πὺν ὁ κόσμος νὰ χαλάσῃ.

Κι' εὐθὺς μαθεύθηκε τὸ παράξενο μαντάτο. Ἡ Δέσπω θὰ γινόταν κουμ-πάρα. Τὸ ζήτησε ἡ ἴδια ἡ νύφη γιὰ νὰ δείξῃ στοὺς δικούς τῆς καὶ σ' ὁ-λο τὸ χωριὸ πῶς καμμιὰ δὲ φοβό-ταν, μήτε καὶ τὴν τσιγγανοπούλα, πὺν σ' ὀνομα τῆς ὠρρίζονταν τὰ πιὸ ὁμορφα παλληκάρια καὶ οἱ γέ-ροι ἀναστέναν κρυφὰ στὸ πέρας-μά τῆς.

Ὁ Δημητρὸς πῆγε νὰ τὴν κάνῃ ν' ἀλλάξῃ γνώμη:

— Τὶ τὴ θέλεις τώρα καὶ τὴν ἀ-νακατεύεις; τῆς εἶπε τάχα ἀδιάφο-ρα. Ἀσπὴν καὶ πὺν κάβεται.

Μὰ ἡ ἀρχοντοπούλα ἐπέμενε. «Ἡ-θελε νὰ δῇ τὴ δύναμη τῆς. Κι' ὅποια ἀπ' τὶς δυὸ κερδοῦσε!...

*

Ἡ Δέσπω φόρεσε ἄσπρο φαντὸ φοιστὰν ποῦδινε τὸ κορμὶ τῆς σ' ὅλες τοὺς τὶς χάρες, ἐξέπλεξε τὰ μα-κρὰ κατὰμαυρα μαλλιά τῆς καὶ τ' ἄφανε νὰ θυβοῦν μεταξωτὲς ἀλαδά-στρινες σκάλες στοὺς ὤμους καὶ στὶς πλάτες τῆς, πῆρε ροδοπέταλα καὶ κρινάκια καὶ ἀλείψε τὸ πρόσω-πὸ τῆς καὶ κάρφωσε στὸ κεφάλι τῆς ἓνα στροφερὸ ἀσημένιο ἀστὲρι πού τῆς τὸ εἶχε χαρίσει ἡ νόνα τῆς.

Κυττάχτηκε στὸν καθρέφτη καὶ θάμπωσε κι' ἡ ἴδια ἀπὸ τὴν ὁμορφί-α τῆς.

Μετὰ, σὰ σίμμαναν οἱ κουμπάνες, κίνησε σινάμενη καὶ λυγάνεινη γιὰ τὸ γάμο.

Τὶ κρίμα νὰ βλέπῃ κανεῖς τόσες νέες κοπέλλες μὲ μιμικία, μὲ μαύρα στίγ-ματα μὲ ἀνοιχτοὺς πόρους! Θὰ ἦταν τόσο πιὸ δροσε-ρές, τόσο πιὸ ὠραίες χω-ρίς αὐτὰ τὰ μικρὰ ἐλαττώ-ματα.

Γιὰ μιὰ νέα κοπέλλα ἓνα ὠραῖο δερμα εἶναι ἡ με-γαλύτερη τῆς ἐπιτυχία. Ἄλλὰ σήμερα εἶναι πολὺ εὐκολὸ νάχῃ κανεῖς δερμα ἀπαλὸ, καθαρὸ, βελούδινο ἐάν μεταχειρίζεται τὴν κρέμα ἡμέρας ΤΟΚΑΛΟΝ. πὺν κάνει πραγματικὰ θαύ-ματα. Ἀμέσως οἱ κοκκινί-λες, τὰ μαύρα στίγματα, οἱ ἀνοιχτοὶ πόροι, τὰ μι-μικία ἐξαφανίζονται καὶ ἀφήνουν νὰ φαίνεται ἓνα νέο θαυμάσιο δερμα πὺν λάμπει ἀπὸ νειάτα καὶ φρεσκάδα.

Κουμπάρα τὴν ἤθελε ἡ νύφη, κουμ-πάρα θὰ γινόταν. Ἐνὰ χαμόγελο ζωγραφίστηκε στὰ ρόδινα χεῖλια τῆς.

ΑΛΛΑΖΟΥΝ ΤΑ ΣΤΕΦΑΝΑ

Σὰ μῆκε στὴν ἐκκλησίαν μὲ τὰ μᾶτια χαμηλὰ τάχα καὶ μ' εὐλαδικὴ ἔκφραση, σέστηκε τὸ ἐκκλησιαστικὸν. Ἐκείνη ὁμορφὴ δὲν τὴν εἶχαν ἔνασῃ κι' ἄς ἔκανε τώρα τὴ σεμνὴ καὶ τὴν ταπεινὴ πὺν δὲν ἤθελε κανένα νὰ κο-λάσῃ.

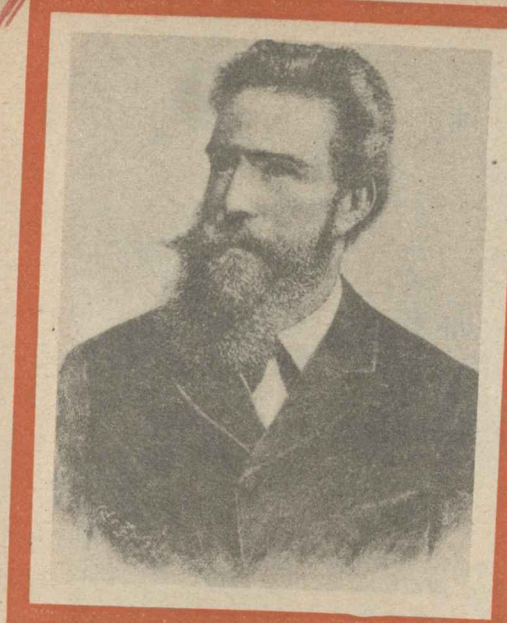
— Τούτῃ θὰ γίνῃ γυναίκα μου. Ἡ ἀρχοντοπούλα ἐνοίωσε νὰ γυ-ρίζουν ὅλα στὴν ἐκκλησίαν, μὰ περὶ-φαν καθὼς ἦταν, δὲν τόδεξε. Κυτ-τάζε τὸν Δημητρὸ καὶ τὴ Δέσπω καὶ εἶπε σταθερά:

— Ἐγὼ θὰ σὰς στεφανώσω. Ἐτοί ἡ κουμπάρα ἔγινε νύφη κι' ἡ νύφη κουμπάρα! Μὰ σὰν τελείω-σε τὸ μυστήριον καὶ ὅλοι ἐστράναν λεμονάκια γιὰ νὰ περάσῃ τὸ εὐτυ-χισμένο ζευγάρι, γύρισε ἡ δάγια κι' εἶπε τῆς ἀρχοντοπούλας:

— Ὅποιος παῖδε μὲ τὴ φωτιά, κυρά μου, καίει τὰ δαχτυλά του. Κι' ὅποιος μὲ τὴν ἀγάπη, καίγεται ὁ-λοκληρὸς...

Ν. ΜΑΤΣΑΣ

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ἡ περιδοκίμα

Ο φυσικός Γουλιέλμος Ραϊνγκεν (1845—1923). Δόθηκε τ' όνομά του στις ακτίνες που ανακάλυψε για τὸ καλὸ τῆς ἀνθρωπότητος.

ΠΩΣ ΑΝΕΚΑΛΥΦΘΗ Η ΑΚΤΙΝΟΓΡΑΦΙΑ

Μιά μέρα ὁ καθηγητὴς Ραϊνγκεν παρουσίασε στοὺς συναδέλφους του μιά συνταρακτικὴ φωτογραφία : ἔδειχνε τὸ σκελετὸ τοῦ χεριοῦ τῆς γυναίκας του σὰ νᾶταν ἀνάγλυφος

ΤΟ ΒΡΑΔΥ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1895, ὁ Γουλιέλμος Κ. Ραϊνγκεν, καθηγητὴς τῆς θεωρητικῆς φυσικῆς στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Βύρτσμουργκ, τῆς δυτικῆς Βαυαρίας, παρουσίασε στοὺς συναδέλφους του τῆς ἱατρικῆς Σχολῆς μιά φωτογραφία, πού, περνώντας ἀπὸ χερί σ' ἄλλο, προκαλοῦσε ἐπιφάνημα καταπληξέως καὶ ἐνθουσιώδη σχόλια. Ἦταν μιά δχι καὶ πολὺ εὐχλωτὴ φωτογραφία καὶ γιὰ νὰ πούμε τὴν ἀλήθεια, καθόλου ἀριστουργηματική: παρίστανε σὲ χρώμα μαῦρο καὶ ἀσπρο τὸ σκελετὸ ἑνὸς χεριοῦ πού ἔφερεν στὸ παράμεσο δάχτυλο ἕνα μεγάλον δαχτυλίδι μὲ μιά στρογγυλὴ πέτρα. Εἶχε ὅμως ἀνυπολόγιστη ἀξία κ' ἄς μὴν ἦταν καλλιτεχνική. Ἦταν μιά φωτογραφία τοῦ σκελετοῦ τοῦ χεριοῦ τῆς κυρίας Ραϊνγκεν καί, κατὰ συνέπεια, ἡ πρώτη φωτογραφία σκελετοῦ πού πάρθηκε ἀπὸ ζωντανὸ ἄνθρωπο. Γιὰ νὰ πετύχῃ αὐτὸ τὸ ἀποτέλεσμα, ὁ Ραϊνγκεν εἶχε χρησιμοποιήσει νῆο τύπο ἀκτίνων, πού τῆς εἶχε ὀνομάσει «ἀκτίνες Χ».

Ὁ Γουλιέλμος Κ. Ραϊνγκεν ἦταν τότε πενήντα χρονῶν, ὑψηλόσωμος ἄνδρας μὲ διδλικὴ γενειάδα καὶ φανὴ διαγωγή καὶ ἥρεμη. Καταγόταν ἀπὸ παλιὰ οἰκογένεια ἐμπόρων κ' ἡ μητέρα του ἦταν Ὁλλανδία, ἀλλὰ ἀναγκασμένος νὰ φύγῃ ἀπὸ τὰ σχολεῖα αὐτά, ὕστερα ἀπὸ ἕνα ἀντιπεθαρμικὸ ἐπίσπασμα, ἦρθε στὴ Ζυρίχη καὶ γράφτηκε στὸ ἐκεῖ πολυτεχνεῖο, ἀπ' ὅπου ἀπεφοίτησε τὸ 1866. Τὸ ἐνδιαφέρον του γιὰ τὶς φυσικὲς ἐπιστῆμες δυνάμωσε ὕστερα ἀπὸ παρακολούθησι μαθημάτων τοῦ δασκάλου Κλαύδιου, ἐνὸς ἀπὸ τοὺς ἰδρυτὲς τῆς θεωρητικῆς φυσικῆς στὸ Πανεπιστήμιο τῶν πρώτων ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν τοῦ ἦταν τέτοια, ὥστε γρήγορα διορίστηκε καθηγητὴς στὴν Ἀνώτερη Γεωργικὴ Σχολὴ τοῦ Χοενχάιμ, πού τὴν ἔφησε ἀργότερα γιὰτὶ διορίστηκε καθηγητὴς τῆς θεωρητικῆς φυσικῆς στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Στρασβούργου.

Τὸ 1888, σὲ ἡλικία σαραντατριῶν ἐτῶν, ὁ Ραϊνγκεν εἶχε μετακίσει στὸ Βύρτσμουργκ, μιά μικρὴ πόλιν στὴν ἀριστερὴ ὄχθ τοῦ Μάιν, ἀρχαιότατη ἐπισκοπικὴ ἔδρα, γεμάτη ναοὺς καὶ μεσαιωνικὰ μνημεῖα. Ἐνα ἀπὸ τὰ τελευταῖα ἦταν καὶ τὸ Πανεπιστήμιο, πού εἶχε ἱδρῦθ' τὸ 1400 κ' ἄνευ αὐτῆς τοῦ αἰῶνος ἀργότερα. Ἀπὸ τὸ ἱδρυμα αὐτὸ εἶχαν ἀποφοιτήσει δάσκαλοι θεολόγοι, νομομαθεῖς καὶ φιλόσοφοι. Στὴ νέα του ἔδρα, ὁ Ραϊνγκεν εἶχε στὴ διάθεσί του ἀρκετοὺς συνενάργους, κατὰλληλα ἐπιστημονικὰ ὀρ-

γὰνα γιὰ τὶς ἐρευνές του καὶ πρὸ παντὸς ἕνα ἐργαστήριον φυσικῆς θαυμάσια ἐξοπλισμένο. Ὑστερα ἀπὸ πολυχρόνιες μελέτες ἐπὶ τῆς συμπεστικότητος τῶν υγρῶν, τῆς θερμοκρασίας τῶν ἀερίων καὶ τῆς μαγνητικῆς δράσεως τῶν διηλεκτρικῶν σωμάτων, εἶχε στρέψει τὸ ἐνδιαφέρον του σ' ἕνα ζήτημα πού ἦταν τότε «τῆς μόδας»: στὰ φαινόμενα πού προκαλοῦσε ἡ διόδος ρεύματος ὑψηλῆς τάσεως μέσα ἀπὸ τοὺς «σωλήνες» τοῦ Κρούξ, ὅπως εἶναι γνωστοὶ στὴ φυσικὴ. Ἐπὶ τὰ ὀλόκληρα χρόνια ἐργάστηκε πάνω σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα ὁ Ραϊνγκεν.

Πῶς ὅμως κατάρθωσε νὰ φτάσῃ στὴν ἀνακάλυψιν αὐτὴ πού ἐμελλε νὰ προκαλέσῃ ἐπανάστασιν στὴν ἱατρικὴ, δίδοντάς τῃς ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα διαγνωστικὰ μέσα, στὴν ἀνακάλυψιν δηλαδή τῶν μυστηριωδῶν αὐτῶν ἀκτίνων Χ, πού εἶχαν τὴν ιδιότητα νὰ περνοῦν ἀκόμα καὶ μέσα ἀπ' τὰ πῖο πυκνὰ σώματα;

Ὁ Ραϊνγκεν ἐξέθεσε τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν του τὴν ἡμέρα τῶν Θεοφανείων τοῦ 1896 μπροστὰ σ' ἕνα κοινὸ πού ἔμεινε σὰν ἀποσβολωμένο ἀκούγοντάς τον. Ἡ ἀνακάλυψιν γιὰ τὴν ὁποία ἔξη χρόνια ἀργότερα τιμήθηκε μὲ τὸ βραβεῖο Νόμπελ, εἶχε γίνῃ δυὸ μῆνες πρὶν καὶ γιὰ τὴν ἀκρίβειάν στίς 8 Νοεμβρίου 1895.

Ἐκείνο τὸ πρωὶ μάλιστα εἶχε μὴν στὸ ἐργαστήριό του ὁ Ραϊνγκεν. Ἐπὶ μερικὲς ἑβδομάδες, μιά ἰδέα σφιγοῦριζε στὸ μυαλό του χωρὶς νὰ τὸν ἀφίη ἥσυχον μέρα - νύχτα. Ξετύλιξε ἕνα πακέτο πού εἶχε φέρεῖ μαζί του, ἐκλείσει ἐρμητικὰ τὶς πόρτες κ' ἔβαλε σὲ λειτουργίαν τὸν «σωλήνα Κρούξ» μὲ τὸ σκοπὸ νὰ πάρῃ μιά φωτογραφία.

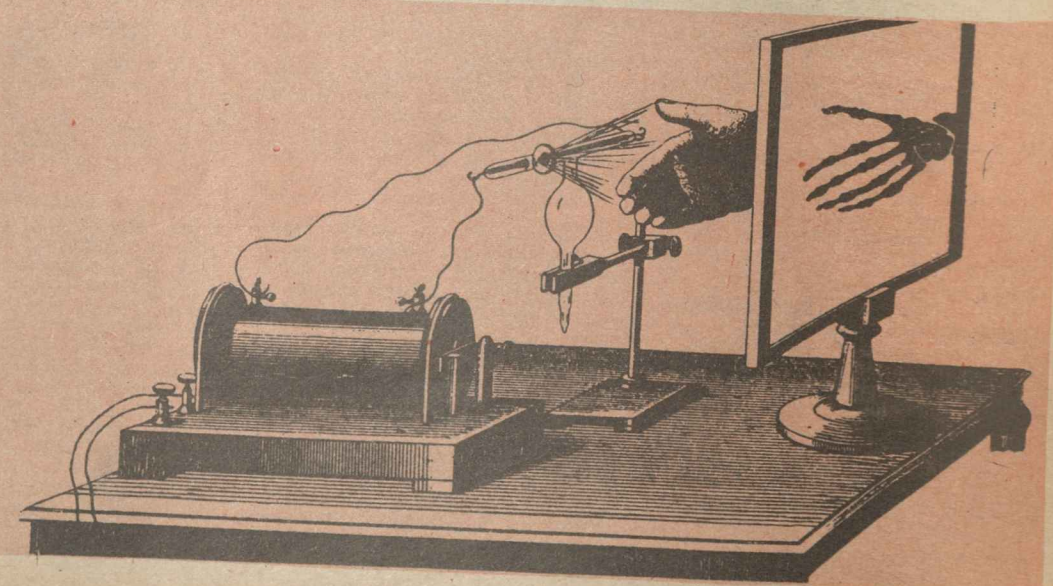
Οἱ «σωλήνες Κρούξ» εἶναι γυάλινοι σωλήνες, σχηματῶν ἀχλαδιοῦ, πού περιέχουν ἕνα ἀραιωμένο αέριο. Στὶς δυὸ ἀκρές τους βρίσκονται δυὸ πόλοι, ὁ θετικὸς (ἀνοδος) κ' ὁ ἀρνητικὸς (κάθodos). Ὅταν διοχετεύεται στὸ σωλῆνα ἡλεκτρικὸ ρεῦμα, αὐτὸ περνᾷ ἀπὸ τὸν ἕνα στὸν ἄλλο πόλο μέσα ἀπὸ τὰ μόρια τῆς ὕλης ἀπὸ τὴν ὁποία ἀποτελεῖται τὸ αέριο καὶ πού λέγονται ἡλεκτρόνια. Ἡ δέσμη τῶν ἡλεκτρονίων φτάνοντας ἀπὸ τὴν ἀνοδὸν στὴν κάθodon προσκρούει ἐπάνω της. Ἀπὸ τὴν πρόσκρουσιν αὐτὴ ἀπελευθερώνεται ἕνας εἰδικὸς τύπος ἀκτίνων, τῆς ὁποίας οἱ φυσικοὶ ὀνόμασαν «καθοδικές» ἀκτίνες.

Τὰ φαινόμενα αὐτὰ ἦσαν ἤδη γνωστὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ Ραϊνγκεν. Ἀλλὰ, ἀπὸ καθαρὴ τύχη, ὁ Ραϊνγκεν εἶχε ἀνακαλύψει ἕνα περιεργὸ φαινόμενο: εἶχε δῆ, δηλαδή, νὰ ἀναπτύσσεται ἕνας παράξενος φθορισμὸς σὲ μερικὰ κρύσταλλα πού βρίσκονταν κοντὰ στὴν κάθodon τοῦ «σωλήνος Κρούξ», ὅταν αὐτὸς λειτουργοῦσε. Πού ὀφειλόταν τὸ φαινόμενο αὐτό; Μὲ τὴν εὐφυΐα πού τὸν διέκρινε ἀνακάλυψε ἀμέσως περὶ τίνος ἐπρόκειτο. Κατὰ πάσαν πιθανότητα, ἀπὸ τὴν πρόσκρουσιν τῶν καθοδικῶν ἀκτίνων στὰ τοιχώματα τοῦ γυαλιοῦ τοῦ σωλήνος ἀπελευθερωνόταν μιά νέα μορφή ἀκτινοβολίας, πού εἶχε ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ.

ΜΙΑ ΝΕΑ ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΙΑ

Καὶ κείνο τὸ πρωὶ τῆς 8ης Νοεμβρίου 1895, στὸ σκοτάδι τῶν ἐργαστηρίων, ὁ «σωλήνας Κρούξ» ἀπελευθεροῦσε τὴν ἰδια ἀκτινοβολία μόλις διοχετεύτηκε μέσα του ἡλεκτρικὸ ρεῦμα. Ὁ Ραϊνγκεν κ' ὁ βοηθὸς του τὴν παρακολούθουν σιωπηλοί. Ὑστερα τὰ χέρια τοῦ καθηγητῆ ἄρχισαν νὰ κινῶνται ἀργά. Μονάχα ὁ ὑπόκα-

νὴς τοῦ Ραϊνγκεν εἶχε ἀνακαλύψει ἕνα φαινόμενο πού μελετοῦσε ὁ καθηγητὴς Ραϊνγκεν βρῆκαν ἀμέσως πρακτικὴ ἐφαρμογὴ μὲ μηχανήματα αὐτοῦ τοῦ τύπου: σὲ μιά φθορίζουσα ὀθονὴ φαίνονται τὰ κόκαλα τοῦ χεριοῦ πού ὑπεβάλλεται στὴν ἀκτινοβολία.

φὸς δόμος τοῦ σωλήνα πού λειτουργοῦσε ἀκουγόταν καὶ πού καὶ πού τὸ τρίξιμο τοῦ αὐτοῦ πού περιείχε τὸ φωτογραφικὸ φιλμ. Μόλις τὰ φιλμ ἐτοιμάστηκαν, ὁ Ραϊνγκεν ἐξέθεσε γιὰ λίγο στὶς ἀκτίνες τῆς καθόδου, καὶ τὸν ἔβλεπε νὰ ἀπὸ τὶς γωνίες μὲ τὸ δεικτὴ καὶ νὰ ἀντίχειρται. Ὑστερα ἀσχολήθηκε μὲ τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἀκτίνων. Καὶ τότε εἶδε ἀκριβῶς στὶς γωνίες τοῦ φιλμ τὰ ἀποτυπώματα τῶν δακτύλων πού κρατοῦσαν, ὅταν τὸ ἐξέθεταν στὶς ἀκτίνες.

Μὰ ἦταν μονάχα ἀποτυπώματα ἢ ἐπρόκειτο γιὰ κάτι σπουδαιότερο; Ἐπρεπε νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα. Στὸ πρῶτο μα, ὁ καθηγητὴς κουβέντισε μὲ τὴν γυναῖκα του πού παρακολουθοῦσε πάντοτε μὲ ζωπρὸν ἐνθὺν φέρον τὶς ἐρευνές του. Μαζὶ ἀποφάσισαν, πρὶν ἄλλῃ μέρᾳ, νὰ δοκιμάσουν νὰ φωτογραφίσουν τὸ χερί τῆς κυρίας Ραϊνγκεν. Τοιοθετώντας τὴν ἀνάμεσα στὸν καθοδικὸ πόλο τοῦ «σωλήνος Κρούξ» καὶ ἐνὸς φιλμ.

Αὐτὸ διήρκεσε μιά στιγμὴ. Κ' ὅταν ἐγινε ἡ ἐμφάνισιν τοῦ φιλμ, μὲ κρατημένη τὴν ἀντικειμένη καὶ τὰ μάτια διεσταλμένα ἀπὸ τὴν ἀγωνία, οἱ δυὸ σύζυγοι διεπίστωσαν ὅτι αὐτὸ πού ὑποπτόνταν ἦταν ἀληθινὸ. Ὅχι μόνον ἀπὸ τὰ τοιχώματα τοῦ γυαλιοῦ τοῦ σωλήνα ἐκπέμπονταν ἀκτίνες ἀγνωστῆς ὥς τώρα, ἀλλὰ οἱ ἀκτίνες αὐτὲς εἶχαν ταυτόχρονα τὴν θαυματουργὴν ἰδιότητα νὰ κάνουν φανερὰ μονάχα τὰ κόκαλα καὶ τὰ μεταλλικὰ ἀντικείμενα τοῦ φωτογραφημένου χειριοῦ, διαπερνώντας τὰ μαλακὰ μέρη, δηλαδή τὸ δέρμα, τὸ λίπος καὶ τοὺς μῦς.

ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΑΝΑΚΑΛΥΨΗ

Γιὰ τὶς ἀκτίνες αὐτές, μ' ἕνα λόγον, τὸ ἀνθρώπινο σῶμα ἦταν τελείως διαφανές! Τὰ πειράματα ἐπαναλήφθηκαν δεκάδες φορὲς καὶ κάθε φορὰ τὸ γεγονός ἐπιβεβαιωνόταν χωρὶς ἀμφιβολία. Ἡ διαίσθησι τοῦ Ραϊνγκεν δὲν εἶχε γελᾶσει. Οἱ «ἀκτίνες Χ» —Χ, ὡς γνωστὸ σημαίνει στὰ μαθηματικά τὸν ἀγνώστο— ἐπρεπε νὰ μελετηθοῦν μὲ προσοχὴ γιὰ νὰ διαπιστωθῇ ἡ φύσι τους κ' οἱ ἰδιότητές τους. Μποροῦσαν ὅμως νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἀμέσως στὴν ἱατρικὴ.

Κ' αὐτὸ ἀκριβῶς ἦταν τὸ πῖο σημαντικό ἀποτέλεσμα τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ Ραϊνγκεν. Ἡ ἱατρικὴ ἐκμεταλλεύθηκε ἀμέσως τὶς ἀκτίνες γιὰ τὴν διάγνωσιν τῶν θλάσεων τῶν ὀστέων, τῶν παθήσεων τοῦ σκελετοῦ καὶ τὴν ἀνακάλυψιν ἐνίων σωμάτων (δλημάτων, δελονῶν κλπ.) μέσα στὸν ὀργανισμό.

Πολὺ γρήγορα ὅμως χρησιμοποιήθηκαν, χωρὶς στὶς διαφορὲς τελειοποιήσεις, γιὰ τὴν ἐξέταση τῶν ἐσωτερικῶν ὀργάνων τοῦ σώματος: πνευμόνων, στομαχίων, ἐντέρων, νεφρῶν.

Λίγα χρόνια ἀργότερα, τὸ 1899, ὁ Σουηδὸς Τ. Α. Ο. Σαϊγκρεν χρησιμοποίησε τὶς ἀκτίνες Χ στὴν θεραπεία τοῦ καρκίνου τοῦ δέρματος. Κατὰ τὶς ἐπόμενες δεκαετίες σημειώθηκε μεγαλῶτερη πρόοδος.

Χωρὶς ὅμως τὸν Γουλιέλμον Ραϊνγκεν, πρῶτο μεγαλοφυῆ ἱδρυτὴ τῆς ἀτομικῆς ἱατρικῆς, δὲν θὰ εἶχαμε σήμερα τὴν «ἐξόμδα κοβαλτίου», ὅπως κρῖο —κ' ὄχι ἀσφαλὸς— τὸν τελευταῖον —στὴν ἀλυσίδα τῶν ἀνακαλύψεων πού εἶναι συνδεδεμένες μὲ τὰ ὀνόματα τοῦ Ἑρρίκου Μπεκερέλ, τῆς Μαρίας καὶ τοῦ Πέτρου Κιουρί, τοῦ Σμιτ κ.λπ.

ΠΙΕΤΡΟ ΣΟΡΜΑΝΙ

Αναμφισβήτως, θρεπτικώτατο! ... ἀλλὰ καὶ μὲ ὡραῖο ἄρωμα!

ΕΙΝΑΙ ΚΑΚΑΟ ION ΤΥΠΟΥ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

Καὶ τὸ Ὁλλανδικὸ κακάο δὲν ἀπέκτησε τυχαῖα τὴν φήμην του. Δι' ἐιδικῆς ἐπιστημονικῆς Βιομηχανικῆς ἐπεξεργασίας τοῦ φυσικοῦ κακάο καθίσταται περισσότερο εὐδιάλυτον, εὐπεπτόν καὶ ἀφομοιωσιμον ἐν συγκρίσει μὲ τοὺς συνήθεις τρόπους Βιομηχανοποιήσεως.

Αὐτὴ εἶναι καὶ ἡ διαφορά του!..

ΚΛΗΜΑ-ΚΡΑΣΙ

Τὸ κλῆμα εἶναι τόσο παλὸν, ὅσο καὶ ὁ κόσμος. Φυσικὰ δὲν θρῖσκονταν σὲ ἡμερὴ κατάστασιν, ὅπως ἐδῶ κ' ἄρκετες χιλιάδες χρόνια, ἀλλὰ σὲ ἀγρία, ὅπως ὑπάρχει καὶ σήμερα ἡ κόμην σὲ πολλὰς περιοχὰς τῆς Ἀφρικῆς ὅπου ἔχει τεράστια ἀνάπτυξιν στὶς ὄχθες τῶν ποταμῶν. Καὶ τὸ κρασί ὅμως εἶναι παλὸν, ἀπὸ ἦταν γνωστὸ τοῖς ἀρχαίοις ἀνατολικοῖς λαοῖς καὶ τοῖς Ἑλλήνι, ὅπου εἶχε μεγάλη ὑπόληψιν: «Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου» λέγει ἕνα θρη-

σκευτικὸ ρητό.

Ὁ πρῶτος σύμφωνος μὲ τὴ μαρτυρία τῆς Γραφῆς, πού ἔπινε ἀρκετὸ κρασί ἦταν ὁ Νῶε τὸ 2347 π.Χ. κατὰ τὴν Παλαιὰ Διαθήκην.

Πολλοὶ μῦθοι ὑπάρχουν γύρω ἀπὸ τὴν καλλιέργειαν τῆς ἀμπέλου, ὅτι δηλαδή πρῶτος πού φύτεψε κλῆμα καὶ τὸ καλλιέργησε στὰ μέρη τῆς Ἀραβίας, ἦταν ὁ Διόνυσος, ὁ γνῖος τοῦ Δία, καὶ κατὰ ἐβραϊκὴ παράδοσιν, ὁ Νῶε, πού ἀγαποῦσε ἐξαιρετικὰ τὸ κρασί. Τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι τὸ ἀμπέλι πρωτοφύτρωσε στὴν Ἀσία, ἀπ' ὅπου οἱ Φοίνικες λαὸς κατ' ἐξοχὴν ναυτικός, τὸ μετέφεραν στὴν Ἑλλάδα, στὴ Σικελίαν στὴν Ἰταλίαν κ.λπ.

Οἱ Ἑβραῖοι ἦταν κυριολεκτικὰ λάτρεις τοῦ κρασιοῦ. Ἡ Ἀγία Γραφή ἀναφέρει πῶς τὸ 1490 π.Χ. ὁ Μωϋσῆς ἐπέστειλε δυὸ ἀνθρώπους τοῦ σπῆ Χαναάν γιὰ νὰ τοῦ φέρουν ἐκλεκτὸ κρασί. Ὁ Στράβων ἐξ ἄλλου ἀναφέρει ὅτι στὴ Συρία ὑπῆρχαν τέτοια μεγάλα κλήματα, πού τὸν καρμὸς τους δὲν μπορούσαν νὰ τὸν ἀγκαλιάσουν δυὸ ἄνδρες.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες καὶ Ῥωμαῖοι συγγραφεῖς ἀναφέρουν κατ' ἐπανάληψιν τὸ κρασί ὅπως ὁ Δημοκρίτης, ὁ Βιργίλιος, ὁ Ἀνακρέων καὶ ἄλλοι. Ὁ ἱστορικὸς Πλίνιος λέγει κάπου ὅτι ὁ ἴδιος εἶχε δοκιμάσει 50 εἶδη

ἐκλεκτῶν κρασιῶν, 7 εἶδη ὀλμυρῶν, 18 γλυκῶν καὶ 66 περσικῶν.

Ὁ Ἀριστοφάνης, τὸ κρασί τῆς Θάσου τὸ παραβάλλει μὲ τὸ νέκταρ τῶν θεῶν. Ὁ Ὀμηρὸς ἀναφέρει ὅτι ὑπῆρχε ἕνα τόσο δυνατό κρασί πού μπορούσε κανεὶς νὰ τὸ ἀνακατέμῃ μὲ εἰκοσαπλάσια ποσότητα νεροῦ. Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες σπάνια ἔπιναν τὸ κρασί ἄκρατον, δηλαδή χωρὶς νὰ βάλλουν μέσα σ' αὐτὸ νερό. Ἀπὸ τὴν κρασί — τὸ ἀνακάτεμα — τοῦ οἶνου μὲ τὸ νερό, ὀνομαζόταν καὶ ἡ κανάπα, μέσα στὴν ὁποία ἐβάζαν τὸ κρασί, κρατὴρ. Ἀλλὰ καὶ ἡ σημερινὴ λέξι κρασί, προέρχεται ἀπὸ τὴν παλαιὰ κρᾶσι τοῦ οἶνου μὲ τὸ νερό.

Η μόνη ζωτηρία των ΜΑΛΛΙΩΝ σας

Silvikrine
Σιλβικρίνη

ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΜΑΛΛΙΩΝ
DURE: Στματά την τριχόπτωση...
LOTION: Ξεφανίζει την πιτορίδα

ΠΛΑΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

LABORATOIRES SILVIKRIINE
PARIS-LONDRES-NEW YORK

Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ - ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ

Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

Δέχεται Πανεπιστημίου 46,
(Γωνία Χαριλάου Τρικούπη).
αριθ. τηλ. 614-620.

Η ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ

Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ-ΖΩΓΡΟΜΑΛΙΔΟΥ

Δέχεται καθ' ἐκάστην 5—7 μ. μ.
*Αγίας Ζώνης 66 στάσις Καλλι-
φρονά. Τηλέφ. 871-682.

ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ & ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ
ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ
ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΚΑΛ-
ΛΥΝΤΙΚΩΝ ΠΡΟ-ΙΟΝΤΩΝ

«LADAS»

ΙΑΤΡΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΙΧ. ΛΑΔΑ
ΕΙΔΙΚΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΥ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 35
ΤΗΛ. 32.692
ΔΕΧΕΤΑΙ:
Απο 10 π.μ. έως 3 μ.μ.

η Μπέρα τονώνει δροσίζει ξεκουράζει

ΩΡΑΙΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Η τελευταία αύταπάτη

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ έσκυψε επάνω στον άρρωστο, έναν άνδρα με κάτωχο πρόσωπο, και τον ρώτησε:

— Λοιπόν, πώς πάμε;
— Καλύτερα μου φαίνεται, για-
τρέ, ψιθύρισε ο άρρωστος.

— Φτηνά την γλύτωσε, είπε. Δεν μπορώ βέβαια να πω το ίδιο και για το αυτοκίνητό σου. Αυτό πάει, συμπαράλυστηκε. Σώπασε λίγο και πρόσθεσε: Κείνο που φοβόμουν ήταν τα μάτια σου.

— Τα μάτια; ρώτησε ο Άντρέ— έτσι λεγόταν — χωρίς να καταλαβαίνει.

— Ναί, φοβόμουν μήπως είχε πάθει ο αμφιβληστροειδής χιτώνας του ματιού σου. Όταν σ' έφεραν εδώ δεν έβλεπες.

— Δεν θυμάμαι, είπε ο άρρωστος φέρνοντας το χέρι στο μέτωπο.

— Τώρα όμως όλα πέρασαν, εί-
πε ο γιατρός. Τηλεγράφησε στους δικούς σου;

— Όχι, δεν ήθελα να τους τρο-
μάξω. Άλλωστε, δεν με περίμεναν πριν από αύριο.

— Εάν θέλεις μπορείς να πας και σήμερα στο σπίτι σου. Θα σε συνοδεύσει ένας νοσοκόμος. Σε συμ-
βουλεύω μόνο ανάπαυσι για κάμπο-
σο καιρό. Έκείνο που έχεις πραγ-
ματικά είναι μια νευρική εξάντληση.

Το αυτοκίνητο, που σε λίγο ξεκι-
νούσε για την πόλη που έμενε ο Άν-
τρέ, προχωρούσε αργά στο δημόσιο
δρόμο. Τί θα έλεγε η Νερίνα, η γυ-
ναίκα του όταν μάθαινε από πίο κίν-
δυνο γλύτωσε; Από τώρα στενοχω-
ριόταν με τη σκέψη πώς θα ήταν υ-
ποχρεωμένος να απαντήσει σε όλους
που θα τον ρωτούσαν, να διηγείται
πώς συνέβη το αυτοκινητιστικό δυσ-
τύχημα, να ακούει τα συνηθισμένα
λόγια συμπάθειας... Ύστερα ήθελε
να μάθει, να του φύγουν οι υποψίες...

Γι' αυτό, άλλωστε είχε ρίξει στον
τοίχο τ' αυτοκίνητό του. Βυθισμένος
στις σκέψεις και τις αμφιβολίες του
δεν πρόσεχε που ώδηγούσε.

Ξαφνικά, ήρθαν στο νου του τα
λόγια του γιατρού:

«Εκείνο που φοβόμουν ήταν τα
μάτια σου». Ο Άντρέ ένοιωσε ένα
ρίγος. Αυτή την ώρα θα μπορούσε
νάναι και τυφλός... Τυφλός; Μια ξα-
φνική ιδέα του ήρθε. Χτύπησε το
τζάμι λέγοντας στο σωφόρ:

— Σταμάτησε στην Πάρμα, σε
παρακαλώ...

Το δηλητήριο είχε ριχτεί. Τί ήταν
για τη γυναίκα του εκείνος ο ζωγρά-
φος; Κι' αυτός, αυτός που αγαπού-
σε τη Νερίνα πίο πολύ από κάθε
τί στον κόσμο; Αυτό όμως, τις σχέ-
σεις της με το ζωγράφο, δεν θα μπο-
ρούσε να το υποφέρει. Άν ήταν α-
λήθεια...

Κι' αν ήταν αλήθεια, τί θάκανε;
Ούτε κι' ο ίδιος ήξερε. Το μόνο
που ήθελε ήταν να βεβαιωθεί. Και θα
βεβαιωνόταν!

— Θέλω ν' αγοράσω ένα μοντέρ-
νο πίνακα για το σαλόνι, είπε την
άλλη μέρα στη γυναίκα του ο Άν-
τρέ. Δεν μπορώ βέβαια να τον δω,
αλλά έχω από καιρό σκοπό να α-
γοράσω. Ίσως εκείνος ο Κομμάκι
θα μπορούσε να μάς προμηθεύσει κα-
νένα. Έχω ακούσει πολλά καλά
λόγια γι' αυτόν. Κάλεσέ τον ένα
βράδυ μετά το φαγητό να το συ-
ζητήσουμε.

Η μοιραία βραδυά έφτασε. Σε
λίγο ο Άντρέ θα ήξερε αν η Νερίνα
τον πρόδιδε, θα μάθαινε αν τον α-
γαπούσε ή όχι. Απάντητί του καθό-
ταν η γυναίκα του, παίζοντας λίγο
νευρικά με το μαντίλι της. Ήταν
ωραία, με το μαύρο δελουδινο φό-
ρεμά της, με το θαυμασίο κολλί γύ-
ρω στο λαιμό της.

— Έλα, κάθισε δίπλα μου, Νε-
ρίνα, είπε ο Άντρέ. Χαμήλωσε το
φως λίγο, όπως τις πρώτες μέρες
του γάμου μας, θυμάσαι; Όταν ή-
μαστε μονάχοι οι δύο μας στο στί-
τι... Αλήθεια πότε θάρρη εκείνος ο
ζωγράφος;

— Σε λίγο, κατά τις δέκα. Θέ-
λω να σε δω, να σε ακούσω, να σε
αγαπήσω...

— Ναί, τόν έξερε, είπε ο Άντρέ
σφιγγοντας του το χέρι.

Τώρα, σκεφτόταν, θα διαπίστωνε
αν οι υποψίες του ήταν σωστές.

Δεν άργισε να βεβαιωθεί ότι δεν
έκανε λάθος. Ο Τζούλιο δεν είχε λό-
γο πια να κρύβεται όταν πλάστ-
γραφοφύσε τους αριθμούς των λογα-
ριασμών και των εντάλμάτων πλη-
ρωμών. Ήταν έτσι, όπως το είχε υ-
ποπτευθεί. Ολιθερή διαπίστωση: δεν
μπορούσε ούτε στον άδελφό του να
έχει εμπιστοσύνη. Πλαστογραφοφύσε
τα τιμολόγια χωρίς να φαντάζεται, ότι
ο Άντρέ τον έβλεπε.

Σ' ένα μήνα είχε πια προσαρμο-
σθή στην κατάσταση του τυφλού. Με-
ρικές φορές μάλιστα έπαιρνε εύθυμα
το πράγμα, όταν έβλεπε το μάγει-
ρά τους να του αλλάζει το ούισκυ,
που προτιμούσε μ' ένα ευγενέστερο
και να πίνει αυτός το καλό, την κα-
μαριέρα να δίνει το καινούργιο που-
καμιάς του στον έραστή της, τη γρα-
μματέα του που έκανε γκριμά-
τσες κάτω από τη μύτη του.

Μια βραδυά τον περίμενε κι' η
τελευταία, η σπουδαιότερη απογοή-
τευσι. Η Νερίνα ήταν απασχολημέ-
νη στο σπίτι. Μόνο του στο γρα-
φείο ο Άντρέ θέλησε να βγεί λίγο
να ξεσκάσει. Παρακάλεσε τη γραμ-
ματέα του να τον συνοδεύσει, πρώτα
πρώτα για να μη νοιώθει τον εαυτό
του τόσο μόνο κι' ύστερα δεν ήταν
τυφλός, που ήθελε κάποιον μαζί του;

Στο έστιατόριο που έτρωγαν, έ-
σκασε η δόμδα:

—... Ναί, η κυρία Νερίνα είναι
πολύ όμορφη, πολύ κοσμική, έλεγε η
γραμματέα του. Η θέσι της αλά-
στε της επιβάλλει να δέχεται κό-
σμο. Όμως νά... βέβαια δεν τό κά-
νει επίτηδες, αλλά τό να φαίνεται
διαρκώς μαζί μ' εκείνον τον νεαρό
ζωγράφο, τον Κομμάκι...

Το δηλητήριο είχε ριχτεί. Τί ήταν
για τη γυναίκα του εκείνος ο ζωγρά-
φος; Κι' αυτός, αυτός που αγαπού-
σε τη Νερίνα πίο πολύ από κάθε
τί στον κόσμο; Αυτό όμως, τις σχέ-
σεις της με το ζωγράφο, δεν θα μπο-
ρούσε να το υποφέρει. Άν ήταν α-
λήθεια...

Τρέ. Δεν πρέπει όμως να στενοχω-
ριέσαι. Είναι σά να έχεις ακόμη τα
μάτια σου μιά και είμαι εγώ δίπλα
σου και ξέρεις πώς μπορείς νάχης
εμπιστοσύνη σε μένα για το εργο-
στάσιο σά νάσουν ο ίδιος.

— Ναί, τόν έξερε, είπε ο Άντρέ
σφιγγοντας του το χέρι.

Τώρα, σκεφτόταν, θα διαπίστωνε
αν οι υποψίες του ήταν σωστές.

Δεν άργισε να βεβαιωθεί ότι δεν
έκανε λάθος. Ο Τζούλιο δεν είχε λό-
γο πια να κρύβεται όταν πλάστ-
γραφοφύσε τους αριθμούς των λογα-
ριασμών και των εντάλμάτων πλη-
ρωμών. Ήταν έτσι, όπως το είχε υ-
ποπτευθεί. Ολιθερή διαπίστωση: δεν
μπορούσε ούτε στον άδελφό του να
έχει εμπιστοσύνη. Πλαστογραφοφύσε
τα τιμολόγια χωρίς να φαντάζεται, ότι
ο Άντρέ τον έβλεπε.

Σ' ένα μήνα είχε πια προσαρμο-
σθή στην κατάσταση του τυφλού. Με-
ρικές φορές μάλιστα έπαιρνε εύθυμα
το πράγμα, όταν έβλεπε το μάγει-
ρά τους να του αλλάζει το ούισκυ,
που προτιμούσε μ' ένα ευγενέστερο
και να πίνει αυτός το καλό, την κα-
μαριέρα να δίνει το καινούργιο που-
καμιάς του στον έραστή της, τη γρα-
μματέα του που έκανε γκριμά-
τσες κάτω από τη μύτη του.

Μια βραδυά τον περίμενε κι' η
τελευταία, η σπουδαιότερη απογοή-
τευσι. Η Νερίνα ήταν απασχολημέ-
νη στο σπίτι. Μόνο του στο γρα-
φείο ο Άντρέ θέλησε να βγεί λίγο
να ξεσκάσει. Παρακάλεσε τη γραμ-
ματέα του να τον συνοδεύσει, πρώτα
πρώτα για να μη νοιώθει τον εαυτό
του τόσο μόνο κι' ύστερα δεν ήταν
τυφλός, που ήθελε κάποιον μαζί του;

Στο έστιατόριο που έτρωγαν, έ-
σκασε η δόμδα:

—... Ναί, η κυρία Νερίνα είναι
πολύ όμορφη, πολύ κοσμική, έλεγε η
γραμματέα του. Η θέσι της αλά-
στε της επιβάλλει να δέχεται κό-
σμο. Όμως νά... βέβαια δεν τό κά-
νει επίτηδες, αλλά τό να φαίνεται
διαρκώς μαζί μ' εκείνον τον νεαρό
ζωγράφο, τον Κομμάκι...

Το δηλητήριο είχε ριχτεί. Τί ήταν
για τη γυναίκα του εκείνος ο ζωγρά-
φος; Κι' αυτός, αυτός που αγαπού-
σε τη Νερίνα πίο πολύ από κάθε
τί στον κόσμο; Αυτό όμως, τις σχέ-
σεις της με το ζωγράφο, δεν θα μπο-
ρούσε να το υποφέρει. Άν ήταν α-
λήθεια...

Κι' αν ήταν αλήθεια, τί θάκανε;
Ούτε κι' ο ίδιος ήξερε. Το μόνο
που ήθελε ήταν να βεβαιωθεί. Και θα
βεβαιωνόταν!

— Θέλω ν' αγοράσω ένα μοντέρ-
νο πίνακα για το σαλόνι, είπε την
άλλη μέρα στη γυναίκα του ο Άν-
τρέ. Δεν μπορώ βέβαια να τον δω,
αλλά έχω από καιρό σκοπό να α-
γοράσω. Ίσως εκείνος ο Κομμάκι
θα μπορούσε να μάς προμηθεύσει κα-
νένα. Έχω ακούσει πολλά καλά
λόγια γι' αυτόν. Κάλεσέ τον ένα
βράδυ μετά το φαγητό να το συ-
ζητήσουμε.

Η μοιραία βραδυά έφτασε. Σε
λίγο ο Άντρέ θα ήξερε αν η Νερίνα
τον πρόδιδε, θα μάθαινε αν τον α-
γαπούσε ή όχι. Απάντητί του καθό-
ταν η γυναίκα του, παίζοντας λίγο
νευρικά με το μαντίλι της. Ήταν
ωραία, με το μαύρο δελουδινο φό-
ρεμά της, με το θαυμασίο κολλί γύ-
ρω στο λαιμό της.

— Έλα, κάθισε δίπλα μου, Νε-
ρίνα, είπε ο Άντρέ. Χαμήλωσε το
φως λίγο, όπως τις πρώτες μέρες
του γάμου μας, θυμάσαι; Όταν ή-
μαστε μονάχοι οι δύο μας στο στί-
τι... Αλήθεια πότε θάρρη εκείνος ο
ζωγράφος;

— Σε λίγο, κατά τις δέκα. Θέ-
λω να σε δω, να σε ακούσω, να σε
αγαπήσω...

— Ναί, τόν έξερε, είπε ο Άντρέ
σφιγγοντας του το χέρι.

Τώρα, σκεφτόταν, θα διαπίστωνε
αν οι υποψίες του ήταν σωστές.

Δεν άργισε να βεβαιωθεί ότι δεν
έκανε λάθος. Ο Τζούλιο δεν είχε λό-
γο πια να κρύβεται όταν πλάστ-
γραφοφύσε τους αριθμούς των λογα-
ριασμών και των εντάλμάτων πλη-
ρωμών. Ήταν έτσι, όπως το είχε υ-
ποπτευθεί. Ολιθερή διαπίστωση: δεν
μπορούσε ούτε στον άδελφό του να
έχει εμπιστοσύνη. Πλαστογραφοφύσε
τα τιμολόγια χωρίς να φαντάζεται, ότι
ο Άντρέ τον έβλεπε.

Σ' ένα μήνα είχε πια προσαρμο-
σθή στην κατάσταση του τυφλού. Με-
ρικές φορές μάλιστα έπαιρνε εύθυμα
το πράγμα, όταν έβλεπε το μάγει-
ρά τους να του αλλάζει το ούισκυ,
που προτιμούσε μ' ένα ευγενέστερο
και να πίνει αυτός το καλό, την κα-
μαριέρα να δίνει το καινούργιο που-
καμιάς του στον έραστή της, τη γρα-
μματέα του που έκανε γκριμά-
τσες κάτω από τη μύτη του.

Μια βραδυά τον περίμενε κι' η
τελευταία, η σπουδαιότερη απογοή-
τευσι. Η Νερίνα ήταν απασχολημέ-
νη στο σπίτι. Μόνο του στο γρα-
φείο ο Άντρέ θέλησε να βγεί λίγο
να ξεσκάσει. Παρακάλεσε τη γραμ-
ματέα του να τον συνοδεύσει, πρώτα
πρώτα για να μη νοιώθει τον εαυτό
του τόσο μόνο κι' ύστερα δεν ήταν
τυφλός, που ήθελε κάποιον μαζί του;

Στο έστιατόριο που έτρωγαν, έ-
σκασε η δόμδα:

—... Ναί, η κυρία Νερίνα είναι
πολύ όμορφη, πολύ κοσμική, έλεγε η
γραμματέα του. Η θέσι της αλά-
στε της επιβάλλει να δέχεται κό-
σμο. Όμως νά... βέβαια δεν τό κά-
νει επίτηδες, αλλά τό να φαίνεται
διαρκώς μαζί μ' εκείνον τον νεαρό
ζωγράφο, τον Κομμάκι...

Το δηλητήριο είχε ριχτεί. Τί ήταν
για τη γυναίκα του εκείνος ο ζωγρά-
φος; Κι' αυτός, αυτός που αγαπού-
σε τη Νερίνα πίο πολύ από κάθε
τί στον κόσμο; Αυτό όμως, τις σχέ-
σεις της με το ζωγράφο, δεν θα μπο-
ρούσε να το υποφέρει. Άν ήταν α-
λήθεια...

Κι' αν ήταν αλήθεια, τί θάκανε;
Ούτε κι' ο ίδιος ήξερε. Το μόνο
που ήθελε ήταν να βεβαιωθεί. Και θα
βεβαιωνόταν!

— Θέλω ν' αγοράσω ένα μοντέρ-
νο πίνακα για το σαλόνι, είπε την
άλλη μέρα στη γυναίκα του ο Άν-
τρέ. Δεν μπορώ βέβαια να τον δω,
αλλά έχω από καιρό σκοπό να α-
γοράσω. Ίσως εκείνος ο Κομμάκι
θα μπορούσε να μάς προμηθεύσει κα-
νένα. Έχω ακούσει πολλά καλά
λόγια γι' αυτόν. Κάλεσέ τον ένα
βράδυ μετά το φαγητό να το συ-
ζητήσουμε.

Η μοιραία βραδυά έφτασε. Σε
λίγο ο Άντρέ θα ήξερε αν η Νερίνα
τον πρόδιδε, θα μάθαινε αν τον α-
γαπούσε ή όχι. Απάντητί του καθό-
ταν η γυναίκα του, παίζοντας λίγο
νευρικά με το μαντίλι της. Ήταν
ωραία, με το μαύρο δελουδινο φό-
ρεμά της, με το θαυμασίο κολλί γύ-
ρω στο λαιμό της.

— Έλα, κάθισε δίπλα μου, Νε-
ρίνα, είπε ο Άντρέ. Χαμήλωσε το
φως λίγο, όπως τις πρώτες μέρες
του γάμου μας, θυμάσαι; Όταν ή-
μαστε μονάχοι οι δύο μας στο στί-
τι... Αλήθεια πότε θάρρη εκείνος ο
ζωγράφος;

— Σε λίγο, κατά τις δέκα. Θέ-
λω να σε δω, να σε ακούσω, να σε
αγαπήσω...

— Ναί, τόν έξερε, είπε ο Άντρέ
σφιγγοντας του το χέρι.

Τώρα, σκεφτόταν, θα διαπίστωνε
αν οι υποψίες του ήταν σωστές.

Τρέ. Δεν πρέπει όμως να στενοχω-
ριέσαι. Είναι σά να έχεις ακόμη τα
μάτια σου μιά και είμαι εγώ δίπλα
σου και ξέρεις πώς μπορείς νάχης
εμπιστοσύνη σε μένα για το εργο-
στάσιο σά νάσουν ο ίδιος.

— Ναί, τόν έξερε, είπε ο Άντρέ
σφιγγοντας του το χέρι.

Τώρα, σκεφτόταν, θα διαπίστωνε
αν οι υποψίες του ήταν σωστές.

Δεν άργισε να βεβαιωθεί ότι δεν
έκανε λάθος. Ο Τζούλιο δεν είχε λό-
γο πια να κρύβεται όταν πλάστ-
γραφοφύσε τους αριθμούς των λογα-
ριασμών και των εντάλμάτων πλη-
ρωμών. Ήταν έτσι, όπως το είχε υ-
ποπτευθεί. Ολιθερή διαπίστωση: δεν
μπορούσε ούτε στον άδελφό του να
έχει εμπιστοσύνη. Πλαστογραφοφύσε
τα τιμολόγια χωρίς να φαντάζεται, ότι
ο Άντρέ τον έβλεπε.

Σ' ένα μήνα είχε πια προσαρμο-
σθή στην κατάσταση του τυφλού. Με-
ρικές φορές μάλιστα έπαιρνε εύθυμα
το πράγμα, όταν έβλεπε το μάγει-
ρά τους να του αλλάζει το ούισκυ,
που προτιμούσε μ' ένα ευγενέστερο
και να πίνει αυτός το καλό, την κα-
μαριέρα να δίνει το καινούργιο που-
καμιάς του στον έραστή της, τη γρα-
μματέα του που έκανε γκριμά-
τσες κάτω από τη μύτη του.

Μια βραδυά τον περίμενε κι' η
τελευταία, η σπουδαιότερη απογοή-
τευσι. Η Νερίνα ήταν απασχολημέ-
νη στο σπίτι. Μόνο του στο γρα-
φείο ο Άντρέ θέλησε να βγεί λίγο
να ξεσκάσει. Παρακάλεσε τη γραμ-
ματέα του να τον συνοδεύσει, πρώτα
πρώτα για να μη νοιώθει τον εαυτό
του τόσο μόνο κι' ύστερα δεν ήταν
τυφλός, που ήθελε κάποιον μαζί του;

Στο έστιατόριο που έτρωγαν, έ-
σκασε η δόμδα:

—... Ναί, η κυρία Νερίνα είναι
πολύ όμορφη, πολύ κοσμική, έλεγε η
γραμματέα του. Η θέσι της αλά-
στε της επιβάλλει να δέχεται κό-
σμο. Όμως νά... βέβαια δεν τό κά-
νει επίτηδες, αλλά τό να φαίνεται
διαρκώς μαζί μ' εκείνον τον νεαρό
ζωγράφο, τον Κομμάκι...

Το δηλητήριο είχε ριχτεί. Τί ήταν
για τη γυναίκα του εκείνος ο ζωγρά-
φος; Κι' αυτός, αυτός που αγαπού-
σε τη Νερίνα πίο πολύ από κάθε
τί στον κόσμο; Αυτό όμως, τις σχέ-
σεις της με το ζωγράφο, δεν θα μπο-
ρούσε να το υποφέρει. Άν ήταν α-
λήθεια...

Κι' αν ήταν αλήθεια, τί θάκανε;
Ούτε κι' ο ίδιος ήξερε. Το μόνο
που ήθελε ήταν να βεβαιωθεί. Και θα
βεβαιωνόταν!

— Θέλω ν' αγοράσω ένα μοντέρ-
νο πίνακα για το σαλόνι, είπε την
άλλη μέρα στη γυναίκα του ο Άν-
τρέ. Δεν μπορώ βέβαια να τον δω,
αλλά έχω από καιρό σκοπό να α-
γοράσω. Ίσως εκείνος ο Κομμάκι
θα μπορούσε να μάς προμηθεύσει κα-
νένα. Έχω ακούσει πολλά καλά
λόγια γι' αυτόν. Κάλεσέ τον ένα
βράδυ μετά το φαγητό να το συ-
ζητήσουμε.

Η μοιραία βραδυά έφτασε. Σε
λίγο ο Άντρέ θα ήξερε αν η Νερίνα
τον πρόδιδε, θα μάθαινε αν τον α-
γαπούσε ή όχι. Απάντητί του καθό-
ταν η γυναίκα του, παίζοντας λίγο
νευρικά με το μαντίλι της. Ήταν
ωραία, με το μαύρο δελουδινο φό-
ρεμά της, με το θαυμασίο κολλί γύ-
ρω στο λαιμό της.

— Έλα, κάθισε δίπλα μου, Νε-
ρίνα, είπε ο Άντρέ. Χαμήλωσε το
φως λίγο, όπως τις πρώτες μέρες
του γάμου μας, θυμάσαι; Όταν ή-
μαστε μονάχοι οι δύο μας στο στί-
τι... Αλήθεια πότε θάρρη εκείνος ο
ζωγράφος;

— Σε λίγο, κατά τις δέκα. Θέ-
λω να σε δω, να σε ακούσω, να σε
αγαπήσω...

— Ναί, τόν έξερε, είπε ο Άντρέ
σφιγγοντας του το χέρι.

Τώρα, σκεφτόταν, θα διαπίστωνε
αν οι υποψίες του ήταν σωστές.

Δεν άργισε να βεβαιωθεί ότι δεν
έκανε λάθος. Ο Τζούλιο δεν είχε λό-
γο πια να κρύβεται όταν πλάστ-
γραφοφύσε τους αριθμούς των λογα-
ριασμών και των εντάλμάτων πλη-
ρωμών. Ήταν έτσι, όπως το είχε υ-
ποπτευθεί. Ολιθερή διαπίστωση: δεν
μπορούσε ούτε στον άδελφό του να
έχει εμπιστοσύνη. Πλαστογραφοφύσε
τα τιμολόγια χωρίς να φαντάζεται, ότι
ο Άντρέ τον έβλεπε.

Σ' ένα μήνα είχε πια προσαρμο-
σθή στην κατάσταση του τυφλού. Με-
ρικές φορές μάλιστα έπαιρνε εύθυμα
το πράγμα, όταν έβλεπε το μάγει-
ρά τους να του αλλάζει το ούισκυ,
που προτιμούσε μ' ένα ευγενέστερο
και να πίνει αυτός το καλό, την κα-
μαριέρα να δίνει το καινούργιο που-
καμιάς του στον έραστή της, τη γρα-
μματέα του που έκανε γκριμά-
τσες κάτω από τη μύτη του.

Μια βραδυά τον περίμενε κι' η
τελευταία, η σπουδαιότερη απογοή-
τευσι. Η Νερίνα ήταν απασχολημέ-
νη στο σπίτι. Μόνο του στο γρα-
φείο ο Άντρέ θέλησε να βγεί λίγο
να ξεσκάσει. Παρακάλεσε τη γραμ-
ματέα του να τον συνοδεύσει, πρώτα
πρώτα για να μη νοιώθει τον εαυτό
του τόσο μόνο κι' ύστερα δεν ήταν
τυφλός, που ήθελε κάποιον μαζί του;

Στο έστιατόριο που έτρωγαν, έ-
σκασε η δόμδα:

—... Ναί, η κυρία Νερίνα είναι
πολύ όμορφη, πολύ κοσμική, έλεγε η
γραμματέα του. Η θέσι της αλά-
στε της επιβάλλει να δέχεται κό-
σμο. Όμως νά... βέβαια δεν τό κά-
νει επίτηδες, αλλά τό να φαίνεται
διαρκώς μαζί μ' εκείνον τον νεαρό
ζωγράφο, τον Κομμάκι...

Το δηλητήριο είχε ριχτεί. Τί ήταν
για τη γυναίκα του εκείνος ο ζωγρά-
φος; Κι' αυτός, αυτός που αγαπού-
σε τη Νερίνα πίο πολύ από κάθε
τί στον κόσμο; Αυτό όμως, τις σχέ-
σεις της με το ζωγράφο, δεν θα μπο-
ρούσε να το υποφέρει. Άν ήταν α-
λήθεια...

Κι' αν ήταν αλήθεια, τί θάκανε;
Ούτε κι' ο ίδιος ήξερε. Το μόνο
που ήθελε ήταν να βεβαιωθεί. Και θα
βεβαιωνόταν!

— Θέλω ν' αγοράσω ένα μοντέρ-
νο πίνακα για το σαλόνι, είπε την
άλλη μέρα στη γυναίκα του ο Άν-
τρέ. Δεν μπορώ βέβαια να τον δω,
αλλά έχω από καιρό σκοπό να α-
γοράσω. Ίσως εκείνος ο Κομμάκι
θα μπορούσε να μάς προμηθεύσει κα-
νένα. Έχω ακούσει πολλά καλά
λόγια γι' αυτόν. Κάλεσέ τον ένα
βράδυ μετά το φαγητό να το συ-
ζητήσουμε.

Η μοιραία βραδυά έφτασε. Σε
λίγο ο Άντρέ θα ήξερε αν η Νερίνα
τον πρόδιδε, θα μάθαινε αν τον α-
γαπούσε ή όχι. Απάντητί του καθό-
ταν η γυναίκα του, παίζοντας λίγο
νευρικά με το μαντίλι της. Ήταν
ωραία, με το μαύρο δελουδινο φό-
ρεμά της, με το θαυμασίο κολλί γύ-
ρω στο λαιμό της.

— Έλα, κάθισε δίπλα μου, Νε-
ρίνα, είπε ο Άντρέ. Χαμήλωσε το
φως λίγο, όπως τις πρώτες μέρες
του γάμου μας, θυμάσαι; Όταν ή-
μαστε μονάχοι οι δύο μας στο στί-
τι... Αλήθεια πότε θάρρη εκείνος ο
ζωγράφος;

— Σε λίγο, κατά τις δέκα. Θέ-
λω να σε δω, να σε ακούσω, να σε
αγαπήσω...

— Ναί, τόν έξερε, είπε ο Άντρέ
σφιγγοντας του το χέρι.

Τώρα, σκεφτόταν, θα διαπίστωνε
αν οι υποψίες του ήταν σωστές.

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ

Ο παθολόγος... ΝΕΥΡΑΛΓΙΕΣ

Οι νευραλγίες και ιδιαίτερα οι νευραλγίες του τριδύμου — του προσώπου δη-
λαδή — αποτελούν παλιό και από τα πίο ακανόνιστα προβλήματα της θεραπευτικής.
Γι' αυτό την κατάσταση των τριδύμων τόσο δασυντικών έχουν δοκιμάσει σω-
ρεία φαρμάκων και θεραπευτικών μέσων. Τα διάφορα πουστίματα, οι δίαιτες —
ιδιαίτερα η δίαιτη Β12 — τα αντιρευματικά, ακόμα και η ιωσολίνη, αλλά
και ποικίλα άλλα φάρμακα έδωσαν και δίδουν καλά — αν και συνηθώς πρόσκαι-
ρα — αποτελέσματα σε ώριμους πάσχοντες.
Η ανανώστρια κ. Κ. Μ. που μού δίδει την ευκαιρία να ασχοληθώ με το θέμα
αυτό μού γράφει εάν πέρα από τα γνωστά μέσα ύπαρξη σήμερα κάτι καινούρ-
γιο για τις νευραλγίες του τριδύμου. Δεν μού γράφει όμως πια ένοιει γνωστά
μέσα. Γιατί και πολλά είναι τα μέσα αυτά, όπως είπαμε και συνεχώς νεότε-
ρα προστίθενται στα ήδη υπάρχοντα. Φαντάζομαι πάντως πως ασφαλώς συγ-
καταλέγει στα «γνωστά μέσα» τις διάφορες χειρουργικές έπεμβάσεις, χωρίς
στις οποίες τον τελευταίο μάλιστα καιρό, με τις πρόσδους που σημείωσε ο νέος
κλάδος της Ιατρικής, η νευροχειρουργική, επιτυγχάνονται αξιολογικά αποτελέ-
σματα σε αρκετά μεγάλο ποσοστό περιπτώσεων.
Υπάρχει όμως και κάτι αρκετά καινούργιο που δεν νομίζω να γνωρίζη ή έπι-
στολογούσε μού. Ότι τελευταίως χρησιμοποιούνται με επιτυχία άρσιμένα άν-
τιεπιληπτικά φάρμακα για την πρόληψη των νευραλγικών κρίσεων. Θα μπορούσε
λοιπόν να δοκιμάση και αυτή την «Επανομή» ή το Ντεφάλα ή κανένα άλλο,
από προηγούμενες βέβαια συνηθισμένης με το γιατρό που την πα-
ρακολουθεί. Και αν βέλη ως ξαναγράφη και σε μάς, να μάθουμε νεώτερα της.

Περιπετειώδες
ἀνάγνωσμα
γιά τὰ παιδιά

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΒΑΘΕΙΑΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ: 'Ο καθηγητής Είμων, ο βοηθός του Κούρτ Χάρκερ και η νεαρή γραμματέας τους Ρόντυ Λομάξ έχουν έρθει σ' ένα χαμένο νησί στις βάσεις του Νότου για να βρουν τὰ ίχνη τῆς διαδόσεως τῶν Ρωμαίων, κατά τὴν ἀρχαιότητα. Ένας μυστηριώδης νέος, πού λέγεται Ντάρνεν και ισχυρίζεται ὅτι εἶναι ὁ φύλακας τοῦ νησιού, λέει στὴν Ρόντυ ὅτι ὁ Χάρκερ ἔχει ξαναβρεῖ σὲ νησί γιὰ νὰ κλέψῃ ἕνα μυστικὸ πού ὁ Ντάρνεν πρέπει νὰ φυλάξῃ. 'Ο Ντάρνεν ὁδηγεῖ τὴν Ρόντυ στὴν ἔρημη καλύβη τοῦ ἀρχηγῶ τῶν ἱθαγενῶν ὅπου τῆς δείχνει ἕνα φύλλο ἀπὸ παλαιὸ ἡμερολόγιο τοῦ Χάρκερ σὲ ὅπου ὁ Ντάρνεν ἀπὸ τὸ κλέβει ὁ συνένοχος τοῦ Χάρκερ, ὁ Κράκα, ὁ Σίμων γίνεται τὸ πλοῖο. 'Οταν ὁμῶς ὁ καθηγητής και ὁ βοηθός του φεύγουν γιὰ νὰ ἐξερευνηθῶν τὸ θυδὸ τοῦ κόλπου τῆς Ρόντυ, πέφτει στὴ θάλασσα μὲ μιά λαστιχένια δάρκα, μολοντί ὁ Κράκα προσπαθεῖ νὰ τὴν ἐμποδίσει.

7

'Ο Χάρκερ τριγυρίζει σὲ θυδὸ σὲ ἀναζητήσι τῶν ἱχνῶν πού θὰ ὠδηγοῦσαν στὴν ἀνακάλυψη τοῦ θησαυροῦ. Κάποια στιγμή τὸ μάτι του πῆρε ἕνα περίεργο ἀντικείμενο. 'Ήταν ἡ λαβὴ ἑνὸς σπαθιῦ. Μὲ δυὸ ἀπλωτὲς πλησίασε ἐκεῖ. «Α, θαυμασία, σκέφτηκε. Εἶναι ἀπὸ ρωμαϊκὸ σπαθί. Κάπου ἐδῶ κοντὰ πρέπει νὰ εἴσκειται και ὁ θησαυρός.»

Τὴν ἴδια στιγμή ὁμῶς πρόβαλε μπροστά του ὁ Ντάρνεν, ὁ ὁποῖος τὸν εἶχε παρακολουθεῖ. «Α, εὐὲ εἶσαι πάλι, καταραμένε, εἶπε μέσα ἀπὸ τὴ μάσκα του ὁ Χάρκερ. 'Ο Ντάρνεν δὲν τὸν ἄφησε νὰ πῇ περισσότερα. Τοῦ ἄρπαξε τὴ λαβὴ ἀπὸ τὸ χεῖρ και γύρισε γιὰ νὰ ἀπομακρυνθῇ. 'Ο Χάρκερ ὁμῶς πρόλαβε και τὸν χτύπησε μ' ἕνα κοράλλι σὲ κεφάλι. 'Αστόσο ὁ Ντάρνεν ἀνέβηκε στὴν ἐπιφάνεια και ἐμφανίστηκε δίπλα στὴ Ρόντυ πού μὲ τὴ λαστιχένια δάρκα τὸν ἀναζητοῦσε.

'Ο Χάρκερ μὲ χτύπησε, τῆς εἶπε, μὰ τοῦ πῆρε αὐτὸ τὸ ἀντικείμενο πού θὰ τὸν ὠδηγοῦσε σὲ θησαυρό. Πάρτο. Ρόντυ και φύγε γρήγορα. Φυλάξέ το καλά.

— Μὰ εἶσαι λαδωμένος τοῦ εἶπε ἡ νέα. — Δὲν ἔχει καμιαία σημασία αὐτὸ, εἶπε ὁ Ντάρνεν. Φύγε ἀμέσως γιὰ τὸ καράδι και κρύψε τὴ λαβὴ. 'Εγὼ πρέπει νὰ γυρίσω στὴ σπηλιά μου.

Και ὁ Ντάρνεν βούτηξε τὸ νερό. 'Η Ρόντυ τῦλξε σὲ μαντῆλ τῆς τὴ λαβὴ και κατεβύθηκε γρήγορα πρὸς τὸ πλοῖο.

Τὴ σημασία εἶχε αὐτὸ τὸ σπασιμένο σπαθί, ἀναρωτιόταν. Μήπως ἔπρεπε ν' ἀνησυχῇ γιὰ τὸν Ντάρνεν; Αὐτὸς ὁ νέος εἶχε κερδίσει ἐντελῶς τὴν ἐμπιστοσύνη τῆς και τὴ φίλ τῆς. Μὲ θυμὸ σκέφτηκε τὸν προδότη τὸν Χάρκερ πού τὸν εἶχε χτυπήσει. 'Επρεπε μὲ κάθε θυσία νὰ δοθῇ στὸν Ντάρνεν.

Καθὼς πλησίαζε στὴ γολέτα ἀντελήφθηκε τὸν Κράκα, τὸν συνένοχο τοῦ Χάρκερ.

«Αναρωτιέμαι ἂν ὁ Κράκα θὰ πῇ πῶς ἐγκατέλειψε τὸ καράδι! σκέφτηκε ἡ Ρόντυ. Πάντως ἀγνοεῖ ὅτι συνάντησα τὸν Ντάρνεν γιὰτὶ δὲν μποροῦσε νὰ μὲ δῇ ἀπὸ τὸ πλοῖο.»

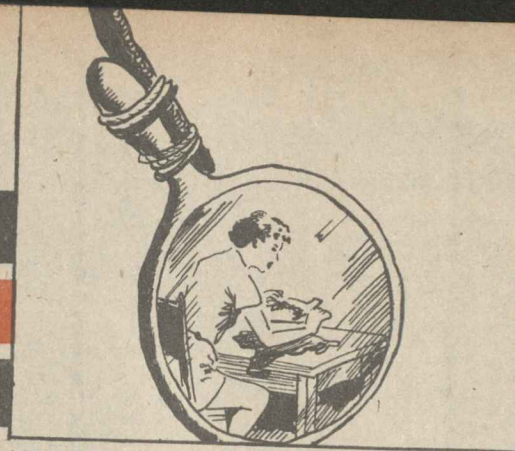
'Οταν ἀνέβηκε σὲ κατὰστρωμα πέρασε μὲ περὶφονο ὕψος μπροστὰ στὸν αὐθάδη Κανάκο.

— Ἀρχηγὸς καθηγητὴς εἶπε λευκὸ κορίτσι νὰ μὴν πάη ἀκτὴ, εἶπε ὁ Κράκα.

— Εἶδες ὅτι δὲν πῆγα, εἶπε μὲ θυμωμένο ὁ φος ἡ Ρόντυ.

Δὲν πέρασαν μερικὲς στιγμὲς και φάνηκε ἡ δάρκα μὲ τὸν καθηγητὴ και τὸν Χάρκερ. 'Οταν ἀνέβηκε σὲ κατὰστρωμα, ὁ καθηγητὴς ἦταν σὲ μιά κατὰστασι τρομεροῦ θυμοῦ.

— Ρόντυ, φώναξε, μὲ θλίψ μου σοῦ λέω ὁ

Μ' ἕναν καθρέφτη πού εἶχε δέσει στὴν ἄκρη ἑνὸς καλαμιού, ὁ Κρόκα εἶδε τί ἔκανε ἡ Ρόντυ μέσα στὴν ἡμιφωρα στολισμένη καμπίνα τῆς.

Τὸ φίλος σου ὁ Ντάρνεν, μὰς ἔπαιξε πάλι ἕνα κακὸ παιχνίδι.

— Τί συνέβη, κύριε καθηγητά; εἶπε ἡ Ρόντυ. — Μοῦ ἐπέτεθ, εἶπε ὁ Χάρκερ, τὴ στιγμή πού εἶχα ἀνακαλύψει κατὶ τὸ ἐνδιαφέρον.

Καθὼς ἄκουσε τὸν Χάρκερ νὰ λὲ φέματα, ἡ Ρόντυ ἐσφίξε τὰ χεῖλ τῆς.

«Αν μποροῦσα μονάχα νὰ πῶ τὴν ἀλήθεια στὸν καθηγητὴ, σκεπτόταν, νὰ τοῦ ἐξηγήσω ὅτι ὁ Χάρκερ ἐπέτεθ ἐναντίον τοῦ Ντάρνεν!»

'Η Ρόντυ κατέβηκε στὴν καμπίνα τῆς. 'Ο Χάρκερ τὰ εἶχε καταφέρει πάλι νὰ παραπλανήσῃ τὸν καθηγητὴ, πού δὲν ἀμφέβαλλε ὅτε στιγμὴ γιὰ τὴν τιμὴ τῆς αὐτοῦ. 'Επρεπε ἀπωσθεῖ ποτε ἡ Ρόντυ νὰ τὸν πείθῃ γιὰ τὴν πλάνη του και ν' ἀποκαταστήσῃ τὴν ἀλήθεια. Πῶς ὁμῶς; 'Υστερα θυμήθηκε τὸ κομμάτι τοῦ σπαθιοῦ.

* 'Οταν ἐπέστρεψε στὴ σπηλιά του, ὁ Ντάρνεν περιτοίγηκε τὴν πλῆγ του, γιὰτὶ ὁ Χάρκερ τὸν εἶχε κτυπήσει γιὰ καλὰ και τὸ αἷμα ἔτρεχε μπόλικο ἀπὸ τὸ μτωπὸ του. 'Η μικρὴ μαϊμού στεκόταν ἀπέναντί του και τὸν κύτταξε. 'Ο Ντάρνεν συνήθισε νὰ μιλάει στὸς φίλους του και νὰ τοὺς λὲ τί σκέψεις του. Καὶ τώρα μίλησε στὴ μαϊμού:

— Μόκο, εἶπε, τὸ σπαθί τὸ ἔχει ἡ Ρόντυ. Θὰ τὸ φυλάξῃ καλά, μὰ εἶναι κατὶ πού δὲν ξέρει καὶ πρέπει νὰ τὸ μάθῃ. Θὰ τῆς στείλω ἄ μέσως ἕνα μήνυμα, Μόκο, καὶ ξέρω ποῖός θὰ τῆς τὸ πᾶν.

'Ο Ντάρνεν πλησίασε στὴ ἄκρη τοῦ νεροῦ κι' ἄρχισε νὰ χτυπᾷ συνθηματικὰ τὴ θάλασσα. Σὲ λίγο πρόβαλε ἀπὸ τὸ θυδὸ ἡ χελώνα Τικ-α-τίκ.

— 'Ελα δώ, Τικ-α-τίκ, ἔχω δουλειά γιὰ σέ-να, τῆς εἶπε ὁ Ντάρνεν.

* Στὸ μεταξύ, μέσα στὴν καμπίνα τῆς ἡ Ρόντυ ἐξέταζε τὴ λαβὴ τοῦ σπαθιοῦ πού ὁ Ντάρνεν τῆς εἶχε δώσει γιὰ νὰ κρύψῃ σὲ σίγυρο μέρους. «Δὲν ὑπάρχει καμιαία ἀμφιβολία, σκεφτόταν, ὅτι πρόκειται γιὰ ρωμαϊκὸ σπαθί. Μὰ δρῶκα-με κι' ἄλλα ρωμαϊκὰ ἀντικείμενα. Τί τὸ ἰδιαιτέρου ἔχει αὐτὸ ἐδῶ; Πῶς μπορεῖ νὰ ὁδηγήσῃ σὲ θησαυρὸ πού ὁ Ντάρνεν λέει πῶς φυλάει;»

'Απορροφημένη ἀπὸ τίς σκέψεις τῆς, ἡ Ρόντυ δὲν ἀντελήφθηκε ὅτι ὁ πονηρὸς ὁ Κράκα εἶχε δέσει τὸν ἀκὸν ἑνὸς καλαμιού ἕναν καθρέφτη και ἀπὸ τὸ κατὰστρωμα πού βρισκόταν τὸν εἶχε χαμηλώσει ὥς τὸ φινιστρίνι τῆς καμπίνας τῆς Ρόντυ κι' ἔβλεπε θαυμασία τί γινόταν ἐκεῖ μέσα.

«Κραταῖ ἕνα περίεργο πράγμα, εἶπε ἀπὸ μέσα του, σκεπασμένο μὲ χόρτα και κοχύλια. Πᾶν νὰ εἰδοποιήσω τὸν ἀρχηγό μου Χάρκερ.»

'Η Ρόντυ καθὼς ἐξέταζε τὴ λαβὴ τοῦ σπαθιοῦ ἄκουσε κατὶ νὰ χτυπᾷ πάνω στὴν καρίνα τοῦ καραδιοῦ κοντὰ στὴν καμπίνα τῆς. Μιά, δυὸ, τρεῖς φορές. 'Η Ρόντυ στοάθηκε, μὰ ὁ καθρέφτης εἶχε ἐξαφανισθῇ. Μὴ βλέποντας τίποτα, διευθύνθηκε πρὸς τὸ φινιστρίνι. Ἀπὸ κεῖ εἶδε στὴ θάλασσα τὴ χελώνα.

«Μὰ αὐτὴ εἶναι ἡ Τικ-α-τίκ, ἡ φίλη τοῦ Ντάρνεν, εἶπε ἀπὸ μέσα τῆς. Σὰ νὰ μοῦ φέρῃ ἕνα μήνυμα πάνω στὴν πλάνη τῆς.»

'Οταν ἡ χελώνα πέρασε κατὰ μῆκος τοῦ πλοίου, ἡ Ρόντυ μπόρεσε νὰ διαβάσῃ γραμμένα πάνω στὴ ράχη τῆς Τικ-α-τίκ μὲ κεφαλαία γράμματα:

ΚΑΘΑΡΙΣΕ ΤΑ ΧΟΡΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΠΑΘΙ. ΘΑ ΑΠΟΚΑΛΥΨΟΥΝ ΜΥΣΤΙΚΟ. ΝΤΑΡΕΝ

'Εκπληκτικὴ, ἡ Ρόντυ κύτταξε καλύτερα τὸ σπασιμένο σπαθί. «'Ο Ντάρνεν θέλει νὰ πῇ ὅτι σφαλῶς ὅτι αὐτὰ τὰ χόρτα ἔχουν κάποια σημασία. Μὰ πῶς!...»

Στὸ μεταξύ ὁ Κράκα εἶχε πᾶει νὰ τὰ πῇ ὅλα στὸν Χάρκερ.

— Δεσποινὶς Ρόντυ ἔχει κατὶ στὴν καμπίνα τῆς. Κατὶ σὰν ἕνα κομμάτι ἀπὸ σπαθί. — Σπαθί! 'Ο διάβολος νὰ μὲ πάρῃ! Θάνα αὐτὸ πού μοῦ ἄρπαξε ὁ Ντάρνεν ἀπὸ τὰ χεῖρα. Κατ'ὄρθωσεν ὁ Κρόκα εἶδε τί ἔκανε ἡ Ρόντυ σπαθί αὐτὸ ἔχει γιὰ μένα μεγάλη σημασία. Πᾶμε νὰ βρούμε αὐτὸν τὸν γεροξεκούτη τὸν καθηγητὴ και νὰ τὸν ὁδηγήσουμε στὴν καμπίνα. Σὲ λίγο ὁ καθηγητὴς και ὁ Χάρκερ ἐμπήσαν στὴν καμπίνα τῆς Ρόντυ. 'Η νέα ἐξακολουθοῦσε νὰ ἐξετάζῃ τὸ κομμάτι τοῦ σπαθιοῦ και δὲν μποροῦσε νὰ καταλάβῃ τὸ μήνυμα τοῦ Ντάρνεν.

— Νὰ τὸ σπαθί πού αὐτὸς ὁ δαίμονας ὁ Ντάρνεν μοῦ ἄρπαξε ἀπὸ τὰ χεῖρα! εἶπε ὁ Χάρκερ στὸν καθηγητὴ δείχνοντας τὸ ἀντικείμενο πού κρατοῦσε ἡ Ρόντυ. Αὐτὸς τὸ ἔδωσε στὴ γραμματέα σας γιὰ νὰ τὸ κρύψῃ.

— Ρόντυ! φώναξε ὁ καθηγητὴς.

Τὸ πρόσωπό του ἀντικαθρέφτιζε ἕνα μεγάλο θυμὸ. Μὲ ἀπότομο τρόπο πῆρε τὸ σπαθί.

— Σὰς παρακαλῶ, κύριε καθηγητά, ἄφηστε με νὰ σὰς ἐξηγήσω!

— Δὲν θέλω νὰ ἀκούσω οὔτε λέξι, Ρόντυ! 'Εχω τώρα τὴν ἀπόδειξι ὅτι δὲν εἶσαι ἐντάξει. Παρὰ τὴν ἀπαγορεύσι μου, ξαναεἶδες αὐτὸ τὸ χαμένο τὸν Ντάρνεν.

'Ο καθηγητὴς δὲν εἶδε τὸ θριαμβευτικὸ γέ-μολο τοῦ Χάρκερ.

— Μὰ, κύριε καθηγητά, εἶμαι ἀπολύτως ἐν-τάξει ἀπέναντί σας. Καταλάβετε με...

Καταλαβαίνω πολὺ καλά καὶ παρα-νεύουμαι πού ἐνεργεῖς ἐναντίον μας, Ρόντυ.

'Οι δύο ἄνδρες ἔφυγαν ἀφοῦ ἔκλεισαν μὲ θυ-ναμὴ τὴν πόρτα τῆς καμπίνας. 'Οταν ἐμει-μόνη, ἡ Ρόντυ κάθισε ἀπελπισμένη.

«Θεέ μου, τί νὰ κάνω! 'Ο καθηγητὴς δὲν μοῦ ἔχει πιά ἐμπιστοσύνη και ἐγὼ δὲν μποροῦ-σα νὰ κρατήσω τὴν ὑπόσχεσί μου ἀπέναντί-στον Ντάρνεν.»

'Η νέα θυμήθηκε αὐτὸ πού τῆς εἶχε πῇ ὁ φύ-λακας τοῦ Χαμένου Νησιού: «Δὲν πρέπει νὰ κανένα λόγο ὁ Χάρκερ νὰ πάρῃ αὐτὸ τὸ σπα-θί. Θὰ τὸν ὁδηγήσῃ σὲ θησαυρό, πού φυ-λάει. Κρύψτο! Κρύψτο καλά!...»

Παίρνοντας, ξαφνικά, μιὰν ἀπόφασι, ἡ Ρόν-τυ σηκώθηκε. 'Ήθελε νὰ μάθῃ ὅτιποδὴποτε τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐξετάσεως τοῦ σπαθιοῦ. 'Θ' ἀνακάλυπτε ὅραγε ὁ καθηγητὴς και ὁ Χάρ-κερ τὴ σημασία τῶν χόρτων πού ἦταν κολλη-μένα ἐπάνω;

'Ανέθηκε σὲ κατὰστρωμα, πῆρε ἕνα σκoi-νί, τὸ ἔδεσε σ' ἕνα παλαμάκι, πάνω ἀκριβῶς ἀπὸ τὴν καμπίνα τοῦ καθηγητὴ και ἀφοῦ εἶδε ὅτι κανένας δὲν τὴν ἐβλεπε, πιάσθηκε ἀπὸ τὸ σκoiνὶ και κατέβηκε ὥς τὸ φινιστρίνι τοῦ κα-θηγητῆ Σίμων. 'Εκεῖ ἄκουσε τὸν ἀκούσθη-διόλογο:

— Εἶναι ρωμαϊκὸ σπαθί, δὲν ὑπάρχει καμ-ιαία ἀμφιβολία, ἔλεγε ὁ καθηγητὴς.

— Μὰ τί τὸ ἰδιαιτέρου ἔχει, κύριε καθηγητά; ἔλεγε ὁ Χάρκερ. Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω γιὰ-τί ὁ Ντάρνεν ἤθελε τόσο πολὺ νὰ μοῦ τὸ πάρῃ.

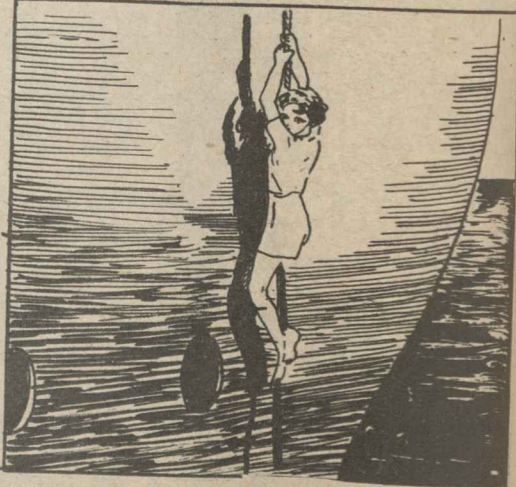
— Στάσου, Χάρκερ, πρόσθεσε ὁ καθηγη-τὴς ἐξετάζοντας τὸ σπαθί μὲ ἕνα μεγάλο φο-κὸ. Κύτταξε αὐτὰ τὰ χόρτα. Εἶναι ἡ πιὸ ση-μαντικὴ ἀνακάλυψι πού ἔκανε ἡ ἀποστολή μας.

— Τί ἐννοεῖτε, κύριε καθηγητά, ὅτι αὐτὰ τὰ χόρτα ἀποκαλύπτουν ἕνα μυστικὸ μεγάλης σημασίας;

— Αὐτὸ τὸ σπαθί μεταφέρθηκε ἀπὸ ἕνα πο-τάμι στὸν κόλπο, εἶπε ὁ καθηγητὴς τινύζον-τας τὰ λόγια του.

«Ποτάμι! Αὐτὸς ὁ γερο-ξεκούτης δὲν τὸ ξέρει, εἶπε ἀπὸ μέσα του ὁ Χάρκερ, μὰ αὐτὸ θὰ μὲ ὁδηγήσῃ στὴν κρυμμένη πού θησαυροῦ!»

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: 'Η συνέχεια

'Η Ρόντυ, κρεμασμένη σὲ σκoiνὶ κατέβηκε ὥς τὸ φινιστρίνι τῆς καμπίνας τοῦ καθηγητῆ.

Η ΣΕΛΙΔΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Επιμέλεια: ΠΗΝΕΛΟΠΗΣ ΜΑΞΙΜΟΥ

Τὸ γράμμα πού σὰς γράφει ἡ ΙΡΙΣ

ΚΑΙ ΠΑΛΙ Η ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ

Ἀγαπητά μου παιδιά,

Εἶχαμε πῇ νὰ μιλήσουμε γιὰ τὴ συμπεριφορά. Δὲν ἔχουμε τώρα σχολεῖο, λοιπὸν ἀς τὴν κλειδώ-σουμε τὴν συμπεριφορά μας, τὴν καλὴ μας συμ-περιφορά σὲ συρτάρι μαζί μὲ τὴ σάκκα και τὰ σχολικά τετραδία. Στὸ τέλος Σεπτεμβρίου, μὲ τὸ καλὸ, μὲ τὸ ἄνοιγμα τῶν σχολείων, θ' ἀνοίξουμε τὸ συρτάρι μας, θὰ πάρουμε τὴ σάκκα και θὰ ξα-ναθυμώσουμε τὴν καλὴ μας συμπεριφορά. Γιατὶ σὲ σχολεῖο μὰς τὴν δαμολογοῦν.

Ἔτσι νομίζετε; 'Α, δὲ. Τὴ συμπεριφορά μας θὰ πρέπει νὰ τὴν δαμολογοῦμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι. Καὶ καλὸ θὰ εἶναι καὶ τὸ συνήθιστε αὐτὸ ἀπὸ τώρα, πού εἰσθε παι-διά ἀκόμα. Καὶ κατ' ἄλλο: Αὐστηρὰ θὰ πρέπει νὰ δαμολογήσῃ τὸν ἐαυτὸ σας. Χωρὶς χατηπρά-κια. Οὔτε τόσο δὲ χατηπράκι. Καὶ νὰ δῆτε τί κα-λύτερα θὰ εἶναι ὅλα, τότε. Θὰ δῆτε ὅτι δὲν θὰ θυμώσετε ἐπὶ εὐκόλῳ, δὲν θὰ σπρώχνετε μὲ θυμὸ, ὅταν ἀνεβαίνετε σὲ λεωφορεῖο, οὔτε θὰ φωνάζετε σὰν μαϊμούδες —ἐνὰ εἶδος ἀπ' αὐτὲς τίς κυρίες φωνάζουν μὲ τὸ παραμικρὸ— ἐπειδὴ δὲν ἄκουσε ἡ ὑπηρετρία πού τὴν καλέσατε, οὔτε θὰ χτυπάτε

Ἀς παίξουμε!

Γειά σας παιδιά!

Ξερετε, θὰ σὰς πῶ ἕνα νέο, μὰ τί νέο; Καταπληκτικὸ. Γιὰ τὸν Κοκοβιὸ θὰ σὰς πῶ. Εἶδε ὅτι ἐμεῖς παίζουμε τόσο ὄρασια και βέλγησε νὰ μοῦ δείξῃ τὴ σοφία του και στὰ παιχνίδια. Κι' ἔπαισε νὰ μοῦ λὲ γιὰ κατὶ σβῶλους, νὰ τοὺς ζυγί-σουμε λέει, σὲ φαρμακεῖο και δὲν ξέρω τί ἄλλο. 'Ακού! 'Ακού! 'Η σκι-ραῖο παιχνίδι, νὰ τρέχουμε στὰ φαρμακεία νὰ ζυγίζουμε σβῶλους και ν' ἀγοράζουμε ρετινιλόδα.

— Μὰ τί σχολὸ παιχνίδι εἶναι αὐτὸ, τοῦ λέω.

— Μὰ δὲν εἶναι παιχνίδι, λέει, εἶναι πρόβλημα.

Κι' ἐγὼ τὸν ἄφησα κι' ἔφυγα. Μωρὲ πρόβλημα! Ζυγίζουν στὰ προβλήματα; Καὶ τρέχουν στὰ φαρ-μακεία, στὰ παιχνίδια; Οὔτε πρό-βλημα ἦταν αὐτὸ, οὔτε παιχνίδι.

Μὰ δὲν ἔχω δίκαιο;

Ἔγω παίζω πολὺ λίγὸ ὄρασια, μαζί σας. Μὲ τὸν Κοκοβιό, δὲ!

Ἀς παίξουμε λοιπὸν ἕνα παιχνί-δακι.

Αὐτὸ ἐδῶ πού θὰ παίξουμε τῶ-ρα, παίζεται κατὶ τὸ χειμῶνα, γιὰ-τί τρέχουμε καὶ ζεσταίνεσαι.

Θὰ χῶσουμε στὴ νῆ ἕνα ξύλο. Θὰ τὸ στερεώσουμε ὅσο καλύτερα μποροῦμε και θὰ τυλίξουμε στὸν κορμὸ του ἕνα γερό σπάγγο. 'Θ' ἀφήσουμε δυὸς ἐλεύθερος και τίς δύο ἔκορε σὲ σπάγγου.

Τώρα: Τὴν κάθε ἔκορη τοῦ σπάγγου θὰ τὴν κρατᾷ ἕνα παιδί, ἀγρόρι ἢ κορίτσι, δὲν ἔναι νὰ κάνῃ. Τὸ ἕνα παιδί θὰ εἶναι ὁ λαγὸς και τὸ ἄλ-λο ὁ κυνηγός. Θὰ δέσουμε τὰ μάτια και τοῦ λαγοῦ και τοῦ κυνηγοῦ και θ' ἀρχίσῃ τὸ κυνηγτό.

Τὸ νοῦ σου! Τὸ νοῦ σου! θὰ φωνάζουμε ἐμεῖς οἱ ἄλλοι, θὰ θέ-λουμε βέβαια νὰ μὴ βοηθήσουμε τὸν κυνηγτό.

— Κίνδυνος, λαγουδάκι! Πῆδα ὀλίσσια μπροστὰ σου!

— Προσόν! Τρέχα πρὸς τὰ πῖ-σω. Μεταβολή!

Τί φωνὲς και γέλια! 'Οταν ὁ κυνηγὸς πιάσῃ τὸ λαγόν, τότε θὰ πρέπει νὰ βρούμε ἄλλον λαγόν και

τὸ πόδι σας ἀπὸ πείσμα ὅταν θὰ σὰς λὲ π.χ. ἡ μητέρα ὅτι πρέπει νὰ τὸ πῆτε τὸ γάλα.

Θὰ τοῦ πᾶτε:

Καὶ τί θὰ γίνῃ ὅταν σὲ λεωφορεῖο δὲν προχω-ροῦν αὐτοὶ πού στέκονται ἐμπρὸς και ὅταν δὲν ἐννοεῖ ν' ἀκούσῃ ἡ Μαρία, παρ' ὅλα τὰ ξεφωνητά και ὅταν ἐπὶ τέλους δὲν σὰς ἀρέσῃ διόλου τὸ γάλα.

Ἦ, μὰ ὑπάρχουν κι' ἄλλοι τρόποι νὰ λυθοῦν ὅλα τὰ ζητήματα, ἐκτός ἀπὸ τὸ σπρωξίδι και τίς ἀγριοφωνές. Καὶ βέβαια θυμῶναι κανεῖς, πολλὰς φορές —δυστυχῶς— στὴ ζωὴ του. Μὰ δὲν ἀξίζει νὰ θυμώσουμε πάντα. Καὶ πρὸ πάντων, νὰ τὸν δεί-χνουμε τὸ θυμὸ μας. 'Ο ἄνθρωπος ὁ πολιτισμένος ξέρει νὰ τὰ κυριαρχῇ τὰ αἰσθημάτων του, τὸ θυμὸ του, τὴν ἀνυπομονησία, τὴν πείνα, τὴν κούρασι, τὴ λύπη του. Τότε λέγεται πολιτισμένος.

Ἄλλα, πῶς τὸ νομίζετε; Πολιτισμένος λέγεται ὅταν φορῇ ὠραία φορέματα; Ένας πολιτισμένος θὰ φωνῇ ἀπὸ τὸν τρόπο του. Τὰ ὠραία φορέματα, τὸ ὠραῖο σπιτικό, τότε μὰς ταιριάζουν, ὅταν ξέ-ρουμε νὰ τὰ τιμήσουμε. Ένας ἀπολίτιστος ἐκπο-λιτίζεται μὲ τὸ νὰ ντυθῇ μὲ τὴν τελευταία μόδα; 'Οχι. Μὲ τὴν πρώτη εὐκαιρία θ' ἀφήσῃ τὰ αἰσθη-μάτα του νὰ φανοῦν, θὰ δώσῃ νὰ πούμε, σὲ θυμὸ του, στὴν ἀνυπομονησία του ἐπάνω μιά πλωτσία στὴν κορέκλα. Καὶ τότε θὰ γίνῃ θεσμία.

'Ο πολιτισμένος δὲν γίνεταί θεσμία. Σκεφθῆτε τὸ αὐτὸ, τί θὰ πῇ και μὴν τὸ ξεχνάτε.

Μὲ ἀγάπη ΙΡΙΣ

Ποιὸς θὰ τὸ θρῇ;

Γειά σας, παιδιά!

Τί ἔγινε μὲ τὸ πρόβλημα; Θὰ τὸ θυμῶσθε, βέβαια τὸ πρόβλημα πού σὰς εἶπα τὴν τελευταία φορά: «Ένωνα σβῶλοι και ἴδιοι. Καὶ μὲ τὸ φακό νὰ τοὺς δῆς δὲν ἔχουν μεταξύ τους τὴν παραμικρὴ διαφορά. Καὶ ὁμῶς, ὁ ἕνας εἶναι δωριτέρος. Μὰ ποῖος; 'Ο φαρμα-κοποιὸς δὲν μὰς ἀφίνει παρὰ δυὸ φορές μονάχα νὰ τὴν μεταχειρι-στούμε τὴ ζυγαριὰ του.»

Λοιπὸν, παιδιά, ξερετε τί μοῦ εἶπε ἡ Γλιστρίδα;

«Καῖμένε, Κοκοβιέ, γι' αὐτὸ στενοχωριέσαι; Νὰ πᾶμε σ' ἄλλον φαρμακοποιόν, νὰ τὸν πληρώσουμε και νὰ ζυγίσουμε τοὺς σβῶλους ἔ-ναν - ἕναν.»

Γέλασα μὲ τὴν καρδιά μου. Μὰ μποροῦσα νὰ μὴ γελάσω;

«Μὰ, Γλιστρίδα, τῆς λέω, αὐτὸ εἶναι πρόβλημα, δὲν τὸ καταλαβαί-νεις;»

«Καταλαβαίνω πῶς κάθεται και στενοχωριέσαι; Μὰ παιχνιδάκια. Μὰ δουλειά πού μπορεῖ νὰ γίνῃ στὴ στιγμή, ἐπὶ τὴν κάνει πρόβλημα. Πῆγαινε σὲ ἄλλον φαρμακοποιόν, σοῦ λέω, νὰ ζυγίσῃς τοὺς σβῶ

ΕΣΕΙΣ ΚΑΙ Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ

ΣΙΥΤΥ: "Αν τα μαλλιά σας έχουν πολύ ασπρίσει τότε πρέπει να αποφεύγετε τις βαφές που γίνονται στα κομμωτήρια. Αν όμως οι άσπρες τρίχες είναι σχετικά λίγες μπορείτε να πάρετε το σαμπουάν Πολέ και μ' αυτό να λούσετε τα μαλλιά σας, ακολουθώντας τις οδηγίες που υποδεικνύει.

ΛΙΖΑ: "Η αποτρίχισι με κρέμ γίνεται ως εξής: αγοράζετε 100 δραμ. κρέμ (για την αποτρίχισι των μωρών αυτή η ποσότης χρειάζεται) το λιώνετε σε μπλιν - μαρί και το δοκιμάζετε αν σ' αυτή τη θερμοκρασία άντεχετε να αλείψετε την επιδερμίδα των μωρών σας βεβαιώνοντας το από πάνω προς τα κάτω. Τό άφινετε να στεγνώσει τόσο ώστε τραβώντας το να μην σπάει. Προσέχετε μην αφήσετε το κρέμ να κρυώσει πολύ γιατί τότε δεν δουλεύει εύκολα. "Αν είσατε πολύ νέα, και το δέρμα σας είναι λιπαρό χρησιμοποιήστε μόνο ένα ντεμακιγιάν για λιπαρά δέρματα για να το καθαρίζετε και μία κρέμα όχι λιπαρή

ΠΟΛΙΟΜΥΕΛΙΤΙΣ

ΠΑΙΔΙΟΥ 7 ΕΤΩΝ ΕΚ ΓΕΝΕΤΗΣ — ΠΑΡΑΛΥΣΙΣ ΑΚΡΩΝ ΔΙΑΔΟΝΤΙΚΗ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΙΣ — ΣΤΡΑΒΙΣΜΟΣ — ΠΥΛΩΔΕΙΣ ΑΜΥΓΔΑΛΕΣ

Πώς θεραπεύονται με φυσιοθεραπεία — Χειρουργική Στο 12ο τεύχος του «ΣΑΛΠΙΣΜΑΤΟΣ ΥΓΕΙΑΣ» Ζητήστε το στα διδωλπωλεία, περίπτερα 'Αθηνών, Πρακτορεία 'Εφημερίδων, Γραφεία περιοδικού δόδς Ναϊάδων 25, Παλ. Φάληρον

Πρόσωπο
ΔΡΟΞΕΡΟ
ΝΕΑΝΙΚΟ
ΒΕΛΟΥΔΙΝΟ
ΜΕ ΛΑΔΙ ΧΕΛΩΝΑΣ
Dr. N. G. Wall
"Εξοφάνει τις ρυτίδες, ξανοφάνει την ανοίξη στην επιδερμίδα

LABORATOIRES BIOLOGIQUES «ARVAL» S. A. - SION (SUISSE)

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΚΟΜΜΩΤΩΝ

ΠΕΤΡΟΥ ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ

ΚΟΜΜΩΤΟΥ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΥ ΣΧΟΛΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Ανεγνωρισμένη υπό του Κράτους, άρ. άδείας 'Υπ. Βιομηχανίας 18931)55
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ — ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ 20
ΤΗΛΕΦ. 612-588 — ΑΘΗΝΑΙ

ΕΞΑΜΗΝΟΣ ΦΟΙΤΗΣΙΣ — ΧΟΡΗΓΗΣΙΣ ΠΤΥΧΙΟΥ ΥΠΟ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ υπό πειραμαμένων Καθηγητών 'Ανωτ. Σχολών:
1) Γαλλική Τεχνική 'Ορολογία, 2) Χημεία, 3) 'Ηλεκτροτεχνία, 4) Αισθητική άγωγή, 5) 'Υγιεινή και συμπεριφορά, 6) 'Υγιεινή 'Καμής και Δέρματος, 7) 'Ελεύθερον Σχέδιον, 8) Πρακτική 'Εξάσκησης.

ΕΝΑΡΞΙΣ ΝΕΑΣ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΑΠΟ 1-9-58
ΑΡΙΘΜΟΣ ΠΕΡΙΩΡΙΣΜΕΝΟΣ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ ΑΠΟ 9-1 ΚΑΙ 4-8

για την ημέρα ώστε να προστατεύη το δέρμα σας.

Σ.Ο.Σ. 131: Για να ξανθήνετε το τρίχωμα που έχετε πάνω από τα χείλη παίρνετε μισό φλιτζανάκι του καφέ πενιντρόλ και ένα μισό ποτήρι νερό, τα άναγετε τεύετα και ρίχνετε 4-5 σταγόνες ζυμωγίας, κατόπιν με ένα μπατονέκι δρεγμένο με το διάλυμα περνάτε τις τρίχες. Μόλις αισθανθείτε το παραμικρό κάψιμο πλύνετε με σέτο νερό το μέρος αυτό. Για να πετύχετε το άνωθισμα πρέπει να το επαναλάβετε μερικές φορές όχι βέβαια την ίδια μέρα. Στους μπουρς έχετε κυτταρίτιδα έφ' όσον η περιγραφή που μου δίνετε είναι σωστή και αυτή εξαφανίζεται με μασάζ.

ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΟΥΛΑ ΤΟΥ ΝΕΙΛΟΥ: Για αυτό που παρουσιάζει η επιδερμίδα του λαίμου σας είναι κάπως δύσκολο να θεραπευτεί, αλλά έφ' όσον λέτε ότι έχετε κάνει κάθε λογής εξετάσεις χωρίς να βρείτε την αίτια νομίζω ότι θα είναι νευρικός φύσος και ότι δεν έχετε παρά να προσπαθήσετε να τονώσετε το νευρικό σας σύστημα. Τώρα για το φάρμακο που μου γράφετε δεν το γνωρίζω. Μήπως έχετε κάνει λάθος και λέγεται ρινοφλουίν αν και τότε και αυτό είναι ένα τονωτικό των νευρών καθώς και η δίταμινη Β 12, η οποία πολλές φορές έχει άοιστα αποτελέσματα. Τις δόσεις πρέπει να σας τις κανονισθ ό γιατρός σας ό οποίος θα τις παρακολουθή. Για το μακιγιάζ σας χρησιμοποιήστε φωτεινά ανοιχτά χρώματα. Το ρουζ να είναι προς το χρυσόφί, να έχετε μολύβι γκρι για τα φρύδια και μαύρο ριμέλ για τα μάτια, πούδρα λίγο πιο σκούρα από την επιδερμίδα σας και να είναι μάλλον προς το ροζέ.

ΡΟΖ ΓΑΡΥΦΑΛΛΟ: Για το ύψος σας 1,67 πρέπει να είσατε 60,5 κιλά.

να έχετε στήθος 91,5 πόντους μέση 63,5π. περιφέρεια 93,5π. μηρό 55,5π. γάμπες 35,4π. Βλέπετε λοιπόν πως πρέπει να άσκησείτε λίγο. Για την μέση σας να κάνετε τις γυμναστικές άσκήσεις που τόσο συχνά δημοσιεύει το περιοδικό, επίσης να φοράτε πάντα μία ζώνη (καινή ζώνη ενός παλιού φορέματος σας) και να τη σφίγγετε όση ώρα βρίσκεστε στο σπίτι σας αλλά και έξω να φοράτε μετάνια με ζώνες. Με αυτό μόνο τον τρόπο μπορείτε μέσα σε 4 μήνες να αποκτήσετε κατά 5 πόντους μικρότερη μέση.

ΑΓΩΝΙΑ: Δεν είναι δυνατόν να κάνετε γυμναστική έχοντας άνοιακόλη. 'Εξ άλλου, μη νομίζετε ότι η γυμναστική άδυνατίζει. Μόνο στη γυμναστική των μυών έχει καλά αποτελέσματα. Όσο για τα χέρια σας να πάρετε μία κρέμα λιπαρή καλής μάρκας και να βάλετε προπό μερικήν ποσότητα στους κυκλούς των ματιών προετοιμασμένης από έσωτερικές άνοιαίες αλλά και από μία ζω κομραστική και από στερησι ύπνου. 'Αλλά και πολλές φορές όφειλονται στην ιδιοσυστασία που χροστίζονται συχνά οι μελαγχολικές γυναίκες. Πάντως πρέπει να βάλετε μία τροφοδοτική κρέμα και να κάνετε λίγο μασάζ καθημερινώς καθώς επίσης να βάλετε και κομπρέσες χλιαρές.

ΨΑΡΟΒΑΡΚΑ: Για τα πόδια σας και ιδιαίτέρως τις φτέρνες να τους κάνετε ζεστό μπάνιο καθημερινώς και μετά να τους βάλετε μία κρέμα μαλακτική που ονομάζεται Μινίνα.

Π. Ν. 'Ασφαλώς δεν έχετε τον τρόπο χρήσεως αυτής της βαφής, γιατί είναι πολύ καλή και όσες την χρησιμοποιούν μένουν εύχαριστημένες. Τώρα, από τη στήλη αυτή δεν είναι δυνατό να σας εξηγήσω τον τρόπο χρήσεως γιατί θέλει πολύ γνώση τι να κάνετε. Πάντως, για να μη βάφονται καλά οι τρίχες ασφαλώς όφειλεται στο ότι δεν άφινετε τη βαφή αρκετή ώρα. Βέβαια καλό θα είναι να τα βάφετε κάθε εβδομάδα. Μετά από το άνωθισμα βάλετε λίγο κρέμα ή λάδι στις ρίλες των μαλλιών σας κάνοντας λίγο μασάζ.

ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ: Οι όρμόνες θηλακίνας έχουν καλά αποτελέσματα στην ανάπτυξη του στήθους αλλά αυτό πρέπει να γίνεται υπό την τακτική επίβλεψη του γιατρού γιατί είναι επικίνδυνες μην τυχόν φέρουν άλλες άνοιαίες στον οργανισμό σας. 'Επίσης οι γυμναστικές άσκήσεις για τους έπιστήθιους μύς δίνουν καλά αποτελέσματα γιατί άνωθίζουν τους μύς αυτούς και δίνουν την άνηψή τους μεγαλύτερο στήθος. 'Επίσης στο έσωθικό κό γίνονται έγχειρήσεις. Πάντως είσατε αρκετά μικρή και έχετε όλες τις πιθανότητες να αύξησθ το στήθος σας άκόμα άρκετά. Για το αποτρίχιατικό που μου γράφετε δεν έχει αυτή την ιδιότητα καθώς και κανένα άλλο. Για τις δλεφαρίδες σας μπορείτε να προσέσετε λίγο ρουμί στο ρετινιόλαδο.

ΕΛΕΝΗ Κ. Μήπως οι μηροί σας είναι πολύ παχείς και αυτό παρουσιάζονται στο έσωθικό μέρος από την τριβή που ύφίστανται κατά το περπάτημα; Μήπως τα παρουσιάζετε έπειτα από καμμία ψυχική διαταραχή; Μήπως έχετε κοινωνία; Πάντως εάν οι ατίες δεν είναι αυτές που σας γράφω τότε ασφαλώς είναι έπιφανειακές λειχήνες.

ΜΑΡΑΜΕΝΑ ΝΙΑΤΑ: "Επρεπε προηγουμένως να είχατε χρησιμοποιήσει μία καλή αντιπληκτική κρέμα. Τώρα που έγιναν οι παχίδες είναι λίγο δύσκολο να εξαλειφθούν. Πάντως βάλετε μία λιπαρή κρέμα και κάνετε λίγο μασάζ κάθε μέρα καθώς επίσης να πάρετε από ένα φαρμακείο ένα χόρτο που λέγεται σιρό και δράντας το να κάνετε κομπρέσες στο πρόσωπό σας. Σε ίσνι-τούτο βέβαια θα μπορούσαν να σας άπολλάξουν γρηγορότερα και αποτέλεσμα τικότερα από αυτά με ένα πλύμα. Για τις λειχήνες όπτε τι γράφω στην 'Ελένη Κ. Όσο για την κρέμα αυτή που βάλετε τώρα και δεν βλέπετε καμμία διαφορά πρέπει να τη σταματήσετε. Για το μακιγιάζ να χρησιμοποιήσετε ρουζ πούδρα σκουρότερη από τα δερμάτος σας και προς το κτρινωπό, μαρμαρά κραιγιόν για τα φρύδια γκρι για τις δλεφαρίδες ριμέλ γκρι. Τώρα για το ύψος σας 1,60 το κανονικό βάρος είναι 54 κιλά, στήθος 88 πόντους, μέση 60, περιφέρεια 90,5, μηρός 52,5, γάμπα 34,9 πόντους.

ΘΑΙΜΕΝΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΑ: Βέβαια το άνωθισμα έχει μεγάλη σχέση με τη χαλάρωσι των μυών του σώματος σας. Τώρα για τη χαλάρωσι του στήθους σας μπορείτε να κάνετε τα έξης: να κάνετε κάθε μέρα γυμναστικές άσκήσεις γυμνάζοντας άποκλειστικώς και ένιστακά τους έπιστήθιους μύς, να κάνετε κρούα στα μύς με άλκονερο (μία χούφτα άλκ) σε μία λίτρα νερό, έπίσης να κάνετε μία έντονη με οινόπνευμα καμφορέ ή με χυμό λεμονιού.

ΠΟΠΗ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗ

Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ. Θεσσαλονίκη.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΣ.

ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΜΗΤΕΡΑ: Το που δείχνει ένας άνθρωπος με τα πόδια και ότι την άγαπά μίω όπτε πρέπει να τούς χαρίστε το δικό σας μεριό. Μειώστε το δικό σας καθήκον, βλέπετε εύτυχισμένο το παιδί όταν αυτό τοποθέτησε ο σωπο την εύτυχία του κι έπαιαντρευτή. Με ποιο δικαίωμα πείδητε; Τα καθήκοντα και τα όματα των γονέων μπορούν να έβουν άνα ένα σημείο. Νομίζω το έστερνάτε. Μήπως ό προσέχοντες έγωισμός σας καμμοίρησε την ηττική στοργή; Το να χαίρεται άνδρόγυνο που το συνδέει τον είναι μία πράξη που δεν μπορεί χροστίζε ούτε από το Θεό ούτε από άνθρώπους γιατί το κίνημα έπικονοποιεί μιάς έγωιστικής έξιας. Με συγχωρήτε που σας έγραψα έτοιμ και μη νομίζετε πως έφωρα στο μέλλον θάνατο στην και ασφαλώς ό χωρισμός έπρεπε να έφινε από την έπικονομία να γίνη από έτερο άνθρωπο. Μπορεί έπιφανειακά να αλλά πολλές φορές οι λατρείες πόνος της μητέρας. Καταλαβαίνω τις άνοιαίες σας. 'Αλλά αν έβλεπε σας θα προσπαθούσα να πηήσω και να δελτιώσω όσα τον την κατάστασι. 'Ετσι θα συνέβηθι μου ήσυχη ότι προσέτε να συντελέσω στην εύτυχία του διού μου ανεξάρτητα αν έκανε κίνηση καλά.

ΓΚΡΕΤΑ ΓΚΑΡΜΠΟ: Μήπως έρωσε ό κομμάτιος σας μέσον του λου σας να κάνη κανένα όπλο διάβημα που να σας φέρη στην τέτοια πρόσωπα είναι κατάλληλα τέτοια λεπτά έζητήματα λόγω κίας και του κύρους των. Σπιν

ΜΕΝΤΙΟΥΜ
ΕΛΕΝΗ ΚΙΚΙΔΟΥ
Της 'Εταιρείας Ψυχικών ρευών (Βραβείον Τηλεπασημακράς άποστάσεως).
Δέχεται καθ' έκάστην 9 π.μ. και 5-8 μ.μ. 'Οδός Α' τσόδου 25 Α' δρόμος (Σπιν Μουσείου), τηλ. 810-975.

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
'Ιατρός
Μαιευτήρ - Γυναικολόγος.
Δέχεται καθ' έκάστην 9 π.μ. 5-7 ώς και έπί συνεντεύξεως. Τρικούπη 113, τηλ. 61340.

ΣΥΝΤΑΓΗ
Τό μυστικό της όμελής της Μέρε ΡΟΥΛΑΡΔ άπεκαλύφθη;
"Όλος ό κόσμος γνωρίζει τις περίφημες όμελές της Μέρε ΡΟΥΛΑΡΔ. 'Αλλά και οι γεροί άνωθισμένοι άρχιμυγροί όμολογούν ότι άγνοούν πως τις κάνει. Τό μυστικό της Μέρε ΡΟΥΛΑΡΔ φυλάσσετε έμπιστά αλλά ίδου μία συνταγή που να είναι αυτή που χρησιμοποιείται στην περίφημη έστιοτήριό της. Διά έ έμα: Κτυπάτε 6 άλάκηνρα σάβγα 4 κρόκους με μία πρέζα άλάτι και κουταλιές της σουπας φρεσκοκρεμ Κτυπάτε τα 4 άσπράδια που πέρ σεούν ό με μαργά. 'Ανακατέετε και προσθέτετε 3/4 του ποτηριού μύρου. Βάτετε σ' ένα τηγάνι 150 δρμάκια δούτορο και όταν κάρη γχνε την όμελήτα. 'Εχετε έτοιμ δαυμάσια φουκοκωτή όμελές. 'Η μύρα είναι το πιο πλούσιο πρσέ σε διτιμίνες που κάνουν τις πρσές άποδοτικότερες. Πίνετε τούτο κα μύρα. Σας κάνει καλά.

ΑΝΝΑ ΣΚΑΜΠΕΝΤΖΟΥ: Λεχινά: Σας ευχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Χαίρομαι που το βρίσκετε τόσο καλό το περιοδικό μας και σας ικανοποιεί άπόλυτα.

ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΑ
Στο νέο κατάστημα παιδικών, βαπτιστικών και ειδών γάμου ΒΑΜΒΙΝΟ, 'Ερμού 21, ζητήστε να σας δείξουν, τα βαπτιστικά ταϊριάζουν στο παιδάκι που θα βαπτιστεί. Το ΒΑΜΒΙΝΟ έχει την πλουσιότερη συλλογή βαπτιστικών σε σχέδια που το ένα έστερνά το άλλο σε χάρ, όμορφιά και γούστο.

να δολιδοσκοπήσουν τις διαθέσεις του και να είναι καλά ός τον άσπασον να καταλάβη ότι υπάρχει κάποιο ένδιαφέρον έκ μέρους σου. "Αν και αυτή η προσπάθεια άποτύχει, νομίζω πως πρέπει να προσπαθήσεις να τον έξεχάσεις γιατί φαίνεται δεν θάνα από τους τύπους που δέλουν να δαμειδούν. Πάντως ένώπησε προς την κατεύθυνση αυτή και έαναγράψα μου.

Η ΜΥΡΤΩ

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

...μόδας

ΜΗΛ. ΚΥΠΑΡΙΣΣΗ: Μήπως γράψατε το όνομα Mc Call's έλληνικά; Γι' αυτό ίσως δεν πήγε το γράμμα σας. 'Η διεύθυνσι που σας έδωσα είναι σωστή. Να έαναγράψετε με το όνομα όπως γράφεται με λατινικούς χαρακτήρες.

Ρ. ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

...κενητήματων

ΙΡΕΝ. ΚΑΒΑΛΑ: Στο προσέχον παρτίκιμα θα δημοσιεύσουμε το μονόγραμμα σας. Σχετικώς με τις λεπτομέρειες γύρω από την προίκα, θα όρθη ένα καταποτιστικό ρεπορτάζ στο προηγούμενο τεύχος.

ΕΛ. ΓΕΡΟΛΕΜΙΔΟΥ: Λευκωσία: 'Η ιδέα σας να κεντήσετε το λινό κάλυμμα της μηχανής σας με σταυροβελονία είναι πολύ καλή. Σε το προσέχον παρτίκιμα θα όρθη μία κατάλληλη μπροντούρα για να την κεντήσετε με καμβά σταυροβελονία σε μία άποχρωσι της άσσεκίας σας σάς. Κόκκινη ή πράσινη.

...πλεκτών

ΣΤΑΜΑΤΙΑΝ ΚΑΤΡΙΟΥ: Θεσσαλονίκη: Ευχαριστούμε για τα καλά σας λόγια και πάντα είμαστε στη διάθεσί σας να σας εύκολοποιή.

Στο περιοδικό μας στο σημείο που άναφέρετε έλεμε Κορδονάτο Νο 50 και όχι 5 όπως σας γράφετε. Αυτό λοιπόν θα έληφθε η άλλο κοτόν περλέ αλλά Νο 50.

...δικηγόρου

ΛΕΥΚΟΝ ΚΡΙΝΟΝ: "Εδεσσα: 'Αφού η άδελφή σας είναι κυρία του ήμισους έξ άδιαιρέτου, μετά το θάνατό της η περιουσία της θα περιέλθι στους κληρονόμους της. 'Εάν δε δεν άφήση διαθήκη τότε ό σύζυγός της, εάν έπιφανεί θα δικαιούται το ήμισυ, το άλλο μισό θα το δικαιούνται οι λοιποί κληρονόμοι της (άδελφοί κλπ. κλπ.). Το δικό σας δικαίωμα που έχετε σήμερα άκόμα έπικρατείται. Τα άνηψια του άδελφού της θα άποκτήσουν δικαίωμα μόνον αν έπιφανεί ό σύζυγός της και μετά το θάνατό του μόνον αυτού. 'Εάν συνταχθ όμως διαθήκη όλοι ρυθίζονται όπως έπιθυμεί ό καθένας.

Δ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

...συντάξεως

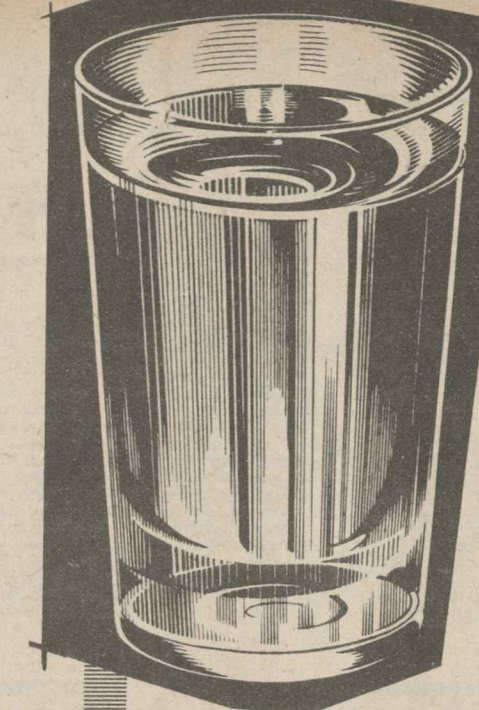
Α.Γ.Α. 'Ενταύθα: Λυπομαστε πολύ που δεν μπορούμε να σας βοηθήσουμε. 'Εχετε δικη. Χρειάζονται μέσα. 'Αλλά μην άπελπίσετε και συνεχίστε τις προσπάθειές σας.

ΕΦΗ Γ. ΠΕΙΡΑΙΑ: Νά άποταθίτε στα κεντρικά γραφεία της 'Ολυμπιακής 'Αεροπορικής 'Εταιρείας. 'Εκεί θα σας δώσουν όλες τις πληροφορίες που θέλετε. 'Ακόμα μπορείτε και να τηλεφωνήσετε.

ΣΟΦΙΑ ΠΑΠΑΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: "Ός προς το πρώτο δεν νομίζουμε ότι είναι δικαιολογημένες οι άντιρρήσεις σας. 'Ο γονεύς πρέπει να κάνει ό,τι μπορεί για να μην εκστράται από τα παιδιά του. 'Αλλο πράγμα αν δεν μπορεί, όπτε τα παιδιά έχουν ίση ύποχρεωσι να τον προσπαθήσουν. "Όσο για το δεύτερο σας πληροφορούμε ότι είναι διαφώνισι και κανένας άσχημα που δεν το σμειώσαμε. Πάντως τα βαλάνσια μανίνα κάνουν πράγματι καλό στους ρευματισμούς.

ΑΝΝΑ ΣΚΑΜΠΕΝΤΖΟΥ: Λεχινά: Σας ευχαριστούμε για τα καλά σας λόγια. Χαίρομαι που το βρίσκετε τόσο καλό το περιοδικό μας και σας ικανοποιεί άπόλυτα.

ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΑ
Στο νέο κατάστημα παιδικών, βαπτιστικών και ειδών γάμου ΒΑΜΒΙΝΟ, 'Ερμού 21, ζητήστε να σας δείξουν, τα βαπτιστικά ταϊριάζουν στο παιδάκι που θα βαπτιστεί. Το ΒΑΜΒΙΝΟ έχει την πλουσιότερη συλλογή βαπτιστικών σε σχέδια που το ένα έστερνά το άλλο σε χάρ, όμορφιά και γούστο.

Κάθε φορά που πίνετε ένα ποτήρι νερό, σκεφδήςτε την

ΙΖΟΛΑ

"Όπως το νερό είναι άπαραίτητο στον άνθρωπο, έτσι και οι συσκευές της ΙΖΟΛΑ είναι άπαραίτητες σε κάθε σπίτι.

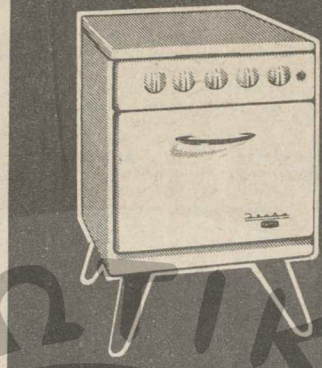
ΚΟΥΖΙΝΕΣ K 600, K 610, K 620

• Τρεις έστίες ταχυάτης άποδόσεως των 1.800, 1.200 και 800 δάττ, από είδικό χυτοσίδηρο • Φούρνος με θερμοστάτη ή όχι, άνάλογα με τις προτιμήσεις του άγορα-στού, μεγαλύτερος από κάθε άντιστοιχης ζένης • Οι κουζίνες είναι όλόκληρες έμαγέ και συνοδεύονται από ένα ταψί έμαγέ και δύο σκάρες.

ΚΟΥΖΙΝΕΣ K 600, K 610, K 620

ΙΖΟΛΑ

Η ΙΖΟΛΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΕΙ 13 ΤΥΠΟΥΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΚΟΥΖΙΝΩΝ

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ

αμέσως στο τηλέφωνο και διαμαρτυρήθηκε.

— Δεν σας προσέλαβα για το γούγκ - έντ στην έσοχική έπαυλι μου ως άνωμερίστα. "Ησασταν καλός μου και σας φιλοξένησα.

Ο Τσάπλιν τότε δεν συγκρατήθηκε και τού άπάντησε:

— Όταν οι άνθρωποι με καλούν ως έπισκέπτη προσκαλούν και την κυρία Τσάπλιν. Όταν όμως μου ζητούν να παρεμβώ σε κοσμική συγκέντρωσι μόνος πηγαίνω ως έπαγγελματίας καλλιτέχνης.

*

Ο Βολταίρος δέχτηκε την έπίσκεψη κάποιου βασιμαστόου που και κατά τη σύληψή του, ό έπισκέπτης κατά άνερες πώς στο δρόμο του συναντήσε κάποιον άλλον άνθρωπο των γραμμάτων αυτής της περιοχής.

— "Α, έέρω, έίπε ό Βολταίρος. Είναι ένας πολύ ίκανός άνθρωπος και οποιάδης χαρακτήρας.

— Μεγάλη σας ή καλωσύνη, τού άπάντησε ό έπισκέπτης, γιατί έκει-

νος είπε πως είσατε ένας παλαιόφρονας και άχρείος τύπος.

— Πιθανόν, έκανε ό Βολταίρος μ' ένα έλαφρό χαμόγελο, και οι δύο μάς να κάνουμε λάθος.

Σε μία πλάζ, όπτε σ' ένα άνωθόγυνο, πηγαίνει και κάθεται μία νέα που φοράει προκλητικό μαγιό.

— Κτύπαζε, λέει ή κυρία στον άνδρα της, αυτή έδώ νομίζει πως μοιάζει με τη Μαρίλιν Μονρόε.

Ο άνδρας της δεν γυρίζει να κτύπη και αυτή συνεχίζει:

— Μά κτύπαζε, άνάδεινα που την έχει, να παρουσιάζεσαι με τέτοιο μαγιό.

Αυτός πάλι δεν γυρίζει και ή γυναίκα του τον κτύπη με άπορία:

— Μά δεν θέλεις λοιπόν να δής μία μοντέρνα 'Αφροδίτη;

— "Αν έμοιάζε με τη Μονρόε ή με την 'Αφροδίτη δεν θα μου έλεγες να την κτύπη, λέει αυτός χωρίς να γυρίση το κεφάλι του.

ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα 4-17 Σεπτεμβρίου σύμφωνα με τον άστερισμό σας

ΚΡΙΟΣ
(21 Μαρτίου - 20 'Απριλίου)

ΛΕΩΝ
(23 'Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

ΤΟΞΟΤΗΣ
(23 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-30 Μαρτίου): Όταν μπουν τα θεμέλια και αρχίσουν οι προκαταρκτικές εργασίες ο δρόμος θα εξαλειφθεί και τότε θα μπορέσετε μόνιμα να καταλάβετε πώς πρέπει να φερόσθε για να επιτύχετε στο σκοπό σας. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Απριλίου): Εάν θέλετε να κανονίσετε μόνιμα τις διαφορές υποθέσεις να λάβετε υπ' όψιν σας ότι θα συναντήσετε δυσκολίες και θα πρέπει να αγωνισθείτε περισσότερο για να επιτύχετε, δ.τι. επιδιώκετε. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 'Απριλίου): Μη ρίχνετε λάδι στη φωτιά. Αλλάξτε τακτική και μην δύνεστε τα πράγματα γιατί η κατάσταση που θα δημιουργηθεί θα βλάψει εσάς περισσότερο, ίσως όχι οικονομικά, αλλά ψυχικά και ήθικά.

ΤΑΥΡΟΣ
(21 'Απριλίου - 20 Μαΐου)

ΠΑΡΘΕΝΟΣ
(23 Αυγούστου - 22 Σεπτεμβρ.)

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ
(21 Δεκεμβρίου - 20 'Ιανουαρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-30 'Απριλίου): Μην κάνετε πείσματα και μην εκθέτετε την αγάπη σας σε δοκιμασία. Είναι δικό σας μαχαίρι και δεν αποκλείεται να πληγωθείτε, μόνιμα σας αποκλείεται από τη δική σας συμπεριφορά. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαΐου): Μη βλέπετε τη δύσκολη πλευρά των πραγμάτων. Με λίγη υπομονή και θέληση μπορείτε να τα ξεπεράσετε και μάλιστα να μεταβάλετε την κατάσταση αυτής ώστε να γίνει μόνον ευχάριστη. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαΐου): Πρέπει να βάλετε όλα σας τα δυνατά να ανταποκριθείτε στις προσδοκίες του ανθρώπου που σας αγαπά. Παραμερίστε τις επιθυμίες σας και ασχοληθείτε εστω για λίγο με δ.τι. σας ζητούν.

ΔΙΔΥΜΟΙ
(21 Μαΐου - 22 'Ιουνίου)

ΖΥΓΟΣ
(23 Σ'εβρίου - 22 'Οκτωβρίου)

ΥΔΡΟΧΟΟΣ
(21 'Ιανουαρ. - 19 Φεβρουαρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαΐου): Να είσαστε περισσότερο συντηρητικοί. Είναι προτιμότερο να δεχθείτε περισσότερα από όσα υπολογίζατε παρά να έχετε απογοητεύσεις που θα σας επηρεάσουν και στη συμπεριφορά σας. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Ιουνίου): Βάλετε τα πράγματα στη θέση τους και μην αφήνετε προεξήγησης που μπορεί να βλάψουν και σας προσωπικά και το συνδυασμό σας και να υψώσουν μπροστά σας διάφορες μεγάλες δυσκολίες. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 'Ιουνίου): Όταν βάλετε καλές βάσεις έχετε πολύ περισσότερες πιθανότητες επιτυχίας. Προσέξτε όμως να ξεχωρίσετε την κατάλληλη στιγμή για να επέμβετε και όλα τα άλλα θα έλθουν κατ' αλφάνη.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ
(23 'Ιουνίου - 22 'Ιουλίου)

ΣΚΟΡΠΙΟΣ
(23 'Οκτωβρίου - 22 Νοεμβρίου)

ΙΧΘΕΙΣ
(20 Φεβρουαρ. - 20 Μαρτίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 'Ιουνίου): Δεν σας συμβαίνει να μη δείχνετε τα πραγματικά σας αισθήματα. Η αυστηρή συμπεριφορά σας μπορεί να παρεξηγηθεί και να δημιουργήσει διαφορετική εντύπωση από την πραγματικότητα. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Ιουλίου): Μη περιμένετε από τους άλλους να διορθώσουν μια δική σας ανεπιθύμητη κατάσταση. Εσείς μόνη σας πρέπει να αναλάβετε τις ευθύνες, οι οποίες άλλωστε δεν είναι τόσο δυσάρεστες. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 'Ιουλίου): Πρέπει να κάνετε ένα θύμα αποφασιστικό, για να βγείτε από αυτή την οδυρότερη κατάσταση. Ο καιρός περνάει χωρίς να εκμεταλλεύεστε τις κατάλληλες ευκαιρίες που παρουσιάζονται.

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 'Οκτωβρίου): Δείτε ενδιαφέρον για τα ζητήματα που τον απασχολούν. Προσπαθήστε να δρίσκω ή να σάς και τότε θα νοιώσθω πώς είσαστε η κατάλληλη και απαραίτητη συντροφιά στη ζωή του. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Νοεμβρίου): Μην αφήνετε να χάνεται ο καιρός. Πλησιάζετε περισσότερο και δείτε κατανοήσιμα στα προβλήματα του. Οι δεινές του έχουν σοβαρό σκοπό και γρήγορα θα ακούσετε μια ευχάριστη πρόταση. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Νοεμβρίου): Φανήτε υποχωρητική αφού βλέπετε πως δεν είναι ελαστικός. Αφήστε να κυβερνήσει στις λεπτομέρειες ενώ εσείς θα παίρνετε τις πιο σοβαρές αποφάσεις χωρίς όμως να το παρουσιάζετε αυτό.

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 'Ιανουαρίου): Θα επιτύχετε τα σχέδιά σας γιατί δεν θα εσφαλθείτε από δ.τι. υπολογίζατε. Ίσως τρίτοι θα έλθουν να παρεβάλλουν δυσκολίες αλλά δεν θα επιτύχουν παρά να δώσουν σε σας ευτυχία. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Φεβρουαρίου): Περιόριστε τις απαιτήσεις σας γιατί δημιουργείτε κατάσταση στην οποία δεν θα μπορείτε να ανταπεξέλθετε. Προτιμότερο πάλι να λγνα τώρα για να έχετε περισσότερα όταν χρειασθούν. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-19 Φεβρουαρίου): Μη αμφιταλαντεύεστε ανάμεσα σε δύο εκλογές. Η ηλικία σας δεν επιτρέπει να κάνετε τον καιρό σας. Εάν δεν δείτε τώρα την απαιτούμενη σοβαρότητα θα χάσετε και τα λιγώτερα.

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ
ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Οριζοντίως:

1) ΜΕΣΑ — ΑΝΤΑΡΑ, 2) ΥΠΕΡ — ΥΕΡ, 3) ΡΑΝΗΣ — ΣΙΕΙ, 4) ΤΟ ΤΕ ΡΟΚΑ, 5) ΧΙΟΝΙ, 6) ΤΟΝ — ΑΠΟ — ΙΝΑ, 7) ΒΙΑΣ — ΔΑΙΝΟΣ, 8) ΦΑΣΙΝ — ΣΕΡΗ, 9) ΜΩΜ — ΚΙΕΤΤΑ, 10) ΙΣΟ — ΠΙΑ, 11) ΤΑΣΜΑΝ — ΑΝΤΙ.

Καθ' ὅτως:

1) ΜΠΡΕΧΤ — ΦΛΙΤ, 2) ΙΟΥΒΑ, 3) ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ, 4) ΑΓΙΟΝ — ΑΝΩ, 5) ΙΕΣΤΙΑΙΣ — ΜΠΑ, 6) ΑΙ — ΙΝ, 7) ΝΑΣ — ΔΩΔΕΚΑ, 8) ΕΡΕ — ΑΡΕΝΑ, 9) ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ, 10) ΡΕ — ΚΑΙΝΟ, 11) ΑΡΓΑ — ΑΣΚΑΡΑ.

ΚΑΙ ΛΙΓΗ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ

9	2	5
6	8	3
7	4	1

ΤΑ ΧΑΜΕΝΑ ΦΩΝΗΕΝΤΑ

"Ενας κούκος δεν φέρνει την άνοιξη"

ΧΩΡΙΑΤΙΚΑ ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

1) Το χαρτί και τα γράμματα. 2) Η κλειδαριά. 3) Το καντήλι. 4) Καταίικα. 5) Ο ύπνος. 6) Το φίλι. 7) Ο μολύβι και το φέυρι. 8) Αύλο στη φωλιά.

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΦΡΑΣΕΙΣ

1) Σόλων, 2) Δημόκριτος, 3) Περικλής, 4) Δημόκριτος, 5) Θαλής.

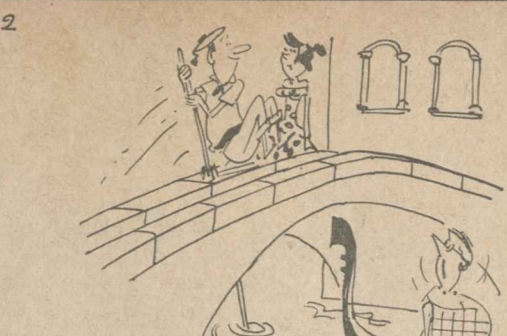
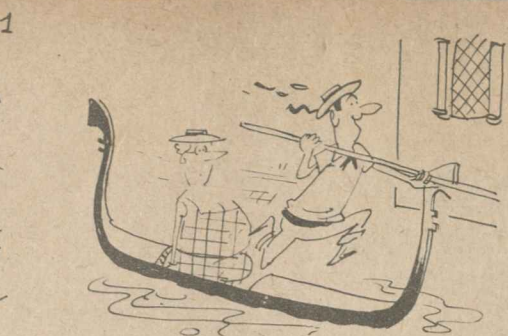
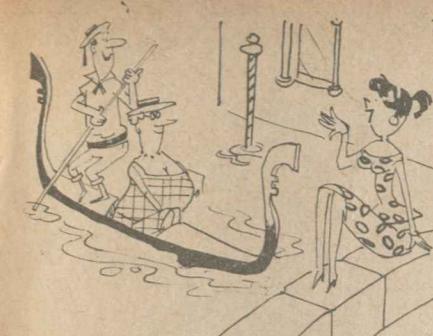
ΔΥΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΑ ΠΛΕΚΤΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελίδα 4
πόντους. Στο κομμάτι που θα είναι το κομμάτι δεν θα σχηματίσετε, φυσικά, κομψότυπα.

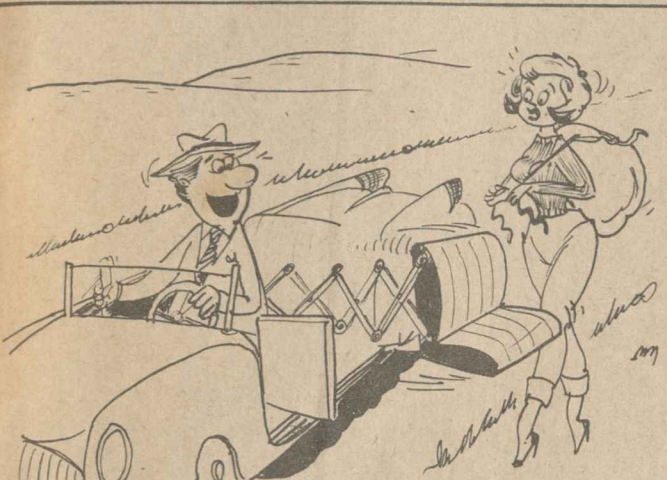
ΜΑΝΙΚΙ
Θα βάλετε στις βελόνες σας 98 και θα πλέξετε 6 έκατ. μούς. Όταν θα έχετε πλέξει 2 έκατ. θα προσθέσετε και στις 2 άκρες του μανικιού κάθε 2 σχέδον έκατ. από 1π (11 φορές). Μετά τα 6 έκατ. μούς θα συνεχίσετε με ζέρσευ. Όταν το μανίκι θα έχει γενικό μήκος 38 έκατ. θα σχηματίσετε το στρωγυλιωμένο κλείνοντας και στις 2 άκρες από 2π (7 φορές), 1π (11 φορές), 2π (7 φορές), 3π, 4π (2 φορές) και τέλος τους μεσαίους 18π.
Πλέξτε και το άλλο μανίκι όμοια.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΗ
Σιδερώστε τα κομμάτια του πλεκτού από την ανάποδη με νωπό πονί πατώντας όμως μόνο το ζέρσευ. Ράψτε στο κάτω μέρος το κομμάτι του έμπρός που θα μπη το κομμάτι ενώνοντας το κάτω από αυτό το κομψώματος. Ράψτε τις πλαγιώνι ραφές και τις ραφές των ώμων και των μανικιών. Ενώστε τα μανίκια. Ράψτε το κομψί.

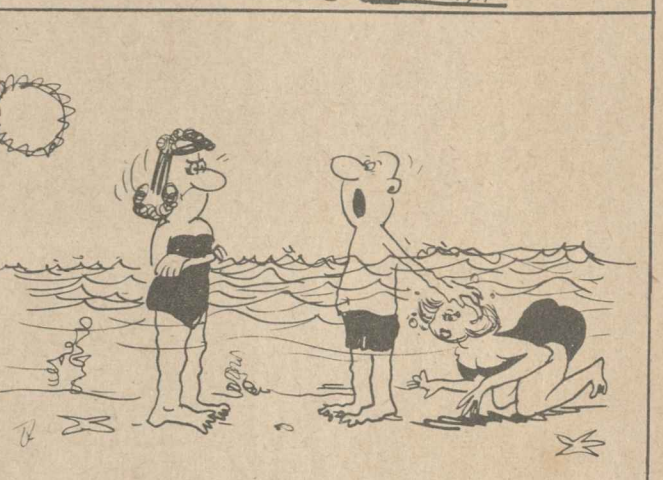
Χ. Κ.
ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ
Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΕΧΕΤΑΙ 5-8
Ακαδημίας 78. Τηλ. 25-226

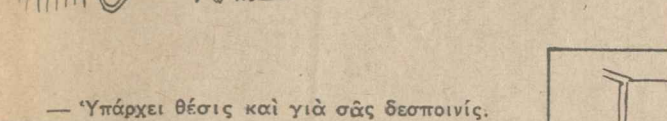
Χωρίς λόγια

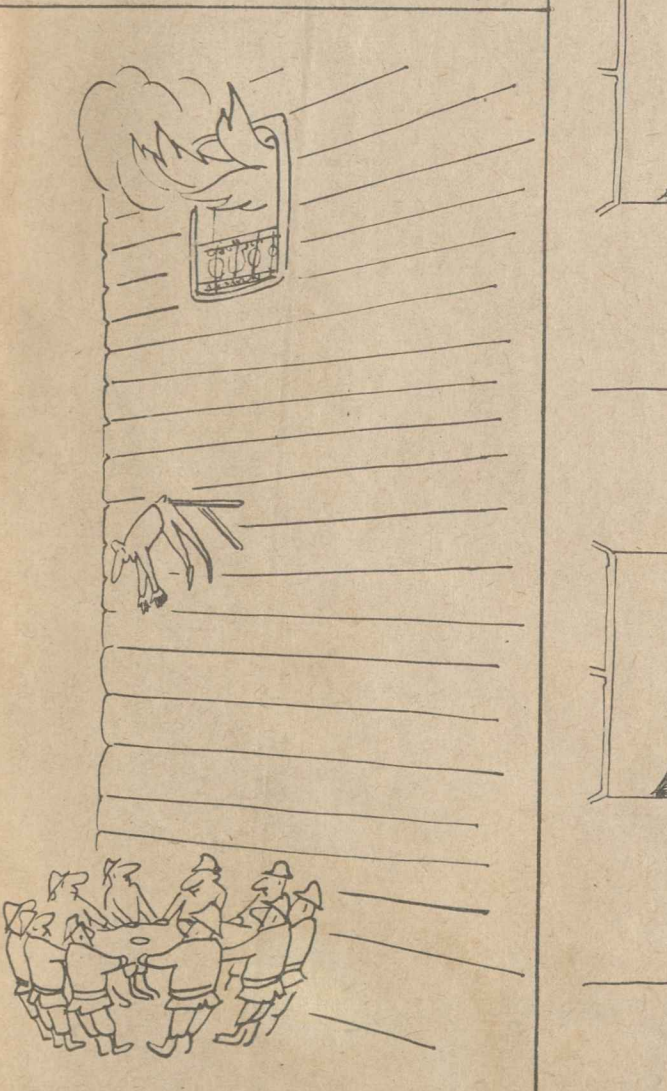
ΧΙΟΥΜΟΡ

— Χρυσή μου, δεν με πιστεύεις ότι είμαι μόνος;

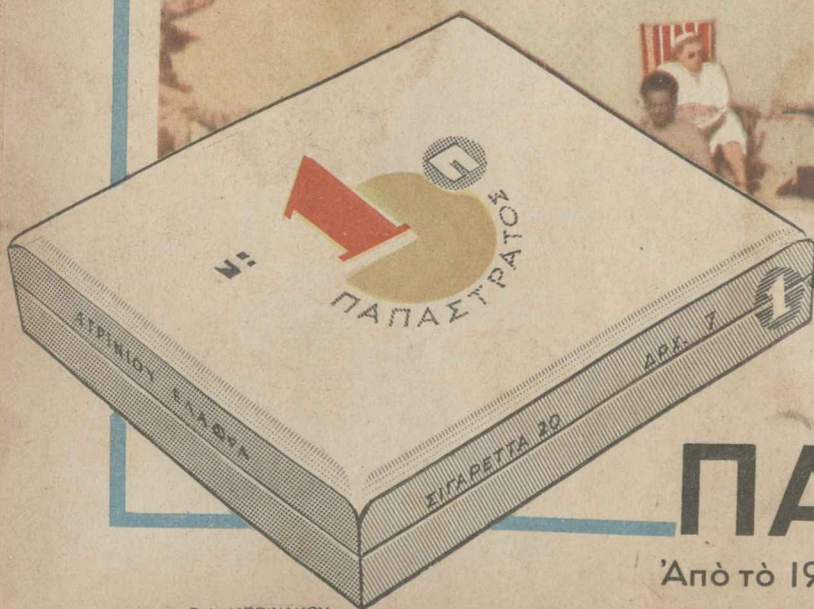
— Υπάρχει θέσις και για σας δεσποινίς.

Χωρίς λόγια

Χωρίς λόγια

θάλασσα, ήλιος, αμμουδιά
και ένα διπάρεττο

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

Από το 1931 διαφημίζει τα Έλληνικά Καπνά σ' όλον τόν Κόσμο.